

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(98/C 386/001)	E-4082/97 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Invordering van schulden door incassobureaus	1
(98/C 386/002)	E-0013/98 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Ongeoorloofde inbrenging van Monsanto-suikerbieten in de natuur in Nederland (Aanvullend antwoord)	2
(98/C 386/003)	E-0104/98 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Waarborging van de veiligheid van het vliegverkeer in Natura 2000 – gebieden	3
(98/C 386/004)	E-0119/98 van Alonso Puerta, Laura González Álvarez, Ludivina García Arias en Fernando Morán López aan de Commissie Betreft: Onvolledige uitvoering van het saneringsplan voor de Spaanse steenkoolmijnen	4
(98/C 386/005)	E-0189/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Verblijfsvergunning	5
(98/C 386/006)	E-0237/98 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Biologische diversiteit	6
(98/C 386/007)	E-0238/98 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Biologische diversiteit	7
(98/C 386/008)	E-0239/98 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Biologische diversiteit	7
(98/C 386/009)	E-0240/98 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Biologische diversiteit	7
(98/C 386/010)	E-0241/98 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Biologische diversiteit	8
(98/C 386/011)	E-0242/98 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Biologische diversiteit	8

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0237/98, E-0238/98, E-0239/98, E-0240/98, E-0241/98 en E-0242/98	8
(98/C 386/012)	E-0323/98 van Riitta Myller aan de Commissie Betreft: Verplichting tot kennisgeving van wijziging van bankbiljetten	10
(98/C 386/013)	E-0341/98 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Gelijke kansen in de Interne Markt voor Elektriciteit en Gas	10
(98/C 386/014)	E-0349/98 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Milieubelastingen	11
(98/C 386/015)	P-0354/98 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Activiteiten van de Amerikaanse geheime dienst in de Europese Unie	12
(98/C 386/016)	E-0367/98 van Stefano De Luca aan de Commissie Betreft: Vrije mededinging en handelsregels op het gebied van de burgerluchtvaart in Italië	12
(98/C 386/017)	E-0369/98 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Verslag Britse Regeringsadviescommissie beheer radioactief afval (Aanvullend antwoord)	13
(98/C 386/018)	E-0399/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de nieuwe visserijwet in Argentinië voor de visserijbelangen van de EU	14
(98/C 386/019)	E-0408/98 van Elisabeth Schroedter aan de Commissie Betreft: Vast stadsafval in Galicië	15
(98/C 386/020)	E-0420/98 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Duits belastingstelsel	16
(98/C 386/021)	P-0438/98 van Reinhard Rack aan de Commissie Betreft: Criteria voor de omlijnning van de nieuwe doelstelling 2	17
(98/C 386/022)	E-0453/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Telecom Italia en project voor een glasvezelnetwerk in de gemeente Rome	18
(98/C 386/023)	E-0477/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Functie van de economische ontwikkeling van de Gemeenschap in de toekomstige programma's van de structuurfondsen	19
(98/C 386/024)	E-0483/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Initiatieven van de Gemeenschap met de structuurfondsen	20
(98/C 386/025)	E-0503/98 van Dominique Souchet aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten	21
(98/C 386/026)	E-0505/98 van Dominique Souchet aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten	21
(98/C 386/027)	E-0507/98 van Dominique Souchet aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten	22
(98/C 386/028)	E-0509/98 van Dominique Souchet aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten	22
(98/C 386/029)	E-0511/98 van Dominique Souchet aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten	22
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0503/98, E-0505/98, E-0507/98, E-0509/98 en E-0511/98	23
(98/C 386/030)	E-0551/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Regionaal Operationeel Programma voor Attica – Subprogramma 2, maatregel 1	23
(98/C 386/031)	E-0555/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Regionaal Operationeel Programma voor Attica – Subprogramma 1, maatregel 3	24
(98/C 386/032)	E-0571/98 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Richtlijn 79/923/EEG betreffende schelpdierwater	25

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 386/033)	E-0578/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Hogesnelheidslijnen	26
(98/C 386/034)	E-0585/98 van Sören Wibe aan de Commissie Betreft: Reclame voor tulpen	27
(98/C 386/035)	E-0589/98 van Mirja Ryyänen aan de Commissie Betreft: Europees kader voor certificatie van het bosbeheer	28
(98/C 386/036)	E-0604/98 van Carlos Carnero González, Laura González Álvarez, Pedro Marset Campos en Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Project hoge-snelheidstrein Madrid-Valladolid, opgesteld door het Ministerie voor Infrastructuur van de Spaanse regering; dit project vormt momenteel onderwerp van een brede maatschappelijke discussie	28
(98/C 386/037)	E-0605/98 van Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: Biologische rustperiode in de Marokkaanse wateren	30
(98/C 386/038)	E-0617/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Opneming van rotseilanden in het INTERREG-programma	31
(98/C 386/039)	E-0646/98 van Monica Baldi aan de Commissie Betreft: Vogelsoorten waarop mag worden gejaagd	31
(98/C 386/040)	E-0649/98 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Drankaccijns (Aanvullend antwoord)	32
(98/C 386/041)	E-0708/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	33
(98/C 386/042)	E-0709/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	33
(98/C 386/043)	E-0710/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	34
(98/C 386/044)	E-0711/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	34
(98/C 386/045)	E-0712/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	34
(98/C 386/046)	E-0713/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	34
(98/C 386/047)	E-0714/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Levensmiddelenrecht – Gezondheid van de consument	35
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0708/98, E-0709/98, E-0710/98, E-0711/98, E-0712/98, E-0713/98 en E-0714/98	35
(98/C 386/048)	E-0716/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: Overzicht van beleid en maatregelen op energiegebied	36
(98/C 386/049)	E-0718/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: BTW-comité	37
(98/C 386/050)	E-0719/98 van Amedeo Amadeo en Salvatore Tatarella aan de Commissie Betreft: BTW-comité	37
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0718/98 en E-0719/98	37
(98/C 386/051)	E-0730/98 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Inheemse talen gesproken in de overzeese gebiedsdelen van de Europese Unie, in het bijzonder in Frans-Guyana	38
(98/C 386/052)	E-0746/98 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: BTW	39

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(98/C 386/053)	E-0748/98 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: Watervoorziening en riolering	39
(98/C 386/054)	E-0756/98 van Outi Ojala aan de Commissie Betreft: Bestrijding van discriminatie op grond van seksuele geaardheid	40
(98/C 386/055)	E-0758/98 van Jonas Sjöstedt aan de Commissie Betreft: Vergoeding van door wilde dieren veroorzaakt letsel	41
(98/C 386/056)	E-0764/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Problemen van de sector koeltransporten	41
(98/C 386/057)	E-0794/98 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Vervoer van kalveren in de EU – Herodes-premie	42
(98/C 386/058)	E-0795/98 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Personeelstekort in DG VI	43
(98/C 386/059)	E-0800/98 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Tweede schacht silo voor kernafval van de Dounreay-centrale (Schotland)	44
(98/C 386/060)	E-0810/98 van Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Publicatie van douanevoorschriften in het Publicatieblad van de EG	45
(98/C 386/061)	E-0818/98 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Communautair initiatief PESCA en het toerisme	45
(98/C 386/062)	E-0819/98 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Onderzoek en toerisme	46
(98/C 386/063)	P-0822/98 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Nieuwe Argentijnse visserijwet en visserijovereenkomst Argentinië EU	47
(98/C 386/064)	P-0823/98 van Jan Sonneveld aan de Commissie Betreft: Europees model voor een gezondheidscertificaat bij de export van droge pluimveemest	47
(98/C 386/065)	E-0827/98 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Verenigbaarheid van bijzondere kuurbelasting in Badgastein met EU-wetgeving	48
(98/C 386/066)	E-0833/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Democratische clausule in de Overeenkomst van Lomé	49
(98/C 386/067)	E-0839/98 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Stelselmatige aanwerving van medewerkers met een seizoenscontract door de autosnelwegexploitanten in Zuid-Italië	50
(98/C 386/068)	E-0868/98 van Ursula Stenzel aan de Commissie Betreft: Vervoer over de Alpen	50
(98/C 386/069)	P-0879/98 van David Hallam aan de Commissie Betreft: Voorstellen voor normen voor organische productie van het Ministerie van Landbouw van de VS	51
(98/C 386/070)	P-0889/98 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Het illegaal slachten van schapen in Frankrijk tijdens het Eid-El-Kabir-festival	52
(98/C 386/071)	E-0897/98 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Telefoonarieven	53
(98/C 386/072)	E-0899/98 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Landbouwsubsidies, groene koersen	54
(98/C 386/073)	E-0927/98 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Ruim baan voor de jacht op vogels in voorjaarstrek in Navarra	55
(98/C 386/074)	E-0933/98 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Verkoop van de historische plaatsen van het „Koninkrijk Zuid-Italië” aan particulieren	56
(98/C 386/075)	E-0934/98 van Elena Marinucci aan de Commissie Betreft: LIFE-programma	57

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 386/076)	E-0936/98 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Berechting in het buitenland	58
(98/C 386/077)	E-0940/98 van Antonios Trakatellis aan de Commissie Betreft: Werking van de kerncentrale van Kozloduj; geringere afhankelijkheid van Bulgarije van kernenergie en veiligheidsmaatregelen	59
(98/C 386/078)	E-0941/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Hoge belasting op gebruikte vrachtauto's in Griekenland	61
(98/C 386/079)	E-0942/98 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: „Ship shaped” productiefaciliteiten voor olie-exploratie	61
(98/C 386/080)	E-0947/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Communautaire richtlijnen inzake afvalstoffen	62
(98/C 386/081)	E-0958/98 van Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: Landbouwsteun	63
(98/C 386/082)	E-0959/98 van Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: Schending van de mensenrechten in Colombia	63
(98/C 386/083)	E-0970/98 van Robin Teverson aan de Commissie Betreft: Vertragingen bij de uitbetaling van ESF-middelen voor 1996	64
(98/C 386/084)	E-0974/98 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire acties ten behoeve van daklozen ten laste van begrotingslijn B-4103	65
(98/C 386/085)	E-0978/98 van Nel van Dijk en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf aan de Commissie Betreft: Rooipremies voor hoogstam-fruitbomen	66
(98/C 386/086)	P-0980/98 van Anna Karamanou aan de Commissie Betreft: Bescherming van de gezondheid van kinderen tegen gevaarlijk speelgoed	67
(98/C 386/087)	E-0983/98 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Jubeljaar 2000 – een schuldenvrije start voor een miljard mensen	68
(98/C 386/088)	E-0994/98 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Farmaceutische producten	69
(98/C 386/089)	E-0997/98 van Laura De Esteban Martin aan de Commissie Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor Spaanse technische ingenieurs in vergelijking met andere gevallen	69
(98/C 386/090)	E-0999/98 van Laura De Esteban Martin aan de Commissie Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor Spaanse technische ingenieurs in vergelijking met andere gevallen	70
(98/C 386/091)	E-1000/98 van Laura De Esteban Martin aan de Commissie Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor Spaanse technische ingenieurs in vergelijking met andere gevallen	70
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0999/98 en E-1000/98	70
(98/C 386/092)	E-1002/98 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van de communautaire wetgeving bij de aanbestedingsprocedure voor de „Cispadana”-weg	71
(98/C 386/093)	E-1018/98 van Rolf Berend aan de Commissie Betreft: Ondersteuning van de Europese culturele hoofdstad Weimar in 1999	71
(98/C 386/094)	E-1019/98 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Alcoholconsumptie onder jongeren in Denemarken	72
(98/C 386/095)	P-1022/98 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: De structuurfondsen en de ultraperifere regio's	72
(98/C 386/096)	E-1032/98 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Ongeval met veerboot bij Ramsgate – Zweedse firma's betalen boete niet	73
(98/C 386/097)	E-1048/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Steun aan de mijnen	74

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(98/C 386/098)	E-1054/98 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Cohesiefonds	74
(98/C 386/099)	P-1057/98 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Multilaterale overeenkomst inzake investeringen	75
(98/C 386/100)	E-1063/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Bull-bars (koeievangers) op voertuigen	76
(98/C 386/101)	E-1064/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Landbouwsubsidies voor het fokken van windhonden	76
(98/C 386/102)	E-1070/98 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: Ministersconferentie van de WTO en de gevolgen van GATT WTO voor de dierenbescherming	77
(98/C 386/103)	P-1074/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Onregelmatigheden bij de overheidsopdracht voor automatisering	77
(98/C 386/104)	E-1075/98 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: Samenwerking met de mafia in Oezbekistan	78
(98/C 386/105)	E-1092/98 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Veiligheid van loopwagentjes	79
(98/C 386/106)	E-1093/98 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Het aspect van de gelijke kansen en de interne elektriciteits- en gasmarkt	80
(98/C 386/107)	E-1094/98 van Claudio Azzolini en Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Schending preambule en artikel F van het VEU (preambule en artikel 6 van het Verdrag van Amsterdam)	80
(98/C 386/108)	E-1103/98 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Criteria voor de selectie van de locatie voor de bouw van de vierde Europese school in Brussel (Berkendael)	81
(98/C 386/109)	E-1104/98 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Normalisering op het gebied van de elektronische handel	82
(98/C 386/110)	E-1105/98 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Elektronische handel en fiscale regelingen in de lidstaten	83
(98/C 386/111)	E-1119/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Opheffing van de leerstoel voor archeologie aan de Universiteit van Mannheim	84
(98/C 386/112)	E-1122/98 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Coördinatie tussen DG IB en DG VIII	84
(98/C 386/113)	E-1126/98 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Verspreiding van tuberculose	85
(98/C 386/114)	P-1127/98 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Onderhandelingen in OESO-verband over een Multilaterale Overeenkomst inzake Investerings (MOI) en de gevolgen van een dergelijke overeenkomst voor de interne markt en het „acquis communautaire”	86
(98/C 386/115)	E-1147/98 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Milieubescherming — IMPEL-netwerk	87
(98/C 386/116)	E-1160/98 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Illegale afvalverwijdering in het zuiden van de regio Lazio — infiltratie door de georganiseerde misdaad	88
(98/C 386/117)	P-1178/98 van Luisa Todini aan de Commissie Betreft: Ruil van tabaksquota voor de soort „Bright” tussen de regio’s Umbrië en Veneto (oogstjaar 1997)	89
(98/C 386/118)	P-1179/98 van Odile Leperre-Verrier aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de stopzetting van het Med-Mediaprogramma	90
(98/C 386/119)	E-1183/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Verwerping van een programma door de Europese Commissie	90

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 386/120)	E-1184/98 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Rechten van de mens in de Dominicaanse Republiek	91
(98/C 386/121)	E-1197/98 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Mensenrechten in China	92
(98/C 386/122)	E-1207/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen	92
(98/C 386/123)	E-1208/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen	92
(98/C 386/124)	E-1209/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen	93
(98/C 386/125)	E-1210/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen	93
(98/C 386/126)	E-1211/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen	93
(98/C 386/127)	E-1212/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentiepositie	94
(98/C 386/128)	E-1213/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentiepositie	94
(98/C 386/129)	E-1214/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentiepositie	94
(98/C 386/130)	E-1215/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentiepositie	94
(98/C 386/131)	E-1216/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Concurrentiepositie	95
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1207/98, E-1208/98, E-1209/98, E-1210/98, E-1211/98, E-1212/98, E-1213/98, E-1214/98, E-1215/98 en E-1216/98	95
(98/C 386/132)	E-1217/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Europese Centrale Bank	95
(98/C 386/133)	E-1218/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Europese Centrale Bank	96
(98/C 386/134)	E-1219/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Europese Centrale Bank	96
(98/C 386/135)	P-1234/98 van Ilona Graenitz aan de Commissie Betreft: Kippenhouderij	97
(98/C 386/136)	E-1237/98 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: Verzekeringspremiebelasting in het Verenigd Koninkrijk	98
(98/C 386/137)	E-1247/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Weigering van paspoorten aan Kroatische vluchtelingen	98
(98/C 386/138)	E-1248/98 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Dierenpaspoorten	99
(98/C 386/139)	E-1253/98 van Odile Leperre-Verrier aan de Commissie Betreft: Europees actieprogramma voor de jeugd	100
(98/C 386/140)	E-1262/98 van Edith Müller aan de Commissie Betreft: Betrekkingen met de kandidaatlanden en opleidingsprogramma's	100
(98/C 386/141)	P-1269/98 van Nikolaos Papakyriazis aan de Commissie Betreft: Dekking van de kosten bij ernstige ziekten	101

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	<i>Bladzijde</i>
(98/C 386/142)	E-1274/98 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: EU-landen belemmeren inning van kindergeld	103
(98/C 386/143)	E-1275/98 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Verschillen in drugsbeleid	104
(98/C 386/144)	E-1277/98 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Overeenkomst ter bescherming van de financiële belangen	105
(98/C 386/145)	E-1280/98 van Daniela Raschhofer aan de Commissie Betreft: Effecten van Agenda 2000 op de huidige Gemeenschap van 15 lidstaten	106
(98/C 386/146)	E-1287/98 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid	107
(98/C 386/147)	P-1289/98 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Fraude met financiële steun voor Tsjernobyl	108
(98/C 386/148)	E-1296/98 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Lager BTW-tarief voor reparaties aan kerken en religieuze gebouwen	109
(98/C 386/149)	E-1297/98 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Douanerechten	109
(98/C 386/150)	E-1300/98 van Franco Malerba aan de Commissie Betreft: Schadelijke stoffen (asbest) in de lokalen van de Europese school Brussel I – Ukkel	110
(98/C 386/151)	P-1308/98 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Verplichte make-up voor vrouwelijke medewerkers	111
(98/C 386/152)	E-1323/98 van Jean-Antoine Giansily aan de Commissie Betreft: Beleid van de Europese Unie op het gebied van het toerisme	112
(98/C 386/153)	E-1324/98 van Jean-Antoine Giansily aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Europees bureau voor het klimaat	113
(98/C 386/154)	E-1328/98 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Verplichte openbare inschrijving: zaak Oldham Metropolitan District Council (VK)	113
(98/C 386/155)	P-1332/98 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Niet-betaling van premies voor 1997 aan de schapen- en geitenhouders van het departement Rethymno	114
(98/C 386/156)	E-1334/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Eindverslag van de Internationale MOX-evaluatie (plutonium in gemengd oxide)	115
(98/C 386/157)	E-1343/98 van José Salafranca Sánchez-Neyra aan de Commissie Betreft: Wet-Helms-Burton	115
(98/C 386/158)	E-1344/98 van José Salafranca Sánchez-Neyra aan de Commissie Betreft: Wet-Helms-Burton en betrekkingen met de Verenigde Staten	115
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1343/98 en E-1344/98	116
(98/C 386/159)	E-1347/98 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter bestrijding van de gekke koeienziekte	116
(98/C 386/160)	P-1350/98 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Discriminatie bij het algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/8/98 en COM/A/11/98	117
(98/C 386/161)	E-1373/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Verzekering van onderdanen van andere lidstaten in militaire dienst	119
(98/C 386/162)	E-1374/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Het geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen van het EOGFL	120

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 386/163)	E-1387/98 van Jonas Sjöstedt en Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: De venen in de Witruissische regio Polesië	120
(98/C 386/164)	E-1388/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Voorstel voor de rassenrelaties in Europa op basis van het Verdrag van Amsterdam	121
(98/C 386/165)	E-1389/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Evaluatie van Helios II: Voorbereiding van een nieuw programma voor gehandicapten	121
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1388/98 en E-1389/98	121
(98/C 386/166)	E-1392/98 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Acties ten gunste van gehandicapten (proefprojecten)	122
(98/C 386/167)	E-1394/98 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Verkrachtingen door het Turkse leger in de Koerdische gebieden	123
(98/C 386/168)	E-1404/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Wisselkantoren en de euro	123
(98/C 386/169)	E-1414/98 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Talen van Euro-informatie in internet	124
(98/C 386/170)	E-1419/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Inspecties en controles in verband met de richtlijnen 93/43/EEG en 96/3/EEG	125
(98/C 386/171)	E-1425/98 van Karin Jöns aan de Commissie Betreft: Voorstellen tot regeling van bepaalde arbeidsbetrekkingen	126
(98/C 386/172)	E-1430/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	127
(98/C 386/173)	E-1431/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	127
(98/C 386/174)	E-1432/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking voor ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	127
(98/C 386/175)	E-1433/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking voor de ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	127
(98/C 386/176)	E-1434/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	127
(98/C 386/177)	E-1435/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	128
(98/C 386/178)	E-1436/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen	128
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1430/98, E-1431/98, E-1432/98, E-1433/98, E-1434/98, E-1435/98 en E-1436/98	128
(98/C 386/179)	E-1441/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Euro 1999	129
(98/C 386/180)	E-1447/98 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Communautaire financiering van waterwerken in Spanje	129
(98/C 386/181)	P-1452/98 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Communautaire financiering van waterwerken in Spanje	130
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1447/98 en P-1452/98	130
(98/C 386/182)	E-1448/98 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Projecten in verband met het beleid voor bescherming van de consument: 1998	130

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(98/C 386/183)	E-1463/98 van Quinídio Correia aan de Commissie Betreft: Aan de Commissie door de Portugese consumentenvereniging UGC voorgelegde projecten	131
(98/C 386/184)	P-1466/98 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Portugese projecten in het kader van het consumentenbeleid	131
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1448/98, E-1463/98 en P-1466/98	131
(98/C 386/185)	P-1450/98 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Uitvoering door de Commissie van het besluit van de Raad over financiële steun aan de Oosteuropese kandidaatlanden in de periode 2000-2006	132
(98/C 386/186)	P-1453/98 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Communicatie	133
(98/C 386/187)	E-1474/98 van Ursula Stenzel aan de Commissie Betreft: Vierde kaderprogramma voor onderzoek (Aanvullend antwoord)	134
(98/C 386/188)	E-1475/98 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de Asopos en van de zuidelijke Golf van Evvia	135
(98/C 386/189)	E-1781/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de Asopos-rivier in Attika	136
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1475/98 en E-1781/98	136
(98/C 386/190)	E-1478/98 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Tandartsen	137
(98/C 386/191)	E-1496/98 van Richard Corbett aan de Commissie Betreft: Discriminatie op grond van seksuele geaardheid	137
(98/C 386/192)	E-1498/98 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Mensenrechten in Sierra Leone	138
(98/C 386/193)	E-1508/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Informatiemaatschappij en economische en sociale samenhang	138
(98/C 386/194)	E-1514/98 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Leonardo-programma en de vrouw	139
(98/C 386/195)	E-1515/98 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Statistieken over vrouwen	141
(98/C 386/196)	E-1517/98 van Claudia Roth aan de Commissie Betreft: Middelen van de Commissie voor het Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge	141
(98/C 386/197)	P-1527/98 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Volledige deelneming van Cyprus aan de pre-toetredingsprocedure	142
(98/C 386/198)	E-1534/98 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Vervuild grondwater in Attica	143
(98/C 386/199)	E-1535/98 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bouw van een veterinaire laboratorium in Ikonio (Perama)	144
(98/C 386/200)	E-1546/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Unilaterale concessies in de bloementeel	145
(98/C 386/201)	E-1547/98 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Laserpennen	147
(98/C 386/202)	E-1549/98 van Luigi Caligaris aan de Commissie Betreft: Accijnsverlaging of -vrijstelling uit hoofde van richtlijn 92 81 EEG	148
(98/C 386/203)	E-1554/98 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Uitbreidingswerken in de haven van Preveza	149

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 386/204)	E-1565/98 van Viviane Reding aan de Commissie Betreft: Bundeling van aankopen van benodigdheden voor de Europese instellingen	150
(98/C 386/205)	E-1578/98 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Asteroiden	150
(98/C 386/206)	P-1607/98 van Mirja Ryyänen aan de Commissie Betreft: Informatie in schoolboeken over andere EU-landen	151
(98/C 386/207)	E-1639/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Thematische discussiegroepen op Internet	152
(98/C 386/208)	P-1641/98 van Riccardo Nencini aan de Commissie Betreft: Gevolgen voor het milieu	152
(98/C 386/209)	P-1654/98 van Karl Habsburg-Lothringen aan de Commissie Betreft: Algemeen vergelijkende onderzoeken COM/A/8/98, COM/A/9/98, COM/A/10/98, COM/A/11/98 en COM/A/12/98	153
(98/C 386/210)	E-1660/98 van Rainer Wieland aan de Commissie Betreft: Kosten van het parlementair stelsel	154
(98/C 386/211)	E-1671/98 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: RAI International en bescherming van de pluralistische informatie	154
(98/C 386/212)	E-1692/98 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: De noordelijke dimensie van de Unie	155
(98/C 386/213)	E-1704/98 van Viviane Reding aan de Commissie Betreft: Sociale dialoog in de post- en telecommunicatiesector	155
(98/C 386/214)	E-1743/98 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Niet-conventionele geneeskunst	156
(98/C 386/215)	E-1755/98 van Richard Corbett aan de Commissie Betreft: Staking door ambtenaren van de Commissie	157
(98/C 386/216)	E-1769/98 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Riolering en biologische zuivering in het dorp Palea Kavala	157
(98/C 386/217)	E-1771/98 van Roger Barton aan de Commissie Betreft: Belgisch verbod voor driewielige open motorvoertuigen om van autosnelwegen en hoofdverkeerswegen gebruik te maken	158
(98/C 386/218)	E-1772/98 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Alternatieve geneeskunde	158
(98/C 386/219)	E-1780/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Turkse belemmeringen voor de verkiezing van de Armeense patriarch in Istanbul	159
(98/C 386/220)	E-1784/98 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: De situatie in Bosnië-Herzegovina	160
(98/C 386/221)	E-1790/98 van Viviane Reding aan de Commissie Betreft: Uitstel verbod op dierproeven	160
(98/C 386/222)	E-1801/98 van Daniela Raschofer aan de Commissie Betreft: EU-bijdragen en steunvolume	161
(98/C 386/223)	E-1813/98 van Luigi Vinci en Lucio Manisco aan de Commissie Betreft: Toepassing van richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen	162
(98/C 386/224)	E-1825/98 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Controleren van personeelsleden die op Internet surfen	163
(98/C 386/225)	E-1884/98 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: MKB	163
(98/C 386/226)	P-1891/98 van Jean-Claude Pasty aan de Commissie Betreft: Emolumenten en vergoedingen van de leden van de Europese instellingen	164

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(98/C 386/227)	E-1904/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: De Europese Unie en de Helms-Burton-wet	165
(98/C 386/228)	E-1905/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Afspraken tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie over de Helms-Burton- wet	165
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1904/98 en E-1905/98	166
(98/C 386/229)	P-1915/98 van Jean-Antoine Giansily aan de Commissie Betreft: Uitvoering van de begroting 1998	166
(98/C 386/230)	P-1916/98 van Astrid Thors aan de Commissie Betreft: Mededinging op het gebied van elektronische en andere betaalmiddelen	167
(98/C 386/231)	P-1941/98 van Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Officiële feestdagen	167
(98/C 386/232)	E-2036/98 van Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: EU-middelen voor Duisburg, Noord-Rijn Westfalen	168
(98/C 386/233)	E-2040/98 van Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: EU-middelen voor Remscheid, Noord-Rijn Westfalen	168
(98/C 386/234)	E-2041/98 van Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: EU-middelen voor Solingen, Noord-Rijn Westfalen	169
(98/C 386/235)	E-2054/98 van Felipe Camisón Asensio aan de Commissie Betreft: Het niveau waarop de communautaire wetgeving is omgezet in de lidstaten	169
(98/C 386/236)	P-2095/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Functioneren van de buitenlandse Europese universiteiten in Griekenland	169
(98/C 386/237)	P-2239/98 van Franco Malerba aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen het risico van een „botsing met asteroiden”	170
(98/C 386/238)	E-2294/98 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Marktprijs voor varkensvlees	171
(98/C 386/239)	E-2315/98 van Riccardo Nencini aan de Commissie Betreft: Overheidssteun	171
(98/C 386/240)	E-2393/98 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Ontwikkelingshulp	171
(98/C 386/241)	P-2520/98 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Projecten in Tarija, Bolivia	172

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(98/C 386/001)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4082/97

van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Invordering van schulden door incassobureaus

Volgens het verslag over achterstallige betaling in het handelsverkeer is de Commissie voornemens een wetgevingsvoorstel op te stellen om onder meer de gerechtelijke invordering van schulden door incassobureaus mogelijk te maken, omdat het feit dat de vertegenwoordiging in rechte in veel lidstaten aan de juridische beroepen voorbehouden is, moet worden beschouwd als een belemmering voor een snelle inning van schulden tegen lage kosten.

De Oostenrijkse Orde van Advocaten is daarentegen van mening dat de beoogde richtlijn

- een geringere bescherming van schuldeisers en schuldenaren,
- een benadeling van de consumentenbelangen en
- een eenzijdig, zakelijk niet gerechtvaardigd concurrentievoordeel voor de incassobureaus tot gevolg heeft.

1. Meent de Commissie dat dit voorstel strookt met het subsidiariteitsbeginsel en rekening houdt met de beginselen van noodzaak en proportionaliteit?

2. Acht de Commissie deze maatregel objectief noodzakelijk, gezien het in Oostenrijk geldende recht dat de mogelijkheid biedt van een versnelde inning van vorderingen tot ATS 100.000,- door middel van een elektronische aanmaningsprocedure en vooral het geldend maken van een aanspraak waarvoor de inschakeling van een advocaat in de executoriale procedure voldoende is?

3. Acht de Commissie gezien een en ander de eenzijdige bevordering van de concurrentie ten gunste van incassobureaus gerechtvaardigd?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(23 februari 1998)

1. De Commissie bestudeert momenteel de inhoud van een wetsvoorstel met betrekking tot achterstallige betalingen. Zij zal uiteraard het in artikel 3, sub b), van het EG-verdrag vastgestelde subsidiariteitsbeginsel in acht nemen en rekening houden met de beginselen van noodzaak en proportionaliteit.

2. De Commissie neemt nota van het standpunt van de Oostenrijkse Orde van Advocaten dat de geachte afgevaardigde heeft aangehaald, volgens welk de wettelijke situatie in Oostenrijk voor de ondernemingen goed werkt. De Commissie heeft evenwel ook nota genomen van een recentelijke enquête ⁽¹⁾ waaruit blijkt dat 60 % van het Oostenrijkse bedrijfsleven van mening is dat het huidige wettelijke systeem voor de invordering van schulden ondoeltreffend is, 55 % van mening is dat het te langzaam is en 48 % denkt dat het teveel kost. 82 % van het Oostenrijkse bedrijfsleven is voorts van mening dat de wettelijke procedures moeten worden vereenvoudigd.

3. Het initiatief van de Commissie zal stellig op geen enkele wijze leiden tot concurrentiedistorsie. Integendeel, in de mededeling van de Commissie van 17 juli 1997 ⁽²⁾ worden een aantal hindernissen genoemd die voorkomen dat incassobureaus in de gehele Gemeenschap werkzaam zijn. Doel van het initiatief van de Commissie is derhalve te komen tot gelijke voorwaarden en een goed werkende interne markt voor de invordering van schulden.

⁽¹⁾ European Payment Habits Survey, Intrum Justitia, Amsterdam, april 1997.

⁽²⁾ PB C 216 van 17.7.1997.

(98/C 386/002)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0013/98

van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Ongeoorloofde inbrenging van Monsanto-suikerbieten in de natuur in Nederland

Naar verluidt zijn twee ton suikerbieten van experimentele velden in Nederland die onder geen beding in de handel mochten worden gebracht, vermengd met gewone suikerbieten en door de Nederlandse suikercoöperatie in de vorm van geraffineerde suiker in de voedselketen gebracht. De pulp zou tot voer zijn verwerkt.

Kan de Commissie aangeven:

1. hoe deze ongeoorloofde vrijlating in de natuur is kunnen gebeuren;
2. welke controlemechanismen voorhanden waren en hebben gefaald;
3. welke noodmaatregelen zijn genomen om de besmette suiker en pulp te recupereren en of deze maatregelen beantwoorden aan het desbetreffende rampenplan;
4. hoe de voederindustrie, de handelaars en de leveranciers van diervoer werden gealarmeerd;
5. of in een andere lidstaat nog melding is gemaakt van soortgelijke gevallen van ongeoorloofde inbrenging in de natuur;
6. welke nieuwe controlemaatregelen zij wil aanbevelen om dergelijke voorvallen in de toekomst te voorkomen?

Aanvullend antwoord

van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(27 april 1998)

De Commissie is nu in staat om de volgende informatie te verstrekken:

- 1.-4. De Commissie heeft bij de Nederlandse overheid geïnformeerd welke maatregelen deze heeft genomen naar aanleiding van het feit dat uit genetisch gemodificeerde suikerbieten van een experimenteel veld gewonnen suiker in de voedselketen is terechtgekomen en de pulp tot voer is verwerkt. De introductie in kwestie was toegestaan voor onderzoek- en ontwikkelings-, maar niet voor handelsdoeleinden krachtens Richtlijn 90/220/EEG van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽¹⁾. De Commissie stuurt het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement rechtstreeks de informatie toe die de Nederlandse overheid op grond van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad is meegedeeld ten vervolge op een voorlopig antwoord van de Commissie.
5. De Commissie heeft tot dusver geen meldingen van soortgelijke incidenten van andere lidstaten binnengekregen.

6. De werking van deel B van Richtlijn 90/220/EEG, dat betrekking heeft op onderzoek en ontwikkeling inzake genetisch gemodificeerde organismen, valt onder de bevoegdheid van de lidstaten; zij beslissen of nieuwe controlemaatregelen moeten worden ingevoerd ter voorkoming van soortgelijke incidenten bij de introductie van genetisch gemodificeerde organismen voor onderzoek- en ontwikkelingsdoeleinden. Het optreden van de Nederlandse overheid en andere overheden, waarbij controlemaatregelen zijn geëffectueerd, illustreert het belang dat de lidstaten hechten aan hun verplichtingen krachtens artikel 4 van Richtlijn 90/220/EEG, dat voorschrijft dat zij inspectie- en controlemaatregelen moeten uitvoeren.

(¹) PB L 117 van 8.5.1990.

(98/C 386/003)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0104/98

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(30 januari 1998)

Betreft: Waarborging van de veiligheid van het vliegverkeer in Natura 2000 — gebieden

In Finland wordt momenteel een discussie gevoerd over de invloed van Natura 2000 — gebieden die zich in de buurt van vliegvelden bevinden op de veiligheid van het vliegverkeer. In Finland zijn 120 Natura 2000 — gebieden die zich binnen een straal van 15 kilometer van een vliegveld bevinden. Dit kan problemen opleveren met vogels die botsen met opstijgende en landende vliegtuigen. Het Natura 2000 — netwerk van de Europese Unie gericht is op het behoud van de diversiteit van de natuur in de EU, maar hierbij mag de veiligheid van de burgers niet in het gedrang komen.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat de lidstaten niet de veiligheid van het vliegverkeer in gevaar brengen door gebieden in de nabijheid van luchthavens aan te wijzen als Natura 2000 — gebied?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(16 maart 1998)

Hoewel het geachte parlementslid specifiek verwijst naar de situatie in Finland, is haar vraag een uiting van een algemene bezorgdheid over het feit dat het toekomstige Natura 2000 — netwerk gebieden zal omvatten die in de nabijheid van vliegvelden zijn gelegen, wat een mogelijke bedreiging zou kunnen vormen voor de veiligheid van het vliegverkeer.

Zoals het geachte parlementslid zelf aangeeft, heeft Natura 2000 ten doel de biodiversiteit, en met name de habitats en soorten die voor de Europese natuurwaarden van bijzondere betekenis zijn, in stand te houden. Van de te beschermen biota maken ook de vogels deel uit, waarvan bekend is dat zij soms met vliegtuigen in botsing komen en zo ernstige ongevallen kunnen veroorzaken.

Er zijn de Commissie evenwel geen feiten bekend waaruit zou blijken dat de veiligheid van het luchtverkeer erop achteruit is gegaan als gevolg van de aanwijzing van gebieden die deel zullen uitmaken van het toekomstige Natura 2000 — netwerk. Men dient zich natuurlijk te realiseren dat het Natura 2000 — netwerk niet alleen vogelgebieden zal omvatten die werden aangewezen krachtens Richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (¹) (de „Vogelrichtlijn”), maar ook gebieden die werden aangewezen krachtens Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (²) (de „Habitatrichtlijn”). Laatstgenoemde gebieden worden geselecteerd met het oog op de bescherming van planten, dieren en levensgemeenschappen.

Natura 2000 — gebieden worden uitsluitend geselecteerd, en de grenzen ervan worden uitsluitend vastgesteld, aan de hand van biologische criteria, overeenkomstig het bepaalde in bijlage III (fase 1) van de Habitatrichtlijn en de „Santona”- en „Lappel Bank”-arresten van het Hof van Justitie. Het is zonneklaar dat de aanwezigheid van een vliegveld in de buurt van een gebied op zich geen reden voor de niet-aanwijzing daarvan kan vormen.

Een en ander neemt niet weg dat de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, die zich van de potentieel dramatische gevolgen van botsingen van vogels met vliegtuigen bewust is, in het kader van haar „Bird Strike Committee” reeds jaren werkt aan de ontwikkeling van passende preventie maatregelen. In dit verband zijn ten behoeve van de nationale overheden, die de belangrijkste verantwoordelijkheid dragen wat betreft het garanderen van de veiligheid van het luchtverkeer boven hun grondgebied, aanbevelingen inzake goede praktijken opgesteld.

Bovendien voorziet de Vogelrichtlijn weliswaar in een algemene regeling ter bescherming van alle vogels, maar tegelijk ook in de mogelijkheid om in bepaalde gevallen van de desbetreffende voorschriften af te wijken als er geen andere bevredigende oplossing bestaat. De veiligheid van het luchtverkeer is een van die redenen die in de richtlijn uitdrukkelijk worden genoemd.

Aangezien dit derhalve een zaak is die het beheer van natuurgebieden betreft, lijkt het het beste om de kwestie van de veiligheid van het luchtverkeer in de buurt van Natura 2000 — gebieden aan te pakken in het kader van de beheersplannen voor die gebieden.

De Commissie is niet voornemens wetgevingsvoorstellen terzake in te dienen.

(¹) PB L 103 van 25.4.1979.

(²) PB L 206 van 22.7.1992.

(98/C 386/004)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0119/98

van **Alonso Puerta (GUE/NGL)**, **Laura González Álvarez (GUE/NGL)**,
Ludivina García Arias (PSE) en **Fernando Morán López (PSE)** aan de Commissie

(30 januari 1998)

Betreft: Onvolledige uitvoering van het saneringsplan voor de Spaanse steenkoolmijnen

De onenigheid tussen het Ministerie van Industrie en de vakverenigingen over de volledige uitvoering van het saneringsplan voor de Spaanse mijnbouw leidt tot grote sociale onrust.

De verwerping van het plan voor de omschakeling van de mijnindustrie door de Europese Commissie doet in de mijnstreken en met name in Asturias heel wat stof opwaaien. Als immers de hand wordt gehouden aan de strikte aanpassingscriteria en tot de sluiting van de mijnen wordt overgegaan, dan zal dit voor de reeds zwaar op de proef gestelde mijnstreken nefaste gevolgen hebben en de genadeslag betekenen voor de pogingen om de economische activiteit in Asturias aan te zwengelen.

Hierbij mag niet worden vergeten dat in de Spaanse mijnindustrie de voorbije tien jaar precies in Asturias de gesubsidieerde productie het sterkst is teruggelopen en de meest ingrijpende reorganisatie heeft plaatsgevonden en dat het energiebeleid volledig onder de bevoegdheden van de lidstaten valt.

1. Is de Commissie in het licht hiervan niet van mening dat de Spaanse regering iets moet ondernemen om de economie in de mijnstreken nieuw leven in te blazen en niet mag doen alsof het de EU is die het lot van de mijnbouw in Spanje en in Asturias bepaalt?
2. Hoe moet de autonome regering van Asturias volgens de Commissie te werk gaan om de productie en werkgelegenheid in de mijnbouwsector op lange termijn zoveel mogelijk in stand te houden, hetgeen een *conditio sine qua non* is om het economisch leven in de mijnbouwsector en meer bepaald in Asturias nieuw leven in te blazen en te diversifiëren?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(16 maart 1998)

In antwoord op de door de geachte parlementsleden gestelde vraag over het standpunt van de regeringen met betrekking tot de reactivering van de steenkoolmijnen, wil de Commissie in herinnering brengen dat zij in samenwerking met de lidstaten doorgaat om scholingsprogramma's voor het personeel dat na het herstructureringsproces overgebleven is, ten uitvoer te leggen. Deze regionale maatregelen krijgen in de mijnbouwgebieden bijzondere steun middels het gemeenschappelijke Rechar initiatief. Bovendien verleent de Gemeenschap, om de sociale gevolgen van de herstructurering voor de werknemers te verzachten, wederaanpassingssteun van de EGKS. Voor de mijnwerkers wordt deze steun aangevuld met die van de onlangs verlengde „Sociale component steenkoolindustrie”.

Wat de rol van de Gemeenschap en die van de regeringen bij de besluiten over de toekomst van de steenkoolindustrie en op het gebied van het energiebeleid aangaat, blijft de Commissie bevoegd de steun die de lidstaten voornemens zijn aan de steenkoolindustrie te verlenen, goed te keuren, overeenkomstig Beschikking 3632/93/EGKS tot vaststelling van een communautaire regeling voor de steunmaatregelen van de lidstaten ten behoeve

van de kolenindustrie ⁽¹⁾. Bij de uitvoering van haar taak, verzekert de Commissie zich van de medewerking van de lidstaten met inachtneming van hun respectieve bevoegdheden. In deze zin werkt zij zowel met de nationale als met de regionale Spaanse autoriteiten samen bij besluiten over de toekomst van de industrie in Spanje en Asturië, alsmede inzake de economische reactivering en diversificatie van de steenkoolmijnen, waaronder die in Asturië.

De Commissie begrijpt de sociale bezorgdheid, die de veranderingen in de in crisis verkerende industriële sectoren in de getroffen regio's tot gevolg hebben en voorziet met het oog hierop, bij wijze van uitzondering, in de mogelijkheid dat de lidstaten steun toekennen die de continuïteit van ondernemingen die economisch niet levensvatbaar zijn, waarborgt, terwijl tezelfdertijd wordt doorgedaan met een geleidelijke en voortdurende vermindering van hun activiteiten.

In tegenstelling tot wat in de vraag beweerd wordt, heeft de Commissie niet het plan voor de herstructurering van de mijnbouwindustrie verworpen. Zij heeft daarover nog geen uitspraak gedaan. De diensten van de Commissie zijn momenteel bezig met het onderzoek van het dossier. In dit verband hebben zij aan de Spaanse regering inlichtingen gevraagd en de nodige aanbevelingen gedaan opdat de Commissie haar advies kan uitbrengen. Deze inlichtingen en aanbevelingen zijn gebaseerd op de inachtneming van de algemene en specifieke doelstellingen zoals neergelegd in Beschikking 3632/93/EGKS voor de plannen tot modernisering, rationalisering en herstructurering, alsmede voor de plannen tot buitenbedrijfstelling die de lidstaten in de periode 1 januari 1994 tot 23 juli 2002 moeten voltooiën.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1993.

(98/C 386/005)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0189/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie
(5 februari 1998)

Betreft: Verblijfsvergunning

In verordening 1612/68 ⁽¹⁾ wordt bepaald dat alle communautaire onderdanen die in een andere lidstaat verblijf houden in het bezit dienen te zijn van een verblijfsvergunning. Deze bepaling vormt een ernstige belemmering voor de effectieve tenuitvoerlegging van het vrije verkeer van personen en valt nauwelijks te rijmen met de beginselen die ten grondslag liggen aan de overeenkomsten van Schengen, die onlangs ook door Italië zijn bekrachtigd, en met name met artikel 2 van de toepassingsovereenkomst waarin wordt bepaald dat de binnengrenzen vrijelijk en zonder enige controle kunnen worden overschreden.

Kan de Commissie verklaren hoe zij de in talrijke lidstaten verplicht gestelde verblijfsvergunning in overeenstemming denkt te brengen met het beginsel van vrije verkeer van personen en met de uitgangspunten van het Schengen-akkoord?

Denkt zij niet dat het tijd wordt bij de lidstaten aan te dringen op afschaffing van de verplichte verblijfsvergunning?

Vindt zij niet dat het nationale paspoort voldoende moet zijn wanneer burgers van de Unie naar een andere lidstaat willen reizen of verhuizen?

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 mei 1998)

Er moeten drie zaken worden onderscheiden: de in het Gemeenschapsrecht bedoelde verblijfsvergunning voor burgers van de Unie die voor een periode van meer dan drie maanden in een lidstaat willen verblijven; het eventuele nationale voorschrift om in het bezit van dergelijke verblijfsvergunning te zijn wanneer men zich op de openbare weg bevindt en de controles op de naleving van dit voorschrift binnen de landsgrenzen van de lidstaat; de eventuele controles bij het overschrijden van de grenzen.

Overeenkomstig het Gemeenschapsrecht moet een verblijfskaart worden afgegeven aan de burgers van de Unie die langer dan drie maanden in een lidstaat willen verblijven (zie met name artikel 4, lid 2 van Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf

van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾, en artikel 4, lid 1 van Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de lidstaten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten ⁽²⁾). Volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie is deze verblijfskaart de erkenning van een uit het EG-Verdrag voortvloeiend recht.

Het afgeleide Gemeenschapsrecht bevat geen verplichting voor burgers van de Unie om in het bezit van de verblijfskaart te zijn wanneer zij zich op de openbare weg bevinden. Er is evenwel geen communautaire bepaling die een lidstaat het recht ontzegt om voor te schrijven dat burgers van de Unie, voor zover zij niet worden gediscrimineerd ten opzichte van de eigen onderdanen van de betrokken lidstaat, in het bezit moeten zijn van identiteits- of reisdocumenten of van hun verblijfskaart wanneer zij zich op de openbare weg bevinden, noch om bij niet-naleving van die verplichting redelijke sancties op te leggen. Zoals het Hof van Justitie in zijn arrest in de zaak Commissie tegen Koninkrijk België ⁽³⁾ heeft bepaald, „staat het Gemeenschapsrecht niet eraan in de weg, dat een lidstaat personen die een communautair verblijfsrecht genieten, op zijn grondgebied doet controleren op de nakoming van de verplichting om steeds hun verblijfs — of vestigingsvergunning bij zich te hebben, wanneer voor de eigen onderdanen een identieke verplichting geldt met betrekking tot de identiteitskaart”.

Krachtens het Gemeenschapsrecht laten de lidstaten burgers van de Unie op vertoon van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort zonder meer op hun grondgebied toe (zie artikel 3, lid 1, van bovengenoemde richtlijnen). In beginsel zijn administratieve maatregelen die in algemene zin andere formaliteiten aan de grens verlangen dan het eenvoudige vertoon van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort dus niet toegestaan door het Gemeenschapsrecht.

Wat betreft de controles op de naleving van de nationale verplichting voor burgers van de Unie om in het bezit te zijn van de verblijfsvergunning bij het overschrijden van de grenzen, heeft het Hof van Justitie in het voornoemde arrest bepaald dat dergelijke controles, wanneer zij geen voorwaarde zijn om tot het grondgebied van de betrokken lidstaat te worden toegelaten, dat wil zeggen niet in weigering van toegang uitmonden, niet door het Gemeenschapsrecht zijn verboden. Het Hof voegt eraan toe dat dergelijke controles onder omstandigheden evenwel een belemmering van het vrije verkeer van personen binnen de Gemeenschap kunnen opleveren. Dit is met name het geval, wanneer blijkt dat controles stelselmatig, willekeurig of op onnodig strenge wijze worden verricht.

Aangezien het doel van opheffing van de personencontroles in het kader van de Unie nog niet is bereikt, blijven de hierboven bedoelde communautairrechtelijke beginselen van toepassing.

Wat betreft de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengen-Akkoord is het zo, dat in artikel 2, lid 3, daarvan is bepaald dat „de afschaffing van de personencontroles aan de binnengrenzen geen afbreuk doet [...] noch aan de uitoefening van politiebevoegdheden door de ingevolge de nationale wetgeving daartoe bevoegde autoriteiten van een Overeenkomstsluitende Partij binnen haar gehele grondgebied, noch aan krachtens de wetgeving van die Partij geldende verplichtingen houder te zijn van titels en documenten of om deze bij zich te hebben en te tonen”.

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968.

⁽²⁾ PB L 172 van 28.6.1973.

⁽³⁾ Arrest van 27 april 1989, Zaak 321/87, Jurisprudentie 1989, blz. 1007.

(98/C 386/006)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0237/98

van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie

(13 februari 1998)

Betreft: Biologische diversiteit

Houdt de Commissie zich op dit moment bezig met een diagnose van de huidige situatie met betrekking tot de instandhouding van de biodiversiteit teneinde de processen die hierop een negatieve invloed uitoefenen om te buigen? Zullen de toekomstige actieplannen en maatregelen die vermoedelijk in de Communautaire Strategie zullen worden opgenomen, verband houden met een diagnose van de huidige situatie en met de noodzaak om veranderingen te bewerkstelligen?

(98/C 386/007)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0238/98**van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1998)**Betreft:* Biologische diversiteit

Hoe denkt de Commissie — met inachtneming van het beginsel van de prioriteit van instandhouding „in situ” ten opzichte van instandhouding „ex situ”, zoals vastgelegd in het Verdrag inzake biologische diversiteit — de bescherming en instandhouding van ecosystemen en natuurlijke habitats te verenigen met de taken op het gebied van het herstel van aangetaste ecosystemen? Is de Commissie van plan om in dit verband vaste criteria op te stellen?

(98/C 386/008)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0239/98**van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1998)**Betreft:* Biologische diversiteit

Welk belang kent de EU toe aan botanische tuinen in de context van de toepassing van de Strategie inzake biologische diversiteit, zowel voor wat betreft de aspecten van bescherming „in situ” als wat betreft bescherming „ex situ”? Zijn er initiatieven om een vervolg te geven aan de resolutie van het Europees Parlement over dierentuinen en de rol die deze zouden kunnen spelen in het kader van het communautaire beschermingsbeleid?

(98/C 386/009)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0240/98**van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1998)**Betreft:* Biologische diversiteit

Gezien het belang van biodiversiteit voor de Europese milieubescherming is het essentieel dat de strategie inzake biologische diversiteit steunt op een perfecte analyse van de huidige situatie, streefdoelstellingen en nauwkeurig omschreven middelen. In dit verband stel ik de volgende vragen:

1. Hoe wordt in het kader van de Strategie van de EU de bescherming aangepakt van de in het bos levende flora en fauna als essentiële componenten van de biologische diversiteit? Zijn in dit verband specifieke actieplannen voorzien?
2. Is er sprake van een reële participatie van de instanties verantwoordelijk voor de toepassing van overig beleid (landbouw, visserij, vervoer en energie, toerisme, internationale samenwerking...) dat wellicht negatieve gevolgen zou kunnen hebben voor de biologische diversiteit in de EU?
3. Houdt de Commissie bij de uitwerking van de Strategie van de EU rekening met het feit dat de biologische rijkdom van de landen van groot belang is voor een genuanceerde toepassing van een dergelijk beleid?
4. Welke maatregelen overweegt de Commissie in het kader van de Strategie van de EU ter bevordering van de toepassing van het CITES, mede gelet op de communautaire verantwoordelijkheid voor wat betreft de instandhouding en het duurzame gebruik van de biologische diversiteit buiten de Unie, als consument van biodiversiteit afkomstig uit andere landen?

(98/C 386/010)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0241/98**van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1998)**Betreft:* Biologische diversiteit

Welke mechanismen zet de Commissie in om te waarborgen dat alle verantwoordelijke beleidsdiensten worden betrokken bij de uitwerking van de Strategie inzake Biologische Diversiteit van de Europese Unie?

(98/C 386/011)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0242/98**van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie***(13 februari 1998)**Betreft:* Biologische diversiteit

De Europese Commissie werkt momenteel aan een Strategie inzake de Europese diversiteit. Heeft zij, ter voorbereiding hiervan, een van onderstaande werkzaamheden uitgevoerd of laten uitvoeren:

- Diagnose van de huidige situatie inzake biologische diversiteit in Europa.
- Hoe ziet de verdeling tussen soorten op fauna- en floragebied en hun biotypen er uit?
- Waar zijn de beschermde soorten geconcentreerd?
- Welke factoren vormen een bedreiging?
- Welke beschermingsmaatregelen zijn noodzakelijk?
- Welke acties kunnen worden ondernomen ten aanzien van de te beschermen gebieden?

Ingeval de Commissie de nodige studies, inventarisatiewerkzaamheden en projecten heeft doorgevoerd om op bovenstaande vragen een antwoord te krijgen, zijn deze studies beschikbaar? Kunnen wij hier inzage in krijgen?

Ingeval dergelijke studies niet voorhanden zijn, kan de Commissie dan aangeven op welke wijze zij de strategie inzake biologische diversiteit heeft uitgewerkt?

Gecombineerd Antwoord**van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie****op de schriftelijke vragen E-0237/98, E-0238/98, E-0239/98, E-0240/98, E-0241/98 en E-0242/98***(31 maart 1998)*

Op 4 februari 1998 heeft de Commissie een mededeling aan de Raad en aan het Europees Parlement betreffende de strategie van de Europese Gemeenschap inzake biodiversiteit aangenomen ⁽¹⁾. Deze strategie biedt een kader voor acties om de integratie van de zorg voor de biodiversiteit op de desbetreffende gemeenschappelijke beleidsterreinen te bereiken.

Bij de ontwikkeling van deze strategie, heeft de Commissie de achtergrondinformatie neergelegd in het „Eerste verslag over de tenuitvoerlegging van het Verdrag inzake biologische diversiteit (VBD) door de Europese Gemeenschap” ⁽²⁾ in overweging genomen. Dit verslag omvat een evaluerende samenvatting van het belang en de toestand van de biodiversiteit in de Gemeenschap, gebaseerd op informatie verstrekt door het Europees Milieubureau (EMB) en andere organisaties en instituten. Dit omvat onder andere informatie uit de „evaluatie van Dobris” en de Corine-biotoop gegevensbank van de EMB, informatie uit recente en nog te verschijnen publicaties over de bedreiging van de biodiversiteit in Europa en informatie die voortvloeit uit de door de Commissie ondernomen gerechtelijke acties. Dit levert bovendien een aanzienlijke hoeveelheid informatie op over de verdeling van planten- en diersoorten, de habitats van beschermde soorten, de wijzen waarop deze worden bedreigd en de vereiste beschermingsmaatregelen zoals die welke rond de beschermde gebieden genomen moeten worden.

De maatregelen neergelegd in de strategie van de Europese Gemeenschap inzake biodiversiteit zijn dan ook gebaseerd op de beste beschikbare feitelijke informatie.

Het VBD stelt dat maatregelen voor instandhouding „ex situ” hoofdzakelijk genomen dienen te worden ter aanvulling van maatregelen in situ. Eén van deze maatregelen in situ, zoals in artikel 8(f) van het VBD is vastgelegd, is de „aangestaste ecosystemen te rehabiliteren en te herstellen en het herstel van bedreigde soorten te bevorderen...”. Het lijkt daarom dat de schriftelijke vraag 238/98 van het geachte parlementslid ten onrechte instandhouding ex situ met het herstel van de habitats identificeert.

De communautaire strategie inzake biodiversiteit stelt dat „genenbanken, centra voor het fokken van dieren in gevangenschap, dierentuinen en botanische tuinen een erg waardevolle rol kunnen spelen wanneer hun activiteiten worden opgenomen in het kader van gecoördineerde herintroductieprogramma's of geïntegreerde instandhoudingsprogramma's” en beschrijft in dit verband de specifieke doelstellingen. De rol van dierentuinen binnen het communautaire instandhoudingsbeleid wordt in het bijzonder besproken in het door de Commissie aan de Raad voorgelegde voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen ⁽³⁾.

De communautaire strategie inzake biodiversiteit is erop gericht de oorzaken van de aanzienlijke biodiversiteitsafname en -verliezen te ondervangen, te voorkomen en bij de wortel aan te vatten. Dit moet ertoe bijdragen om de huidige tendens tot achteruitgang en verlies van biodiversiteit te keren en de soorten en ecosystemen, waaronder landbouwecosystemen, op een bevredigende wijze in stand te houden. Om deze reden richt de communautaire strategie inzake biodiversiteit zich op de integratie van de zorg voor de biodiversiteit in de definitie en uitvoering van andere beleidsterreinen. Op deze manier stelt de Gemeenschap zich ten doel „de natuurlijke populatieomvang, -samenstelling, -verspreiding, en -trends van in het wild levende soorten op een adequate wijze in stand te houden, alsmede plannen voor het herstel van de meeste bedreigde soorten te ondersteunen”. Bovendien bevat de strategie als specifieke doelstelling „het ontwikkelen van beheersplannen voor geselecteerde bedreigde soorten...).

De uitvoering van sommige reeds bestaande communautaire beleidsmaatregelen en instrumenten door zowel de Commissie als de lidstaten zou negatieve effecten op de biodiversiteit kunnen hebben. Om deze reden kondigt de communautaire strategie inzake biodiversiteit de ontwikkeling en uitvoering van actieplannen en andere maatregelen door de Commissie aan. Deze actieplannen zullen de beleidsoriëntaties, zoals die in de biodiversiteitsstrategie neergelegd zijn, in concrete acties omzetten zodat de integratie tot stand kan worden gebracht.

De uitvoering van de strategie inzake de biodiversiteit zal voordelen voor de biodiversiteit op het hele grondgebied van de Gemeenschap opleveren. Een succesvolle uitvoering van de VBD vereist samenwerking zowel binnen de lidstaten als op communautair niveau. De ontwikkeling en uitvoering van nationale strategieën is in alle lidstaten noodzakelijk. Ook heeft een aantal communautaire beleidsmaatregelen en instrumenten een belangrijke invloed op de biodiversiteit. Om deze reden moet de Gemeenschap op deze terreinen actie ondernemen teneinde de nationale inspanningen aan te vullen en te vermijden dat deze bepaalde negatieve effecten zouden ondervinden. De communautaire strategie richt zich op de verdere ontwikkeling en uitvoering van communautaire beleidsmaatregelen en instrumenten.

De communautaire strategie inzake biodiversiteit bevat als specifieke doelstelling de uitvoering van Verordening (EEG) 3626/82 van de Raad van 3 december 1982 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten ⁽⁴⁾ en de aanpassing hiervan om uitdrukking te kunnen geven aan verdere besluiten van de Conferentie van de CITES-partijen.

De Commissie heeft een actieve rol gespeeld bij de uitwerking van de communautaire strategie inzake biodiversiteit.

Te zijner tijd zal het Parlement in de gelegenheid gesteld worden de technische details van dit voorstel en de voor elke beleidssector opgestelde specifieke doelstellingen in overweging te nemen.

⁽¹⁾ COM(98) 42 def.

⁽²⁾ SEC(98) 348.

⁽³⁾ COM(95) 619 def.

⁽⁴⁾ PB L 384 van 31.12.1982.

(98/C 386/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0323/98**van Riitta Myller (PSE) aan de Commissie***(17 februari 1998)*

Betreft: Verplichting tot kennisgeving van wijziging van bankbiljetten

Binnen de Europese Unie is er een interne markt en een vrij verkeer van diensten, personen, werknemers en kapitaal. Er bestaat evenwel geen verplichting om kennis te geven van wijziging van bankbiljetten, zelfs niet onder Europese regeringen. Zo heeft België de overige Europese landen niet in kennis gesteld van wijziging van de biljetten van duizend en tienduizend frank. Dit veroorzaakt buitensporige problemen voor reizigers.

Aangezien er nog vóór de invoering van de eenheidsmunt bankbiljetten kunnen worden gewijzigd, vraag ik het betreffende lid van de Commissie wat de Commissie denkt te doen, opdat kennisgeving van wijziging van bankbiljetten in de Europese Unie verplicht wordt gesteld?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(1 april 1998)*

Volgens Artikel 105 A van het EG-Verdrag en Artikel 16 van het Protocol betreffende het statuut van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB) en van de Europese Centrale Bank (ECB) moet de Raad van bestuur van de ECB vanaf het begin van de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (EMU) het alleenrecht hebben om de uitgifte van bankbiljetten binnen het eurogebied goed te keuren. Dit recht staat los van het feit dat tijdens de overgangperiode, van 1 januari 1999 tot 31 december 2001, enkel de in de nationale valuta-eenheid genoteerde bankbiljetten zullen circuleren. Daarom kunnen nationale bankbiljetten niet zonder de betrokkenheid van de ECB in een lidstaat van het eurogebied worden geïntroduceerd.

Volgens de inlichtingen van het Europees monetair instituut dat toezicht houdt op de technische voorbereiding van de eurobankbiljetten, zijn de nationale centrale banken bovendien niet van plan nieuwe of gewijzigde bankbiljetten tijdens de overgangperiode uit te geven. Daarom vindt de Commissie het niet nodig om op dit gebied iets te ondernemen.

(98/C 386/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0341/98**van Nel van Dijk (V) aan de Commissie***(17 februari 1998)*

Betreft: Gelijke kansen in de Interne Markt voor Elektriciteit en Gas

De Raad van ministers heeft de richtlijnen voor de Interne Markt voor Elektriciteit en Gas aangenomen. Er is zorg dat de Interne Markt ten koste zal gaan van werkgelegenheid in de betrokken sectoren.

Afnemende werkgelegenheid gaat met name ten koste van vrouwen. Volgens gegevens van Eurostat was in 1993 nog 19,6 % van de werknemers in de sector vrouw. In 1994 daalde dat percentage naar 18,9 %, en in 1995 naar 18,6 %.

Heeft de Europese Commissie de Interne Markt voor Elektriciteit en Gas onderzocht op de mogelijke consequenties voor de werkgelegenheid van met name vrouwen in de sector?

Heeft zij de werking van de Interne Markt voor Elektriciteit en Gas getoetst aan haar beleidsvoornemens uitgesproken in „integratie van de gelijke kansen voor vrouwen en mannen in alle communautaire beleidsvormen en acties”: COM(96) 0067 van 21.2.1996?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(5 mei 1998)*

Krachtens Richtlijn 96/92/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit moeten de lidstaten in de eerste fase een kwart van hun binnenlandse elektriciteitsmarkt liberaliseren. Dit cijfer wordt geleidelijk over een periode van zes jaar steeds hoger. Op 12 februari 1998 heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt ingenomen over een ontwerp-richtlijn voor de liberalisering van de aardgassector. Het gemeenschappelijk standpunt behelst de geleidelijke liberalisering van deze sector over een periode van tien jaar. In de eerste fase moeten de lidstaten ten minste 20 % van hun nationale markt liberaliseren. Het gemeenschappelijk standpunt is aan het Parlement medegegeerd voor de tweede lezing waarna het teruggaat naar de Raad voor de eerste vaststelling, hetgeen waarschijnlijk in de eerste helft van 1998 zal plaatsvinden.

Het zal duidelijk zijn dat de liberalisering van de elektriciteits- en de gassector structurele wijzigingen in deze bedrijfstak teweeg zullen brengen. Deze veranderingen kunnen gevolgen hebben voor de ex-monopolies die in deze sector actief zijn vooral ten aanzien van de werkgelegenheid.

De Commissie is bezorgd over de effecten van de liberalisering op de werkgelegenheid en overweegt welke maatregelen in dit verband kunnen worden genomen. De Commissie acht het van belang om de sociale gevolgen van de liberalisering van de elektriciteits- en gassector te onderzoeken en waar mogelijk de nodige flankerende maatregelen te nemen om deze gevolgen te verminderen. Hoewel het voor een volledig beeld van het effect op de werkgelegenheid van dit proces noodzakelijk is om ook rekening te houden met versterkende effecten van de liberalisering op de werkgelegenheid — het creëren van nieuwe banen in energie-intensieve industrieën en nieuwkomers in de elektriciteitssector — is de Commissie vast van plan om de sociale gevolgen van de liberalisering in het elektriciteitsbedrijf te volgen.

De Commissie is voornemens een onderzoek in te stellen naar de effecten van de liberalisering in de elektriciteits- en gassector op de werkgelegenheid in de Gemeenschap. Het doel van deze studie is kwalitatief en kwantitatief vast te stellen wat de effecten voor de werkgelegenheid van de richtlijnen zijn, met inbegrip van de gevolgen voor de werkgelegenheid voor vrouwen in deze sector. Bovendien wil de Commissie kijken naar de mogelijkheid om flankerende maatregelen en programma's vast te stellen gericht op herintroductie in het arbeidsproces, zoals het zoeken naar nieuwe mogelijkheden voor werknemers, omscholing en bevordering van de grensoverschrijdende uitwisseling van gegevens met betrekking tot de werkgelegenheid. De specifieke behoeften van vrouwelijke werknemers zullen bij dit proces worden meegenomen.

⁽¹⁾ PB L 27 van 30.1.1997.

(98/C 386/014)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0349/98**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(17 februari 1998)*

Betreft: Milieubelastingen

Kan de Commissie naar aanleiding van haar Mededeling „Milieubelastingen en -heffingen in de gemeenschappelijke markt” (COM(97) 0009 def.) de milieubelasting zodanig vaststellen dat deze in geen enkele lidstaat tot verhoging van de totale belastingdruk leidt en rekening wordt gehouden met de mogelijke gevolgen ervan voor het concurrentievermogen van het communautaire bedrijfsleven en zijn vermogen om arbeidsplaatsen te scheppen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(8 april 1998)*

De doelstelling van de mededeling is voornamelijk het communautaire juridische kader voor het gebruik van milieubelastingen en -heffingen door de lidstaten binnen de gemeenschappelijke markt te verduidelijken. Derhalve bevat de mededeling geen voorstel voor nieuwe milieubelastingen noch op het niveau van de Gemeenschap noch op dat van de lidstaten.

De lidstaten mogen elke vorm van milieubelasting of -heffing gebruiken en elk tarief vaststellen, op voorwaarde dat zij het communautaire juridische kader respecteren. Normaal gesproken houden de lidstaten, wanneer zij nieuwe milieubelastingen of -heffingen invoeren, rekening met de gevolgen die deze voor het concurrentievermogen zullen hebben.

Indien de lidstaten dit wensen, kunnen zij de inkomsten uit milieubelastingen gebruiken om andere belastingen, zoals belastingen op arbeid, te verlagen. Een dergelijke benadering, de zogenaamde groene belastinghervorming, is door de Commissie in andere documenten zoals het Witboek betreffende groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid ⁽¹⁾ en het voorstel voor de belasting van energieproducten ⁽²⁾ aanbevolen.

⁽¹⁾ COM(93) 700 def.

⁽²⁾ PB C 139 van 6.5.1997.

(98/C 386/015)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0354/98
van Georg Jarzembowski (PPE) aan de Commissie

(6 februari 1998)

Betreft: Activiteiten van de Amerikaanse geheime dienst in de Europese Unie

Volgens serieuze persberichten zijn zowel de Commissie als het Europees Parlement doelwit van activiteiten van de Amerikaanse National Security Agency (NSA), die in verschillende lidstaten van de EU officiële af luisterinstallaties heeft, zoals bijvoorbeeld in Bad Aibling in Duitsland. Doel van deze naspeuringen is er bijvoorbeeld voorafgaand aan wereldhandelsbesprekingen achter te komen welke onderhandelingspositie de EU inneemt.

Tegen deze achtergrond zou ik de Commissie de volgende vragen willen stellen:

1. Is de Commissie het ermee eens dat dergelijke activiteiten in geen geval te dulden zijn, ook wanneer zij worden uitgevoerd door staten waarmee de EU partnerschapsbetrekkingen onderhoudt?
2. Is de Commissie op de hoogte van deze verkenningactiviteiten? Zo ja, welke stappen heeft zij hiertegen ondernomen? Zo nee, acht zij het in dit verband nodig maatregelen te treffen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(12 maart 1998)

1. De Commissie is op de hoogte van het bestaan van de Amerikaanse dienst waarnaar het geachte parlementslid verwijst, maar beschikt niet over informatie betreffende de activiteiten die deze dienst ontplooit. Deze activiteiten vallen niet onder de bevoegdheid van de Commissie, zoals vastgelegd in het Verdrag betreffende de Europese Unie.

2. Neen. Voor zover het evenwel gaat om de bescherming van communautaire belangen tegen ongerechtvaardigde risico's, ongeacht de oorsprong ervan, blijft de Commissie waakzaam en zal zij passende veiligheidsmaatregelen treffen.

(98/C 386/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0367/98
van Stefano De Luca (ELDR) aan de Commissie

(24 februari 1998)

Betreft: Vrije mededinging en handelsregels op het gebied van de burgerluchtvaart in Italië

Op luchtvaartgebied profiteert de Alitalia van vrij bijzondere voorwaarden. Dit Italiaanse bedrijf beschikt immers over een bedrijfskapitaal van meer dan 3.000 miljard lire dankzij overheidssteun, geplande of reeds uitgevoerde afslankingen, financiële voordelen ten gevolge van een sanering van het bedrijfsbeheer waarbij de arbeidskosten werden gekapitaliseerd door ongeveer 20 % van het aandelenkapitaal onder de werknemers te verdelen.

Deze financiële middelen hebben Alitalia in staat gesteld een reeks akkoorden af te sluiten met kleine luchtvaartmaatschappijen die werken met „code-sharing”. Andere luchtvaartmaatschappijen daarentegen zoals „Air One” en „Air Europe”, die niet kunnen beschikken over zoveel kapitaal, kunnen hun activiteiten niet uitbouwen.

1. Is de Commissie op de hoogte van deze abnormale situatie?
2. Is de Commissie van mening dat de kapitalisatie van Alitalia is geschied met inachtneming van de mededingingsregels, zoals die in het Verdrag zijn vastgelegd?
3. Is de Commissie van oordeel dat de kleine Italiaanse luchtvaartmaatschappijen ten volle kunnen profiteren van de vrije mededinging en vrije markt?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(20 april 1998)

Op 15 juli 1997 gaf de Commissie toestemming voor het verlenen van 2.750 miljard lire staatssteun aan Alitalia. Vóór het nemen van deze beslissing had de Commissie ten volle rekening gehouden met alle aspecten van de zaak. Aangezien werd aangenomen dat de steun uitsluitend voor herstructurering was bedoeld teneinde de maatschappij weer levensvatbaar te maken, moest Alitalia volgens de door de Commissie gepubliceerde richtsnoeren⁽¹⁾ aan acht strikte criteria beantwoorden. De Commissie benadrukte vooral dat de steun niet concurrentieverstorend mocht werken en daarom kan alleen steun worden verleend indien Alitalia aan tien voorwaarden voldoet. Daartoe behoren beperkingen op het aantal zitplaatsen en op het vrij vaststellen van de prijzen. De Commissie zal toezien op de volledige naleving van deze voorwaarden, die moeten verhinderen dat Alitalia op iedere willekeurige markt, waaronder de Italiaanse binnenlandse markt, een oneerlijk concurrentievoordeel zou hebben.

⁽¹⁾ PB C 350 van 10.12.1994.

(98/C 386/017)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0369/98

van Nuala Ahern (V) aan de Commissie

(24 februari 1998)

Betreft: Verslag Britse Regeringsadviescommissie beheer radioactief afval

Hebben de voor energie, milieu en vervoer bevoegde directoraten van de Commissie zich een oordeel gevormd over de voorstellen die door de Adviescommissie beheer radioactief afval (RWMAC) worden gedaan in haar verslag van september 1997 over de invoer in en uitvoer uit het Verenigd Koninkrijk van radioactief afval? Is de Commissie voornemens een verklaring af te leggen over de interpretatie die in het RWMAC-verslag wordt gegeven van richtlijn 92/3 (Euratom)⁽¹⁾ betreffende toezicht en controle op overbrenging van radioactieve afvalstoffen tussen lidstaten en naar en vanuit de Gemeenschap ten aanzien van de tenuitvoerlegging hiervan in het Verenigd Koninkrijk?

⁽¹⁾ PB L 35 van 12.2.1992, blz. 24.

**Aanvullend antwoord
van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie**

(4 mei 1998)

Ter aanvulling van haar antwoord van 16 maart 1998⁽¹⁾ kan de Commissie nu de volgende informatie verschaffen.

Krachtens Richtlijn 92/3/Euratom van de Raad van 3 februari 1992 betreffende toezicht en controle op overbrenging van radioactieve afvalstoffen tussen lidstaten en naar en vanuit de Gemeenschap⁽²⁾, is het verlenen van een vergunning of goedkeuring van de overbrenging van radioactieve afvalstoffen de taak van de nationale

autoriteiten. De richtlijn bepaalt echter (artikel 6.2) dat weigeren van goedkeuring of aan een goedkeuring verbonden voorwaarden uit hoofde van artikel 3 met redenen moeten worden omkleed. Artikel 3 stelt dat „de voor overbrenging noodzakelijke vervoersverrichtingen aan de communautaire en nationale voorschriften en aan de internationale overeenkomsten die gelden op het gebied van het vervoer van radioactief materiaal moeten voldoen”.

Artikel 11 bepaalt bovendien dat de autoriteiten geen vergunning voor overbrenging naar een derde land mogen verlenen dat, naar hun oordeel, niet beschikt over de technische, wettelijke of bestuurlijke middelen om de radioactieve afvalstoffen veilig te beheren.

Het door het ministerie van Milieubeheer, vervoer en regionaal beleid van het Verenigd Koninkrijk in september 1997 gepubliceerde verslag van de Adviescommissie beheer radioactief afval (RWMAC) betreffende de invoer en uitvoer van radioactieve afvalstoffen, verstrekt aan de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk gedetailleerde richtsnoeren met betrekking tot het verlenen van een vergunning of goedkeuring voor de overbrenging van radioactieve afvalstoffen. Deze richtsnoeren zijn niet in strijd met de bepalingen van Richtlijn 92/3/Euratom.

(¹) PB C 354 van 19.11.1998.

(²) PB L 35 van 12.2.1992.

(98/C 386/018)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0399/98

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(24 februari 1998)

Betreft: Gevolgen van de nieuwe visserijwet in Argentinië voor de visserijbelangen van de EU

De uitvaardiging van een nieuwe visserijwet in Argentinië krachtens dewelke de bemanning van vissersvaartuigen van joint ventures die de Argentijnse wateren bevissen de Argentijnse nationaliteit moet hebben, kan voor het personeel en de belangen van communautaire joint ventures die deze wateren bevissen verstrekkende gevolgen hebben.

Kan de Commissie meedelen voor hoeveel Europese vaartuigen en bemanningsleden van joint ventures met Europees kapitaal deze maatregel gevolgen zal hebben?

Hoeveel van deze vaartuigen en bemanningsleden bevissen de Argentijnse wateren uit hoofde van de vigerende visserijovereenkomst tussen de EU en de Republiek Argentinië?

Is de Commissie wat dit laatste betreft niet van mening dat een wijziging van de wetgeving die dermate ingrijpende gevolgen heeft voor de status-quo die aan deze overeenkomst ten grondslag ligt, op zich reden genoeg is om deze overeenkomst op te zeggen?

Hebben de Argentijnse autoriteiten met de Commissie overleg gepleegd over de oplegging van de uit de geplande nieuwe wetgeving voortvloeiende nieuwe voorwaarden aan de vaartuigen van joint ventures met Europees kapitaal?

Kan de Commissie meedelen welke maatregelen zij reeds heeft getroffen en nog denkt te treffen om te voorkomen dat de Europese visserijbelangen ingevolge de nieuwe Argentijnse wetgeving serieus worden geschaad?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(2 april 1998)

De bijgewerkte gegevens waarover de Commissie beschikt inzake de bemanning van vaartuigen hebben betrekking op vaartuigen van de in het kader van de overeenkomst opgerichte gemengde vennootschappen.

Tijdens een op 9 en 10 februari 1998 te Buenos Aires gehouden vergadering van een gezamenlijke werkgroep Commissie-Argentinië die de overeenkomst moest doorlichten, is namelijk een analyse gemaakt van het functioneren van de door de Gemengde Commissie goedgekeurde projecten. Daarbij is gebleken dat 29 projecten operationeel zijn, waarvan er 3 betrekking hebben op tijdelijke samenwerkingsverbanden.

Na onderzoek van de monsterrol van enkele visreizen in 1997, die de reders aan de Argentijnse overheid hadden meegedeeld, is gebleken dat 25 vaartuigen van 25 gemengde vennootschappen 931 bemanningsleden aan boord hebben gehad, waarvan 639 Argentijnen, 262 onderdanen van lidstaten van de Gemeenschap en 30 met een andere nationaliteit. De tijdelijke samenwerkingsverbanden blijven bij de nieuwe Algemene Visserijwet buiten schot, omdat in punt H van bijlage II bij de overeenkomst is bepaald dat de bemanning van de vaartuigen die deel uitmaken van tijdelijke samenwerkingsverbanden ten minste voor 30 % uit Argentijnse onderdanen moet bestaan. Voor de gemengde vennootschappen daarentegen, waarvoor de overeenkomst geen enkele dergelijk bepaling bevat en die vennootschappen naar Argentijns recht zijn, is de vigerende Argentijnse regelgeving van toepassing.

De Commissie volgt niettemin zeer aandachtig de ontwikkeling van het visserijbeleid in Argentinië. De Argentijnse autoriteiten en de Commissie hebben dan ook herhaaldelijk de mogelijke gevolgen van de nieuwe Algemene Visserijwet voor de gemengde vennootschappen en de tijdelijke samenwerkingsverbanden, alsmede de onlangs door de Argentijnse regering vastgestelde instandhoudingsmaatregelen besproken.

De met het doorlichten van de overeenkomst belaste gezamenlijke werkgroep Commissie-Argentinië moet haar werkzaamheden afronden vóór de vergadering van de Gemengde Commissie, die eind april of begin mei 1998 moet plaatsvinden. Deze kwesties zullen zowel in het kader van de werkgroep als in de gemengde Commissie aan de orde komen.

(98/C 386/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0408/98

van Elisabeth Schroedter (V) aan de Commissie

(24 februari 1998)

Betreft: Vast stadsafval in Galicië

- in artikel 7 van kaderrichtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen wordt bepaald dat de lidstaten afvalbeheerplannen moeten opstellen; de autonome regio Galicië heeft het beheer van deze plannen in handen gegeven van de regionale regering van Galicië;
- in 1992 heeft de regionale regering een afvalbeheerplan opgesteld dat voorziet in de bouw van een overlaadstation voor vast stadsafval in Vigo als onderdeel van een uitgebreid netwerk voor afval met bestemming de stortplaats van Cerceda (Provincie Coruña);
- in januari 1997 besloot de regionale regering tot verplaatsing van het overlaadstation van Vigo — de enige operationele installatie van het plan uit 1992 bij de bouw waarvan gebruik werd gemaakt van EFRO-kredieten — naar de kleine gemeente Villaboa;
- in juni 1997 diende de regionale regering bij de Europese Unie een beheerplan voor vast stadsafval in dat niet is gebaseerd op enig rechts- of wetsbesluit van de regering of het parlement van Galicië. Dit plan wijkt af van dat van 1992 dat voorziet in verbranding van alle afval en de bouw van twee vuilverbrandingsinstallaties. Het wijkt eveneens af van het advies van de milieucmissie van Galicië aangezien de installatie van Vigo moet worden vervangen door die van Villaboa; dit stond niet in het advies van deze commissie, omdat dit besluit nog niet was genomen;
- in september 1997 hechtte de regionale regering haar goedkeuring aan wet 10/97 inzake vast stadsafval waarin in de tweede overgangsbepaling wordt gesteld dat het plan inzake vast stadsafval van Galicië dat van kracht is tot de indiening van het nieuwe plan — waarvan de datum van inwerkingtreding niet in acht is genomen — dat van 1992 is;
- in september 1997 dienden de inwoners van Villaboa een klacht in bij de Commissie die leidde tot het thans lopende onderzoek naar bovengenoemde aspecten en waarin tevens kritiek werd geuit op het feit dat dit door het bedrijf Sogama beheerde plan de productie van afval bevordert en de vermindering ervan ontmoedigt.

Is de Commissie zich ervan bewust dat de regionale regering middelen uit Europese fondsen heeft aangewend voor een installatie die nu ontmanteld zal worden? In welke fase van de procedure bevindt zich de klacht van de inwoners van Villaboa? Is de Commissie voornemens subsidie te verlenen voor het door de regionale regering voorgestelde plan inzake vast stadsafval dat is gebaseerd op verbranding en daardoor de productie van afval bevordert en de vermindering ervan ontmoedigt zonder dat enige bestuursrechtelijke of wettelijke zekerheid wordt geboden, rekening houdend met het feit dat de regionale regering dit project in december 1997 had moeten goedkeuren, hetgeen niet is gebeurd?

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 47.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(20 april 1998)*

Er zij op gewezen dat de bouw van een overlaadstation voor vast stedelijk afval in Vigo met geld van de Gemeenschap is gefinancierd.

In juni 1997 hebben de Spaanse autoriteiten wel een project inzake afvalbeheer in Galicië voorgelegd voor cofinanciering door het Cohesiefonds (en niet het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling).

De Commissie is momenteel bezig met een gedetailleerde evaluatie van het project, met technische hulp van externe deskundigen. Tot cofinanciering zal slechts worden besloten indien het project in overeenstemming is met het communautaire beleid op alle terreinen, inclusief het milieubeleid.

In het kader van het onderzoek van de bij de Commissie ingediende klacht is de Spaanse autoriteiten om informatie verzocht. De klagers zullen door de Commissie deugdelijk worden geïnformeerd over alle ontwikkelingen in dit dossier.

(98/C 386/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0420/98**van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie***(24 februari 1998)*

Betreft: Duits belastingstelsel

Twee jaar geleden werd in Duitsland een „Ausländersteuer“ ingevoerd voor elke buitenlander die werkzaam is in de sector sport of kunst. De heffing behelst een vast tarief van 25 %. Een Brit die in Duitsland werkt en 7 % „Solidarit tzuschlag“ over zijn inkomsten betaalt, mag 25 % terugvragen van de belastingdienst omdat hij een onderdaan is van het Verenigd Koninkrijk. In de praktijk verloopt dit evenwel bepaald niet zonder problemen.

Is de Commissie op de hoogte van het bestaan van deze belasting? Wat is volgens haar het effect ervan en is zij niet van mening dat hier sprake is van een juridisch aanvechtbare belemmering van het vrij verkeer?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(5 mei 1998)*

De Commissie is op de hoogte van de wijzigingen in de Duitse wetgeving waarbij in 1996 de speciale bronbelasting van 15 % over de gages van niet-residerende kunstenaars en sportlui is afgeschaft, met als gevolg dat voor deze inkomsten nu het algemene minimumtarief van 25 % geldt dat in Duitsland op de inkomens van niet-ingezetenen wordt toegepast. Naar gelang van de situatie van de betrokkene kan deze belasting geheel of gedeeltelijk worden teruggegeven na overlegging van een belastingaangifte.

Bovendien ontstaat door de Duitse belasting een belastingkrediet voor de aan het Verenigd Koninkrijk te betalen belasting over dit inkomen, ingevolge een bilateraal belastingverdrag.

Daarom en gelet op het feit dat de wetgeving inzake inkomstenbelasting in de Gemeenschap niet is geharmoniseerd, meent de Commissie dat de ter zake geldende wetgeving hierdoor niet kan worden aangevochten.

(98/C 386/021)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0438/98**van Reinhard Rack (PPE) aan de Commissie***(16 februari 1998)**Betreft: Criteria voor de omlijning van de nieuwe doelstelling 2*

Naar aanleiding van de momenteel op tafel liggende voorstellen voor de hervorming van de structuurfondsen en de uittalingen van Commissielid Monika Wulf-Mathies op verscheidene vergaderingen van het Comité van de regio's krijgt men de indruk dat de bestrijding van de werkloosheid in toenemende mate ook een van de belangrijkste doelstellingen van de structuurfondsen moet worden, waarbij over de diverse details nog veel onduidelijkheid heerst.

Bij de begrenzing van de nieuwe doelstelling 2, die vooral betrekking heeft op de economische en sociale omschakeling van gebieden met structurele problemen van de meest uiteenlopende aard, wordt er niet nader op ingegaan welke rol moet worden toegekend aan het werkloosheidspercentage, noch als selectiecriteria ter bepaling van de voor steun in aanmerking komende gebieden, noch als criterium voor het vaststellen van een strategie van aanpak. Verder is niet duidelijk of ter begrenzing van een voor steun in aanmerking komend gebied ook wordt gekeken naar de afwijking van het werkloosheidspercentage van het nationale of Europese gemiddelde.

Met het oog op deze onduidelijke situatie vraag ik de Commissie mij mee te delen of:

1. aan de werkloosheid een hogere prioriteit tegenover andere begrenzingscriteria wordt toegekend;
2. zij niet van mening is dat fundamenteel uiteenlopende sectoriële problemen ook aanleiding moeten geven tot verschillende selectiecriteria, en
3. of zij niet denkt dat het BNP, resp. andere criteria, zoals een lage bevolkingsdichtheid, het vertrekoverschot, het percentage pendelaars en een te hoge gemiddelde leeftijd van de bevolking in sommige regio's, een betrouwbaarder maateenheid voor een slechte sociaal-economische situatie kunnen vormen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(8 april 1998)*

Op 18 maart heeft de Commissie haar voorstellen voor een nieuwe regeling voor de Structuurfondsen voor de periode 2000-2006 aangenomen, op basis van haar in juli 1997 gepubliceerde document Agenda 2000 ⁽¹⁾. In de voorstellen voor verordeningen worden de criteria en de uitvoeringsvoorschriften met betrekking tot doelstelling 2 vastgesteld. Het Parlement wordt regelmatig op de hoogte gehouden van de ontwikkeling van het beraad van de Commissie met betrekking tot het structuurbeleid in het algemeen en de nieuwe doelstelling 2 in het bijzonder.

De Commissie is van oordeel dat de nieuwe lijst van gebieden van doelstelling 2 moet worden vastgesteld aan de hand van eenvoudige, objectieve en transparante criteria die zijn uiteengezet in de verordeningvoorstellen. Zij zouden worden gehanteerd om te bepalen welke gebieden het zwaarst door de veranderingen in de industrie- of de dienstensector worden getroffen, en welke gebieden als plattelandsgebied met afnemende activiteit, stedelijk probleemgebied en van de visserij afhankelijk gebied moeten worden aangemerkt. De definitieve lijst van gebieden zou in samenwerking met de nationale autoriteiten worden vastgesteld, rekening houdend met de nationale prioriteiten.

Het spreekt evenwel voor zich dat één enkel criterium niet de gehele waaier van structurele problemen kan omvatten. De Commissie heeft dan ook voorgesteld om, ten einde het beginsel kracht bij te zetten dat alle lidstaten op billijke wijze moeten bijdragen aan de concentratie, het uit hoofde van de nieuwe doelstelling 2 bestreken percentage van de bevolking in een bepaalde lidstaat (inclusief de regio's van doelstelling 1 die zich in een overgangsfase bevinden en beantwoorden aan de nieuwe criteria voor doelstelling 2), met niet meer dan één derde te verminderen ten opzichte van dat van doelstelling 2 en 5b in de huidige periode.

Volgens de Commissie is werkloosheid het belangrijkste probleem waarmee de door de structurele veranderingen getroffen regio's te kampen hebben. Zij duidt op het onvermogen van een regio om haar beschikbare hulpmiddelen ten volle te benutten en is oorzaak van verlies van kwalificaties en van sociale uitsluiting van werklozen. Werkloosheid en sociale uitsluiting (gemeten aan de hand van langdurige werkloosheid) behoren dan ook tot de door de Commissie voor de selectie van de voor steun in aanmerking komende regio's voorgestelde criteria.

Het doel van het communautaire regionaal beleid is de structurele veranderingen te vergemakkelijken en te begeleiden en diversificatie te bevorderen. Het gaat niet om een sectoraal gericht beleid dat de werkgelegenheid of de activiteit in een bepaalde crisissector of een aantal crisissectoren tracht te ondersteunen. Het streeft er veeleer naar nieuwe mogelijkheden te creëren in regio's met een potentieel op lange termijn. De criteria voor de selectie van voor steun in aanmerking komende gebieden zijn dan ook bedoeld om de regionale problemen vast te stellen.

Het bruto binnenlands product (BBP) is een algemene maatstaf voor regionale welvaart en ontwikkeling en als dusdanig een geschikte indicator voor de selectie van de minst ontwikkelde regio's van doelstelling 1 in de Gemeenschap. Het is een bijzonder relevante indicator voor grote regio's met weinig pendelverkeer, waar het gegenereerde BBP kan worden toegeschreven aan de plaatselijke bevolking.

Voor de door de Commissie in Agenda 2000 voorgestelde nieuwe doelstelling 2 is het BBP evenwel geen geschikte indicator. In de eerste plaats zijn regio's van doelstelling 2 gebieden die zwaar getroffen worden door de economische herstructurering, die niet rechtstreeks samenhangt met hun welvaartspeil. Deze regio's hebben te kampen met andere problemen die worden aangegeven door „het werkloosheidspercentage, de omvang van de industriële werkgelegenheid en van de landbouw- en visserijactiviteit, en ook de mate van sociale uitsluiting” (zie Agenda 2000). Daarnaast zouden regio's van doelstelling 2 doorgaans beduidend kleiner zijn dan de uitgestrekte, minder ontwikkelde regio's van doelstelling 1. Voor de kleinere regio's is het BBP vaak minder representatief voor het welvaartspeil, vanwege het effect van het pendelverkeer. Welvarende residentiële regio's kunnen bijgevolg een laag BBP per hoofd van de bevolking hebben doordat de welvaartscheppende ondernemingen in een aangrenzende regio gelegen zijn.

(¹) COM(97) 2000 def.

(98/C 386/022)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0453/98

van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(27 februari 1998)

Betreft: Telecom Italia en project voor een glasvezelnetwerk in de gemeente Rome

Sedert meer dan een jaar voert de gemeente Rome in samenwerking met de Italiaanse Telecom een reclame-campagne om bekendheid te geven aan het project ROMA NEXUS (in het kader van het Socrates-programma) voor de aanleg van een stedelijk communicatienetwerk van glasvezelkabels. Dit project heeft al heel veel geld gekost, aangezien reeds voor de gedeeltelijke uitvoering ervan graafwerk over een afstand van 1.000 km moest worden verricht, met alle ongemak voor de bevolking van dien. In weerwil van genoemde reclamecampagne verklaarde Telecom Italia in mei 1997 in haar industrieel programma dat het op grond van de internationaal opgedane ervaringen wenselijk is de glasvezels te vervangen door de ADSL-technologie (Asynchronous Digital Subscriber Line). Hiermee is het mogelijk een communicatienet te installeren met gebruikmaking van de reeds bestaande koperen telefoonkabels, in plaats van een geheel nieuw netwerk van glasvezelkabels aan te leggen, waarvoor langdurige en geldverslindende graafwerkzaamheden nodig zijn en waardoor de bestrating van de stad zwaar te lijden zal hebben. Derhalve kondigde Telecom Italia in januari jl. aan dat in de stad Rome slechts 25 % van de voor het leggen van glasvezelkabels voorziene graafwerkzaamheden zullen worden verricht, omdat met ingang van 1999 de telematische diensten alleen nog via het ADSL-systeem zullen worden verleend.

Kan de Commissie mededelen:

1. zich baserend op de in Europa opgedane ervaringen, sedert wanneer de ADSL-technologie het experimentele stadium achter zich heeft gelaten en of zij inderdaad concurrerend is gebleken en de voorkeur verdient boven glasvezelnetwerken;
2. in welke landen van de Unie de ADSL-technologie toepassing heeft gevonden en de programma's voor de aanleg van glasvezelkabelnetten heeft verdrongen;
3. of de Unie communautaire normen heeft vastgesteld voor de toepassing van de ADSL-technologie?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(8 april 1998)*

In de informatiemaatschappij zijn snelle verbindingen vereist om geavanceerde multimedialdiensten aan de eindgebruiker te leveren. Nieuwe diensten als de snelle toegang tot Internet en video-op-aanvraag zullen snelheden van ongeveer 2 megabit per seconde (Mbit/s) eisen om bevredigende prestaties te kunnen leveren. Een verscheidenheid aan technologieën is of wordt voor dit doel ontwikkeld. Het geachte parlementslid refereert aan twee technologieën waarvan verwacht wordt dat zij substantieel aan de ontwikkeling van de informatiemaatschappij zullen bijdragen.

1. Asynchronous digital subscriber line (ADSL) technologie wordt sinds het einde van de jaren tachtig door de Amerikaanse industrie ontwikkeld. Er werd ontdekt dat er geen nieuwe optische vezels nodig waren om gegevens met gemiddelde tot hoge snelheid aan de eindgebruiker te leveren en dat het gebruik van de bestaande koperdraadinfrastructuur geoptimaliseerd kon worden. Het is met name een technologie die voor korte afstanden wordt gebruikt (tot een paar kilometer). De prestaties over normale telefoonkabeldiensten in stedelijke gebieden zijn op zijn minst 16 keer hoger dan de Integrated Services Digital Network (ISDN) lijnen en maken een snelheid van 2 Mbit/s mogelijk (nodig voor video-op-aanvraag) zonder de noodzaak van bijkomende investeringen in bedrading. Bij gebruik over langere afstanden verslechteren de prestaties.

Optische vezels gebruiken licht dat door glas of andere vezels wordt doorgegeven. Deze technologie kan met extreem hoge snelheid gegevens over lange afstanden verplaatsen. Alhoewel deze zeer goed gebruikt kan worden om met hoge snelheid gegevens bij de eindgebruiker af te leveren, moeten hiervoor nieuwe kabels worden aangelegd. Dit is kostbaar en bezorgt de burgers, met name in stedelijke gebieden, overlast. Voor huishoudelijk gebruik is de snelheid die hiermee mogelijk is, tenminste tot op heden, niet nodig.

2. Minstens 80 % van de waarde van de telecommunicatie-infrastructuur zit in de bedrading. Om deze reden proberen netexploitanten het gebruik van de bestaande infrastructuur te maximaliseren en alleen nieuwe bekabeling aan te brengen indien dit absoluut noodzakelijk is. In dit verband volgt de benadering van Telecom Italia een mondiale trend waarbij optische vezels gebruikt worden voor snelle infrastructuurverbindingen over een lange afstand en de opkomende ADSL-technologie voor de laatste kilometers van de infrastructuur naar de eindgebruiker. Verscheidene exploitanten voeren in de Gemeenschap experimenten met de ADSL-technologie uit of zijn bij investeringen hierin betrokken.

3. ADSL is een de facto norm op basis waarvan het Europees instituut voor telecommunicatienormen rapporten en aanbevelingen heeft ontwikkeld. De Gemeenschap heeft geen normen voor ADSL vastgesteld.

(98/C 386/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0477/98**van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(27 februari 1998)*

Betreft: Functie van de economische ontwikkeling van de Gemeenschap in de toekomstige programma's van de structuurfondsen

Welke maatregelen treft de Commissie momenteel om de functie van de economische ontwikkeling van de Gemeenschap in de programma's van de structuurfondsen uit te breiden? Welke betekenis heeft daarbij de voorlegging van beleidsopties, zoals afgesproken op de informele bijeenkomst van de Raad op 14 en 15 november 1996 in Ierland, en wat is de eerste evaluatie van hun weerslag door de Commissie? Welke verdere mogelijkheden overweegt de Commissie momenteel om de betekenis van de economische ontwikkeling van de Gemeenschap in de volgende programmaperiode 2000-2006 te vergroten?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(22 april 1998)*

De door de Commissie voorgestelde „Europese strategie ter stimulering van plaatselijke initiatieven voor ontwikkeling en werkgelegenheid”⁽¹⁾ wordt geleidelijk ten uitvoer gelegd.

Daartoe hebben de voor het regionale beleid en de ruimtelijke ordening bevoegde ministers in een informele vergadering grotendeels de beleidslijnen overgenomen die waren bepaald tijdens de door het Ierse voorzitterschap georganiseerde Europese conferentie over plaatselijke ontwikkeling, welke op 11 en 12 november 1996 is gehouden. In deze beleidslijnen werd met name de nadruk gelegd op de noodzaak het partnerschap tussen de betrokkenen te verrijken en te verdiepen, geïntegreerde en innovatieve strategieën voor het scheppen van werkgelegenheid op plaatselijk niveau te bedenken en voor de uitvoering van die strategieën een beroep te doen op bemiddelende coördinatie- en begeleidingsinstanties. Deze beleidslijnen zijn voor het eerst in concrete maatregelen omgezet in de nieuwe programma's voor de in een proces van industriële omschakeling verkerende regio's (doelstelling 2), voornamelijk in Spanje, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk. Ook in de overige programma's, waarvoor in 1997 een herziening halverwege de looptijd heeft plaatsgevonden, zijn deze beleidslijnen in belangrijke mate geïntegreerd. Door op voorstel van de lidstaten en in het kader van een breed partnerschap dat mede de privé-sector omvat, 89 territoriale pacts voor werkgelegenheid te selecteren heeft ook de Commissie uitvoering aan deze beleidslijnen willen geven, waarbij het gaat om een benadering die nieuwe methoden voor het scheppen van werkgelegenheid op plaatselijk niveau in praktijk brengt en valoriseert. Voor het merendeel van deze pacts is gekozen voor een alomvattende strategie met betrekking tot dienstverlening aan personen, plaatselijke culturele ontwikkeling of het milieu.

Het is de bedoeling dat ook in de periode 2000-2006 ontwikkeling van het eigen potentieel een prioritair actieterrain blijft voor de Structuurfondsen, en meer in het bijzonder voor het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, dat ook steun zal kunnen verlenen voor dienstverlening aan personen. Daarnaast stelt de Commissie voor het partnerschap te intensiveren.

⁽¹⁾ COM(95) 273 def.

(98/C 386/024)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0483/98**van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(27 februari 1998)*

Betreft: Initiatieven van de Gemeenschap met de structuurfondsen

Waarom heeft de Commissie voorgesteld om de initiatieven van de Gemeenschap met de structuurfondsen in 1993 van 6 tot 15 % te verhogen? Aangezien ze nu een vermindering van 9 tot 5 % voorstelt: waarom is ze van gedachte veranderd? In welke zin heeft ze zich in 1993 vergist?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(2 april 1998)*

Daar de Commissie wist hoeveel belang het Parlement aan de communautaire initiatieven hechtte, had zij in haar voorstel tot herziening van de Structuurfondsen van 1993 voorgesteld 15 % van de middelen van die Fondsen daarvoor uit te trekken. Uiteindelijk heeft de Raad voor de huidige programmeringsperiode een cijfer van 9 % bepaald.

Die 9 % is verdeeld over 13 communautaire initiatieven. De tenuitvoerlegging daarvan in de lidstaten, waarbij het ging om geringe bedragen in vergelijking met die voor de krachtens de communautaire bestekken of de gecombineerde programmeringsdocumenten gevoerde acties, heeft een zekere complexiteit bij beheer en administratie tot gevolg gehad en soms de doeltreffendheid van de beoogde acties in de weg gestaan.

De ervaring die is opgedaan met de bij vele nog niet afgesloten communautaire initiatieven gevolgde aanpak, zal echter kunnen worden benut bij de vaststelling van CB's of gecombineerde programmeringsdocumenten voor de nieuwe doelstellingen 1, 2 of 3.

Om de communautaire initiatieven in de toekomst doeltreffender, duidelijker zichtbaar te maken en sterker op innovatie te richten, heeft de Commissie in haar voorstel voor een algemene verordening voor de komende programmeringsperiode voor de Structuurfondsen ⁽¹⁾ voorgesteld om haar acties toe te spitsen op drie thema's van gemeenschappelijk belang, en daarvoor 5 % van de middelen uit te trekken. De bedoelde thema's zijn grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking, plattelandontwikkeling, en menselijk potentieel in het perspectief van gelijke kansen. Hoewel het aandeel van de communautaire initiatieven in het budget kleiner wordt, zou het, gezien de verhoging van het absolute bedrag van het budget voor de Structuurfondsen, toch mogelijk moeten zijn om de kwaliteit van de acties te verbeteren.

Ook al vermindert zij het aantal thema's, toch vindt de Commissie dat de kwaliteit van de methode en de aanpak van de communautaire initiatieven bewaard moet blijven, om zo het vernieuwende karakter en de communautaire toegevoegde waarde van de acties en de werkingssfeer van de aangepane partnerschappen te behouden en zelfs te verbreden.

⁽¹⁾ COM(1998)131 def.

(98/C 386/025)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0503/98

van Dominique Souchet (I-EDN) aan de Commissie

(2 maart 1998)

Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten

In de VN-resolutie van 22 december 1989 wordt duidelijk een preventiebeginsel vastgelegd met het doel een verbod in te stellen — en dit ongeacht regio's of visserijzones — op het gebruik van „grote pelagische drijfnetten”.

De Gemeenschap heeft reeds een besluit genomen inzake de definitie van „grote drijfnetten” en heeft de maximumlengte van drijfnetten in de Atlantische Oceaan en in de Middellandse Zee op 2,5 km vastgelegd bij middel van de Verordening van 27 januari 1992, die in uitvoering van deze resolutie is opgesteld.

Waarom wil de Commissie het gebruik van drijfnetten in de Atlantische Oceaan beperken, terwijl de lengte ervan reeds beperkt is tot 2,5 km en zij wel toestaat dat in de Baltische Zee wordt gevestigd met drijfnetten van 21 km?

Vindt de Commissie deze maatregel billijk, niet-discriminatoire en rechtvaardig?

(98/C 386/026)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0505/98

van Dominique Souchet (I-EDN) aan de Commissie

(2 maart 1998)

Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten

Volgens de laatste voorstellen van de Commissie zou het gebruik van drijfnetten in volle zee in de Atlantische Oceaan verboden worden, maar zou het wel worden toegestaan in de kuststrook.

Dit betekent dat het gebruik van drijfnetten verboden wordt voor de Franse vissers die in volle zee (Azorische strook) vissen op witte tonijn, maar wel is toegestaan voor de Spaanse vissers, aangezien een van de trekroutes van deze soort langs de Spaanse Cantabrische kusten loopt (Iberische strook).

Anders gezegd, het drijfnet zou een „goed instrument” zijn (d.w.z. selectief en geen gevaar veroorzakend voor de zeevaart, noch voor de natuurlijke trek van de tonijn) binnen de 12 — mijlszone en een „slecht instrument” voor de visvangst buiten deze zone, in de internationale zones die verder dan 500 km van de kust liggen.

Kan de Commissie uitleg geven bij de wetenschappelijke, ecologische of technische logica achter een dergelijke differentiatie, zonder dat de Franse vissers moeten denken dat Spanje en Portugal in hun nadeel worden begunstigd?

(98/C 386/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0507/98
van Dominique Souchet (I-EDN) aan de Commissie
(2 maart 1998)

Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten

Volgens de verklaringen van de heer Morley op de vergadering van de Commissie visserij op 3 februari 1998 zou de Raad voornemens zijn de communautaire financiële middelen te gebruiken om ervoor te zorgen dat de Franse, Britse en Ierse staande-wantvisserij op tonijn in de Atlantische Oceaan verdwijnt.

De heer Morley wees op het beleid van diversificatie dat in Italië wordt gevolgd en noemde dit een te volgen voorbeeld. Zou het niet nuttig zijn dat de Commissie eerst onderzoekt wat de eigenlijke resultaten van het Italiaanse beleid zijn vooraleer zij plannen maakt om deze formule ook in de Atlantische Oceaan toe te passen? Beschikt de Commissie over harde bewijzen dat er in de Middellandse Zee echt niet langer wordt gevestigd met drijfnetten van illegale lengte? Is zij er zeker van dat de schepen die steun hebben ontvangen niet onder een andere vlag zijn gaan varen en dat de betrokken eigenaars en bemanningen werkelijk hun vroegere activiteiten hebben stopgezet?

(98/C 386/028)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0509/98
van Dominique Souchet (I-EDN) aan de Commissie
(2 maart 1998)

Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten

Het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij, een onderzoeksorgaan van de Commissie, heeft de adequaatheid van de methodologie en de kwaliteit van de resultaten erkend van de studie die in 1993 werd uitgevoerd door het IFREMER (Frans onderzoeksinstituut voor de exploitatie van de zee) over de gevolgen van de visserij met drijfnetten op het milieu in de Atlantische Oceaan.

In zijn conclusies merkt het Comité alleen op dat de visserij met drijfnetten van dichtbij moet worden gevolgd.

Sedert 1993 is de lengte van de drijfnetten beperkt tot 2,5 km, is het aantal schepen dat gebruik maakt van dit werktuig teruggelopen en is de technologie van de netten verbeterd. Het is zeker dat de vissterfte hierdoor sterk is teruggedrongen.

Vindt de Commissie het in het licht van deze ontwikkeling redelijk om haar voorstel inzake de afschaffing van het gebruik van drijfnetten in de Atlantische Oceaan (buiten de kustzones) te handhaven?

(98/C 386/029)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0511/98
van Dominique Souchet (I-EDN) aan de Commissie
(2 maart 1998)

Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten

Het is zeker dat in de Baltische Zee accidentele bijvangst met drijfnetten voorkomt. Uit de door het CIEM verzamelde gegevens blijkt dat in deze netten ook verscheidene vogelsoorten (zeekoet en kleine pinguïn) en zeezoogdieren (zeehond en bruinvis) gevangen worden. Onder deze zeezoogdieren bevinden zich soorten waarvan de populatie in deze zones zeer sterk is teruggelopen (bruinvis en zeehond). Bovendien wordt in de Baltische Zee de voorraad wilde zalm met uitsterven bedreigd.

Vindt de Commissie het in het licht van deze informatie logisch om het gebruik van drijfnetten van 2,5 km in de Atlantische Oceaan (buiten de kustzones) te verbieden, terwijl in de Baltische Zee het gebruik van drijfnetten van 21 km (het reservenet niet bijgerekend) wordt toegestaan?

**Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Bonino namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0503/98, E-0505/98, E-0507/98, E-0509/98 en E-0511/98**

(21 april 1998)

Het voorstel van de Commissie van 1994 ⁽¹⁾ gold ook voor de Oostzee en kon geen instemming van het Parlement vinden. Onder andere omdat het ook betrekking had op de Oostzee kon in de Raad geen gekwalificeerde meerderheid worden bereikt. Het Britse voorzitterschap is evenwel voornemens om een compromis voor te leggen dat geen betrekking zou hebben op de Oostzee, waarvoor een aparte verordening zou worden vastgesteld. De Commissie vindt dit, gezien de ontwikkeling van de situatie en de kennis sinds 1991, niet onverstandig. Bijvangst, met name die welke het geachte parlementslid noemt, gebeuren in de Oostzee hoofdzakelijk met ander vistuig dan drijfnetten, die namelijk in volle zee worden gebruikt, terwijl de genoemde soorten vooral aan de kust voorkomen. De Commissie is voorts inderdaad bezorgd over de toekomst van de doelsoort, namelijk de zalm. Wel heeft zij met voldoening nota genomen van de invoering van een plan ter bescherming van de wilde-zalmbestanden in de Oostzee, waarin de nodige aandacht wordt geschonken aan alle problemen die deze bestanden bedreigen.

De Commissie wijst erop dat in haar voorstel geenszins sprake is van een bijzondere behandeling van de kustwateren en met name van de 12 — mijlszone. In Resolutie A-0009/94 van het Parlement wordt die wel overwogen, maar het Britse voorzitterschap is, voor zover de Commissie bekend is, evenmin voornemens om bepalingen in te voeren die verschillen voor binnen en buiten de 12 — mijlszone.

De Commissie is nog steeds van mening dat de oceaانvisserij met drijfnetten moet worden stopgezet, wil men risico's uit ecologisch en sociaal-economisch oogpunt voorkomen. In haar mededeling aan de Raad van 1994 (COM(94) 50 def.) gaat de Commissie nader in op deze risico's. Vrije toepassing van deze methode zou in strijd zijn met het voorzorgsbeginsel en indruisen tegen de wens van een grote meerderheid in de Gemeenschap die tijdens de discussies in zowel het Parlement als de Raad tot uiting is gekomen. Het zou echter zeer onbillijk zijn deze methode uitsluitend voor de vloten van één of een aantal lidstaten toe te staan. De Commissie acht een omschakeling van de drijfnetvisserij nog steeds noodzakelijk. De visserij op witte tonijn blijft natuurlijk open, maar met andere methoden dan het drijfnet. Voor de Franse tonijnvisserij is de pelagische trawl bij voorbeeld van bijzonder belang. De Commissie is in het algemeen overtuigd van de noodzaak van steunmaatregelen om de overschakeling op andere technieken dan de drijfnetvisserij te vergemakkelijken.

Met betrekking tot de situatie in de Middellandse Zee is de Commissie verheugd over de invoering, door de Italiaanse autoriteiten, van een regeling die unaniem door de Raad wordt gesteund en precies in de omschakeling van de Italiaanse visserij op zwaardvis voorziet. De Commissie is blij met de vooruitgang die in 1997 op het gebied van de controle is geboekt, maar acht verdere verbetering nog steeds wenselijk.

De Commissie kan de effectieve resultaten van het Italiaanse plan betreffende de diversificatie van de drijfnetvloot nog niet inschatten, aangezien het om een meerjarenplan gaat dat pas in 1999 afloopt. Het is derhalve nog te vroeg om conclusies te trekken met betrekking tot het verdwijnen van dit segment van de Italiaanse vloot. De uitvoering van het plan voor de omschakeling van de Italiaanse visserij op zwaardvis is hoe dan ook vertraagd doordat er onzekerheid was over de behandeling van de omschakelingspremies ten aanzien van het Italiaanse belastingstelsel, welke onzekerheid zeer onlangs is opgeheven.

⁽¹⁾ COM(94) 131 def.

(98/C 386/030)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0551/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(4 maart 1998)

Betreft: Regionaal Operationeel Programma voor Attica — Subprogramma 2, maatregel 1

Maatregel 1 van subprogramma 2 van het ROP voor Attica heeft betrekking op vervoer. Volgens het tijdschema zou er als overheidsuitgaven tot eind 1997 129.583 mln ecu moeten zijn besteed.

1. Welke projecten zijn gepland en wat is het verloop van het geheel van de werkzaamheden aan de metro?
2. Indien er sprake is van vertragingen, waar doen deze zich voor en wat zijn daarvan de belangrijkste oorzaken?
3. Zijn er bij de herziening van het communautair bestek wijzigingen opgetreden en zo ja, voor welk percentage van de begroting?
4. Welke bedragen zijn er tot en met 31 december 1997 besteed?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 april 1998)

Volgens de op 21 oktober 1997 gewijzigde financiële tabellen is voor maatregel 2.1 (vervoer) van het operationele programma voor Attica voor de periode tot en met 1997 191,32 miljoen ecu aan overheidsuitgaven geprogrammeerd.

In de laatste vergadering van het toezichtcomité voor het communautaire bestek, die is gehouden op 31 oktober 1997, zijn in de regionale programma's geen wijzigingen aangebracht.

De Commissie verzoekt het geachte parlementslid zich voor technische bijzonderheden over de geprogrammeerde werkzaamheden, de voortgang ervan en de oorzaken van eventuele vertragingen te wenden tot de regionale autoriteiten van Attica, die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het communautaire bestek.

In de periode tot eind 1997 is 182,4 miljoen ecu aan kredieten besteed.

(98/C 386/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0555/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(4 maart 1998)

Betreft: Regionaal Operationeel Programma voor Attica — Subprogramma 1, maatregel 3

Maatregel 3 van subprogramma 1 van het ROP voor Attica heeft betrekking op bescherming tegen overstromingen en een reconstructie van de kust. Het gaat hierbij om rioolleidingen voor de afvoer van het regenwater, regeling van waterlopen en bijstellingen aan de kustlijn. Volgens het tijdschema hadden als overheidsuitgaven tot eind 1997 35.222 mln ecu moeten zijn besteed.

1. Wat is het verloop van de desbetreffende projecten?
2. Bij welke projecten hebben zich de grootste problemen voorgedaan inzake de bestedingen, over welke problemen gaat het en wat zijn de belangrijkste oorzaken van de vertragingen?
3. In het kader van het subprogramma zijn ook werken gepland voor de aanleg van voetpaden en parkeerplaatsen. Wat is het verloop van deze werken in het bijzonder?
4. Welke bedragen zijn er tot en met 31 december 1997 besteed?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 april 1998)

Volgens de op 21 oktober 1997 gewijzigde financiële tabellen is voor de periode tot en met 1997 42,1 miljoen ecu aan overheidsuitgaven geprogrammeerd voor maatregel 1.3 (bescherming tegen overstromingen, kustherstel, enz.) van het operationele programma voor Attica.

In de laatste vergadering van het toezichtcomité voor het communautaire bestek, die is gehouden op 31 oktober 1997, zijn geen wijzigingen aangebracht in de regionale programma's.

De Commissie verzoekt het geachte parlementslid zich voor technische bijzonderheden over de geprogrammeerde werkzaamheden, de voortgang ervan en de oorzaken van eventuele vertragingen te wenden tot de regionale autoriteiten van Attica, die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het communautaire bestek.

In de periode tot eind 1997 is 37,9 miljoen ecu aan kredieten besteed.

(98/C 386/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0571/98

van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie

(4 maart 1998)

Betreft: Richtlijn 79/923/EEG betreffende schelpdierwater

Op 17 december heeft het Hoogerechtshof in Londen een uitspraak gedaan inzake de richtlijn schelpdierwater (79/923/EEG) ⁽¹⁾. Het kernpunt van het geschil was de bewering van een mosselvisser dat hij zijn beroep niet meer kon uitoefenen omdat de „South West Water Services” niet in staat waren de desbetreffende wateren effectief te zuiveren.

De uitspraak impliceert dat Europese burgers die verliezen lijden als gevolg van Europese milieunormen, volgens de Europese wet geen proces kunnen aanspannen tegen overheden en waterbedrijven. De overheidstaken zijn te algemeen om het publiek juridisch afdwingbare milieurechten te kunnen verschaffen. De uitspraak lijkt echter af te wijken van het arrest van het Hof van Justitie van december 1996 inzake de richtlijn schelpdierwater, waarin wordt bepaald dat personen die te maken hebben met een richtlijn die gevolgen heeft voor de gezondheid van de mens een beroep moeten kunnen doen op rechtsregels om hun rechten te verdedigen.

Is de Commissie van mening dat, in verband met het arrest van het Hof van Justitie, mosselvisserij het recht hebben te verlangen dat schelpdierwater, hun bron van bestaan, wordt beschermd tegen verontreiniging?

Kan de Commissie bevestigen dat dit het eerste arrest is van een rechtbank in de EU over de aansprakelijkheid van overheden tegenover individuele burgers die het gevolg is van een dergelijke richtlijn?

Zal de Commissie, als gevolg van haar mededeling van 22 oktober 1996 waarin de noodzaak wordt erkend dat meer milieucijfers worden behandeld door nationale rechtbanken en in verband met de uitspraak van het Hoogerechtshof, opnieuw een onderzoek instellen naar de omzetting van Europese milieuwetgeving in het Verenigd Koninkrijk om vast te stellen of deze werkelijk naar behoren wordt toegepast?

⁽¹⁾ PB L 281 van 10.11.1979, blz. 17.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(20 april 1998)

Het geachte parlementslid heeft de aandacht van de Commissie gevestigd op een recente uitspraak van het Hoogerechtshof in het Verenigd Koninkrijk aangaande Richtlijn 79/923/EEG inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater. De Commissie heeft de tekst van deze uitspraak niet gezien en kan de vraag van het geachte parlementslid dan ook niet in detail beantwoorden. Aangezien de Commissie niet op de hoogte is van de precieze aard van de uitspraak van het Hoogerechtshof, kan zij niet bevestigen of dit de eerste uitspraak van die aard is van een Europese rechtbank.

Het geachte parlementslid verwijst ook naar een arrest van het Hof van Justitie van december 1996. De Commissie neemt aan dat het geachte parlementslid verwijst naar het arrest in zaak C-298/95, Commissie tegen Duitsland, die betrekking had op het feit dat binnen de in Richtlijn 79/923/EEG gestelde termijn niet alle maatregelen werden getroffen die nodig zijn om te voldoen aan de artikelen 3 en 5 van die richtlijn.

Het Hof stelde dat „in alle gevallen waarin de niet-naleving van door een richtlijn vereiste maatregelen gevaar kan opleveren voor de gezondheid van personen, de betrokkenen zich op dwingende voorschriften moeten kunnen beroepen om hun rechten geldend te maken”. Dit arrest heeft in de eerste plaats betrekking op de niet-omzetting van communautaire wetgeving en moet in die context worden gezien. Het Hof herbevestigt dus het beginsel dat de lidstaten bepaalde bepalingen van richtlijnen moeten omzetten om de burgers in staat te stellen zich op dwingende voorschriften in de nationale wetgeving te beroepen. Dit is niet hetzelfde als het door het geachte parlementslid vermelde beginsel, namelijk dat richtlijnen zelf rechten kunnen toekennen aan individuen. Dit arrest lijkt dan ook niet direct betrekking te hebben op de eerste vraag van het geachte parlementslid.

Daarnaast wenst de Commissie het geachte parlementslid eraan te herinneren dat artikel 164 van het EG-Verdrag stelt dat het Hof van Justitie de eerbiediging van het recht bij de uitlegging en toepassing van dit Verdrag verzekert. Het behoort dus tot de bevoegdheid van het Hof de communautaire wetgeving te interpreteren en het is uiteindelijk aan het Hof de bepalingen van Richtlijn 79/923/EEG te interpreteren.

Zoals het geachte parlementslid wel weet, is het de verantwoordelijkheid van de Commissie toe te zien op de toepassing van de bepalingen van het EG-Verdrag tot oprichting van de Gemeenschap en van de bepalingen welke de lidstaten krachtens dit Verdrag vaststellen. De Commissie onderzoekt de beweringen over het niet juist toepassen van de communautaire wetgeving in de lidstaten. In dit verband kan de Commissie het geachte parlementslid meedelen dat zij momenteel de tenuitvoerlegging van Richtlijn 79/923/EEG door het Verenigd Koninkrijk onderzoekt.

De Commissie zou van het geachte parlementslid graag een kopie van de uitspraak van het Hooggerechtshof ontvangen, alsmede alle verdere informatie waaruit blijkt dat het Verenigd Koninkrijk Richtlijn 79/923/EEG niet toepast.

(98/C 386/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0578/98

van **Roberta Angelilli (NI)** aan de Commissie

(4 maart 1998)

Betreft: Hogesnelheidslijnen

In het licht van de antwoorden op voorgaande vragen over hogesnelheidslijnen (E-0508/97 ⁽¹⁾ en E-2351/97 ⁽²⁾), die met name betrekking hebben op het gebied bij Rome en de niet-naleving van de Europese regels inzake milieu-

effectrapportage, wil ik de Commissie informeren over het feit dat er momenteel in Italië enkele rechtszaken lopen tegen personen die betrokken zijn bij het slechte beheer van de hogesnelheidslijnen in Italië.

1. Zijn de maatregelen getroffen die in het aanvullend antwoord d.d. 5 juni 1997 van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie zijn genoemd en die in het antwoord d.d. 9 september 1997 op vraag E-2351 zijn herhaald?

2. Acht de Commissie het niet wenselijk, gezien de niet-naleving van de richtlijnen en de reeds genoemde talrijke voorvallen die de totstandbrenging van de hogesnelheidslijnen in Italië een dubieus karakter verlenen, om het Hof van Justitie uit hoofde van artikel 186 van het EG-Verdrag te verzoeken voorlopige maatregelen te treffen, zoals b.v. de opschorting van de werkzaamheden?

⁽¹⁾ PB C 391 van 23.12.1997, blz. 15.

⁽²⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 62.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(24 april 1998)

De Commissie is voor klachten met betrekking tot het strafrecht niet bevoegd. Aangezien zij de naleving van de communautaire wetgeving tracht te garanderen, is de Commissie alleen gerechtigd tussenbeide te komen wanneer een bepaling uit de communautaire wetgeving in het geding is.

Op basis van de door het geachte parlementslid verstrekte informatie betreffende het project voor de hogesnelheidslijn Rome-Napels, is naar de Italiaanse autoriteiten een formeel verzoek gestuurd om te weten te komen of een milieueffectrapportage (MER) overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾ was uitgevoerd. De Italiaanse autoriteiten hebben dit bevestigend beantwoord. Zij hebben meegedeeld dat op grond van de MER die door de „MER Commissie van het Italiaanse ministerie van milieubeheer” in 1992 was uitgevoerd, het bovengenoemde ministerie al in 1993 gunstig over dit project geadviseerd had. Aangezien echter twee korte baanvakken van de rapportage bleken te zijn uitgesloten, is aan de Italiaanse autoriteiten nieuwe informatie met betrekking tot de MER van deze baanvakken gevraagd. Op grond van de nieuwe informatie die door de Italiaanse autoriteiten is geleverd, kan de Commissie nu concluderen dat de in 1993 gegeven goedkeuring, die gebaseerd was op de door de MER-commissie van het ministerie voor milieubeheer in 1992 goedgekeurde milieueffectrapportage, in feite alleen betrekking had op het project in het algemeen en niet de twee aansluitingen in Rome en Napels omvatte. De projecten betreffende deze twee aansluitingen en de uitvoerende projecten van het gehele werk zijn later onderworpen aan een milieueffectrapportage, die in 1994 door de regio Latium en in 1995 door het ministerie voor milieubeheer (MER-dienst en burgerinformatie) is uitgevoerd. Beide instanties keurden het gehele project goed. De fase waarin het publiek geïnformeerd en geconsulteerd moest worden, schijnt op een correcte wijze te zijn uitgevoerd.

In het licht van het bovenstaande is de mogelijke toepassing van artikel 186 van het EG-Verdrag niet relevant.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(98/C 386/034)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0585/98

van Sören Wibe (PSE) aan de Commissie

(4 maart 1998)

Betreft: Reclame voor tulpen

Volgens berichten in de Zweedse media geeft de Commissie, als reactie op de fellere concurrentie waaraan de bloemenproducenten in de EU blootstaan na de GATT-regeling van 1992 inzake de invoer van snijbloemen, geld uit aan een reclamecampagne voor tulpen.

Welke bedragen heeft de Commissie besteed aan deze campagne ter bevordering van de verkoop van tulpen en welk percentage van dit bedrag is uitgegeven aan de campagne in Zweden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 april 1998)

De reclamecampagne voor tulpen maakt deel uit van de communautaire verkoopcampagne voor bloemen en levende planten, die voor 60 % door de Gemeenschap en voor 40 % door de bedrijfsleven wordt gefinancierd.

De tulpen campagne is door het Nederlandse bedrijfsleven georganiseerd in verschillende landen, waaronder Zweden. Het totale budget voor deze campagne bedraagt 417.157 ecu, waarvan de Commissie 250.294 ecu voor haar rekening neemt. Voor de actie in Zweden heeft de Commissie 88.200 ecu vrijgemaakt.

Daarnaast zijn in 1997 twee door Zweedse beroepsorganisaties gepresenteerde programma's goedgekeurd. Voor deze twee programma's bedraagt het totale budget 193.808 ecu.

(98/C 386/035)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0589/98**van Mirja Rynnänen (ELDR) aan de Commissie***(4 maart 1998)**Betreft:* Europees kader voor certificatie van het bosbeheer

Op de markten wordt de roep om invoering van verschillende certificatiesystemen voor bosbeheer steeds sterker. Het gevaar bestaat dat de lidstaten van de EU zich met het oog op de concurrentie gedwongen zien op korte termijn een certificatiesysteem in te voeren dat gericht is op een monopoliepositie en niet voor alle uiteenlopende omstandigheden geschikt is. Op deze wijze zou de bosbouwsector in de EU vergeleken met derde landen in een nadelige positie komen te verkeren.

In zijn resolutie over de bosbouwstrategie verzoekt het Europees Parlement de Commissie een certificatiesysteem te ontwikkelen dat internationaal erkend wordt, doorzichtig, vrijwillig en niet-discriminerend is en rekening houdt met de specifieke kenmerken van elk land in ecologisch, biologisch en sociaal-economisch opzicht en tevens met het eigendomsysteem van het bosbezit (verslag-Thomas).

1. Welke maatregelen neemt de Commissie om de invoering te versnellen van een certificatiekader, zoals het kader dat het Europees Parlement heeft voorgesteld, en wel op zodanige wijze dat bij de formulering van een dergelijk kader voldoende rekening wordt gehouden met de algemene standpunten van de bosbouwsector?
2. Kan de Commissie ervoor zorgen dat onder leiding van de EU een certificatiekader wordt opgezet waarbij de op nationaal niveau gehanteerde certificatiesystemen in gelijke mate aan bod komen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(30 april 1998)*

De Commissie volgt de huidige ontwikkelingen op het gebied van de certificering van bossen, waaronder de aspecten die verband houden met de markten voor bosproducten. De Commissie blijft een open dialoog voeren met alle belanghebbende partijen, maar onderzoekt momenteel ook of een eventueel initiatief van de Gemeenschap op dit gebied wenselijk en praktisch en juridisch haalbaar zou zijn. In het licht van de resultaten van die evaluatie zal zij dan de meest passende voorstellen formuleren, zulks in het kader van haar antwoord op de resolutie van het Parlement over een bosbouwstrategie van de Gemeenschap.

De Commissie verzoekt het geachte parlementslid tevens kennis te nemen van het antwoord dat zij heeft gegeven op schriftelijke vraag E-164/98 van mevrouw Pollack over certificeringssystemen voor bossen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 310 van 9.10.1998, blz. 31.

(98/C 386/036)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0604/98**van Carlos Carnero González (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL),
Pedro Marset Campos (GUE/NGL) en Alonso Puerta (GUE/NGL) aan de Commissie***(4 maart 1998)**Betreft:* Project hoge-snelheidstrein Madrid-Valladolid, opgesteld door het Ministerie voor Infrastructuur van de Spaanse regering; dit project vormt momenteel onderwerp van een brede maatschappelijke discussie

Het Ministerie voor Infrastructuur van de Spaanse regering heeft een project ontworpen voor een hoge-snelheidstrein tussen Madrid en Valladolid. Dit is momenteel het onderwerp van een brede maatschappelijke discussie. Het project heeft tot grote maatschappelijke onrust geleid in de Comunidad Autónoma de Madrid (CAM) en vooral in de gemeentes in het dal van de Lozoya en in andere plaatsen waar het tracé doorheen moet lopen, zoals Tres Cantos. Men is tegen deze plannen (die grotendeels aansluiten op de plannen die parallel zijn ontwikkeld door de regering van de CAM), wegens de uiterst negatieve gevolgen voor het milieu in het dal van Lozoya (met zijn rijke natuur) en wegens de aantasting van de leefbaarheid van de stedelijke kernen in de

omgeving. De protesten zijn verwoord door de burgemeesters van tien gemeentes in deze streek, door de coördinerende Raad van berggemeenschappen uit de Sierra Norte, door diverse regionale parlementaire groeperingen en door de vakbondcentrales. Op zondag 15 februari zijn duizenden mensen gaan protesteren op de plaats waar de spoorlijn moet komen te lopen. Bovendien zijn velen van mening dat de voordelen voor het vervoer die het Ministerie deze plannen toedicht, ook kunnen worden bereikt met andere alternatieve middelen die milieuvriendelijker en economisch haalbaar zijn en die de bestaande spoorlijnen tussen Madrid, Segovia, Avila, Burgos en Valladolid verbeteren.

1. Weet de Commissie hoe ernstig de beschreven situatie is en hoezeer de publieke opinie gekant is tegen het project voor een hoge-snelheidstrein Madrid-Valladolid?
2. Is de Commissie niet van mening dat onmiddellijk een milieu-effectrapportage moet worden aangevraagd?
3. Is zij van mening dat de gevolgen van dit project verenigbaar zijn met de richtlijnen inzake instandhouding van de natuurlijke habitat (o.a. richtlijn 92/43/EG) ⁽¹⁾? Het dal van de Lozoya hoort ongetwijfeld tot deze habitat.
4. Welke activiteiten kan de Commissie ondernemen om te waarborgen dat in dit geval de communautaire milieuwetgeving wordt geëerbiedigd, met inbegrip van richtlijnen zoals 85/337/EG ⁽²⁾ en 92/43/EG?
5. Kan de Commissie medelen welke informatie zij ontvangen heeft van de Spaanse autoriteiten, om de vrije toegankelijkheid van informatie op milieugebied te waarborgen?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(20 april 1998)

1. De Commissie is niet op de hoogte van de situatie die de geachte parlementsleden hebben beschreven.
2. Artikel 2 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten bepaalt dat voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, met name gezien hun aard, omvang of ligging worden onderworpen aan een beoordeling van die effecten alvorens een vergunning wordt verleend.

Deze bepaling is van toepassing op de projecten die staan vermeld in de bijlagen I en II. In punt 7 van bijlage I wordt de aanleg van spoorwegtrajecten over lange afstand genoemd. Volgens artikel 4, lid 1 van de richtlijn moeten projecten van de in bijlage I genoemde categorieën worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

Als blijkt dat het project in kwestie kan worden omschreven als een spoorwegtraject over lange afstand in de zin van punt 7 van bijlage I van de richtlijn moet het aan een milieueffectbeoordelingsprocedure worden onderworpen overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 alvorens een vergunning wordt verleend.

3. Krachtens artikel 4 van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna moeten de lidstaten een lijst van gebieden voorstellen die in aanmerking komen om te worden aangewezen als gebied van communautair belang. Het dal van Lozoya staat op de lijst die de Spaanse overheid krachtens artikel 4 van Richtlijn 92/43/EEG heeft medegedeeld. De Commissie beschikt niet over nadere en uitvoeriger informatie over dit project en kan zich niet uitspreken over de verenigbaarheid met de implicaties van Richtlijn 92/43/EEG.

4. en 5. De Commissie zal de noodzakelijke contacten leggen om alle gegevens over deze situatie te verkrijgen en te zorgen voor de naleving van alle richtlijnen die van toepassing zijn.

(98/C 386/037)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0605/98**van Angela Sierra González (GUE/NGL) aan de Commissie***(4 maart 1998)*

Betreft: Biologische rustperiode in de Marokkaanse wateren

Onlangs heeft de Marokkaanse regering de periode van biologische rust in de maanden maart en april in de wateren van de Sahari-visbank uitgebreid.

Volgens verschillende vertegenwoordigers uit de visserijsector houdt dit besluit in dat de visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko wordt geschonden. Deze overeenkomst bevat de bepaling dat de biologische rustperiode nu juist niet zou worden aangepast. Marokko heeft nog steeds geen begin gemaakt met de uitvoering van het „visserijplan” dat beoogt de visserij op koppotigen te beperken in die gebieden waar deze dieren paaien.

Daarentegen heeft het Afrikaanse land zijn visserijactiviteiten opgevoerd waardoor het gevaar bestaat van overbevissing in de zone en waardoor de aanbevelingen van wetenschappers voor de instandhouding van de rijke visbestanden worden geschonden.

Welk standpunt neemt de Commissie in over de maatregel om de biologische rustperiode op de Sahari-visbank uit te breiden?

Heeft deze rustperiode ook gevolgen voor de visserij op koppotigen in Marokko? Houdt dit land zich wel aan de met de Europese Unie gesloten visserijovereenkomst?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om te voorkomen dat er wordt gediscrimineerd tussen vissersvloten, vooral ten nadele van de Spaanse vloot, bij de toepassing van „biologische rustperiodes” in deze zone?

Welke rapporten of onderzoeken bestaan er die de uitbreiding van de biologische rustperiode op genoemde visbank aanbevelen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(20 april 1998)*

De Gemeenschap heeft altijd het grootste belang gehecht aan de instandhouding en het rationeel beheer van de visbestanden. In het kader van de overeenkomst met Marokko is zij altijd voorstander geweest van de ontwikkeling van een verantwoorde visserij, die de levensvatbaarheid op van de sector op lange termijn, en met name van de visserij op koppotigen — zoals bekend zeer belangrijk voor de vloten van beide partijen — zou kunnen verzekeren.

De Commissie is echter van oordeel dat de periode van biologische rust slechts één van de vele mogelijke instrumenten is om de visbestanden te beschermen. Deze maatregel moet dan ook passen in een operationeel kader van instandhoudingsmaatregelen die Marokko heeft beloofd te zullen uitvoeren en die zowel voor zijn industriële als voor zijn ambachtelijke vloot voor de visserij op koppotigen moeten gelden, eveneens in het belang van beide partijen.

Zij heeft hiervoor steeds de steun gekregen van verschillende wetenschappers en onderzoekers op dit gebied, die weliswaar erkennen dat de periodes van biologische rust de druk van de visserij op de populatie jonge vissen vermindert, maar stellen dat aanvullende maatregelen noodzakelijk blijven.

Wat de unilaterale verlenging van de periode van biologische rust door Marokko betreft, die gevolgen zal hebben voor zowel de Marokkaanse als de Europese vloot voor de vangst van koppotigen, is de Commissie zich blijven inspannen om te bereiken dat de aangepane verbintenissen worden nageleefd en om elke mogelijke discriminatie te voorkomen.

(98/C 386/038)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0617/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(9 maart 1998)

Betreft: Opnemng van rotseilanden in het INTERREG-programma

Naar verluidt heeft de Griekse regering — geheel terecht overigens — zes rotseilanden in de Egeïsche Zee aangemerkt voor het INTERREG-programma.

Kan de Commissie medelen welk haar officieel standpunt ter zake is en of zij voornemens is middelen uit te trekken voor de uitvoering van projecten op deze rotseilanden, die zonder enige twijfel deel uitmaken van het Griekse (en dus Europese) grondgebied?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(7 mei 1998)

Sinds 1981, het jaar waarin Griekenland tot de Gemeenschap is toegetreden, verleent de Commissie financiële bijdragen voor acties en projecten op het hele Griekse grondgebied.

In het kader van diverse sectorale en regionale programma's die onder het communautaire bestek 1994-1999 vallen, en in het kader van de programma's op grond van communautaire initiatieven zoals Interreg II, verleent de Commissie financiële steun uit de Structuurfondsen voor acties en projecten die zijn gericht op de ontwikkeling van perifere gebieden op het Griekse vasteland en de Griekse eilanden.

(98/C 386/039)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0646/98
van Monica Baldi (PPE) aan de Commissie
(9 maart 1998)

Betreft: Vogelsoorten waarop mag worden gejaagd

Krachtens richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ van 2 april 1979 mag op de in bijlage II genoemde soorten worden gejaagd volgens de bepalingen van de wetgeving van de onderhavige lidstaat.

Op de soorten van bijlage II/2 mag echter uitsluitend worden gejaagd in de lidstaten waarbij zij zijn vermeld.

Het blijkt dat de spreekw in bijlage II/2 voor alle Middellandse-Zeelanden van de EU wordt genoemd, behalve voor Italië.

Kan de Commissie,

gezien het schriftelijke verzoek van 6 augustus 1997 van het Italiaanse Ministerie van Landbouw, protocolnummer 23.035, om de jacht op deze soort die is uitgesloten van de lijst waarop krachtens artikel 18 van de wet nr. 157 van 11 februari 1992 mag worden gejaagd, toe te staan, gezien de instemming van het Nationaal Instituut voor de wilde fauna, waarbij rekening wordt gehouden met het bevredigende instandhoudingsniveau, de grote verspreiding en de tendens van de migratiestroom, en gezien de schatting van de aan de oogst toegebrachte schade, mededelen:

1. welke dringende maatregelen zij overweegt te treffen om te voldoen aan het verzoek van Italië om de spreekw in bijlage II/2 op te nemen,
2. welke maatregelen zij denkt te treffen om tot aan de goedkeuring van het wijzigingsverzoek een algemene afwijkingsregeling toe te staan, teneinde de schade aan de landbouw te beperken?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(8 april 1998)*

Bijlage II.2 van de „Vogelrichtlijn” (79/409/EEG) is in 1994 gewijzigd om de jacht op spreeuwen (*Sturnus vulgaris*) in Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal mogelijk te maken. Tijdens de besprekingen die geleid hebben tot de goedkeuring van Richtlijn 94/24/EEG van 8 juni 1994 tot wijziging van bijlage II bij Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand ⁽¹⁾ heeft Italië in dit verband niets gevraagd.

Om Italië op te nemen in de lijst van landen waar op spreeuwen mag worden gejaagd, zou Richtlijn 79/409/EEG opnieuw gewijzigd moeten worden. Aangezien de richtlijn evenwel recentelijk opnieuw is gewijzigd (Richtlijn 79/49/EEG van de Commissie van 29 juli 1997 tot wijziging van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad inzake het behoud van de vogelstand ⁽²⁾) om de phalacrocorax carbo sinensis op te nemen en Italië bij die gelegenheid het geval van de spreeuwen niet naar voren heeft gebracht, is de Commissie niet voornemens op korte termijn nieuwe wijzigingen voor te stellen.

Er zij op gewezen dat artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG de mogelijkheid biedt dat bij wijze van uitzondering en op bepaalde strenge voorwaarden wordt gejaagd op vogelsoorten die niet zijn opgenomen in bijlage II van de richtlijn. De toepassing van deze uitzonderingsregel valt onder de bevoegdheid van de diverse lidstaten. De Commissie ziet er evenwel op toe dat in elk geval wordt voldaan aan de voorwaarden die voor deze uitzondering gelden en dat de gevolgen van deze uitzondering niet onverenigbaar zijn met de richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 164 van 30.6.1994.

⁽²⁾ PB L 223 van 13.8.1997.

(98/C 386/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0649/98**van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie***(10 maart 1998)**Betreft: Drankaccijns*

De Oostenrijkse administratieve rechtbank VwGH heeft geconstateerd dat de in Oostenrijk op alle alcoholhoudende en met alcohol gemengde dranken geheven accijns („Getränksteuer”) eventueel strijdig is met het EU-recht.

1. In hoeveel en in welke EU-lidstaten worden dergelijke verbruiksbelastingen geheven?
2. Is er sprake van strijdigheid met de verbruiksbelastingrichtlijn van de EU?
3. Zijn drankaccijnzen een verboden vorm van omzetbelasting?
4. Kan op grond van de heffing van de drankaccijns worden gesproken van een onrechtmatige bevoordeling van de „verkoop af fabriek”, waarover deze belasting niet behoeft te worden betaald?
5. Mocht er sprake zijn van een schending van het Verdrag en mocht de Commissie overgaan tot het instellen van een beroep tegen Oostenrijk, wanneer zal dit besluit dan worden genomen?

**Aanvullend antwoord
van de heer Monti namens de Commissie***(18 juni 1998)*

Ter aanvulling van haar antwoord van 27 april 1998 ⁽¹⁾ kan de Commissie nu de volgende informatie verstrekken.

De Commissie heeft de gelegenheid gehad het Hof van Justitie in kennis te stellen van haar standpunt over de Oostenrijkse belasting op het verbruik van dranken.

Om te beginnen zou de Commissie erop willen wijzen dat volgens haar de huidige communautaire regelgeving volstrekt geen afbreuk doet aan de mogelijkheid voor de lidstaten om niet-geharmoniseerde indirecte belastingen toe te passen, op voorwaarde dat daarbij de grondbeginselen van het Verdrag en het afgeleide Gemeenschapsrecht in acht worden genomen.

De Commissie heeft echter bij het onderzoek dat zij in dit verband heeft ingesteld, geconstateerd dat de betrokken Oostenrijkse wetgeving niet in alle opzichten voldoet aan de beginselen van belastingheffing die zijn neergelegd in Richtlijn 92/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer ervan en de controles daarop ⁽²⁾. Met name vindt de Commissie dat de betrokken belasting niet is gericht op het bereiken van een specifiek doel in de zin van artikel 3, lid 2, van deze richtlijn.

Voorts beschouwt de Commissie de vrijstelling van de belasting bij rechtstreekse verkoop van wijn door de producent als strijdig met artikel 95 van het EG-Verdrag.

Ten slotte acht de Commissie het niet uitgesloten dat in andere lidstaten soortgelijke belastingen worden geheven. Mocht dit het geval zijn en zou de betrokken belasting in bepaalde opzichten onverenigbaar met het Gemeenschapsrecht blijken, dan zou de Commissie — net als nu voor Oostenrijk — de bij het Verdrag tot haar beschikking gestelde instrumenten gebruiken om het Gemeenschapsrecht te doen naleven.

(1) PB C 323 van 21.10.1998, blz. 60.

(2) PB L 76 van 23.3.1992.

(98/C 386/041)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0708/98

van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

de communautaire levensmiddelenwetgeving vereenvoudigen en rationaliseren, opdat hierdoor de onontbeerlijke veiligheidsnormen niet worden aangetast?

(98/C 386/042)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0709/98

van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

de principiële toepassing van niet-verplichte instrumenten nagaan, voordat wetsbepalingen worden ingevoerd, en ook op het gebied van de facultatieve instrumenten rekening houden met het principe van wederzijdse erkenning?

(98/C 386/043)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0710/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreeft:* Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

ervoor zorgen dat het de taak van de lidstaten is, in afwijking van richtlijn 83/89/EEG, te specificeren dat de nationale voorschriften geen belemmeringen voor de interne markt vormen?

(98/C 386/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0711/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreeft:* Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

ervoor zorgen dat alleen louter technische kwesties onder de comitologieprocedure vallen, terwijl voor de fundamentele kwesties een politiek besluit vereist blijft?

(98/C 386/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0712/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreeft:* Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

ervoor zorgen dat de principes van de risicoanalyse voor de gehele voedselketen (van producent tot consument) moeten gelden, ongeacht het soort en de omvang van het desbetreffende bedrijf?

(98/C 386/046)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0713/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreeft:* Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

zorgen voor harmonisatie van de kwaliteitsvoorschriften, alleen voor de gezondheidsaspecten, en vindt zij niet dat de handelsbelemmeringen ten gevolge van nationale kwaliteitseisen moeten worden afgeschaft door de juiste toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning?

(98/C 386/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0714/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft: Levensmiddelenrecht — Gezondheid van de consument*

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Groenboek „De algemene beginselen van het levensmiddelenrecht in de Europese Unie” en haar Mededeling „Gezondheid van de consument en voedselveiligheid” (COM(97) 0176 def. en COM(97) 0183 def.),

overwegende dat moet worden gewezen op het toenemende belang van de voorschriften voor de etikettering van levensmiddelen wanneer de consument tot aankoop beslist, ook al worden de beperkingen van de etikettering en de noodzaak andere voorlichtingsmethoden te vinden ingezien,

ervoor zorgen dat de etikettering voor levensmiddelen eerst doeltreffender en vervolgens verplicht wordt?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Bangemann namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0708/98, E-0709/98, E-0710/98, E-0711/98,
E-0712/98, E-0713/98 en E-0714/98

(28 april 1998)

Zoals tijdens het debat over de resolutie van het Parlement over het Groenboek betreffende de algemene beginselen van het levensmiddelenrecht is aangegeven, zal de Commissie haar antwoord op het vervolg van het debat in de vorm van een mededeling geven. De Commissie zal zich, zoals zij in het Groenboek uiteen heeft gezet, inzetten voor vereenvoudiging en rationalisatie van de communautaire wetgeving inzake levensmiddelen, die tot een betere bescherming van de gezondheid en meer doorzichtigheid moeten leiden.

De Commissie vroeg in het Groenboek om opmerkingen met betrekking tot de mogelijkheden van niet-bindende instrumenten op het gebied van het levensmiddelenrecht. Deze opmerkingen worden momenteel door de Commissie geanalyseerd. Het gebruik van vrijwillige instrumenten, bijvoorbeeld richtsnoeren voor een goede hygiëne in een bepaalde sector, kan bindende regels op een nuttige wijze aanvullen. De belangrijkste toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning is volgens de Commissie met betrekking tot het functioneren van de interne markt. Lidstaten kunnen afwijkende regels hebben voor levensmiddelen in sectoren die niet door de communautaire wetgeving worden gedekt, maar deze regels mogen niet worden gebruikt tegen producten die rechtmatig in andere lidstaten worden geproduceerd of op de markt gebracht, tenzij er rechtmatige belangen op het spel staan en die regels een gelijke mate van bescherming bieden.

De procedure van Richtlijn 83/189/EEG van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽¹⁾ moet garanderen dat de nationale technische normen en voorschriften geen handelsbelemmeringen vormen. De Commissie vindt een verandering van de Richtlijn zoals het geachte parlementslid die voorstelt niet nodig, aangezien het algemene verbod op onbillijke handelsbelemmeringen reeds in het EG-Verdrag is neergelegd.

In de rechtsbesluiten, die de Commissie uitvoeringsbevoegdheden verlenen, worden de essentiële onderdelen van deze bevoegdheden gespecificeerd. Om deze reden is het aan de communautaire wetgever de bevoegdheden te omschrijven die aan de Commissie worden verleend.

De Commissie is van mening dat de algemene beginselen betreffende hygiëne op de gehele voedselketen van toepassing zouden moeten zijn. De bestaande richtlijnen op het gebied van hygiëne, worden momenteel herzien met het doel een samenhangend en consistent geheel van maatregelen inzake de hygiëne „van boerderij tot tafel” te garanderen. Deze wetgeving zal de toepassing van de HACCP-beginselen (Hazard Analysis and Critical Control Points-risicoanalyse en kritische controlepunten) benadrukken.

De Commissie is van mening dat gezondheidsaspecten de belangrijkste reden voor wettelijke maatregelen op communautair niveau zullen blijven. De toevlucht tot het beginsel van wederzijdse erkenning zal in deze sectoren prevaleren, in zoverre het de samenstelling van levensmiddelen betreft. Dit beleid, dat innovatie en een grotere keuze voor de consument heeft gestimuleerd, is niet in tegenspraak met de ontwikkeling van kwaliteitsnormen voor landbouwproducten, die het concurrentievermogen van deze producten vergroten, en ondersteunt daarom andere doelen van het gemeenschappelijke landbouwbeleid.

De Commissie is van plan de richtlijn betreffende de levensmiddelenetikettering te herzien met het doel het aan de wetenschappelijke vooruitgang aan te passen. Deze herziening is er ook op gericht de informatie voor de consument te verbeteren en begrijpelijker te maken. Momenteel wordt overwogen of informatie over de voedingswaarde van de levensmiddelen verplicht zou moeten zijn. Dit moet bezien worden in de context van de algemene vraag op welke manieren (nieuwe informatietechnologie inbegrepen) het beste informatie kan worden verschaft die van belang is voor de consument.

(¹) PB L 109 van 26.4.1983.

(98/C 386/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0716/98

van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Overzicht van beleid en maatregelen op energiegebied

Kan de Commissie, naar aanleiding van haar Mededeling „Overzicht van beleid en maatregelen op energiegebied” (COM(97) 0167 def.),

overwegende dat, zolang als de Europese Unie in het Verdrag niet over een titel over energie beschikt, het gevaar bestaat dat het gemeenschappelijke energiebeleid op grond van vele andere communautaire beleidsvormen wordt gebaseerd, een op communautair niveau samenhangend en gecoördineerd gemeenschappelijk energiebeleid uitwerken dat zich baseert op de samenwerking tussen de nationale energiebeleidsbepalers, onverminderd de respectieve autonomieën bij de keuze van de primaire energiebronnen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(16 april 1998)

In haar mededeling van april 1997 „Overzicht van beleid en maatregelen op energiebeleid” (¹) heeft de Commissie getracht een volledig overzicht van de communautaire maatregelen op energiegebied te geven. Het betreft zowel maatregelen die in samenwerking met de lidstaten worden genomen als maatregelen die op communautair niveau worden genomen, hetzij in het kader van het eigenlijke energiebeleid, hetzij in andere beleidssectoren. In deze mededeling, die de eerste stap vormt naar een geïntegreerde benadering om beter in te spelen op de strategische uitdagingen waarvoor de Gemeenschap zich in de energiesector gesteld ziet, werd onderstreept dat de doeltreffendheid van de communautaire maatregelen kon worden vergemakkelijkt en verhoogd door in het EG-Verdrag een specifiek wettelijk kader op te nemen, rekening houdend met alle prioriteiten van het energiebeleid.

Aangezien er op de intergouvernementele conferentie van 1997 geen maatregelen van dergelijke aard zijn vastgesteld, heeft de Commissie een geïntegreerde benadering voorgesteld door de invoering van een meerjarig kaderprogramma in de energiesector (²) teneinde de verschillende communautaire maatregelen op energiegebied te concentreren en de doeltreffendheid en samenhang ervan ten aanzien van de drie prioritaire doelstellingen te garanderen. Dat zijn de continuïteit van de voorziening, het concurrentievermogen en de milieubescherming. Bovendien zal de samenhang tussen de energiecomponenten van verschillende communautaire beleidstakken, zoals onderzoek, externe betrekkingen of structuurbeleid, worden vergemakkelijkt door binnen de Commissie een netwerk van de betrokken directeurs-generaal op te zetten.

(¹) COM(97) 167 def.

(²) COM(97) 550 def.

(98/C 386/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0718/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft: BTW-comité*

Kan de Commissie, gezien het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (Comité voor de belasting over de toegevoegde waarde) (COM(97) 0325 def. — 97/0186 CNS) ⁽¹⁾, overwegende dat momenteel de wijziging van de communautaire BTW-wetgeving een richtlijn of een verordening vereist en dat de publicatie van het voorstel hiervoor alle belanghebbende partijen de mogelijkheid geeft hierop hun commentaar te leveren, en dat dit ook zou moeten worden toegepast op de voorstellen die het BTW-comité worden voorgelegd, ervoor zorgen dat haar voorstellen aan het BTW-comité tevoren worden gepubliceerd?

⁽¹⁾ PB C 278 van 13.9.1997, blz. 6.

(98/C 386/050)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0719/98**van Amedeo Amadeo (NI) en Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft: BTW-comité*

Kan de Commissie, gezien het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van richtlijn 77/388/EEG betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (Comité voor de belasting over de toegevoegde waarde) (COM(97) 0325 def. — 97/0186 CNS) ⁽¹⁾, ervoor zorgen dat de adviezen van het BTW-comité, onafhankelijk van het feit of dit optreedt als reglementerings- of adviescomité, ook in het Publicatieblad worden gepubliceerd?

⁽¹⁾ PB C 278 van 13.9.1997, blz. 6.

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Monti namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0718/98 en E-0719/98**

(6 mei 1998)

Wanneer aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend, oefent zij deze bevoegdheden uit overeenkomstig de procedures van Besluit 87/373/EEG van de Raad van 13 juli 1987 ⁽¹⁾, hetgeen inhoudt dat zij een ontwerp van de te nemen maatregelen voorlegt aan een uit vertegenwoordigers van de lidstaten bestaande regelgevende instantie.

De Commissie publiceert de bedoelde ontwerpen niet. Zij kan evenwel de belanghebbende partijen raadplegen.

Uit het voorstel van de Commissie betreffende het BTW-comité ⁽²⁾ blijkt dat iedere door de Commissie genomen beslissing waarbij het BTW-comité als regelgevende instantie optreedt, een rechtsbesluit is en als zodanig bekend zal worden gemaakt.

Daarentegen kan de Commissie geen juridische verantwoordelijkheid nemen voor het bekendmaken van adviezen die geen juridische waarde hebben omdat zij niet meer zijn dan het resultaat van besprekingen binnen een raadgevend comité dat niet de bevoegdheid heeft om de communautaire wetgeving te interpreteren of specifieke uitvoeringsbepalingen goed te keuren.

⁽¹⁾ PB L 197 van 18.7.1987.

⁽²⁾ PB C 278 van 13.9.1997.

(98/C 386/051)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0730/98**van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie***(18 maart 1998)*

Betreeft: Inheemse talen gesproken in de overzeese gebiedsdelen van de Europese Unie, in het bijzonder in Frans-Guyana

Kan de Commissie naar aanleiding van het zogeheten „Euromosaic” onderzoek uitgevoerd onder supervisie van DG-XXII, antwoord geven op de volgende vragen:

1. De Commissie heeft tot nu toe in haar Euromosaic-rapport over de minderheden- en regionale talen binnen de EU weinig tot geen aandacht besteed aan de talen gesproken in de overzeese gebiedsdelen van de EU, alhoewel in het Euromosaic Programma de mogelijkheid bestaat onderzoek naar dergelijke talen te verrichten. Is de Commissie van plan in de toekomst in het kader van het Euromosaic onderzoek meer aandacht te besteden aan de minderheidstalen in de overzeese gebieden?

Zo ja, kan de Commissie aangeven welke initiatieven zij heeft ontplooid/wil ontplooiën?

Zo nee, kan de Commissie aangeven waarom niet?

2. Welke concrete initiatieven heeft de Commissie ontplooid/zal zij in de toekomst ontplooiën ter ondersteuning en erkenning van de inheemse talen in de overzeese gebiedsdelen van de EU. Dit in het bijzonder in relatie tot de culturele identiteit van de inheemse volkeren, welke wordt aangetast wanneer de inheemse taal, een van de hoofdelementen van de culturele identiteit van een volk, wordt gemarginaliseerd?

3. Is de Commissie op de hoogte van de achterstelling van de inheemse volkeren in Frans Guyana, veroorzaakt door de eenzijdige erkenning van de Franse taal in de Franse grondwet? Heeft de Commissie initiatieven ontplooid om deze aantasting van de rechten en de culturele identiteit van de inheemse bevolking van Frans Guyana te keren?

Zo ja, kan de Commissie aangeven welke initiatieven zij heeft ontplooid?

Zo nee, kan de Commissie aangeven waarom niet?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(27 april 1998)*

1. De studie „Euromosaic” is door de Commissie gelanceerd om de situatie van de regionale of minderheidstaalgroepen in de Gemeenschap vast te stellen. Daar de voor de studie „Euromosaic” uitgetrokken tijd en middelen beperkt waren, hebben de werkzaamheden plaatsgevonden onder de minderheidstaalgroepen van de lidstaten op het vasteland van Europa. Bijgevolg moesten enige interessante gevallen onder de regionale en minderheidstalen van de eerste studie worden uitgesloten. Dit betekent evenwel niet dat de Commissie niet voornemens is de studie „Euromosaic” te completeren om eveneens de huidige situatie van de regionale of minderheidstalen die voor het ogenblik niet in de studie voorkomen, te leren kennen.

2. Ten aanzien van de mogelijkheid dat de Commissie in de toekomst initiatieven ten gunste van de inheemse talen in Frans-Guyane wil gaan ontwikkelen, zij er op gewezen dat Frans-Guyana als Frans overzees gebiedsdeel deel uitmaakt van de Gemeenschap en bijgevolg deelneemt aan de verschillende programma's van de Commissie. Op het gebied van de regionale of minderheidstalen legt de Commissie de actie „Bevordering en behoud van regionale en minderheidstalen en -culturen”, gefinancierd door begrotingslijn B-1006, ten uitvoer. De projecten betreffende de inheemse talen van Frans-Guyana komen dus voor deze actie in aanmerking, mits zij voldoen aan de doelstellingen en criteria van de oproepen voor voorstellen.

3. Met betrekking tot de vraag of de Commissie op de hoogte is van de discriminatie waarvan de bevolking van Frans-Guyana het slachtoffer is ten gevolge van de eenzijdige erkenning van de Franse taal in de Franse grondwet en of de Commissie eventuele initiatieven heeft genomen om iets aan deze situatie te doen, moet erop worden gewezen dat het onderwerp van deze vragen niet tot de bevoegdheid van de Commissie behoort.

(98/C 386/052)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0746/98**van Bill Miller (PSE) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft: BTW*

Gesteld dat de huidige tarieven voor accijns en BTW toegepast worden, hoeveel percent accijns en BTW wordt er dan geheven op een fles sterke drank die verkocht wordt aan boord van een schip, na de voorgestelde afschaffing van de belastingvrije handel, tijdens een scheepsreis:

1. van Dover naar Calais en terug:
  - a) terwijl het schip zich in Britse territoriale wateren bevindt
  - b) terwijl het zich in Franse territoriale wateren bevindt
2. van Portsmouth naar Santander en terug:
  - a) terwijl het schip zich in Britse territoriale wateren bevindt
  - b) terwijl het zich buiten de territoriale wateren bevindt
  - c) terwijl het zich in Franse territoriale wateren bevindt
  - d) terwijl het zich in Spaanse territoriale wateren bevindt?

Wat is het juiste bedrag aan accijns en BTW dat op elk van die plaatsen te betalen is voor een fles sterke drank waarvan de prijs zonder accijns of BTW 10 ecu bedraagt?

Varieert de BTW als geldbedrag volgens het tarief dat voor de accijns van toepassing is? Aan welke lidstaat of lidstaten zijn de accijns en BTW te betalen? En welke plannen heeft de Commissie om de regeling te vereenvoudigen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(12 juni 1998)*

De Commissie kan het geachte parlementslid bevestigen dat in de huidige fiscale bepalingen van de Gemeenschap een passende heffing is voorzien op goederen die worden verkocht op luchthavens en aan boord van vliegtuigen en schepen. Deze heffing zal vanaf 1 juli 1999 worden toegepast, nadat de overgangperiode is verstreken die door de Raad aan de belastingvrije sector werd toegestaan.

De elementen van de vraag, die vrij specifiek lijken, beslaan toch sterk uiteenlopende situaties en goederen en moeten daarom in detail worden behandeld, wat in dit kader onmogelijk is.

Daarom nodigt de Commissie het geachte parlementslid uit contact op te nemen met haar diensten (directoraat C van DG XXI) die hem een gepast en volledig antwoord zullen geven.

(98/C 386/053)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0748/98**van Allan Macartney (ARE) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft: Watervoorziening en riolering*

Kan de Commissie uitleggen welk bestuursniveau of welke andere instantie in iedere lidstaat verantwoordelijk is voor watervoorziening en riolering, en hoe die voorzieningen gefinancierd worden?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(30 april 1998)*

In de eerste plaats zij erop gewezen dat de structuur van de dienst voor watervoorziening en riolering volgens het subsidiariteitsbeginsel onder de bevoegdheid van de lidstaten valt en niet bij communautaire wetgeving is geregeld.

Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, zijn in de regel de betrokken gemeenten, groeperingen van gemeenten of gemeentelijke of regionale openbare instanties in de lidstaten verantwoordelijk voor de productie en distributie van drinkwater en het opvangen en zuiveren van stedelijk afvalwater.

Het beheer van de dienst kan in handen zijn van de overheidsinstantie zelf of zijn overgedragen aan een andere overheidsinstantie, een particulier bedrijf of een bedrijf met deels overheids-, deels particulier kapitaal. Dat is evenwel niet het geval in de Griekse steden Athene en Thessaloniki waar watervoorziening en riolering onder openbare instanties vallen, noch in Engeland en Wales waar deze sector in handen is van particuliere bedrijven.

De investeringskosten worden deels door een specifieke bijdrage van de gebruiker en deels door plaatselijke, regionale, nationale of communautaire steun gedekt. Ierland, waar geen specifieke bijdrage bestaat, vormt hierop een uitzondering. De exploitatiekosten worden over het algemeen gedekt door de specifieke bijdrage van de verbruiker met uitzondering, ook in dit geval, van Ierland.

Er zij op gewezen dat volgens het voorstel voor een richtlijn tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid⁽¹⁾, overeenkomstig het beginsel van een rationeel gebruik van de watervoorraden, de kosten van deze diensten waarvan de goede kwaliteit verzekerd moet zijn, volledig op de verbruiker verhaald moeten worden.

⁽¹⁾ COM(97) 49 def. als gewijzigd bij COM(98) 76 def.

(98/C 386/054)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0756/98

van Outi Ojala (GUE/NGL) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Bestrijding van discriminatie op grond van seksuele geaardheid

Het Hof van de Europese Gemeenschappen stelt in zijn besluit betreffende zaak C-249/96 (Lisa Grant tegen South-West Trains) dat overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam de Raad op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement passende maatregelen kan aannemen om verschillende vormen van discriminatie, onder andere op grond van seksuele geaardheid, te bestrijden.

Hoewel het Verdrag van Amsterdam nog niet is geratificeerd, is het mogelijk en tevens noodzakelijk om nu al te beginnen met de voorbereidingen voor de wijzigingen in dat verdrag. Welke concrete maatregelen gaat de Commissie nemen ter bestrijding van discriminatie op grond van seksuele geaardheid binnen de Europese Unie, en op welke wijze wordt het Parlement betrokken bij de voorbereiding daarvan?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(19 mei 1998)

De Commissie gaat momenteel na welke mogelijkheden artikel 13 van het ontwerp-Verdrag van Amsterdam biedt en wat de implicaties zijn voor het communautaire beleid. Een brede discussie om vast te stellen hoe op artikel 13 kan worden voortgebouwd zal in de loop van 1998 worden gelanceerd om een breed overleg met alle voornaamste actoren over non-discriminatie-onderwerpen te garanderen. Vertegenwoordigers van het Parlement zullen bij dit raadplegingsproces worden betrokken.

Op dit ogenblik kan de Commissie de geachte afgevaardigde geen exact antwoord geven betreffende de eventuele prioriteiten in termen van soorten discriminatie en specifieke acties. Deze kwestie zal sterk afhankelijk zijn van de resultaten van het raadplegingsproces.

(98/C 386/055)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0758/98**van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft:* Vergoeding van door wilde dieren veroorzaakt letsel

Zowel de EU als de lidstaten hanteren regelgeving ter bescherming van wilde dieren, waaronder roofdieren. Bij omvangrijke roofdierbestanden ontstaan af en toe situaties waarbij mensen worden aangevallen door dieren en daardoor gewond raken. In Zweden werd een man een paar jaar geleden ernstig verwond door een beer. Is de Commissie van mening dat het streven van de EU en de lidstaten om de roofdierbestanden te beschermen tevens een verplichting inhoudt tot het vergoeden van letsel tengevolge van aanvallen door roofdieren? Wie draagt de verantwoordelijkheid voor het volledig vergoeden van deze schade?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(23 april 1998)*

In overeenstemming met Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾, de zogenaamde habitatrichtlijn, zijn in de Gemeenschap voorkomende grote roofdierachtige zoogdieren als de bruine beer, de wolf (met uitzondering van bepaalde populaties) en de lynx samen met aantal andere wilde dieren strikt beschermd.

Voor deze diersoorten die in vele delen van de Gemeenschap reeds lang geleden zijn uitgeroeid, was het nodig een dergelijke beschermingsregeling op te stellen. De Commissie is zich er echter van bewust dat deze diersoorten soms een bedreiging voor de veiligheid van de mens kunnen vormen. De habitatrichtlijn perkt deze bedreiging voldoende in doordat in het geval van specifieke redenen als het belang van de openbare veiligheid (artikel 16 (c)) en indien er geen andere bevredigende oplossing bestaat, het mogelijk is van de strikte beschermingsbepalingen af te wijken.

Wanneer de bepalingen van de habitatrichtlijn in nationale wetgeving worden omgezet bieden zij voldoende mogelijkheden voor de algemene regulering van de populatie grote roofdierachtige zoogdieren. De vergoeding van de schade die door de roofdieren veroorzaakt wordt, behoort tot de algemene nationale verantwoordelijkheid inzake de regulering van deze populaties. De relevante besluitvormings- en compensatiemaatregelen moeten op nationaal niveau genomen worden.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(98/C 386/056)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0764/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(18 maart 1998)**Betreft:* Problemen van de sector koeltransporten

De sector koeltransporten in Griekenland heeft te kampen met grote problemen wegens de oneerlijke concurrentie die deze wordt aangedaan door het illegale verkeer van koelwagens met valse vergunningen en door de activiteit van buitenlandse vrachtwagens die niet aan de geringste veiligheidsvoorschriften voldoen.

Meer concreet rijdt 30 % van de koelwagens rond met valse nummerplaten en vergunningen, beschikken niet over officiële papieren, terwijl buitenlandse koelwagens uit Bulgarije, Roemenië en Albanië met kapotte nummerplaten rijden en gebreken vertonen aan koplampen, mistlampen en stoplichten.

De Panhelleense Unie van koelwagenchauffeurs voor internationale transporten heeft van het bovenstaande herhaaldelijk aangifte gedaan, alsmede van het feit dat de politiecontrole en inspectie van deze vrachtwagens onvoldoende is, hetgeen veiligheidsproblemen veroorzaakt op de Griekse wegen en oneerlijke concurrentie voor de Griekse chauffeurs.

Kan de Commissie meedelen wat zij voornemens is te ondernemen om ervoor te zorgen dat de belangen van de Griekse koelwagenchauffeurs worden beschermd en dat aan deze concurrentie onder oneerlijke omstandigheden, die de gehele sector ten onder brengt, een einde komt.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(12 mei 1998)

De problemen met het doen naleven van allerlei voorschriften in het wegvervoer waaraan het geachte parlements lid refereert, vallen geheel en al onder de juridische verantwoordelijkheid van de Griekse autoriteiten. Het controleren van buitenlandse voertuigen (Bulgaarse, Roemeense en Albanese) op de geldigheid van nummerborden, op aanwezige documenten en vergunningen alsmede op de aanwezigheid en het goed functioneren van de veiligheidsvoorzieningen behoort tot de taak van de autoriteiten van het land waarin deze voertuigen rijden.

(98/C 386/057)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0794/98

van Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Vervoer van kalveren in de EU — Herodes-premie

In de Europese Unie wordt de zogenaamde „Herodes-premie” toegekend voor het slachten van kalveren. Ondanks het feit dat bepaalde lidstaten deze slachtpremie niet hebben ingevoerd, is daardoor het leed dat de dieren wordt berokkend, niet veel verminderd. De kalveren hebben zelfs nog meer te lijden omdat zij door de veehandelaren worden opgekocht in landen die de subsidie niet toekennen om dan vervolgens over lange afstand naar die lidstaten te worden vervoerd die de premie wel toekennen. Omdat de dieren bestemd zijn voor destructiebedrijven, worden zij door de handelaren en transporteurs als afval aangemerkt en dienovereenkomstig slecht behandeld. Een verbod op deze transporten is volgens de Commissie in strijd met het mededingingsrecht. Het doden van dieren zonder redelijke argumenten is echter volgens de Duitse wet op de dierenbescherming strafbaar.

1. Acht de Commissie de „Herodes-premie” in ethisch opzicht verantwoord?
2. Hoeveel dieren worden jaarlijks alleen al van Duitsland naar Frankrijk vervoerd omdat daar de „Herodes-premie” wordt toegekend?
3. Wat is het standpunt van de Commissie wat betreft de toekenning van de „Herodes-premie” voor het slachten van kalveren van vleesrassen?
4. Hoe staat de Commissie tegenover de mogelijkheid een EU-regeling in te voeren naar het voorbeeld van de Duitse premie voor vroege afzet?
5. Welke concrete maatregelen heeft de Commissie naar aanleiding van de kritiek op de „Herodes-premie” getroffen met het oog op verbeteringen of nieuwe regelingen?
6. Hoe beoordeelt de Commissie de verenigbaarheid van de Duitse wet op de dierenbescherming met de Europese „Herodes-premiereregeling”?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 mei 1998)

1. De Commissie begrijpt de aarzelingen waaraan in sommige kringen uitdrukking wordt gegeven ten aanzien van de verwerkingspremie.
2. De verwerkingspremie is pas sinds oktober 1996 in Frankrijk van toepassing. Officiële statistische gegevens zijn niet voorhanden, maar de Commissie schat het aantal Duitse kalveren waarvoor in de eerste twaalf maanden in Frankrijk de verwerkingspremie is toegekend, op ongeveer 40 000.

3. De verwerkingspremie is geen ideale oplossing, maar volgens de conclusies in het tweede verslag over de toepassing van de twee premiereregelingen voor kalveren ⁽¹⁾ moet worden erkend dat deze premie bij de door boviene spongiforme encefalopathie (BSE) veroorzaakte crisis een uitermate doeltreffende bijdrage heeft geleverd aan de beperking van de toekomstige productie en aan het waarborgen van de rentabiliteit. De Commissie heeft echter reeds in haar mededeling „Agenda 2000” ⁽²⁾ aangegeven dat het slachten van jonge kalveren enkele dagen na hun geboorte onaanvaardbaar is als duurzame oplossing voor het probleem van de overproductie.

4. Alle lidstaten met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk en Ierland passen reeds de premie voor het vervoerd op de markt brengen van kalveren toe. In de huidige situatie, die wordt gekenmerkt door een positieve marktontwikkeling voor rundvlees en een afnemende behoefte aan openbare interventie, lijkt het niet economisch verantwoord deze maatregel na november 1998 tot de hele Gemeenschap uit te breiden.

5. De Commissie heeft reeds bij Verordening (EG) 2502/97 van 15 december 1997 houdende wijziging van Verordening (EEG) 3886/92 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de premiereregelingen in de sector rundvlees ⁽³⁾ aan de voorwaarden om voor de verwerkingspremie voor kalveren in aanmerking te komen de eis toegevoegd dat tijdens het vervoer van de kalveren de desbetreffende communautaire welzijnsnormen worden toegepast. Voorts is in het voorstel tot hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid dat de Commissie onlangs bij de Raad heeft ingediend, niet langer van een verwerkingspremie sprake.

6. De bepalingen inzake het slachten van jonge kalveren en de toekenning van een verwerkingspremie voor deze kalveren zijn normen die op communautair niveau zijn geharmoniseerd. Zij hebben dan ook voorrang op de nationale normen.

⁽¹⁾ COM(97) 461 def.

⁽²⁾ COM(97) 2000.

⁽³⁾ PB L 345 van 16.12.1997.

(98/C 386/058)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0795/98

van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Personeelstekort in DG VI

Naar aanleiding van de ervaringen die zijn opgedaan met BSE is de Commissie overgegaan tot een ingrijpende reorganisatie van haar diensten.

Kan de Commissie mededelen:

- welke personeelwijzigingen er binnen DG VI en DG XXIV zijn bewerkstelligd,
- hoeveel posten er van DG VI naar DG XXIV zijn overgeheveld?

In het speciaal verslag van de Commissie aan het Europees Parlement over de BSE-aanbevelingen d.d. 30 januari 1998 is erop gewezen dat door personeelstekort bepaalde dossiers in DG VI niet voldoende kunnen worden behandeld (citaat: „Néanmoins, par manque de personnel, une proposition n'a pu encore être finalisée, mais elle reste l'une des priorités du dossier ESB” — blz. 7, onder C).

Kan de Commissie mededelen wanneer eindelijk met de noodzakelijke procedure voor het vergelijkend onderzoek in verband met de personeelsuitbreiding van de veterinaire diensten een begin wordt gemaakt omdat de problemen niet bevredigend kunnen worden opgelost door de aanstelling van tijdelijke functionarissen?

Is de Commissie bereid bij de opstelling van het organigram in het kader van het voorontwerp van begroting voor 1999 meer rekening te houden met deze problemen of daarvoor een oplossing te vinden aan de hand van een overheveling van vacante posten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(8 mei 1998)*

In het licht van de ervaring op het gebied van BSE heeft de Commissie het personeel van het bureau voor veterinaire en fytosanitaire inspecties en controles geheel naar DG XXIV overgeheveld. Het gaat om 42 A-, 7 B- en 13 C-posten, plus 3 aan het bureau verbonden nationale deskundigen en extra personeel (5 A- en 14 C-posten). Ter compensatie zijn aan DG VI 8 A-posten toegewezen.

Momenteel wordt onderzocht welke maatregelen kunnen worden genomen om te waarborgen dat voldoende dierenartsen beschikbaar zijn om als vast personeel in dienst te worden genomen. Met het oog op problemen op korte termijn is de lidstaten verzocht om lijsten te verstrekken van veterinaire deskundigen die in aanmerking komen voor een functie als tijdelijk functionaris.

Overeenkomstig de ontwerp-begroting 1999 moeten 10 vaste posten ter beschikking van DG VI worden gesteld. De planning van DG VI is voornemens om 4 van deze posten voor de goedkeuring van de rekeningen te bestemmen (ook bij het Parlement is personeelsuitbreiding voor deze dienst een prioriteit). De resterende 6 posten zullen grotendeels worden gebruikt ter versterking van de eenheden die zich bezighouden met volksgezondheid, de gezondheid van dieren en fytosanitaire aangelegenheden, die een absolute prioriteit zijn.

(98/C 386/059)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0800/98**van Nuala Ahern (V) aan de Commissie***(26 maart 1998)*

Betref: Tweede schacht/silo voor kernafval van de Dounreay-centrale (Schotland)

De Britse autoriteit voor atoomenergie heeft op 2 februari 1998 toegegeven dat er bij de kerncentrale van Dounreay (Schotland) een tweede afvalschacht/silo bestaat waarin sinds 1971 ongeregeld radioactief afval is gestort. Kan de Commissie in het licht van deze verklaring de gegevens bijstellen die zij op 16 december 1996 in haar antwoord op schriftelijke vraag P-3167/96 ⁽¹⁾ aan het Parlement heeft verstrekt?

⁽¹⁾ PB C 87 van 14.3.1997, blz. 124.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(22 april 1998)*

De silo in Dounreay is een goedgekeurde opslaginstallatie die aan regelmatige controle door de Britse autoriteit, het Inspectoraat voor nucleaire installaties (NII), onderworpen is. Een omschrijving van de silo en zijn inhoud zijn te vinden in het openbare document ⁽¹⁾ waaraan in het antwoord op de schriftelijke vraag P-3167/96 van mevrouw Bloch von Blotnitz werd gerefereerd ⁽²⁾. De Britse regering heeft eveneens aangekondigd dat het afval zowel uit de gedeeltelijk gebetonneerde schacht als uit de silo in Dounreay voor behandeling moet worden teruggehaald.

De Commissie wil eveneens de aandacht van het geachte parlementslid vestigen op het antwoord op de schriftelijke vraag P-661/98 van mevrouw Bloch von Blotnitz ⁽³⁾ over hetzelfde onderwerp. Sinds de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Gemeenschap vallen de silo en zijn inhoud onder de veiligheidscontrole van Euratom en de Commissie werd en wordt voorzien van alle informatie die nodig is om de veiligheidscontroles, zoals deze in het Euratom-Verdrag zijn vastgelegd, uit te kunnen voeren.

⁽¹⁾ Rapport DOE/RAS/96.001, UK Nirex Report nr. 695 van mei 1996.

⁽²⁾ PB C 83 van 14.3.1997.

⁽³⁾ PB C 310 van 9.10.1998, blz. 113.

(98/C 386/060)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0810/98
van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Commissie
(26 maart 1998)

Betreft: Publicatie van douanevoorschriften in het Publicatieblad van de EG

Kan de Commissie erop toezien dat alle douanevoorschriften in het Publicatieblad verschijnen alvorens zij in werking kunnen treden?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(7 mei 1998)

Krachtens artikel 191 van het EG-Verdrag worden de voorschriften bekendgemaakt in het Publicatieblad en treden zij in werking op de datum die zij daartoe bepalen of, bij gebreke daarvan, op de twintigste dag volgende op die van hun bekendmaking. De Commissie beijvert zich van haar kant om te voorzien in een voldoende lange termijn tussen de bekendmaking van een voorschrift en de inwerkingtreding ervan om de belanghebbenden de gelegenheid te geven zich aan de nieuwe juridische situatie aan te passen. Dit beginsel is ook van toepassing voor de douanerechten. Deze zijn vastgesteld in bijlage I van Verordening (EEG) 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijke douanetarief ⁽¹⁾, die ieder jaar integraal wordt vervangen bij een verordening van de Commissie, laatstelijk bij Verordening (EG) 2086/97 van de Commissie van 4 november 1997 ⁽²⁾. Deze verordening is in werking getreden op 1 januari 1998. Intussen heeft de Commissie nog twee verordeningen tot wijziging van bijlage I van Verordening 2658/87 aangenomen, namelijk Verordening 2472/97 van de Commissie van 11 december 1997 ⁽³⁾, die in werking is getreden op de zestigste dag volgende op die van haar bekendmaking, alsmede Verordening 2509/97 van de Commissie van 15 december 1997 ⁽⁴⁾, die in werking is getreden op de eenentwintigste dag volgende op die van haar bekendmaking.

De verordeningen die behoren tot de bijzondere categorie van voorschriften waarbij de juridische situatie wordt gewijzigd wegens herhaalde veranderingen op de markten, moeten uiteraard worden aangenomen op een ogenblik dat zo dicht mogelijk ligt bij het ogenblik waarop zij van toepassing worden, zodat kan worden uitgegaan van de meest recente marktprijzen. In dergelijke verordeningen, in het bijzonder in de besluiten van dagelijks beheer in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die gewoonlijk een beperkte geldigheidsduur hebben, is bijgevolg vaak vastgesteld dat zij op korte termijn in werking treden, namelijk op de dag van hun bekendmaking of op de eerste werkdag die volgt op hun bekendmaking. De Commissie is van oordeel dat de marktdeelnemers die in deze sectoren werkzaam zijn, vertrouwd zijn met deze situatie en de wijziging van de regelgeving en de snelle inwerkingtreding van een dergelijke verordening, zelfs op de dag van de bekendmaking ervan, verwachten.

Het beginsel van de rechtszekerheid verzet zich ertegen dat een gemeenschapsbesluit reeds vóór afkondiging ervan van kracht is. Het Hof van Justitie heeft evenwel erkend dat hiervan bij wijze van uitzondering kan worden afgeweken indien dit voor het te bereiken doel noodzakelijk is en het rechtmatige vertrouwen van de betrokkenen naar behoren in acht is genomen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB L 256 van 7.9.1987.

⁽²⁾ PB L 312 van 14.11.1997.

⁽³⁾ PB L 341 van 12.12.1997.

⁽⁴⁾ PB L 345 van 16.12.1997.

⁽⁵⁾ Arrest van 25 januari 1979, zaak 98/78, Racke, Jurispr. 1979, blz. 69 (overweging 20).

(98/C 386/061)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0818/98
van José Apolinário (PSE) aan de Commissie
(26 maart 1998)

Betreft: Communautair initiatief PESCA en het toerisme

Kan de Commissie mededelen welk totaalbedrag per lidstaat beschikbaar is gesteld voor specifiek voor het toerisme bestemde acties en projecten in het kader van het communautaire initiatief PESCA gedurende de financiële programmeringsperiode 1994-1999?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(28 april 1998)*

Een aantal programma's in het kader van het communautair initiatief PESCA, dat beoogt de activiteiten van kustgebieden die afhankelijk zijn van de visserij te diversifiëren, bevatten expliciet projecten op het gebied van het toerisme. Voorbeelden hiervan zijn:

- het project „Seafront” — het maritieme cultureel centrum van de vissershaven van Zeebrugge (België) — totale kosten ongeveer 2,2 miljoen ecu, bijdrage PESCA ongeveer 550.000 ecu;
- in Denemarken worden vissersboten nu gebruikt voor toeristische doeleinden in Loekken — totale kosten 125.300 ecu, bijdrage PESCA 31.300 ecu — en in Bønnerup (project „Refitour”) — totale kosten 285.400 ecu, bijdrage PESCA 50.000 ecu;
- het maritieme cultureel centrum van Bremerhaven (Duitsland) — totale kosten 611.000 ecu, bijdrage PESCA 305.500 ecu;
- een jachthaven op Bere Island (Ierland) — totale kosten ongeveer 158.000 ecu, bijdrage PESCA ongeveer 88.000 ecu — de ontwikkeling van de sportvisserij op Clare Island — totale kosten ongeveer 38.000 ecu, bijdrage PESCA ongeveer 19.000 ecu — en aankoop van nieuwe boten voor kusttoerisme in Dingle — totale kosten ongeveer 398.000 ecu, bijdrage PESCA ongeveer 200.000 ecu;
- en het het zgn. Europese netwerk van bureaus voor kusttoerisme, onder andere ter bevordering van het kusttoerisme in een aantal lidstaten — totale kosten 283.000 ecu, bijdrage PESCA 110.000 ecu.

Voor Portugal voorziet het communautair initiatief PESCA niet in specifieke op het toerisme gerichte acties. Wel komen in het kader van maatregel 2, „beroepsmobiliteit”, projecten ten behoeve van de omschakeling van vissers of hun boten op andere activiteiten voor steun in aanmerking. Deze maatregel wordt voor een bedrag van 5,76 miljoen ecu (voor de hele lidstaat — Portugal, de Azoren en Madeira — en voor de hele periode 1994-1999) door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) gefinancierd.

(98/C 386/062)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0819/98**van José Apolinário (PSE) aan de Commissie***(26 maart 1998)*

Betreft: Onderzoek en toerisme

Kan de Commissie nauwkeurige informatie verstrekken over de acties voor het toerisme in het kader van de begrotingslijnen voor onderzoek en met name over de steunbedragen gespecificeerd per lidstaat?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(13 mei 1998)*

Het besluit van het Parlement en de Raad van 26 april 1994 betreffende het vierde kaderprogramma op het gebied van onderzoek, technische ontwikkeling en demonstratie (1994-1998) ⁽¹⁾, omvat als zodanig geen specifieke werkzaamheden op het gebied van het toerisme.

Niettemin vinden vele onderzoeksactiviteiten die met andere gebieden verbonden zijn, zoals de „telematicatoepassingen”, hun weerslag op het gebied van het toerisme.

Aangezien de mate van samenhang van deze activiteiten met de toeristensector sterk varieert, kunnen de financiële effecten niet worden gepreciseerd.

Het vijfde kaderprogramma zal voor de Commissie aanleiding zijn om de effecten van de onderzoeksprogramma's te evalueren.

⁽¹⁾ PB L 126 van 18.5.1994.

(98/C 386/063)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0822/98
van Carmen Fraga Estévez (PPE) aan de Commissie
(9 maart 1998)

Betreft: Nieuwe Argentijnse visserijwet en visserijovereenkomst Argentinië/EU

Op 12 januari 1998 heeft Argentinië een nieuwe visserijwet goedgekeurd die drie maanden na deze datum in werking zal treden. Deze wet bevat een aantal artikelen die de regeling voor de joint ventures radicaal veranderen, doordat het aantal autochtone bemanningsleden wordt vastgesteld, de rechten worden verhoogd en nieuwe conversiecoëfficiënten voor heek worden vastgesteld zonder dat argumenten ter rechtvaardiging worden aangevoerd. Zoals de Commissie zelf erkent is deze regeling absoluut niet in overeenstemming met de voorwaarden waaronder de overeenkomst EU/Argentinië is gesloten. Een en ander betekent dat de rentabiliteit en de werkgelegenheid bij de communautaire bedrijven radicaal teruglopen.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen en welke stappen denkt zij bij de Argentijnse autoriteiten te ondernemen om te bewerkstelligen dat deze de overeenkomst naleven en tot welke resultaten heeft een en ander tot dusverre geleid?

Geldt voor het onderhavige geval niet dat de nakoming van internationale verplichtingen voorrang heeft op de interne wetgeving van de staten?

Antwoord van Mw Bonino namens de Commissie

(21 april 1998)

De Commissie volgt aandachtig de veranderingen in het Argentijnse recht. Over de gevolgen die deze veranderingen kunnen hebben voor de gemengde vennootschappen en de tijdelijke verenigingen van ondernemingen die in het kader van de visserijovereenkomst in Argentinië zijn gevestigd, is herhaaldelijk gesproken met de Argentijnse autoriteiten. In dit verband is een gezamenlijke werkgroep opgericht die de overeenkomst en de nieuwe Argentijnse wetsbepalingen moet onderzoeken. Deze groep is al tweemaal bijeengekomen, op 9 en 10 februari 1998 in Buenos Aires en op 9 en 10 maart 1998 in Brussel. De werkzaamheden zullen worden voortgezet tijdens de vergadering van de gemengde commissie begin mei.

Wat de voorrang van internationale verplichtingen op de interne regelgeving betreft, moet erop worden gewezen dat in artikel 67 van de nieuwe Argentijnse wet is bepaald dat die wet van toepassing is onverminderd de rechten en verplichtingen die terzake voor de Argentijnse natie voortvloeien uit de internationale verdragen die Argentinië heeft ondertekend.

(98/C 386/064)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0823/98
van Jan Sonneveld (PPE) aan de Commissie
(9 maart 1998)

Betreft: Europees model voor een gezondheidscertificaat bij de export van droge pluimveemest

De intracommunautaire handel in droge onverwerkte pluimveemest wordt in de praktijk gehinderd door het ontbreken van certificaten die de veterinaire aspecten van de mest beschrijven. In de bijlage bij beschikking nr. 96/103/EG van 25 januari 1996 van de Commissie ⁽¹⁾ wordt aangekondigd dat de Commissie een model voor een gezondheidscertificaat zal opstellen. Sindsdien zijn er twee jaar verstreken en ligt er nog geen concept van het Europees model. De lidstaat Duitsland heeft nu op eigen initiatief een gezondheidscertificaat opgesteld voor de handel in droge onverwerkte pluimveemest.

1. Heeft de Europese Commissie kennis genomen van het Duitse gezondheidscertificaat voor de export van droge pluimveemest?
2. Is het Duitse gezondheidscertificaat rechtsgeldig?
3. Zou de Commissie het op prijs stellen wanneer er ook door andere lidstaten eigen gezondheidscertificaten worden opgesteld?

4. Zou de Commissie het Duitse gezondheidscertificaat willen nemen als het uitgangspunt voor het eigen model?
5. Binnen welk tijdsbestek zou de Commissie op basis van het Duitse gezondheidscertificaat een eigen concept-model voor een gezondheidscertificaat voor de export van droge pluimveemest kunnen presenteren?

(¹) PB L 24 van 31.1.1996, blz. 28.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 april 1998)

Op grond van de ervaring op het gebied van het handelsverkeer en de invoer van mest heeft de Commissie Beschikking 96/103/EG van de Commissie van 25 januari 1996 goedgekeurd houdende wijziging van bijlage I, hoofdstuk 14, van Richtlijn 92/118/EEG van de Raad tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG (¹). Deze beschikking bepaalt dat de mest vergezeld dient te gaan van een gezondheidscertificaat waarvan het model na advies van het Permanent Veterinair Comité door de Commissie moet worden vastgesteld.

De Commissie is niet op de hoogte van een door de lidstaten vastgesteld gezondheidscertificaat. Zij zal navraag doen over het bestaan hiervan en in voorkomend geval nagaan of het in overeenstemming is met het Gemeenschapsrecht.

Aangezien momenteel prioriteit wordt verleend aan andere gebieden van de veterinaire en zoötechnische wetgeving kan de Commissie geen precieze datum geven voor de indiening van een ontwerp-gezondheids-certificaat voor het handelsverkeer in verwerkte mest van pluimvee.

(¹) PB L 24 van 31.1.1996.

(98/C 386/065)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0827/98

van Ursula Schleicher (PPE) aan de Commissie

(26 maart 1998)

Betreft: Verenigbaarheid van bijzondere kuurbelasting in Badgastein met EU-wetgeving

Zijn de heffing van een bijzondere kuurbelasting in de gemeente Badgastein alsmede de daaraan ten grondslag liggende bepalingen van de kuurbelastingwet 1993, staatsblad voor de deelstaat Salzburg 1993, blz. 79 e.v., en de dienovereenkomstige uitvoeringsverordening van de Kuurcommissie (paragraaf 18 van de kuurfaciliteitenverordening van Salzburg) verenigbaar met de wetgeving van de Europese Unie? Er zijn met name bezwaren tegen het ontbreken van een speciale regeling voor ernstig gehandicapten en tegen de hoogte van de te betalen bedragen.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(2 juni 1998)

Het geachte parlementslid zou graag vernemen of een belasting die in de gemeente Badgastein in Oostenrijk wordt geheven, verenigbaar is met het Gemeenschapsrecht. Het schijnt dat het bondsland Salzburg belastingen („Kurtaxe”) heft op overnachtingen in appartementen en caravans in het district Badgastein voor het bestuur van het kuuroord („Kurbezirk”). Inkomsten uit de belasting worden aan een fonds („Kurfonds”) overgemaakt en worden vervolgens gebruikt om lokaal publieke belangstelling voor kuuroorden aan te wakkeren.

Omdat de voornoemde belasting niet op communautair niveau is geharmoniseerd, staat het de Lidstaten in principe vrij hun wetgevende bevoegdheden ten aanzien van dit soort belastingen uit te oefenen. Deze autonomie houdt in dat zij vrij zijn om belastingvrijstellingen bij wet te regelen. De relevante bepalingen van het EG-Verdrag en het afgeleid Gemeenschapsrecht moeten niettemin in acht worden genomen.

Afgaande op de informatie die aan de Commissie is verstrekt, lijkt de voornoemde belasting niet in strijd te zijn met artikel 95 van het EG-Verdrag betreffende de belasting op producten.

Wat voorts het afgeleide Gemeenschapsrecht betreft, blijkt de belasting verenigbaar te zijn met de communautaire accijnswetgeving. Ten aanzien van het Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, kan worden geconcludeerd dat artikel 33 van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽¹⁾ geen beletsel vormt voor de heffing van een belasting als bedoeld door het geachte parlementslid.

Op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt, moet derhalve worden geconcludeerd dat deze belasting niet in strijd lijkt te zijn met de communautaire belastingwetgeving.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977.

(98/C 386/066)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0833/98

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(26 maart 1998)

Betreft: Democratische clausule in de Overeenkomst van Lomé

De huidige Overeenkomst van Lomé bevat een clausule die het mogelijk maakt de communautaire voordelen of steunmaatregelen die voortvloeien uit de bepalingen van deze overeenkomst geheel of gedeeltelijk te ontzeggen aan landen die de overeenkomst hebben ondertekend maar de mensenrechten, de fundamentele vrijheden of de democratische regels niet naleven.

Op welke landen wordt deze zogeheten democratische clausule van de Overeenkomst van Lomé momenteel toegepast?

Welke voordelen of steunmaatregelen werden daarbij ingetrokken of opgeschort?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(30 april 1998)

De Commissie wenst er eerst en vooral op te wijzen dat elke lijst als gevolg van de ontwikkeling van de soms zeer onstabiele situatie in een bepaald land slechts van betrekkelijk belang is.

Voorts wenst zij er nog op te wijzen dat de democratische clausule in artikel 5 van de Overeenkomst van Lomé, die van de eerbiediging van de mensenrechten, de democratische beginselen en de rechtsstaat een essentieel element van deze Overeenkomst maakt, in de eerste plaats de uitvoering van positieve acties op dit gebied stimuleert en deze elementen tot onderwerpen van gemeenschappelijk belang en gesprekstema's maakt. Deze aanpak moet bijgevolg vooral worden gezien in de geest van een gemeenschappelijke verbintenis ten aanzien van de eerbiediging en bevordering van de universele waarden. In deze zin is deze clausule in een groot aantal landen van Afrika, het Caribische Gebied en de Stille Oceaan (ACS) van toepassing. De in deze context gefinancierde acties vertegenwoordigden tussen 1994 en 1997 een bedrag van ongeveer 200 miljoen ecu en hadden vooral betrekking op de ondersteuning van het democratiseringsproces, de versterking van het gerechtelijk apparaat, steun aan de parlementen en de onafhankelijke pers, bewustmaking van de mensenrechten en het vredesproces, missies van waarnemers voor de mensenrechten en bescherming van kwetsbare groepen.

Door deze positieve aanpak kunnen passende maatregelen worden genomen bij ernstige en aanhoudende schendingen van de mensenrechten of onderbreking van het democratiseringsproces.

Met uitzondering van de humanitaire hulp of de hulp bestemd voor de armste bevolkingsgroepen, is de financiële en technische samenwerking op dit ogenblik bevroren met Soedan, het voormalige Zaïre en Nigeria sedert respectievelijk 1990, 1992 en 1995. Meer recentelijk zijn ter intentie van de nieuwe autoriteiten van de Democratische Republiek Kongo voorwaarden in verband met de eerbiediging van de mensenrechten gesteld voor een volledige hervatting van de samenwerking.

Met sommige landen stuit de samenwerking op moeilijkheden die een aangepaste behandeling vergen. Het gaat om Equatoriaal Guinee, waarmee de financiële en technische samenwerking geleidelijk zal worden hervat naarmate vooruitgang wordt geboekt op het vlak van de eerbiediging van de mensenrechten, de democratische beginselen en de rechtsstaat. Ook voor landen als Somalië, Sierra Leone en Burundi is een speciale behandeling verantwoord vanwege de crisis- of conflictsituatie waarin deze landen zich bevinden.

(98/C 386/067)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0839/98**van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie***(26 maart 1998)*

Betreft: Stelselmatige aanwerving van medewerkers met een seizoencontract door de autosnelwegexploitanten in Zuid-Italië

De autosnelwegexploitanten in Zuid-Italië gaan al meer dan tien jaar door met het aanwerven van personeel met een seizoencontract. In weerwil van het personeelsgebrek bij sommige onderdelen van de betrokken ondernemingen is het aantal tijdelijke werknemers inmiddels opgelopen tot meer dan vierduizend. Sedert 1992 wachten de betrokkenen op een vast contract terwijl ze nog steeds niet meer dan drie maanden per jaar werken, zonder bijdragen, premies of ontslagvergoeding aan het einde van hun jaarlijkse arbeidsperiode. Bovendien zijn heel wat van die werknemers op een zodanige leeftijd gekomen dat zij, omdat zij zo lang op een vast arbeidscontract gewacht hebben, geen kans meer maken op de arbeidsmarkt.

Toch ontvangen de betrokken ondernemingen nog altijd kredieten voor uitbreiding, herstructurering en modernisering van het autowegennet in het kader van de programma's van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling. Door die kredieten hebben die ondernemingen dus beslist de mogelijkheid om personeel voor onbepaalde duur aan te werven en hoeven zij dus niet op die schaal met seizoencontracten te werken.

Is de Commissie bereid na te gaan of de betrokken ondernemingen, in weerwil van de enorme subsidies en faciliteiten welke bovendien bedoeld zijn om de chronische werkloosheid in Zuid-Italië te bestrijden, terecht hun toevlucht nemen tot seizoencontracten?

Antwoord van Mw Wulf-Mathies namens de Commissie*(24 april 1998)*

De Commissie is voor deze kwestie niet bevoegd. De verordeningen betreffende de Structuurfondsen bevatten geen voorschriften inzake de aard van de arbeidsovereenkomst die moet worden gesloten met de werknemers die voor de bouw of het beheer van uit de Fondsen gefinancierde infrastructuurprojecten in dienst worden genomen.

(98/C 386/068)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0868/98**van Ursula Stenzel (PPE) aan de Commissie***(26 maart 1998)*

Betreft: Vervoer over de Alpen

De Commissie is voornemens een voorstel voor een verordening in te dienen betreffende de harmonisatie van rijverboden voor vrachtwagens in het weekeinde en op feestdagen. In slechts acht lidstaten bestaan beperkingen voor vrachtwagens die niet met elkaar in overeenstemming zijn. Aangezien Oostenrijk de strengste bepalingen kent, zal deze verordening verstrekkende gevolgen hebben.

Ziet de Commissie een mogelijkheid dat het voor Oostenrijk zo belangrijke rijverbod op zaterdag gehandhaafd blijft en zo niet, onder welke voorwaarden kan dan sprake zijn van uitzonderingen?

Oostenrijk kent de meeste feestdagen in de EU en een maximumaantal zou voor Oostenrijk blijvende gevolgen hebben. Kan de Commissie meedelen of met het grote aantal feestdagen in Oostenrijk rekening wordt gehouden en hoe een en ander concreet gestalte zou kunnen krijgen?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(23 april 1998)*

Het geachte parlementslid doelt op een recent voorstel van de Commissie voor een richtlijn tot harmonisatie van regels betreffende rijverboden van zware vrachtwagens (¹).

Wanneer dit voorstel wordt aangenomen kunnen de lidstaten — indien zij dit wensen — een rijverbod op zaterdag instellen. Immers rijverboden van een willekeurige duur blijven, net als nu, mogelijk op alle wegen behalve die welke deel uitmaken van het Trans-Europese wegennet.

Het voorgestelde rechtsmiddel staat alleen een rijverbod op Trans-Europese wegen toe dat langer duurt dan de periode 07.00-22.00 uur (24.00 uur in de zomer) op zon- en feestdagen wanneer dit gemotiveerd is op objectieve gronden en voorafgaande goedkeuring van de Commissie is verkregen. Het voorstel noemt criteria op basis waarvan een verbod kan worden gemotiveerd. Hiertoe behoren de verkeersveiligheidstechnische, milieu- en sociale redenen.

Het voorstel staat los van het aantal nationale feestdagen in de lidstaten. Er wordt alleen van een lidstaat die een rijverbod op een nationale feestdag op het Trans-Europese wegennet wil instellen dat hij de Commissie van tevoren van de dagen en de betrokken wegen op de hoogte stelt.

(¹) COM(98) 115.

(98/C 386/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0879/98
van David Hallam (PSE) aan de Commissie
(11 maart 1998)

Betreft: Voorstellen voor normen voor organische productie van het Ministerie van Landbouw van de VS

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat het Ministerie van Landbouw van de VS een document van 600 bladzijden heeft opgesteld waarin normen worden voorgesteld voor organische landbouw?

Kan de Commissie bevestigen dat het voorstel van het Amerikaanse Ministerie van Landbouw de volgende methoden als „organisch” classificeert:

- genetisch gemodificeerde gewassen
- intensieve veehouderij
- routinematig gebruik van antibiotica
- bestraling van voedingsmiddelen
- gebruik van chemicaliën die niet voldoen aan de Europese organische normen
- vrij gebruik van niet-organische ingrediënten in verwerkte organische levensmiddelen?

Gaat de Commissie contact opnemen met het Amerikaanse Ministerie van Landbouw om uit te leggen dat deze normen ernstig tekortschieten in vergelijking met de Europese definities van „organisch” en dat het invoeren van dergelijke normen bij de consument grote verwarring zal veroorzaken, negatieve gevolgen kan hebben voor de reputatie van organische producten en schade zal toebrengen aan de meeste gespecialiseerde kleinschalige organische agrariërs in Europa?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(24 april 1998)

De Commissie zou in de eerste plaats willen verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-0325/98 van de heer Gahrton (¹).

De Amerikaanse wetsvoorstellen worden momenteel uitvoerig door de Commissie bestudeerd met het oog op haar opmerkingen in het kader van de overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) inzake technische handelsbelemmeringen. In het kader van deze studie heeft de Commissie reeds geconstateerd dat de Amerikaanse voorstellen op bepaalde punten zoals het gebruik van genetisch gemodificeerde organismen, bestraling, het

gebruik van bepaalde meststoffen en gewasbeschermingsmiddelen en de verwerking van bestanddelen uit de niet-biologische landbouw in samengestelde voedingsmiddelen minder streng lijken dan de bepalingen van Verordening (EEG) 2092/91 van 24 juni 1991 inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen ⁽²⁾ en het voorstel ⁽³⁾ om de dierlijke productie in de werkingssfeer van deze verordening op te nemen.

⁽¹⁾ PB C 310 van 9.10.1998, blz. 50.

⁽²⁾ PB L 198 van 22.7.1991.

⁽³⁾ COM(97) 747 def.

(98/C 386/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0889/98

van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(11 maart 1998)

Betreft: Het illegaal slachten van schapen in Frankrijk tijdens het Eid-El-Kabir-festival

In mijn vraag nr. 90 (H-0013/98) ⁽¹⁾ wees ik de commissaris op het feit dat hij reeds bij een eerdere gelegenheid had verklaard mijn standpunt te delen inzake de schending van de communautaire wetgeving door de Franse overheid, die heeft toegestaan dat in april 1997 duizenden schapen op brute wijze werden geslacht in velden buiten Parijs in het kader van het Eid-El-Kabir-festival. Ik vroeg de Commissie uiteen te zetten welke garanties zij van de Franse autoriteiten heeft gekregen dat de Europese wetgeving geëerbiedigd zal worden en dat deze barbaarse en illegale slachtpartij dit jaar niet opnieuw zal worden toegelaten.

In haar antwoord deelt de Commissie mee dat „het zeer wel mogelijk is om Eid-El-Kabir te vieren met respect voor de betreffende regels inzake dierenwelzijn”, die niet toestaan dat het slachten plaatsvindt in de open lucht of andere plaatsen buiten slachthuizen. Hoewel echter wordt meegedeeld dat „de Commissie de kwestie opnieuw bij de Franse autoriteiten heeft aangekaart” wordt er geen antwoord gegeven op mijn specifieke vraag over de garanties die de Franse autoriteiten hebben gegeven.

Kan de Commissie op korte termijn in detail meedelen welke garanties de Franse autoriteiten hebben gegeven dat zij zullen voorkomen dat er een schending van het communautaire recht plaatsvindt, en welke maatregelen gaat Frankrijk nemen tegen personen die de regels overtreden?

Kan de Commissie tevens in detail uiteenzetten welke maatregelen overeenkomstig artikel 100 van het EG-Verdrag tegen de Franse autoriteiten genomen zullen worden en wat daar de gevolgen van zullen zijn, indien blijkt dat tijdens het festival van dit jaar de wetgeving opnieuw wordt geschonden?

⁽¹⁾ Bijlage bij het volledig verslag der vergaderingen 4 – (februari 1998).

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 april 1998)

De Commissie blijft de situatie met betrekking tot het illegaal slachten van schapen buiten slachthuizen in het kader van het door het geachte parlementslid genoemde Moslimfestival van nabij volgen. Eind 1997 heeft de Commissie de Franse autoriteiten meegedeeld dat zij verwacht dat Frankrijk erop toeziet dat de desbetreffende communautaire regelgeving inzake het slachten van schapen correct wordt toegepast tijdens het festival van 1998. Op 13 maart 1998 werd nogmaals een brief verzonden waarin werd gevraagd binnen twee weken te antwoorden. Tot nu toe heeft de Commissie de gevraagde informatie niet ontvangen.

Frankrijk werd ervan in kennis gesteld dat niet-inachtneming van de regelgeving zou leiden tot het inleiden van de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag. Tot nu toe heeft de Commissie nog geen klachten ontvangen met betrekking tot de viering van de Eid-el-Kabir van dit jaar.

(98/C 386/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0897/98**van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie***(26 maart 1998)**Betreft: Telefoontarieven*

Oostenrijk heeft in vergelijking met de andere EU-landen de hoogste telefoontarieven. Tot op heden had de Oostenrijkse post en telecom het monopolie voor wat betreft het vaste net. De Commissie legt momenteel de laatste hand aan een onderzoek naar de telefoonkosten binnen de lidstaten. Hierbij wordt het accent gelegd op de vergoeding van de verbindingen tussen stationaire eenheden en stations voor mobiele telefonie (interconnectie).

1. Worden bij het onderzoek ook de tariefstructuren buiten de „interconnectieverbindingen” gecontroleerd?
2. Welke maatregelen kan en zal de Commissie treffen, indien een distorsie van de mededinging wordt vastgesteld?
3. Hoe evalueert de Commissie de uitwerking op de economische ontwikkeling en het concurrentievermogen voor het geval dat de telefoontarieven voor gesprekken binnen de Gemeenschap hoger zijn dan gesprekken binnen de Verenigde Staten?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(5 mei 1998)*

1. In het derde verslag betreffende de tenuitvoerlegging van het pakket telecommunicatiereggeving van 25 februari 1998 ⁽¹⁾ heeft de Commissie onderzocht in hoeverre de communautaire richtlijnen inzake liberalisering en harmonisatie reeds zijn omgezet; in dit verslag werden ook een aantal zogenaamde economische indicatoren geanalyseerd. Bijlage III van dit verslag bevat per lidstaat gedetailleerde overzichten, met onder meer de tarieven van de gevestigde exploitanten, met inbegrip van de tarieven voor interconnectietarieven voor telefoongesprekken tussen twee vaste netwerken of tussen vaste en mobiele netwerken.

In haar aanbeveling van 8 januari 1998 inzake interconnectie in een geliberaliseerde telecommunicatiemarkt ⁽²⁾ heeft de Commissie de volgende „beste huidige praktijk”-interconnectietarieven vastgesteld: tussen 0,6 en 1,0 ecu/100 per minuut op lokaal niveau, tussen 0,9 en 1,8 ecu/100 per minuut voor een single-transitinterconnectie op grootstedelijk niveau, en tussen 1,5 en 2,6 ecu/100 per minuut voor een double-transitinterconnectie op nationaal niveau. Deze prijzen hebben betrekking op gesprekstotstandbrenging op een vast netwerk tijdens piekuren. De prijzen voor het opzetten van de verbinding zijn meegerekend voor zover ze bestaan, maar andere kosten die niets met het verkeer te maken hebben, zijn niet meegerekend.

2. Mocht blijken dat de interconnectietarieven niet overeenstemmen met de onderliggende kosten, dan zouden er aanwijzingen zijn van excessieve prijsstelling in strijd met artikel 86 van het EG-Verdrag. Daarom toetst de Commissie de interconnectietarieven aan de voormelde „beste huidige praktijk”, om na te gaan of er eventueel redenen zijn om inbreukprocedures in te leiden tegen de gevestigde exploitanten.

De regelgeving inzake tarieven behoort evenwel tot de nationale wetgeving, zoals is vastgelegd in punt 3, eerste streepje van de bijlage bij Richtlijn 90/387/EEG van de Raad betreffende de totstandbrenging van de interne markt voor telecommunicatiediensten door middel van de tenuitvoerlegging van Open Network Provision (ONP) ⁽³⁾, als gewijzigd bij Richtlijn 97/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 oktober 1997 ⁽⁴⁾. Daarom zal de Commissie niet optreden wanneer de interconnectietarieven slechts lichtjes hoger liggen dan de „beste huidige praktijk”, of indien de nationale regelgever de zaak onderzoekt.

Ook al geldt krachtens Richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 ⁽⁵⁾ voor exploitanten met een aanmerkelijke marktmacht een verplichting tot kostenoriëntering, toch is voor de toetsing van excessieve prijsstelling aan de communautaire mededingingsregels een grote wanverhouding tussen prijs en kosten of tussen concurrerende markten vereist.

Wat de tarieven voor interconnectie tussen vaste en mobiele netwerken betreft, heeft de Commissie op 20 januari 1998 inbreukprocedures ingeleid tegen gevestigde exploitanten in alle lidstaten. Er werden verzoeken om inlichtingen verzonden en de antwoorden worden thans onderzocht. Voor de tarieven voor interconnectie tussen vaste netwerken, heeft de Commissie op 20 maart 1998 inbreukprocedures ingeleid tegen de gevestigde exploitanten in Ierland en Portugal en heeft zij eveneens verzocht om inlichtingen.

3. De hele liberalisering in de telecommunicatiesector is gericht op het tot stand brengen van grotere concurrentie in het belang van bedrijfsleven en consumenten, in het kader van een toenemende globalisering van de markt. De kosten voor informatiediensten zijn in dit geval een essentiële factor. Uit het reeds genoemde derde verslag blijkt duidelijk dat de liberalisering voor telecommunicatiediensten reeds tot prijsdalingen leidde. Verwacht wordt dat deze evolutie in de komende jaren zal aanhouden.

(¹) COM(98) 80 def.

(²) PB L 73 van 12.3.1998.

(³) PB L 192 van 24.7.1990.

(⁴) PB L 295 van 29.10.1997.

(⁵) PB L 199 van 26.7.1997.

(98/C 386/072)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0899/98

van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie

(26 maart 1998)

Betreft: Landbouwsubsidies, groene koersen

Door de invoering van de euro zullen de thans geldende groene koersen bij de uitbetaling van landbouwsubsidies in schilling wegvallen. Daardoor ontstaat voor de Oostenrijkse boeren een reëel subsidieverlies.

1. Komen er begeleidende maatregelen om deze verliezen te compenseren?
2. Indien ja, hoe zien de concrete begeleidende maatregelen eruit waarmee dit verlies aan subsidie moet worden opgevangen?
3. Zullen de ontstane verliezen door deze begeleidende maatregelen volledig worden gecompenseerd? Indien nee, waarom niet?
4. Op welke wijze werden en worden de groene koersen vastgesteld?
5. Door welke mechanismen worden zij beïnvloed?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(21 april 1998)

Meer in het bijzonder met betrekking tot het wegwerken van de verschillen tussen de groene koersen en de onherroepelijke vaste omrekeningskoersen voor de lidstaten die aan de euro deelnemen, heeft de Commissie in haar mededeling van 5 november 1997 over de gevolgen van de overgang op de euro voor het beleid, de instellingen en de wetgeving van de Gemeenschap (¹) het volgende gezegd: „In ieder geval moet de Commissie vrij nauwkeurig kunnen berekenen hoe groot de weg te werken verschillen zijn, wanneer zij haar voorstellen indient. Dit betekent dat zij rekening moet houden met de lijst van de deelnemende landen en met de ontwikkelingen op de markt in de fase die aan de totstandkoming van de Monetaire Unie voorafgaat. Medio 1998 zal de Commissie met voorstellen komen die op 1.1.1999 in werking zouden moeten treden.”.

Voor Oostenrijk wordt de rechtstreekse steun aan de landbouwers omgerekend aan de hand van de „bevroren” groene koers 1 ecu = 13,7190 schilling en geldt in maart 1998 voor de andere steunbedragen en voor de landbouwprijzen de omrekeningskoers 1 ecu = 13,9485 schilling. Uiteraard is de vaste koers voor omrekeningen tussen schilling en euro nog niet bepaald, maar als de representatieve marktcoers van de ecu ten opzichte van de schilling op 20 maart, die 13,9312 bedraagt, als theoretisch voorbeeld wordt genomen, dan zou vervanging van de groene koersen door de representatieve marktcoers een stijging van de rechtstreekse steun met 1,5 % en een daling van de overige steun met slechts 0,1 % tot gevolg hebben. Uit deze cijfers mag niet bij voorbaat worden

geconcludeerd dat sprake zou zijn van een inkomensverlies. Het gaat er hier uitsluitend om een en ander aan de hand van een voorbeeld te verduidelijken. Dit voorbeeld bevestigt wel de reeds genoemde noodzaak vrij nauwkeurig te kunnen berekenen hoe groot de weg te werken verschillen zijn.

De vijf vragen van het geachte parlementslid kunnen dus als volgt worden beantwoord.

1. Mocht de invoering van de euro kunnen leiden tot een daling van de steun in nationale valuta, wat uitsluitend per lidstaat kan worden beoordeeld op basis van de ontwikkeling van de betrokken pariteit, dan zal de Commissie medio 1998 passende overgangsmaatregelen voorstellen.
2. Bij de uitwerking van deze overgangsmaatregelen zal rekening worden gehouden met de ontwikkelingen op de markt in de fase die aan de totstandkoming van de Monetaire Unie voorafgaat.
3. Of de compensatie volledig dan wel slechts gedeeltelijk zal zijn, zal in feite afhangen van het antwoord op de bredere vraag hoe het inkomensverlies moet worden berekend. De wijze van berekening moet zo nauw mogelijk bij de werkelijkheid aansluiten en overcompensatie voorkomen.
4. De nationale valuta's van de deelnemende lidstaten worden op 1 januari 1999 niet-decimale onderverdelingen van de euro, zodat voor deze valuta's geen specifieke omrekeningskoersen meer zullen kunnen worden vastgesteld. Voor de niet-deelnemende lidstaten kan een stelsel van specifieke koersen worden gehandhaafd.
5. Voor de deelnemende lidstaten zullen er met ingang van 1 januari 1999 geen mechanismen voor de aanpassing van groene koersen meer zijn. Het is de bedoeling deze mechanismen voor de overige lidstaten te vereenvoudigen.

(¹) COM(97) 560 def.

(98/C 386/073)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0927/98

van **María Sornosa Martínez (GUE/NGL)** aan de Commissie

(26 maart 1998)

Betreft: Ruim baan voor de jacht op vogels in voorjaarstrek in Navarra

Afgelopen jaar heeft het Spaanse parlement een wijziging goedgekeurd op wet 4/89 betreffende de instandhouding van de natuurlijke habitat van flora en fauna, waarbij de jacht op bepaalde soorten in kleine hoeveelheden wordt toegestaan in gebieden waar dit een gebruik is en wel op gecontroleerde selectieve wijze, op voorwaarde dat een en ander in overeenstemming is met de bepalingen van de autonome gewesten.

De wijziging van wet 4/89 geeft ruim baan aan het ontwerp tot wijziging van de „Ley Foral” 2/1993 van 5 maart betreffende bescherming en beheer van de fauna en de natuurlijke habitats van Navarra. Indien deze ontwerpwet wordt aangenomen, zal namelijk de jacht op vogels in voorjaarstrek worden toegestaan.

In Navarra is bovengenoemde ontwerpwet tot wijziging van de Ley Foral 2/1993 reeds ingediend, hetgeen een gevaarlijke jachtdruk legt op de toch al bedreigde migrerende vogels. Het toestaan van de jacht op vogels in voorjaarstrek is namelijk bijzonder ernstig, omdat hierdoor de exemplaren worden bedreigd die de winter hebben overleefd, een hoge voortplantingscapaciteit hebben en over voldoende voedselreserves beschikken om de voorjaarstrek tot een goed einde te brengen en zich vervolgens voort te planten.

Op 21 oktober 1997 keurde de Europese Commissie de wijziging van wet 4/89 af en pleitte de verantwoordelijke Commissaris voor het inleiden van de inbreukprocedure tegen Spanje indien het land een en ander door zou zetten.

Beide wijzigingen betekenen een schending van de communautaire regelgeving inzake trekvogels, zoals vervat in richtlijn 79/409/EEG (¹).

1. Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen met het oog op deze dubbele schending van de richtlijn?
2. Welke acties overweegt de Commissie om ervoor te zorgen dat de overdracht van bevoegdheden op milieugebied, waarvan sprake in dit geval, geen inbreuk op de Europese richtlijnen tot gevolg heeft?

(¹) PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(23 april 1998)*

1. Het geachte parlementslid verwijst naar de bepalingen van de Spaanse wet 4/1989 betreffende de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora, als gewijzigd bij wet 40/1997 van 6 november 1997, verschenen in het Spaanse staatsblad nr. 266 van 6 november 1997.

Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand stelt een algemene beschermingsregeling voor vogels vast die de bescherming, het beheer en de regulering van deze soorten en regels voor de exploitatie ervan behelst. Deze beschermingsregeling is strikt wat trekvogels betreft. Artikel 7, lid 4, van de richtlijn bepaalt: „(...) Ten aanzien van trekvogels zien zij (de lidstaten) er met name op toe dat de soorten waarop de jachtwetgeving van toepassing is, niet worden bejaagd tijdens de broedperiode noch tijdens de trek naar hun nestplaatsen. De lidstaten zenden de Commissie alle nuttige gegevens betreffende de praktische toepassing van hun jachtwetgeving.” Afwijkingen van artikel 7, lid 4, zijn echter mogelijk, met inachtneming van de voorwaarden van artikel 9 van de richtlijn.

De Commissie heeft de Spaanse wet 4/1989 als gewijzigd bij wet 40/1997 onderzocht en verenigbaar bevonden met de bepalingen van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad, aangezien artikel 34 b) van de Spaanse wet voorziet in het algemene verbod om trekvogels te bejagen van artikel 7, lid 4, van de richtlijn. Uitzonderingen zijn mogelijk ingevolge de nieuwe *disposicion adicional octava*, met inachtneming evenwel van de voorwaarden in artikel 28 van de wet, dat volledig in overeenstemming is met artikel 9 van de richtlijn.

2. Het geachte parlementslid verwijst eveneens naar de ontwerp-wijziging van de Ley foral 2/1993 betreffende de jacht in Navarra. De Commissie heeft dit ontwerp niet ontvangen en kan er dan ook geen commentaar op leveren. Het is echter duidelijk dat als de ontwerp-wijziging in haar definitieve formeel aangenomen vorm niet in overeenstemming is met de bepalingen van Richtlijn 79/409/EEG, de Commissie zo nodig niet zal aarzelen om de procedure in te leiden van artikel 169 EG-Verdrag.

(98/C 386/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0933/98**van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie***(26 maart 1998)*

Betref: Verkoop van de historische plaatsen van het „Koninkrijk Zuid-Italië” aan particulieren

Kan de Commissie maatregelen nemen tegen het op zijn minst verbazingwekkende besluit van de Italiaanse regering om domeinen in Gaeta (provincie Latina) — historische getuigen van het wanhopige verzet van de laatste strijders van het „Koninkrijk van het Zuiden”- eventueel zelfs in onderdelen, te verkopen aan particulieren?

Bij de publieke opinie groeit het protest en ook het stadsbestuur van Gaeta verzet zich „en bloc” tegen dit dwaze besluit. Het is inderdaad absurd — en een regelrechte kaakslag aan „het historische geheugen” van Italië en meer in het bijzonder van het zuiden, de „Mezzogiorno” — dat gebouwen en structuren als de „Philistal”-batterij met de magazijnen, het kruutmagazijn „Trinità” en de kazematten boven het glacis van Serapo voor een paar miljoen lire worden verkwaanseld aan de meestbiedende en worden „geprivatiseerd”, waarbij men ook vergeet dat uitgerekend deze historisch belangrijke domeinen de voornaamste toeristische trekpleister van Gaeta zijn, waar ook belangrijke en hoogstaande tentoonstellingen en culturele manifestaties en congressen worden georganiseerd.

Europa komt niet alleen tot stand op de markten en in banken, die overigens inhoudsloos zullen blijken te zijn als de Europese Unie zelfs niets doet om haar „roots” en haar geschiedenis te beschermen.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(12 mei 1998)*

De Commissie neemt nota van het verzoek van het geachte parlementslid in verband met de verkoop van de historische plaatsen van het „Koninkrijk Zuid-Italië” aan particulieren. Zij hecht groot belang aan het behoud en de herwaardering van de symbolen van het artistiek en historisch verleden van Europa, waarvoor zij met name steun verleent via haar programma Raphaël. Ingevolge het subsidiariteitsbeginsel valt deze aangelegenheid echter niet onder de bevoegdheid van de Commissie, maar wel onder die van de Italiaanse autoriteiten.

(98/C 386/075)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0934/98**van Elena Marinucci (PSE) aan de Commissie***(26 maart 1998)**Betreft: LIFE-programma*

In december 1997 — bijna drie maanden te laat — diende de Commissie bij de Raad het verslag in waarin wordt voorzien door artikel 7 van verordening nr. 1404/96 LIFE ⁽¹⁾. Het verslag moest als basis dienen voor de dialoog met de begrotingsautoriteit met het oog op de evaluatie en, in voorkomend geval, de verhoging van het referentiebedrag, op grond van alle ontvangen aanvragen. Deze dialoog heeft kennelijk niet plaats gehad en de Commissie heeft zelfs een daling voorgesteld van het referentiebedrag ten opzichte van het oorspronkelijke financieringsschema.

Kan de Commissie mij de volgende gegevens mededelen:

1. het bestedingspercentage voor de drie sectoren van LIFE, zowel wat de betalingskredieten als de vastlegingskredieten betreft,
2. de procentuele stijging van het aantal via de lidstaten voor het begrotingsjaar 1998 ontvangen projecten?

Welke verklaring wil de Commissie geven aan diegenen die goede projecten hebben ingediend maar geen financiering krijgen bij gebrek aan kredieten, gesteld dat het uitvoeringspercentage van de begroting bevredigend blijkt te zijn en het aantal projecten die in het kader van LIFE zijn ingediend, is toegenomen, met name in landen die bijzondere inspanningen hebben geleverd op het gebied van de informatie over en de verspreiding van de resultaten van dit programma.

Denkt de Commissie niet dat zij heel wat — overigens terecht — kritiek zal oogsten wegens haar laksheid op milieugebied, nu blijkt dat zij niet in staat is om succesrijke financieringsinstrumenten zoals LIFE de passende ondersteuning te geven? Wat zijn de redenen van dit eventuele wantrouwen ten aanzien van dit programma?

⁽¹⁾ PB L 181 van 20.7.1996, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(25 mei 1998)*

Het verslag waarin wordt voorzien door artikel 7 van Verordening (EG) 1404/96 tot wijziging van Verordening (EEG) 1973/92 inzake de oprichting van een financieel instrument voor het milieu (LIFE) ⁽¹⁾, werd inderdaad te laat ingediend, hoewel de belangrijkste conclusie tijdig mondeling aan de Raad werd meegedeeld. Deze conclusie was dat LIFE feitelijk evenveel of meer middelen dan het huidige referentiebedrag van 450 miljoen ecu zou kunnen gebruiken. In de huidige situatie van de overheidsfinanciën in Europa achtte de Commissie het evenwel noodzakelijk een voorlopige ontwerpbegroting in te dienen die in vergelijking met vorig jaar nagenoeg geen stijging van de totale kredieten inhield. Als een rechtstreeks gevolg van deze politieke keuze zou in het geval van LIFE het voor de gehele periode beoogde referentiebedrag niet kunnen worden bereikt.

De door de begrotingsautoriteit aangenomen begroting voor 1998 bevestigde in wezen de door de Commissie voorgestelde politieke keuze. Het referentiebedrag uit de verordening werd niet bijgesteld omdat het slechts om een indicatief cijfer gaat.

Het bestedingspercentage van de begroting voor 1997 bedroeg voor Life-natuur 100 % voor de vastleggingskredieten en 86 % voor de betalingskredieten. Voor Life-milieu bedroeg het 100 % voor de vastleggingskredieten en 100 % voor de betalingskredieten. Voor Life-derde landen bedroeg het 96 % voor de vastleggingskredieten en 79 % voor de betalingskredieten.

In vergelijking met 1997 is het aantal projectvoorstellen in 1998 procentueel met 10 % gestegen voor Life-natuur, met 23 % voor Life-milieu en met 50 % voor Life-derde landen.

Het algemene doel van LIFE is bij te dragen tot de ontwikkeling en de uitvoering van het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap op milieugebied. Wegens de beperkte financiële middelen van LIFE kunnen jammer genoeg niet alle levensvatbare voorstellen worden gefinancierd. Dit geldt des te meer wanneer men rekening houdt met de verbetering van de kwaliteit van de ontvangen voorstellen die deels het gevolg is van de door de Commissie in samenwerking met de lidstaten uitgevoerde informatiecampaagnes.

De Commissie beschouwt LIFE als een zeer belangrijk en succesvol instrument. Desondanks heeft momenteel als voorbereiding van het in artikel 14 van de Life-verordening bedoelde voorstel tot aanpassing een externe evaluatie van de bereikte resultaten plaats. Het verslag van de externe evaluator wordt in juni van dit jaar verwacht.

Tenslotte kan de Commissie, rekening houdend met voornoemde overwegingen, alleen maar bevestigen dat zij het volste vertrouwen heeft in dit instrument, dat van essentieel belang is en blijft voor de tenuitvoerlegging van het milieubeleid in de huidige begunstigde landen en in de kandidaat-lidstaten.

(¹) PB L 181 van 20.7.1996.

(98/C 386/076)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0936/98

van Florus Wijsenbeek (ELDR) aan de Commissie

(30 maart 1998)

Betreft: Berechting in het buitenland

Is de Commissie niet van mening dat overtredingen van de Europees gestelde regels inzake verordeningen 3820/85 (¹) en 3821/85 (²) in principe in alle lidstaten van de EU kunnen worden vervolgd?

Is de Commissie van mening dat lidstaten verplicht dienen te worden dat overtredingen van hun onderdanen buiten hun eigen territorium begaan ook in eigen land kunnen worden bestraft, zodat ook de in richtlijn 88/599 (³) voorgeschreven bedrijfscontroles zich over in het buitenland begane overtredingen kunnen uitstrekken?

Kan de Commissie inventariseren welke lidstaten wel en welke niet extraterritoriale werking aan hun nationale wetgeving op rij- en rusttijden hebben gegeven?

Kan de Commissie bij de herziening van verordening 3820/85 en 3821/85 door middel van wetgeving bevorderen dat lidstaten extraterritoriale werking aan deze regelgeving geven?

Is de Commissie bereid initiatieven te ontplooiën dat het stelsel van waarborgsommen en afsleepactiviteiten in derde lidstaten niet wordt toegepast op onderdanen van lidstaten die extraterritoriale werking aan hun wetgeving hebben gegeven?

Zo ja hoe? Zo nee, waarom niet?

(¹) PB L 370 van 31.12.1985, blz. 1.

(²) PB L 370 van 31.12.1985, blz. 8.

(³) PB L 325 van 29.11.1988, blz. 55.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(29 mei 1998)*

Krachtens Verordening 3820/85 ⁽¹⁾ en 3821/85 ⁽²⁾ inzake bepaalde voorschriften van sociale aard voor en het controleapparaat in het wegvervoer zijn overtredingen tegen gemeenschappelijke voorschriften inzake rijtijden en rustpauzes in alle lidstaten strafbaar.

De Commissie is het er mee eens dat de naleving van de voorschriften zou kunnen worden verbeterd indien de lidstaten hun onderdanen vervolgd voor overtredingen die in de andere lidstaten zijn begaan. Krachtens het huidige Gemeenschapsrecht zijn alleen de lidstaten bevoegd om een dergelijk besluit te nemen.

De Commissie beschikt over gegevens over de meeste, zij het niet alle regelingen in de lidstaten betreffende de extra-territoriale gevolgen van bovengenoemde nationale uitvoeringsmaatregelen, en is voornemens in de toekomst te zorgen dat zij over alle gegevens beschikt. De beschikbare informatie geeft aan dat België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk en Finland hun onderdanen tot op zekere hoogte kunnen vervolgen voor in het buitenland begane overtredingen. Krachtens het Gemeenschapsrecht kan de Commissie de lidstaten die hun onderdanen niet vervolgen voor extra-territoriale overtredingen niet dwingen om hier verandering in aan te brengen. In dergelijke gevallen valt een bestuurder van een voertuig wanneer hij eenmaal een andere lidstaat betreedt onder de jurisdictie van die lidstaat.

In het licht van een eventuele wijziging van de gemeenschappelijke voorschriften zal de Commissie onderzoeken of de lidstaten kunnen worden verplicht hun wetgeving extra-territoriaal ten uitvoer te leggen. Het zal echter duidelijk zijn dat vervolging voor hetzelfde vergrijp zowel in het buitenland als in het eigen land voorkomen moet worden.

⁽¹⁾ PB L 370 van 31.12.1985.

⁽²⁾ PB L 370 van 31.12.1985.

(98/C 386/077)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0940/98**van Antonios Trakatellis (PPE) aan de Commissie***(30 maart 1998)*

Betreft: Werking van de kerncentrale van Kozloduj: geringere afhankelijkheid van Bulgarije van kernenergie en veiligheidsmaatregelen

De in Bulgarije uit kernenergie gewonnen elektriciteit bedroeg in 1997 46 % van de totale elektriciteitsproductie. De overeenkomst tussen de Europese Unie en Bulgarije inzake subsidie van 24 miljoen ecu ter verbetering van de veiligheid van de units 3 en 4 van de kerncentrale van Kozloduj houdt een verplichting van de Bulgaarse regering in om de units 1 t/m 4 van deze centrale stil te leggen wanneer voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden in de overeenkomst die betrekking hebben op het verzekeren van een voldoende energieproductie uit andere bronnen.

Kan de Commissie in verband met het bovenstaande meedelen:

1. wanneer de stillegging kan worden tegemoet gezien van de units 1 t/m 4 van Kozloduj, die de oudste units vormen en een gevaar opleveren voor de veiligheid van de Europese burgers en met name de burgers in Griekenland die zich op niet meer dan 225 km van een eventueel kernongeval bevinden;
2. in welk stadium de moderniseringswerkzaamheden aan de units 5 en 6 en de programma's voor een verzekerde energieproductie uit andere bronnen zich bevinden en welke bedragen door de EU voor deze doeleinden beschikbaar zijn gesteld;
3. welke levensduur de units 5 en 6 na hun modernisering zullen hebben, overwegende dat de reactoren van dit type tot oude Sovjettechnologie behoren;
4. op welke wijze het veilige vervoer van het radioactieve afval van deze centrale plaatsvindt, welke concrete maatregelen zijn genomen of moeten worden genomen voor een veilige opslag van de afvalvloeistoffen in het milieu, aangezien de reactoren van deze centrale watergekoeld zijn en het gevaar van vervuiling van zowel het oppervlakte- als het grondwater reëel is, en hoe het staat met de aanpassing van de Bulgaarse wetgeving aan het acquis communautaire ten aanzien van de milieubeschermingskwesaties;

5. welk beleid zij heeft vastgesteld of zal vaststellen en welke maatregelen zij heeft getroffen of zal treffen, een en ander in samenwerking met de Bulgaarse autoriteiten, opdat Bulgarije bij de vraag naar energie minder afhankelijk zal zijn van kernenergie, welke vraag overigens voortdurend toeneemt door de economische ontwikkeling van dit land?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(14 mei 1998)

Het akkoord inzake een subsidie van 24 miljoen ecu voor verbetering van de veiligheid van de units 3 en 4 van de kerncentrale van Kozloduj is ondertekend door de Bulgaarse regering en de Nuclear Security Account (NSA — Rekening Nucleaire Veiligheid) van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD), waarin de Gemeenschap als donor bijdraagt.

1. Het akkoord bepaalt dat de units 1 en 2 buiten bedrijf worden gesteld zodra de waterkrachtcentrale van Eaira operationeel is en een van de twee units 5 en 6 van Kozloduj is gemoderniseerd. De units 3 en 4 worden buiten bedrijf gesteld zodra de energiesituatie dat toelaat, of in ieder geval zodra de units 5 en 6 van Kozloduj zijn gemoderniseerd en de stadsverwarmingscentrales van Sofia, Kostov en Republika zijn omgebouwd tot warmtekrachtkoppelingcentrales.

2. De Bulgaarse regering heeft een contract getekend voor de voorbereidingsfase van het project voor de modernisering van de units 5 en 6. De voorbereidingen zijn in gang en volgens de planning zullen de werkzaamheden starten na de buitenbedrijfstelling van unit 5, in de zomer van 1998. De Bulgaarse regering heeft verzocht om een Euratomlening van 100 miljoen ecu. De Commissie werkt thans aan de documentatie die voor de behandeling van het verzoek nodig is.

3. De reactoren 5 en 6 van Kozloduj zijn van het type VVER-1000, dat beschouwd wordt als het meest geavanceerde reactortype van Sovjetontwerp. Volgens alle deskundigen is het mogelijk om deze reactoren op westers veiligheidsniveau te brengen. De oorspronkelijke levensduur van dit type reactor bedraagt 30 jaar.

4. Bij de behandeling van het verzoek van Bulgarije om een Euratomlening worden de stralingsaspecten uitdrukkelijk in aanmerking genomen, naast een groot aantal andere te overwegen factoren.

5. Overeenkomstig het energiebeleid van de Gemeenschap meent de Commissie dat over het aandeel van kernenergie in de totale energievoorziening van Bulgarije door het land zelf moet worden beslist, mits de internationale milieu- en veiligheidsnormen en -verplichtingen in acht worden genomen. Dit beleid en deze prioriteiten worden weerspiegeld in het toetredingspartnerschap voor Bulgarije, dat de Commissie op 25 maart heeft goedgekeurd en waarin op de korte termijn voorrang wordt gegeven aan de totstandbrenging van een totaalstrategie op energiegebied voor de lange termijn, de naleving van nucleaireveiligheidsnormen en realistische toezeggingen voor de buitenbedrijfstelling van bepaalde reactoren, zoals die in het kader van het nucleaireveiligheidsakkoord zijn gedaan. De specifieke doelstellingen in dit verband zijn onder meer: reorganisatie van de overheidstaken en -structuren om beleids- en regelgevingstaken strikter te scheiden van commerciële activiteiten op het gebied van de doorgifte, opwekking en levering van energie; totstandbrenging van effectieve concurrentie; vaststelling van prijzen voor verwarming en energie die volledig kostendekkend zijn; afschaffing van kruissubsidiëring tussen sectoren en niet-betaling van rekeningen; stimulering van efficiënt energiegebruik; naleving van de milieunormen en veiligheidseisen van de Gemeenschap; verbetering van de verbindingen van Bulgarije met de regionale energievervoersnetwerken voor elektriciteit, gas en olie.

De Gemeenschap heeft van 1991 tot 1996 voor meer dan 70 miljoen ecu bijstand verleend met het oog op verwezenlijking van deze doelstellingen en voor spoedmaatregelen op het gebied van conventionele energie. Bovendien is meer dan 50 miljoen ecu verstrekt voor verbetering van de nucleaire veiligheid. In samenwerking met andere belangrijke donoren kan in de toekomst aanzienlijke verdere technische en financiële steun van de Gemeenschap worden overeengekomen, mits Bulgarije een totaalbeleid op energiegebied dat betrekking heeft op de eerder genoemde aspecten formuleert en doeltreffend ten uitvoer legt, en de doelstellingen van de NSA-overeenkomst blijft nastreven.

(98/C 386/078)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0941/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(30 maart 1998)**Betreft:* Hoge belasting op gebruikte vrachtauto's in Griekenland

De Griekse autoriteiten zijn van plan een zeer hoge belasting te gaan heffen op de invoer van gebruikte vrachtwagens, zelfs voor modellen waarvan de motoren tot het type Euro II behoren. De voorgenomen regelingen houden een bovenmatige stijging van de kosten voor gebruikte vrachtwagens in doordat een nieuwe hoge belasting („bijzondere classificatiebelasting”) wordt opgelegd, waardoor vrachtwagens van meer dan 3,5 ton buitensporig duur worden.

Bovendien bepaalt de Griekse overheid de waarde van de ingevoerde vrachtwagen niet aan de hand van de invoerfactuur, maar op grond van de detailhandelsprijs van de nieuwe vrachtwagen, waarbij er per jaar een aftrek wordt toegepast die in het zesde jaar 52 % bedraagt.

Kan de Commissie haar officiële standpunt over de kwestie van de nieuwe hoge belasting op gebruikte vrachtwagens meedelen, alsmede over het feit dat de Griekse autoriteiten niet bereid lijken de invoerfacturen van de vrachtwagens te accepteren (die in de Gemeenschap niet anders dan officieel erkende fiscale gegevens vormen) en in plaats daarvan de detailhandelsprijs voor nieuwe vrachtwagens als uitgangspunt willen nemen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(29 mei 1998)*

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte parlementslid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

(98/C 386/079)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0942/98**van Allan Macartney (ARE) aan de Commissie***(30 maart 1998)**Betreft:* „Ship shaped” productiefaciliteiten voor olie-exploratie

Is richtlijn van de Raad van 17 september 1990 betreffende de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie ook van toepassing op productiefaciliteiten voor olie-exploratie in de vorm van schepen?

Zouden dergelijke drijvende installaties, gezien de herziene OESO-overeenkomst inzake exportkredieten voor schepen, in aanmerking voor EU-subsidies komen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(5 juni 1998)*

De Commissie gaat momenteel over tot een grondig onderzoek van het door het geachte parlementslid aan de orde gestelde probleem; zij zal zo spoedig mogelijk nadere mededelingen ter zake doen.

(98/C 386/080)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0947/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie
(30 maart 1998)

Betreft: Communautaire richtlijnen inzake afvalstoffen

De omzetting van communautaire richtlijnen in het nationaal recht zou beperkt moeten worden tot een getrouwe weergave van de definities en de inhoud van de tekst van deze richtlijnen. Het wetsdecreet nr. 22 van 5 februari 1997, waarbij de richtlijnen 91/156/EEG ⁽¹⁾, 91/689/EEG ⁽²⁾ en 94/62/EG ⁽³⁾ worden omgezet, introduceert in het Italiaanse recht evenwel interpretaties van de in de genoemde richtlijnen vervatte definities.

1. Is de Commissie precies op de hoogte van de inhoud van het wetsdecreet nr. 22?
2. Zo ja, is zij dan van mening dat een lidstaat de definities eenzijdig mag interpreteren, waardoor de uniformiteit van de toepassing wordt aangetast?
3. Acht zij het met het oog op een volledige hervorming van de nationale voorschriften op het gebied van afvalstoffen niet wenselijk dat ook wordt overgegaan tot omzetting van de richtlijnen 89/429 ⁽⁴⁾ en 89/369 ⁽⁵⁾ ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging, alsmede richtlijn 94/67 betreffende verbranding van gevaarlijke afvalstoffen?
4. Wat denkt de Commissie voorts van de incongruentie van artikel 17 van het decreet waarin sprake is van „sanering en milieuhertel van de verontreinigde plaatsen”, waarvan in de genoemde richtlijnen nergens gewag wordt gemaakt?
5. Is zij niet van mening dat er wegens de specifieke kenmerken van de verontreinigde plaatsen een specifieke regelgeving voor deze plaatsen in het leven moet worden geroepen waarin rekening wordt gehouden met alle aspecten van het probleem, en wel inachtneming van alle milieufactoren (water, lucht, bodem, flora en fauna) en de gezondheid van de burgers?

⁽¹⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20.

⁽³⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 203 van 15.7.1989, blz. 50.

⁽⁵⁾ PB L 163 van 14.6.1989, blz. 32.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(30 april 1998)

Decreet 22/1997 is de Commissie bekend. Daarover loopt een inbreukprocedure.

De interpretatie van het Gemeenschapsrecht moet in alle lidstaten dezelfde zijn. Richtlijnen kunnen niet in de diverse lidstaten verschillend worden geïnterpreteerd. Het Hof van Justitie ziet toe op een coherente en uniforme interpretatie van het Gemeenschapsrecht.

Binnen de perken van het EG-Verdrag kunnen de lidstaten vrij de geschikte instrumenten kiezen om communautaire richtlijnen om te zetten in nationaal recht. Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van de door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging en Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging, lijken in Italië bij Decreet nr. 503 van 19 november 1997 te zijn ingevoerd. Met betrekking tot Richtlijn 94/67/EG van de Raad betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen loopt een inbreukprocedure tegen Italië wegens het niet-mededelen van de omzettingsmaatregelen.

Wat artikel 17 van Decreet 22/1997 betreft, bestaat er geen communautaire wetgeving inzake de „sanering van verontreinigde plaatsen”. De lidstaten mogen zelf bepalen welke wetten zij geschikt achten op voorwaarde dat het EG-Verdrag wordt nageleefd. In het licht van de enorme invloed die verontreinigde plaatsen hebben op het milieu lijkt dit type wettelijke bepaling passend. Ook is het volledig aan de lidstaten te bepalen welke vorm van wetsbepaling zij kiezen (autonome wetsbepaling of een wet in het kader van de afvalwetgeving). Tenslotte zij opgemerkt dat artikel 17 van Decreet 22/1997 geen elementen bevat die relevant zijn voor de communautaire wetgeving aangezien het een materie betreft die onder de bevoegdheid van de lidstaten valt.

(98/C 386/081)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0958/98
van Lucio Manisco (GUE/NGL) aan de Commissie
(30 maart 1998)

Betreft: Landbouwsteun

Kan de Commissie aangeven hoeveel directe en indirecte steun is verleend aan de navolgende Italiaanse landbouworganisaties: „Confederazione Agricoltori Italiani”, „Confederazione Coltivatori Diretti”, en de „Confederazione Italiana Coltivatori”?

Kan de Commissie aangeven uit welke begrotingsposten deze steun is verleend en welke activiteiten voor het lopende jaar en over de afgelopen drie jaar zijn gesteund?

Kan de Commissie toelichten of de drie genoemde landbouworganisaties hebben deelgenomen aan specifieke projecten, met name op het vlak van beroepsopleiding?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(21 april 1998)

Verlening van directe financiële steun aan de betrokken Italiaanse landbouworganisaties:

Confederazione Agricoltori Italiani

1997 — Regione Veneto „Programma SOS Mondo rural”: 102.500 ecu

1996 — Studiereis: 8.000 ecu

Confederazione Coltivatori Diretti

1997 — Seminar — Corso per futuri dirigenti „Sviluppo della capacità festrionali”: 15.000 ecu

1996 — Progetto formativo per Operatrici di pari opportunità in ambiente agricolo rurale: 36.711 ecu

1996 — Studiereis: 8.000 ecu

1995 — Studiereis: 10.000 ecu

Confederazione Italiana Coltivatori: geen aanvragen ingediend

Deze subsidies zijn in 1995 en 1996 toegekend uit begrotingsonderdeel B2/514, en in 1997 uit de opvolger daarvan, begrotingsonderdeel B2/5122. Het gaat om opleiding, voorlichting en bewustmaking van de publieke opinie met betrekking tot het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(98/C 386/082)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0959/98
van Lucio Manisco (GUE/NGL) aan de Commissie
(30 maart 1998)

Betreft: Schending van de mensenrechten in Colombia

Colombia is een land waar het geweld in maatschappij en politiek zeer ernstige vormen aanneemt: 30.000 niet politieke moorden per jaar, 4.000 politieke moorden, ten minste één persoon per dag die als „vermist” wordt opgegeven, en meer dan 1.000.000 binnenlandse vluchtelingen, die zijn gedwongen hun huis te verlaten omdat zij daar met de dood worden bedreigd.

De politie van Cartagena heeft op 3 september 1995 de EU-burger Giacomo Turra na langdurige folteringën vermoord. In het proces dat nu nog gaande is tegen de politiemenen die voor deze laaghartige misdaad verantwoordelijk zijn, wordt bewijs à charge vervalst en gemanipuleerd.

1. Welke initiatieven hebben de Commissie en de Raad ontplooid sinds zij de aangelegenheid onder hun beheer hebben gekregen, en indien nog geen stappen zijn gezet, waarom hebben zij dan deze zaak naast zich neergelegd waaruit zo exemplarisch blijkt hoe zeer in Colombia behoefte is aan recht? Waarom hebben zij geen waarnemer gestuurd om toe te zien op de rechtmatigheid van het proces?

2. Acht de Commissie een initiatief van de Unie niet zeer noodzakelijk om aan te dringen op de eerbiediging van de mensenrechten, die ook door het zogenoemde openbaar gezag worden geschonden, en om te komen tot een onmiddellijke ontmanteling van de paramilitaire groepen die verantwoordelijk zijn voor tienduizenden moorden in Colombia?

3. Acht zij het noodzakelijk de bilaterale betrekkingen tussen de EU en Colombia te koppelen aan de eerbiediging van de burgermaatschappij, en initiatieven voor samenwerking die vallen buiten directe humanitaire doelstellingen, te beperken?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(7 mei 1998)

1. De Commissie heeft reeds de gelegenheid gehad herhaaldelijk te bevestigen dat ze het volkomen eens is met het Parlement omtrent de zorgwekkende interne situatie in Colombia die tijdens de laatste maanden voortdurend is verslechterd. Ze zal geen enkele moeite ontzien om een einde te maken aan de vele machtsmisbruiken ten aanzien van de burgerbevolking en om de verantwoordelijken voor deze misdaden niet langer ongestraft te laten.

Om die reden volgt zij, in samenwerking met de diplomatieke vertegenwoordigingen van de lidstaten ter plaatse, de evolutie van het proces tegen de vermoedelijke moordenaars van de Italiaanse staatsburger Giacomo Turra, die op 3 september 1995 in Cartagena door de Colombiaanse politie werd vermoord. Het geachte parlementslid moge hier verwezen worden naar het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vraag E-4108/97 van de heer Dell'Alba ⁽¹⁾.

2. De Commissie is er overigens van overtuigd dat de internationale gemeenschap een belangrijker rol dient te spelen bij het volgen van de interne Colombiaanse situatie en de permanente follow-up van de mensenrechtensituatie in het bijzonder. Daarentegen, zou elk initiatief om Colombia te isoleren enkel en alleen leiden tot een toename van het geweld.

Daarom hecht de Commissie bijzonder groot belang aan de rol van het lokale bureau van het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de rechten van de mens en volgt zij met belangstelling de resultaten van zijn tijdens de 54ste zitting van de commissie voor de rechten van de mens (Genève, 16 maart 1998-24 april 1998) overlegde eerste jaarverslag. Zij heeft reeds de nodige maatregelen genomen om de voortzetting van zijn activiteiten te verzekeren voor een bijkomend jaar. Er moet namelijk aan worden herinnerd dat de Commissie de terbeschikkingstelling van vijf internationale waarnemers financiert die tijdens het hele eerste werkjaar een wezenlijk deel uitmaakten van het personeel van het bureau in Bogota.

3. Wat het hulpprogramma voor Colombia betreft, waar het geachte parlementslid naar verwijst, is het belangrijk eraan te herinneren dat de verlening van humanitaire hulp volgens de reglementen en rekening houdend met het doel ervan, niet op politieke overwegingen is gebaseerd of daarvan afhangt. De andere vormen van hulp die de gemeenschap aan Colombia verleent, zijn grotendeels bedoeld voor de minst begunstigde sociale groepen van het land. Bij het uitvoeren van haar acties vergewist de Commissie zich van de medewerking van talrijke lokale en internationale niet-gouvernementele organisaties (NGO's).

De hulpmiddelen van de Commissie vormen dus geen directe hulp aan de Colombiaanse regering; in dit opzicht, zou hulpvermindering in de eerste plaats de meest behoeftigen treffen.

⁽¹⁾ PB C 196 van 22.6.1998.

(98/C 386/083)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0970/98

van Robin Teverson (ELDR) aan de Commissie

(30 maart 1998)

Betreft: Vertragingen bij de uitbetaling van ESF-middelen voor 1996

Kan de Commissie bevestigen dat zij actie onderneemt om de laatste uitbetalingen voor aanvragen van ESF-middelen voor 1996 te versnellen? Enkele projectmanagers in mijn kiesdistrict wachten reeds vanaf december 1996 op de laatste uitbetaling van ESF-middelen voor 1996: een vertraging van 15 maanden.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(8 mei 1998)*

Het doet de Commissie genoegen te kunnen bevestigen dat zij alle noodzakelijke stappen heeft ondernomen om de definitieve betalingen van openstaande vorderingen over 1996 van het Europees Sociaal Fonds (ESF) te bespoedigen. Daarnaast juicht de Commissie de recente verklaring toe van de minister van Werkgelegenheid, welzijn op het werk en gelijke kansen, waarin het besluit wordt aangekondigd om ontvangsten van de Commissie voor te financieren. De nieuwe regelingen zullen van toepassing zijn op alle geldige vorderingen uit hoofde van het programma-1997 voor de tweede betaling van het programma voor 1999.

(98/C 386/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0974/98**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(30 maart 1998)*

Betreft: Communautaire acties ten behoeve van daklozen ten laste van begrotingslijn B-4103

In antwoord op mijn schriftelijke vraag E-1169/97 ⁽¹⁾ heeft de Commissie medegedeeld dat, als gevolg van het door het Verenigd Koninkrijk ingestelde beroep waarin de wettigheid van de financiering in de jaren 1995 en 1996 van projecten ten laste van lijn B-4103 werd aangevochten, geen subsidie werd toegekend uit hoofde van deze begrotingslijn.

Uit een uitspraak van het Europese Hof van Justitie van september 1996 kunnen geen conclusies worden getrokken voor wat betreft de continuïteit van deze begrotingslijn, waardoor de daklozen in een delicate situatie zijn komen te verkeren, in afwachting van de uitspraak over genoemd beroep, ingesteld door de communautaire gerechtelijke autoriteit.

Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de stand van zaken met betrekking tot de problematiek die in dit beroep aan de orde is gesteld? Is er al een uitspraak over deze kwestie gedaan? Welke andere financiering is er mogelijk in het kader van communautaire initiatieven als Werkgelegenheid en het nieuwe hoofdstuk daarin, Integra, URBAN of Leonardo? Op welke wijze blijft de Commissie steun verlenen aan Feantsa en het hieraan gekoppelde Observatorium?

⁽¹⁾ PB C 319 van 18.10.1997, blz. 241.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(4 juni 1998)*

Wat het gebruik van begrotingslijn B-4103 betreft, wacht de Commissie de desbetreffende uitspraken van het Hof af en zal dan de noodzakelijke maatregelen nemen.

De definitieve uitspraak in Zaak C-106/96 betreffende het gebruik van de begrotingslijn in 1995 is op 12 mei 1998 gedaan. Het Hof heeft de beslissing van de Commissie, aangekondigd in een communiqué van 23 januari 1996, betreffende subsidies aan Europese projecten inzake de bestrijding van sociale uitsluiting, geannuleerd, zonder echter de de gedane betalingen en de in de 86 ondertekende contracten aangegane verplichtingen niet rechtsgeldig te verklaren. In Zaak C-240/96, betreffende 1996, heeft het Hof nog geen zitting bepaald.

De daklozen maken, met name met het oog op hun reïntegratie op termijn in de arbeidsmarkt, deel uit van de groep kwetsbare personen waarop de door het Integra-onderdeel van het communautaire Employment-initiatief medegefinancierde acties gericht waren.

In het het voorstel voor een verordening betreffende het Europees Sociaal Fonds ⁽¹⁾, die onlangs aan de Raad en het Europees Parlement is voorgelegd, is de bevordering van de sociale integratie en van gelijke kansen voor iedereen op de arbeidsmarkt een van de prioritaire actieterreinen.

De medefinanciering van het Europese netwerk Feantsa vindt momenteel plaats in het kader van begrotingslijn B-4116: „Samenwerking met niet-gouvernementele organisaties en verenigingen van sociaal uitgesloten en ouderen”.

Acties ten behoeve van daklozen worden niet expliciet vermeld in de criteria van het communautaire initiatief URBAN, maar dat is geen beletsel voor het uitvoeren van dergelijke acties in het kader van een geïntegreerde aanpak zoals voorgesteld door de verantwoordelijke autoriteiten in een gegeven wijk.

(¹) COM(98) 131 def.

(98/C 386/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0978/98

van Nel van Dijk (V) en Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V) aan de Commissie

(30 maart 1998)

Betreft: Rooipremies voor hoogstam-fruitbomen

Dreigt de Europese rooipremie voor appel- en perenbomen te worden aangewend voor het kappen van niet alleen laagstambomen maar ook hoogstambomen, onder meer in de Nederlandse provincie Limburg? Is het de Commissie bekend dat de provincie Limburg juist subsidies verstrekt om aanplant en onderhoud van hoogstam-fruitbomen te bevorderen?

Kan de Commissie bevestigen dat de aanplant en instandhouding van hoogstam-fruitbomen ook in aanmerking komt voor subsidiëring door de EU, op grond van verordening 2078/92? Deelt de Commissie mijn mening dat het haaks op elkaar staan van Europese en provinciale respectievelijk twee Europese subsidieregelingen zeer onwenselijk is en tot verspilling van publieke middelen leidt? Deelt de Commissie de opvatting dat juist de bevordering van — bij voorkeur biologische — hoogstamfruitteelt ten koste van de intensieve laagstam-fruitteelt de overproductie in deze sector kan helpen tegengaan?

Is de Commissie ook van mening dat aan de verstrekking van rooipremies voor hoogstam-fruitbomen een toetsing van hun ecologische, landschappelijke en toeristische waarde vooraf zou moeten gaan? Is de Commissie bereid de criteria voor de toekenning van rooipremies aan te passen, bijvoorbeeld door het minimum van 300 bomen per hectare te verhogen of door regionale en lokale overheden inspraak te garanderen bij de toekenning van rooipremies?

Welke (andere) stappen zal de Commissie nemen teneinde te voorkomen dat in ecologisch, landschappelijk of toeristisch opzicht waardevolle hoogstam-fruitbomen met Europese subsidie geveld worden? Ziet de Commissie mogelijkheden om de instandhouding van deze bomen ook in Limburg te ondersteunen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 mei 1998)

Met de premie voor het rooien van appel-, peren-, perzik- en nectarinebomen, die is vastgesteld bij Verordening (EG) 2200/97 van de Raad (¹) betreffende de sanering van de productie van deze vruchten in de Gemeenschap, wordt beoogd de productiecapaciteit van de Gemeenschap te verlagen om de vraag beter op het aanbod af te stemmen en de uit de markt te nemen hoeveelheden te verminderen. De maatregel geldt uitsluitend voor boomgaarden met een plantdichtheid van ten minste 300 bomen per hectare (150 bomen per hectare voor percelen met appelbomen van de variëteit Annurca). Overeenkomstig de Verordening bepalen de lidstaten op basis van economische en ecologische criteria in welke gebieden de rooipremie moet worden uitgekeerd en stellen zij voorwaarden vast om met name voor het economische en ecologische evenwicht in de betrokken gebieden te zorgen.

Een programma in het kader van de verordening inzake milieumaatregelen in de landbouw, namelijk Verordening (EEG) 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer (²), zou in principe maatregelen voor de handhaving van hoogstamvruchtbomen kunnen bevatten. Verordening (EEG) 2078/92 beoogt onder andere overschakeling op of handhaving van extensieve productiemethoden en gebruik van andere landbouwmethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming (bij voorbeeld biologische landbouw) en instandhouding van het landschap. Nederland heeft een programma inzake biologische landbouw goedgekeurd in het kader

waarvan voor deze boomgaarden steun zou kunnen worden verleend mits biologische teelt wordt toegepast. Om voor deze programma's in aanmerking te komen, moeten de boeren de boomgaarden 5 jaar in stand houden. In die periode mag niet worden gerooid.

Deze bepalingen zijn vastgesteld om de door het geachte parlementslid genoemde gevaren tegen te gaan.

(¹) PB L 303 van 6.11.1997.

(²) PB L 215 van 30.7.1992.

(98/C 386/086)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0980/98

van Anna Karamanou (PSE) aan de Commissie

(18 maart 1998)

Betreft: Bescherming van de gezondheid van kinderen tegen gevaarlijk speelgoed

Volgens een studie van Greenpeace is veel speelgoed voor kleine kinderen in de Europese Unie van PVC gemaakt, een stof die toxische ftalaten en zware metalen (lood, cadmium, enz.) kan afgeven, welke kunnen binnendringen in het gevoelige organisme van kinderen. De gevolgen op lange termijn zijn cumulatief en kunnen tot afwijkingen leiden, zelfs in het voortplantingssysteem. Op het oppervlak van bepaald speelgoed werden cadmiumconcentraties gemeten die het gevolg zijn van een verandering van het PVC en die 460 keer hoger liggen dan de grenswaarden die in de VS zijn vastgelegd.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de gezondheid van de kleine kinderen tegen de gevaarlijke giftige stoffen uit speelgoed te beschermen en wanneer zal zij grenswaarden vaststellen voor de zware metalen die bij het PVC worden gebruikt?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(23 april 1998)

Gedetailleerde grenswaarden betreffende de maximale dagelijkse biologische beschikbaarheid van bepaalde stoffen, waaronder ook lood en cadmium, zijn vastgesteld in Richtlijn 88/378/EEG van de Raad van 3 mei 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de veiligheid van speelgoed (¹).

Meer bepaald bedragen deze (dagelijkse) grenswaarden, als bepaald in bijlage II, punt II.3.2, 0,6 microgram voor cadmium en 0,7 microgram voor lood.

Bovendien moet speelgoed in ieder geval „voldoen aan de passende communautaire wetgeving inzake bepaalde categorieën producten of betreffende het verbod, de beperking van het gebruik of de etikettering van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten” (bijlage II, punt II.3.1). Volgens de richtlijn treffen de lidstaten alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat speelgoed slechts in de handel kan worden gebracht indien het aan de in bijlage II vermelde fundamentele veiligheidsvoorschriften voldoet en om speelgoed dat voor de veiligheid of gezondheid van gebruikers of derden gevaar kan opleveren uit de markt te nemen of om het in de handel brengen ervan te verbieden of te beperken. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld van deze maatregelen in kennis.

Betreffende de in de vraag van het geachte parlementslid vermelde ftaalverbindingen moet worden gerefereerd aan de door de Commissie reeds gegeven antwoorden op de vragen H-114/97 van de heer Spencer in het vragenuurtje tijdens de vergaderperiode van maart 1997 van het Parlement (²), H-423/97 van de heer Pimenta in het vragenuurtje tijdens de vergaderperiode van juni 1997 van het Parlement (³), schriftelijke vragen 2474/97 en 2475/97 van mevrouw Breyer (⁴) en vraag H-921/97 in het vragenuurtje tijdens de vergaderperiode van december 1997 van het Parlement (⁵) van de heer Fitzsimons.

Bovendien houdt het wetenschappelijk comité inzake toxiciteit, ecotoxiciteit en het milieu zich met het vraagstuk van de ftalaten bezig; de Commissie beoordeelt momenteel het eerste advies van dit comité met het oog op mogelijke maatregelen op korte, middellange of lange termijn in deze aangelegenheid.

(¹) PB L 187 van 16.7.1988.

(²) Handelingen van het Parlement (maart 1997).

(³) Handelingen van het Parlement (juni 1997).

(⁴) PB C 158 van 25.5.1998.

(⁵) Handelingen van het Parlement (december 1997).

(98/C 386/087)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0983/98**van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie***(2 april 1998)**Betreft: Jubeljaar 2000 – een schuldenvrije start voor een miljard mensen*

Een kiezer vraagt wat het standpunt van Europa is met betrekking tot steun voor de campagne voor een eenmalige kwijtschelding, tegen het jaar 2000, van de achterstallige, niet-betalbare schulden van de armste landen in de wereld. Deze campagne is bekend onder de naam Jubeljaar 2000 (Jubilee 2000).

Welke verplichtingen zou Europa naar de mening van de Commissie en gezien het bovenstaande op zich moeten nemen in verband met dergelijke humanitaire initiatieven?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(25 mei 1998)*

De Commissie deelt de bezorgdheid van de campagne „Jubilee 2000” over de schuldproblemen in de armste landen. Het wordt steeds duidelijker dat een aantal arme landen nog steeds gebukt gaat onder een excessieve buitenlandse schuld, ondanks de grotere schuldvermindering van de laatste jaren, en ondanks hun inspanningen om economische hervormingen door te voeren.

Opgemerkt moet worden dat de Gemeenschap in de eerste plaats een subsidiedonor is, en dat zij in deze context een zeer kleine crediteur is. Voor een effectieve oplossing voor arme landen met een hoge schuldenlast (heavily indebted poor countries, HIPC) is coördinatie tussen alle creditoren vereist. Het in 1996 gelanceerde HIPC-initiatief biedt een kader voor een dergelijke gecoördineerde actie. Doel van dit initiatief is de schuldenlast van de HIPC-landen terug te brengen tot een niveau dat duurzame aflossing mogelijk maakt, en daarmee deze landen te steunen bij het doorvoeren van economische hervormingen en het bestrijden van de armoede. De Commissie is voorstander van dit initiatief en acht haar deelname van groot politiek belang.

De Raad heeft op 12 februari 1998 een dergelijke deelname in principe bevestigd, wat betreft de vorderingen van de Gemeenschap op HIPC-landen. De Raad staat op het punt de rechtsgrond ervoor vast te stellen. Een formeel voorstel voor een besluit van de Raad werd door de Commissie aan de Raad voorgelegd; eenmaal vastgesteld maakt dit besluit een voortijdige aflossing mogelijk van bepaalde vorderingen van de Gemeenschap op HIPC's.

Er wordt op gewezen dat de Gemeenschap heeft besloten als crediteur en als donor deel te nemen aan het zoeken van een oplossing voor de schuldproblemen van de arme landen. De Gemeenschap heeft besloten tot een nieuwe verdeling van de Structurele-aanpassingsfaciliteit (SAF), en tot een verhoging met 10 tot 15 % van het bedrag dat wordt uitgetrokken voor landen die in aanmerking komen voor het HIPC-initiatief. Hiermee heeft de Commissie een verband gelegd tussen het HIPC-initiatief en grotere steun voor in de ontvangende landen uitgevoerde sociale programma's (in het kader van de structurele-aanpassingsprogramma's van de Gemeenschap opgezette tegenwaardefondsen worden in het algemeen aangewend voor uitgaven in de sociale sector).

Het HIPC-initiatief en bovengenoemde herverdeling van de SAF-middelen staan duidelijk in het teken van de campagne „Jubilee 2000”. Het betreft hier mogelijk minder verstrekkende maatregelen, maar het zijn wel realistische maatregelen, gebaseerd op overeenstemming onder regeringen en multilaterale creditoren om gecoördineerde actie te ondernemen en deze landen te helpen bij daadwerkelijke ontwikkeling.

(98/C 386/088)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0994/98
van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie

(2 april 1998)

Betreft: Farmaceutische producten

Kan de Commissie een lijst overleggen van deelnemers aan de ronde-tafelconferentie „Voltooiing van de interne farmaceutische markt” voor de beoordeling van maatregelen die genomen moeten worden om de prijzen van farmaceutische producten te harmoniseren?

Kan de Commissie bovendien meedelen of er richtsnoeren of procedures zijn vastgelegd om de parallelle handel in farmaceutische producten te vergemakkelijken?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(8 mei 1998)

De tweede rondetafelconferentie „Voltooiing van de interne markt voor geneesmiddelen” is op 8 december 1997 in Frankfurt gehouden. Bij die gelegenheid is onderzocht welke stappen konden worden ondernomen om de interne markt in deze sector te voltooien. Een lijst van deelnemers wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat van het Parlement toegezonden.

Het Hof van Justitie heeft een aantal uitspraken gedaan inzake de vergunningverlening en de parallelhandel in geneesmiddelen en de Commissie heeft een mededeling gepubliceerd over de parallelinvoer van merkgeneesmiddelen waarvoor reeds vergunningen voor het in de handel brengen zijn verleend ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ COM(81) 803 def.

(98/C 386/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0997/98
van Laura De Esteban Martín (PPE) aan de Commissie

(2 april 1998)

Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor Spaanse technische ingenieurs in vergelijking met andere gevallen

Waarom verlangt de Commissie van de heer Vicente Alonso Morales die het diploma van technisch ingenieur bezit en heeft gesolliciteerd naar aanleiding van het algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/1047 (PB C 145 A van 13.5.1997) het bezit van een doctoraal- of gelijkwaardig diploma — een eis die niet is opgenomen in de tekst van de aankondiging?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(30 april 1998)

De Commissie wijst het geachte parlementslid op het feit dat de kandidaat voor vergelijkend onderzoek COM/A/1047 op 1 december 1997 beroep heeft ingesteld bij het Gerecht van eerste aanleg (zaak T-299/97).

De Commissie wenst niet in te gaan op een zaak die aanhangig is.

Voorts wijst de Commissie het geachte parlementslid erop dat zij reeds antwoord heeft gegeven op de schriftelijke vragen E-644/98 van de heer Hernandez Mollar, E-728/98 van de heer Méndez de Vigo en E-678/98 van de heer Gutiérrez Díaz ⁽¹⁾, die gelijk zijn aan haar vraag.

⁽¹⁾ PB C 354 van 19.11.1998.

(98/C 386/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0999/98
van Laura De Esteban Martin (PPE) aan de Commissie

(2 april 1998)

Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor Spaanse technische ingenieurs in vergelijking met andere gevallen

Is het waar dat de Commissie sollicitanten in het bezit van een diploma van de „Fachhochschule” toelaat of heeft toegelaten tot de algemene vergelijkende onderzoeken om te voorzien in vacatures in categorie A/LA van Europese ambtenaren?

Is de Commissie van mening dat het diploma van de „Fachhochschule” het hoogste diploma in Duitsland is of is dat het diploma van de „Hochschule”?

Is de Commissie van mening dat het diploma van de „Fachhochschule” een hogere kwalificatie inhoudt dan het diploma van technisch ingenieur en zo ja, waarom?

Waarom stelt de Commissie dat het diploma van de Spaanse technische ingenieurs zich in een soortgelijke positie bevindt als het diploma van een „Fachhochschule”, wanneer laatstgenoemd diploma toelating geeft tot de meeste algemeen vergelijkende onderzoeken voor de categorie A/LA?

(98/C 386/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1000/98
van Laura De Esteban Martin (PPE) aan de Commissie

(2 april 1998)

Betreft: Toelatingsvoorwaarden voor Spaanse technische ingenieurs in vergelijking met andere gevallen

Is het waar dat de Commissie tegenover de Spaanse autoriteiten de vrees heeft uitgesproken dat, als technische ingenieurs tot de categorie A/LA worden toegelaten, ook gediplomeerden met een driejarige opleiding uit andere lidstaten moeten worden toegelaten? Is dit een relevante reden om de sollicitatie van Spaanse technische ingenieurs niet in aanmerking te nemen?

Waarom worden sollicitanten in het bezit van de Britse diploma's Bachelor of Arts, Bachelor of Science en Bachelor of Engineering — elk na een driejarige opleiding — wel toegelaten en sollicitanten in het bezit van het Spaanse diploma van technisch ingenieur niet?

Is de Commissie van mening dat de Britse diploma's Bachelor of Arts, Bachelor of Science en Bachelor of Engineering een hogere kwalificatie inhouden dan het diploma van technisch ingenieur en zo ja, waarom?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Liikanen namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0999/98 en E-1000/98

(30 april 1998)

De Commissie moge het geachte parlementslid verwijzen naar het antwoord op de schriftelijke vragen E-635/98 van de heer Hernandez Mollar, E-724/98 van de heer Méndez de Vigo en E-669/98 van de heer Gutiérrez Díaz ⁽¹⁾, die identiek zijn aan de vragen die door het geachte parlementslid zijn gesteld.

Voorts verwijst de Commissie het geachte parlementslid ook naar de antwoorden op de schriftelijke vraag E-2749/97 van mevrouw Garcia Arias ⁽²⁾, over „Toelating van technische ingenieurs uit Spanje tot A-concoursen van de Europese Instellingen” en op vraag E-4186/97 van mevrouw Dührkop Dührkop ⁽³⁾, over „Diploma's die toegang geven tot de ambtelijke categorieën A/LA van de Europese Instellingen”. De Commissie heeft in haar antwoorden duidelijk uiteengezet welke de diploma's zijn die zij voor de toegang tot een welbepaalde categorie van haar ambtelijk apparaat vereist.

⁽¹⁾ PB C 354 van 19.11.1998.

⁽²⁾ PB C 82 van 17.3.1998.

⁽³⁾ PB C 304 van 2.10.1998, blz. 15.

(98/C 386/092)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1002/98
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(2 april 1998)

Betreeft: Niet-naleving van de communautaire wetgeving bij de aanbestedingsprocedure voor de „Cispadana“-weg

Naar aanleiding van het antwoord van Commissielid Bjerregaard op mijn schriftelijke vraag E-3972/97 ⁽¹⁾ over de aanleg van de „Cispadana“-weg zij opgemerkt dat op 27 februari 1998 de fase van de indiening van de bestekken door de deelnemers aan de desbetreffende aanbestedingsprocedure is afgesloten, zonder dat deze procedure door de bevoegde Italiaanse instanties (Ministerie van Openbare Werken en de ANAS) in overeenstemming is gebracht met de voorschriften van richtlijn 93/37/EEG ⁽²⁾.

Heeft de Commissie de aan de Italiaanse autoriteiten gevraagde gegevens ontvangen en welke conclusie trekt zij daaruit?

Is zij — na de laatste ontwikkelingen in deze kwestie — van mening dat nog altijd de voorwaarden aanwezig zijn om een inbreukprocedure wegens nalatigheid jegens Italië in te leiden op grond van artikel 169 van het Verdrag?

⁽¹⁾ PB C 196 van 22.6.1998, blz. 44.

⁽²⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(5 juni 1998)

De Commissie gaat momenteel over tot een grondig onderzoek van het door het geachte parlementslid aan de orde gestelde probleem; zij zal zo spoedig mogelijk nadere mededelingen ter zake doen.

(98/C 386/093)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1018/98
van Rolf Berend (PPE) aan de Commissie
(6 april 1998)

Betreeft: Ondersteuning van de Europese culturele hoofdstad Weimar in 1999

De stad Weimar in de deelstaat Thüringen zal in 1999 culturele hoofdstad van Europa zijn. Tot nu toe zijn de Europese culturele hoofdsteden gefinancierd uit het Kaleidoscoop-programma. Voor Weimar ligt dat anders daar het Kaleidoscoop-programma december 1998 ten einde loopt. Het is niet duidelijk hoe de Europese culturele hoofdstad Weimar in 1999 zal worden gesteund. De stad Weimar en de deelstaat Thüringen dienen ten aanzien van de financiering spoedig uitsluitsel te krijgen.

Hoe en voor welk bedrag zal de Europese culturele hoofdstad Weimar in het kader van een proefproject worden gefinancierd, of is daartoe een eenmalige verlenging van het programma Kaleidoscoop gepland?

Wanneer mag de definitieve beslissing worden verwacht?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(14 mei 1998)

Zonder vooruit te lopen op de definitieve beslissingen inzake deze kwestie die door de communautaire instellingen, en met name door de begrotingsautoriteiten, zullen worden genomen, kan de Commissie bevestigen dat zij voornemens is in 1999 de financiële steun die de Gemeenschap van oudsher toekent aan de manifestatie „Europese culturele hoofdstad“ voort te zetten.

Met betrekking tot het kader waarin de communautaire bijdrage zal worden toegekend, beoogt de Commissie de steun toe te kennen in het kader van de voorbereidende actie van het culturele kaderprogramma, dat thans door de Commissie wordt voorbereid en dat in mei 1998 aan het Parlement en de Raad zal worden voorgelegd.

Het precieze bedrag van de communautaire bijdrage aan de „Europese culturele hoofdstad” wordt zoals gebruikelijk aan het begin van het betrokken begrotingsjaar bekendgemaakt. Rekening houdend met de financiële vooruitzichten voor het begrotingsonderdeel „cultuur” zij er evenwel met nadruk op gewezen dat de communautaire bijdrage aan deze manifestatie noodzakelijkerwijs een symbolisch karakter zal dragen.

(98/C 386/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1019/98**van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie***(6 april 1998)*

Betreft: Alcoholconsumptie onder jongeren in Denemarken

Is het de Commissie bekend dat de Deense jongeren zo ongeveer het wereldrecord alcoholverbruik op hun naam hebben staan?

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen ter bestrijding van alcoholmisbruik onder jongeren in de lidstaten?

Zal de Commissie speciale maatregelen nemen ter correctie van de situatie in Denemarken, waar het probleem blijkbaar groter is dan in de overige lidstaten?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(11 mei 1998)*

De Commissie is op de hoogte van de cijfers over het alcoholgebruik in de lidstaten, met inbegrip van de situatie in Denemarken.

Gealarmeerd door de toenemende problemen van alcoholmisbruik onder kinderen en jongeren in vele lidstaten, speciaal in verband met alcopops, heeft de Commissie met de lidstaten besprekingen gevoerd over een gedragscode inzake de alcoholverkoop, -marketing en -reclame om het probleem van drankgebruik door minderjarigen aan te pakken. Dit wordt momenteel beschouwd als de verstandigste manier om dit probleem aan te pakken.

De Commissie heeft geen bevoegdheid om specifieke maatregelen in afzonderlijke lidstaten te treffen.

(98/C 386/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1022/98**van José Apolinário (PSE) aan de Commissie***(26 maart 1998)*

Betreft: De structuurfondsen en de ultraperifere regio's

In het nieuwe Verdrag van de Europese Unie, het Verdrag van Amsterdam, wordt het concept van ultraperifere regio's geïntroduceerd. Maar als we Agenda 2000 en de beschikbare informatie over de nieuwe verordeningen inzake de structuurfondsen nader bekijken, dan moeten we constateren dat deze bepaling van het Verdrag niet in de Commissievoorstellen voorkomt.

Kan de Commissie in het licht hiervan mededelen welke speciale behandeling zij voor de ultraperifere regio's, en met name de Azoren heeft uitgedacht, en of zij gezien haar voornemen om het Regis-programma stop te zetten niet van mening is dat zij de ultraperifere regio's in haar vergaderingsvoorstellen in de kou laat staan?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(23 april 1998)*

Niet alleen in het nieuwe artikel 227, lid 2, waarin het Verdrag van Amsterdam voorziet, wordt bijzondere aandacht besteed aan de ultraperifere regio's. Dit is ook het geval in Agenda 2000 ⁽¹⁾ en in de voorstellen van de Commissie voor de nieuwe verordeningen betreffende de Structuurfondsen, die de ultraperifere regio's gelijkstellen met de regio's van de nieuwe doelstelling 1.

Wat de acties betreft die tot nog toe zijn ondernomen in het kader van REGIS I en REGIS II, beoogt de Commissie een integratie van deze acties in de programmering voor doelstelling 1, zulks om een thematische concentratie te bevorderen, het beheer en de administratie te vereenvoudigen en de acties doeltreffender te maken.

Zoals de Commissie in haar voorstel voor de nieuwe algemene verordening betreffende de Structuurfondsen ⁽²⁾ heeft aangegeven (artikel 19), wil zij — om voortzetting van de cohesie-inspanning te waarborgen en de toekomstige communautaire initiatieven zichtbaarder en innovatiever te maken — haar optreden concentreren op slechts drie thema's van gemeenschappelijk belang: grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking, plattelandsontwikkeling en menselijke hulpbronnen in de context van gelijke kansen.

⁽¹⁾ COM(97) 2000 def.

⁽²⁾ COM(98) 131 def.

(98/C 386/096)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1032/98**van Mark Watts (PSE) aan de Commissie***(6 april 1998)*

Betreft: Ongeval met veerboot bij Ramsgate — Zweedse firma's betalen boete niet

In september 1994 stortte de loopbrug tussen de aanlegkade voor veerboten in Ramsgate en een schip dat zou vertrekken, plotseling in. Hierbij werden 6 mensen gedood en 7 gewond. De Zweedse ondernemingen die de loopbrug hadden gefabriceerd, FEAB en FKAB, werden daarop schuldig bevonden door Britse rechtbanken die een boete oplegden van 1 miljoen pond, wegens nalatigheid.

Deze Zweedse ondernemingen hebben de boete niet betaald. Zij hebben onlangs voor de Britse televisie verklaard ook niet voornemens te zijn te betalen. Zij menen niet gebonden te zijn door communautaire wetgeving, aangezien het ongeval zich voordeed voordat Zweden zich aansloot bij de Unie.

Veroordeelt de commissaris met mij deze Zweedse ondernemingen, FEAB en FKAB, omdat ze geen respect tonen voor de Britse wet en voor de slachtoffers van de ramp en hun gezinnen? Wil de commissaris met mij een beroep doen op de ondernemingen om de boete volledig te betalen en zich te verontschuldigen voor hun gedrag tot dusverre?

Antwoord van de heer Kinnoch namens de Commissie*(17 april 1998)*

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte parlementslid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

(98/C 386/097)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1048/98
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(6 april 1998)

Betreft: Steun aan de mijnen

Wij staan aan de vooravond van een herziening van de reglementen die de steun van de Europese Unie regelen. Heeft de Commissie overwogen om specifieke steun te verlenen aan streken die te lijden zullen krijgen van de maatschappelijke en economische gevolgen van het sluiten van de mijnen? Zal die steun bedoeld zijn voor het stimuleren van de omschakeling van deze traditionele industriegebieden?

Is het de Commissie bekend dat deze situatie zich voordoet in de mijnstreek van Reocín in Spanje, van Kirnna in Zweden, van Tara in Ierland en van Pyhäsalmi in Finland? Al deze gebieden staan voor een ernstige crisis nu hun grondstofreserves uitgeput raken.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(28 mei 1998)

In haar voorstellen voor een nieuwe verordening houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen ⁽¹⁾ die op 18 maart 1998 bij de Raad en het Parlement zijn ingediend, heeft de Commissie een nieuwe doelstelling 2 voorgesteld ten behoeve van gebieden „die met structurele problemen in verband met economische en sociale omschakeling te kampen hebben”. Op basis van de in de verordening vastgestelde criteria, zou de Commissie, in nauwe samenwerking met de lidstaten, een lijst opstellen van gebieden die in aanmerking zouden komen voor steun uit de Structuurfondsen om economische diversificatie te bevorderen en nieuwe werkgelegenheid te creëren.

De criteria omvatten specifieke bepalingen op basis waarvan gebieden met problemen die voortvloeien uit hun afhankelijkheid van bepaalde kwijnende industrie sectoren, in de nieuwe lijst voor doelstelling 2 kunnen worden opgenomen. Gebieden waarvan de problemen verband houden met de achteruitgang van de mijnindustrie, kunnen daaronder vallen. Of een gebied al dan niet in aanmerking komt, kan pas definitief worden beslist wanneer de verordeningen formeel goedgekeurd zijn, en op basis van de op dat ogenblik meest recente gegevens. Het is dan ook nog te vroeg om al een uitspraak te doen over de door het geachte parlementslid genoemde gebieden.

⁽¹⁾ COM(98) 131 def.

(98/C 386/098)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1054/98
van Josu Imaz San Miguel (PPE) aan de Commissie
(6 april 1998)

Betreft: Cohesiefonds

De Spaanse regering heeft onlangs een overheidsbedrijf ACESA (Aguas de la cuenca del Ebro SA) opgericht met een kapitaal van 43.000 miljoen pesetas. Het doel van dit bedrijf is de waterwerken in het dal van de Ebro uit te voeren. Veel van deze werken vallen onder projecten die al tientallen jaren op stapel staan.

Via de ACESA probeert de Spaanse regering particulier kapitaal aan te trekken dat nodig is om deze werken in een betrekkelijk korte periode uit te voeren.

De regering van de regio Aragón zal zich belasten met de herstelwerkzaamheden van elektrische leidingen, wegen, enz. die te lijden hebben van de stuwdammen.

Kan de ACESA, als een bedrijf dat de overheidsconcessie in de wacht heeft gesleept, geld ontvangen uit het Cohesiefonds zonder dat de Spaanse regering hierbij hoeft te bemiddelen?

Kan het Cohesiefonds de herstelwerkzaamheden voor wegen, elektrische leidingen, stadsherstel, enz. financieren die nodig zijn vanwege de aanleg van de stuwmuren?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(7 mei 1998)*

Op grond van Verordening (EG) 1164/94 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesiefonds ⁽¹⁾ moeten alle aanvragen om steun uit het Cohesiefonds door de betrokken lidstaat bij de Commissie worden ingediend (artikel 10, lid 3, van de genoemde verordening). Voor Spanje worden deze aanvragen ingediend door het „Ministerio de Economía y Hacienda”.

De door het geachte parlementslid genoemde soorten werkzaamheden maken normaliter deel uit van projecten voor de bouw van omvangrijke infrastructuurvoorzieningen en komen dus in beginsel in het kader van het betrokken project voor medefinanciering in aanmerking. Medefinancieringsaanvragen die tot dat deel van de werkzaamheden beperkt blijven, moeten echter per geval worden bekeken met inachtneming van het project als geheel.

⁽¹⁾ PB L 130 van 25.5.1994.

(98/C 386/099)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1057/98**van Paul Lannoye (V) aan de Commissie***(30 maart 1998)*

Betreft: Multilaterale overeenkomst inzake investeringen

Het ontwerp van een MOI waarover thans binnen de OESO onderhandelingen gaande zijn waaraan door de Commissie actief wordt deelgenomen, bevat een aantal basisbepalingen die de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk milieubeleid, alsmede internationale milieu-overeenkomsten en de verschillende toepassingsprotocollen waarbij de Unie is aangesloten, in gevaar kunnen brengen.

Het gaat hierbij met name om de navolgende maatregelen:

- verbod van eisen betreffende economische prestaties (performance requirement),
- vergoeding voor „sluipende” onteigening, een wetgevings- of fiscale maatregel ter verwezenlijking van een milieudoelstelling die als gelijkwaardig met onteigening kan worden beschouwd,
- algemene toepassing van het beginsel van nationale behandeling op alle soorten investeringen,
- beginsel van standstill en roll-back.

Heeft de Commissie een beeld van de gevolgen die van deze verschillende bepalingen te verwachten zijn, niet alleen voor de vigerende communautaire wetgeving op het gebied van het milieu, maar ook voor de verschillende communautaire belevingsvormen die directe of indirecte gevolgen voor het milieu hebben?

Is de Commissie overigens van oordeel dat elke multilaterale overeenkomst inzake investeringen in de rechtshierarchie ondergeschikt moet zijn aan vigerende of toekomstige internationale overeenkomsten op het gebied van het milieu?

Antwoord van sir Leon Brittan namens de Commissie*(6 mei 1998)*

Het door het geachte parlementslid aan de orde gestelde probleem is in dit stadium van de onderhandelingen over een multilaterale overeenkomst inzake investeringen onderwerp van intensieve discussie. Het streven is erop gericht een evenwicht tot stand te brengen tussen de MOI-disciplines (geen onteigening zonder compensatie, nationale behandeling/behandeling van meestbegunstigde natie, standstill, roll-back en beperkingen op de prestatievereisten) en andere belangrijke maatregelen van openbaar beleid die van belang kunnen zijn voor de partijen bij de MOI. Voorts is het de bedoeling ongewenste gevolgen voor de normale regelgeving te voorkomen. In dit opzicht reikt het effect van de MOI verder dan het milieubeleid en de wetgeving.

Omdat de onderhandelingen nog aan de gang zijn, kunnen de gevolgen van de MOI voor het milieubeleid moeilijk worden beoordeeld. De Commissie is vastbesloten ervoor te zorgen dat de MOI de verdere ontwikkeling van het milieubeleid en de wetgeving van de Gemeenschap niet nadelig zal beïnvloeden.

Momenteel wordt in de onderhandelingsgroep van de MOI van gedachten gewisseld over een nog onvolledig pakket van voorstellen voor een tekst die in een globale aanpak van dit probleem voorziet. De aan deze groep voorgelegde tekst omvat onder meer:

- een preambule waarin de partijen het voornemen te kennen geven de MOI ten uitvoer te leggen op een wijze die verenigbaar is met duurzame ontwikkeling en de bescherming van het milieu;
- een clausule in de tekst van de overeenkomst die bevestigt dat de overeenkomstsluitende partijen het recht hebben niet-discriminatoire maatregelen te nemen om te voorkomen dat investeringsactiviteiten schade toebrengen aan de gezondheid, de veiligheid en het milieu;
- een bepaling die belet dat de binnenlandse normen op het gebied van de milieubescherming niet moeten worden verlaagd om investeringen aan te trekken; en
- een uitzondering in het artikel betreffende het verbod op prestatievereisten voor die vereisten welke gevolgen kunnen hebben voor de naleving van wetten en voorschriften of voor de gezondheid, de veiligheid of het milieu.

De Commissie heeft van haar kant voorgesteld in de overeenkomst een algemene uitzondering op te nemen, vergelijkbaar met artikel XX van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT), die van toepassing zou zijn op de maatregelen ter bescherming van het leven en de gezondheid van mensen, dieren en planten en van de niet-hernieuwbare grondstoffen.

Op grond van het bovenstaande kunnen verder internationale milieuvoorschriften worden vastgesteld zonder dat een en ander strijdig is met de MOI. Een specifiek artikel dat de MOI ondergeschikt maakt aan internationale milieu-overeenkomsten lijkt derhalve niet noodzakelijk.

(98/C 386/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1063/98

van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(6 april 1998)

Betreft: Bull-bars (koeievangers) op voertuigen

Kan de Commissie overwegen nieuwe Europese wetgeving in te voeren waardoor het monteren van koeievangers op alle nieuwe voertuigen zo spoedig mogelijk kan worden verboden?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(14 mei 1998)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2965/97 van de heer Sindal ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 134 van 30.4.1998, blz. 45.

(98/C 386/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1064/98

van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(6 april 1998)

Betreft: Landbouwsubsidies voor het fokken van windhonden

Kan de Commissie verklaren dat er in Ierland geen landbouwsubsidies kunnen worden gebruikt voor het fokken van windhonden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(29 april 1998)*

In het kader van het communautaire beleid voor plattelandsontwikkeling heeft de Commissie de lidstaten gestimuleerd om steun te verlenen voor diversificatie van de landbouwproductie via overschakeling op niet-voedingsproducten.

In Ierland was in het kader van het operationele programma voor landbouw, plattelandsontwikkeling en bosbouw 1994-1999 communautaire steun beschikbaar voor landbouwers en andere plattelandsbewoners die wilden overschakelen op het fokken van windhonden. In totaal was 870.000 IRL aan overheidsmiddelen beschikbaar voor regelingen om rasverbetering en de verkoop van deze honden te bevorderen.

Omdat geen enkele aanvraag om communautaire steun is ontvangen, is in onderling overleg besloten de betrokken maatregelen uit het operationele programma te schrappen.

(98/C 386/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1070/98**van Allan Macartney (ARE) aan de Commissie***(6 april 1998)*

Betreft: Ministersconferentie van de WTO en de gevolgen van GATT/WTO voor de dierenbescherming

Heeft de Commissie een overzicht van de gevolgen van de GATT en de Wereldhandelsorganisatie voor de dierenbescherming; wat ligt in het vermogen van de Europese Gemeenschap om het lijden van dieren te beperken en de invoer van producten te verbieden wanneer er duidelijk sprake is geweest van mishandeling van dieren, dan wel wrede export van levende dieren?

Is zij voornemens deze kwestie op de Ministersconferentie van de WTO in mei aan de orde te stellen en er zorg voor te dragen dat dieren in de EU een voldoende mate van bescherming genieten?

Antwoord van de Sir Leon Brittan namens de Commissie*(8 mei 1998)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-949/98 van de heer Watts ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 354 van 19.11.1998.

(98/C 386/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1074/98**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(30 maart 1998)*

Betreft: Onregelmatigheden bij de overheidsopdracht voor automatisering

In drie vragen, P-1972/97 ⁽¹⁾, P-2841/97 ⁽²⁾ en E-3869/97 ⁽³⁾, is de Commissie verzocht zich uit te spreken over de vermeende onregelmatigheden in de procedure die de Italiaanse regering heeft gevolgd voor de toekenning van de overheidsopdracht voor de automatisering van de diensten van het Ministerie van Onderwijs. De Italiaanse regering heeft de Commissie bevestigd hetgeen daarin is gesteld, namelijk dat het bedrijf „Società Tele Sistemi Ferroviari” van de groep Ferrovie dello Stato (FS) door deze groep is afgestoten nadat de inschrijving werd gedaan, maar nog vóór de definitieve gunning van de overheidsopdracht. De FS bleven dus samen met de EDS in de tijdelijke bedrijfscombinatie (raggruppamento temporaneo di imprese) waaraan de opdracht is gegund, zij het zonder hun enige vennootschap die in de sector was gespecialiseerd. Indien dit juist blijkt, dan was de FS op het

ogenblik van de gunning niet gerechtigd om deel uit te maken van de tijdelijke bedrijfscombinatie en de aanbidding van deze combinatie formeel gebrekkig omdat een van de deelnemende bedrijven niet meer voldeed aan de vereisten van de uitnodiging voor inschrijving. De FS zijn immers in het geheel niet bekwaam en beantwoorden niet aan de gestelde eisen. Er moet worden opgehelderd of het juist is geweest deze omstandigheid buiten beschouwing te laten en toch aan de tijdelijke bedrijfscombinatie EDS de opdracht te gunnen.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Acht de Commissie het gezien dit precedent mogelijk dat bijvoorbeeld British Railways een tijdelijke bedrijfscombinatie vormt met IBM om deel te nemen aan aanbestedingsprocedures van de lidstaten voor automatiseringsdiensten?
2. Meent de Commissie dat deze procedure tevens kan worden gevolgd voor aanbestedingen die specifieke vereisten omvatten waarbij ervaring in de informatica-sector moet worden aangetoond?
3. Is de Commissie van oordeel dat tenslotte de lidstaten die de door de Italiaanse regering gevolgde procedure wensen over te nemen, niet op zijn minst verplicht zijn om bij het opstellen van de uitnodiging voor inschrijving te specificeren dat de daarin genoemde vereisten in de tijdsspanne tussen de uitnodiging en de gunning van de opdracht zonder meer kunnen komen te vervallen, en dus uitsluitend een tijdelijk karakter hebben en zijn bedoeld om toegang te verkrijgen tot een inschrijvingsprocedure?

(¹) PB C 45 van 10.2.1998, blz. 132.

(²) PB C 117 van 16.4.1998, blz. 76.

(³) PB C 196 van 22.6.1998, blz. 24.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(8 juni 1998)

Uit de informatie die de Italiaanse autoriteiten de Commissie in antwoord op haar vragen hebben verstrekt, kan niet worden geconcludeerd dat Ferrovie dello Stato door het afstoten van de firma T.S.F. niet langer in staat was om als lid van de door de firma EDS UK geleide groepering mee te werken aan de automatisering van het Italiaanse Ministerie van Onderwijs.

Het afstoten van T.S.F. blijkt integendeel niet van invloed te zijn geweest op de fundamentele identiteit van het bedrijf Ferrovie dello Stato, dat binnen de groepering zijn rol in de uitvoering van de betrokken opdracht kan blijven vervullen.

(98/C 386/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1075/98

van Kirsten Jensen (PSE) aan de Commissie

(6 april 1998)

Betreft: Samenwerking met de mafia in Oezbekistan

1. Uit een reeks artikelen in het dagblad Politiken van 18 en 19 maart 1998 (bijgesloten) blijkt dat het grote Deense brouwerijconcern Carlsberg samenwerkt met de Oezbeek Gafur Rakhimov, die betrokken is bij de handel in verdovende middelen en die nauwe connecties heeft met de mafia in Oezbekistan. Gafur Rakhimov staat op de zwarte lijst in alle Schengen-landen en het is daarom voor hem niet mogelijk een visum in de EU te krijgen. Ziet de Commissie het als een probleem dat Europese bedrijven op deze wijze samenwerken met personen die in het kader van de Schengen-samenwerking op de zwarte lijst zijn geplaatst?
2. Naar verluidt is de Europese bank voor wederopbouw en ontwikkeling als investeerder betrokken bij het genoemde project, wat betekent dat deze bank ook samenwerkt met Gafur Rakhimov. Kan de Commissie deze beweringen bevestigen?
3. Bestaan er op communautair niveau mogelijkheden tot ingrijpen in deze zaak en in soortgelijke gevallen?
4. Overweegt de Commissie initiatieven voor een dergelijk ingrijpen in deze concrete kwestie of in vergelijkbare zaken?
5. Zal er met de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam iets veranderen aan de beantwoording van bovenstaande vragen?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie*(7 juli 1998)*

Gezien het feit dat het Schengen-Akkoord en het Schengen-informatiesysteem zuiver intergouvernementele aangelegenheden zijn die buiten het bestek van het Verdrag vallen, en gezien de strenge regels inzake gegevensbescherming die van toepassing zijn op het Schengen-informatiesysteem, heeft de Commissie geen toegang tot gegevens over personen die „in het kader van Schengen op de zwarte lijst staan”.

De Commissie geeft er uiteraard steeds de voorkeur aan samen te werken met burgers en bedrijven die de wet respecteren, maar zij heeft geen uitgesproken mening over de keuze van zakenpartners van particuliere ondernemingen, zolang het Gemeenschapsrecht wordt gerespecteerd.

De Europese Bank voor wederopbouw en ontwikkeling (EBWO) heeft de Commissie laten weten dat zij ernaar streeft in de landen waarin zij actief is zeer strenge gedragsnormen te bevorderen en met name erop toe te zien dat deze normen worden nageleefd in de bedrijven waarin zij investeert. De Bank is volledig bevoegd financiering te weigeren als zij, na een zorgvuldig antecedentenonderzoek, ontevreden is over de normen van een bedrijf of als de omstandigheden rond een voorgesteld project duidelijk zorgwekkend zijn. Omdat de EBWO deze zaken zeer serieus neemt, worden voor dit onderzoek externe deskundigen ingeschakeld.

De EBWO heeft de Commissie laten weten dat zij discussies heeft gevoerd over de financiering van dit project en dat het antecedentenonderzoek tot nu toe geen bewijs heeft opgeleverd voor de beschuldigingen. Als de EBWO in dit project geïnteresseerd blijft, zal de Commissie, zoals altijd met dergelijke projecten, de situatie nauwlettend blijven volgen om ervoor te zorgen dat zij over alle relevante informatie over deze zaak beschikt. Zolang de EBWO geen verplichtingen met betrekking tot een specifieke transactie zoals deze is aangegaan, blijft zij volledig bevoegd af te zien van financiering van het project indien de resultaten van haar onderzoek onbevredigend zijn.

De Commissie is voornemens de informatie die het geachte parlementslid heeft verstrekt te verifiëren en nagaan of er ook door de Gemeenschap gefinancierde contracten bij betrokken zijn. Het spreekt vanzelf dat, indien er onregelmatigheden worden geconstateerd, eventuele subsidies worden ingetrokken en reeds betaalde bedragen worden teruggevorderd. Overigens heeft de Commissie een waarschuwingssysteem opgezet met betrekking tot onbetrouwbare partners binnen en buiten de Gemeenschap. De diensten van de Commissie moeten zeer zorgvuldig met dergelijke partners omgaan, teneinde te voorkomen dat bij de uitvoering van de contracten wordt gefraudeerd en middelen van de Gemeenschap worden misbruikt voor criminele doeleinden.

De bestrijding van de georganiseerde misdaad in landen zoals Oezbekistan of andere nieuwe Onafhankelijke Staten vraagt om een internationale inspanning en samenwerking op grote schaal. Tijdens de Europese Raad van Amsterdam hebben de staatshoofden en regeringsleiders ingestemd met een actieplan tegen de georganiseerde misdaad, dat 31 verschillende initiatieven bevat om de samenwerking uit te breiden. Aanbeveling nummer 4 heeft betrekking op nauwere internationale samenwerking op dit gebied.

Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam komen er aanzienlijk meer mogelijkheden om fraude ten nadele van de financiële belangen van de Gemeenschap te bestrijden en wordt het besluitvormingsproces doeltreffender en democratischer. Bovendien wordt dan de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken verbeterd.

(98/C 386/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1092/98**van Thomas Megahy (PSE) aan de Commissie***(7 april 1998)*

Betreft: Veiligheid van loopwagentjes

Is de Commissie, gelet op het recente rapport van de BEUC, waaruit blijkt dat alle looprekjes die thans op de Europese markt verkocht worden, gevaren opleveren voor de gezondheid van jonge kinderen, voornemens eventuele directe maatregelen te nemen of aan de lidstaten voor te stellen om de verkoop ervan te beperken of de risico's ervan onder de aandacht van het publiek te brengen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(3 juni 1998)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-229/98 van mevrouw Breyer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 304 van 2.10.1998, blz. 57.

(98/C 386/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1093/98**van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie***(7 april 1998)*

Betreft: Het aspect van de gelijke kansen en de interne elektriciteits- en gasmarkt

De Raad van Ministers heeft de richtlijn inzake de interne markt voor elektriciteit alsmede een gemeenschappelijk standpunt over de ontwerprichtlijn inzake de interne gasmarkt aangenomen. Er bestaat bezorgdheid dat de interne markt negatieve gevolgen zal hebben voor de werkgelegenheid in deze sectoren.

Gegevens van Eurostat en uit het verslag van de Commissie over de werkgelegenheid in Europa 1997, de Britse „Public Services Privatisation Research Unit” en de Europese Federatie van vakbonden van overheidsambtenaren tonen alle aan dat er gemiddeld een daling van de werkgelegenheid in deze sectoren tussen 1990 en 1996 van 3 à 4 % per jaar heeft plaatsgevonden. „Cambridge Econometrics” voorspelt een verlies van 250.000 banen op middellange termijn. Van deze daling van de werkgelegenheid zijn vrouwen in heviger mate de dupe. Het aantal vrouwen dat in de sector werkzaam was, daalde van 19,6 % in 1993 tot 18,6 % in 1995 (Eurostat).

Heeft de Commissie onderzocht wat de invloed van de interne elektriciteits- en gasmarkt op de werkgelegenheid, met name van vrouwen, in de betrokken sectoren zal zijn? Heeft zij zich een oordeel gevormd over de gevolgen van deze interne markt op basis van haar eigen beleid, zoals geformuleerd in Integratie van de gelijke kansen voor vrouwen en mannen in alle communautaire beleidsvormen en acties (COM(96) 0067 def. van 21.2.1996)? En hoe denkt de Commissie het hoofd te bieden aan deze negatieve gevolgen voor vrouwen en is zij voornemens hierover in overleg te treden met de desbetreffende sociale partners?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(5 juni 1998)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-341/98 van mevrouw van Dijk ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 10.

(98/C 386/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1094/98**van Claudio Azzolini (PPE) en Antonio Tajani (PPE) aan de Commissie***(7 april 1998)*

Betreft: Schending preambule en artikel F van het VEU (preambule en artikel 6 van het Verdrag van Amsterdam)

Enkele maanden geleden heeft de RAI SpA, concessiehouder voor de openbare omroepdiensten in Italië, de heer Ermanno Corsi, hoofdredacteur van de zetel van de RAI te Napels en voorzitter van de Orde van journalisten van Campanië, een schriftelijke blaam gegeven. Met deze tuchtmaatregel, die zowel qua vorm als qua inhoud kwetsend is, heeft de RAI de heer Corsi willen straffen voor het feit dat hij incidenteel en gratis columns verzorgt op de voorpagina van het dagblad „Roma” en daar zijn „meningen” publiceert in een ruimte die uitsluitend bestemd is voor persoonlijke ideeën en vrije meningsuiting. Klaarblijkelijk bestaat er bij de RAI verwarring over het verschil tussen beroepsmatig verleende diensten, waarvoor voorafgaande toestemming van het bedrijf vereist is, en de vrijheid van meningsuiting die uitdrukkelijk en volledig gewaarborgd wordt door artikel 21 van de

Italiaanse grondwet en dus niet onderhevig mag zijn aan censuur, toestemming of controle. Vergeefs heeft de heer Corsi erop gewezen dat zijn rubriek „meningen”, die steeds gewijd is aan de meridionale kwestie, geen beroepsbezigheid is en heeft hij een verklaring overgelegd van de directeur en de uitgever van „Roma” waaruit blijkt dat hij voor zijn columns geen bezoldiging heeft ontvangen.

1. Vindt de Commissie niet dat de RAI, de openbare radio- en televisieomroep van Italië, de vrijheid van mening en meningsuiting beknot en zich dus schuldig maakt aan schending van de in de Europese Unie algemeen erkende juridische en rechtsbeginselen die ten grondslag liggen aan de rechtsstelsels van de lidstaten en aan het Verdrag betreffende de Europese Unie?
2. Kan de Commissie de Italiaanse regering en de Italiaanse parlementaire commissie die belast is met het toezicht op de RAI verzoeken de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat een door de Italiaanse grondwet en de grondrechten waarop de Europese Unie steelt gewaarborgd recht wordt geschonden, en vragen de ten onrechte getroffen tuchtmaatregel in te trekken?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(20 juli 1998)

Artikel F, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie houdt een verplichting in betreffende de besluiten en het beleid van de Europese instellingen, maar kent op dit gebied geen algemene rechtstreekse bevoegdheid toe aan de Unie of aan de Gemeenschap (advies nr. 2/94 van het Hof van Justitie). De Commissie is derhalve van mening dat, gezien deze juridische context niet kan worden ingegaan op de verzoeken van de geachte parlementsleden.

(98/C 386/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1103/98

van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie

(8 april 1998)

Betreft: Criteria voor de selectie van de locatie voor de bouw van de vierde Europese school in Brussel (Berkendael)

De Belgische regering heeft besloten de vierde Europese school — die bedoeld is als uitbreiding van die van Ukkel — te bouwen op een terrein dat grenst aan de vrouwengevangenis van Berkendael, die zij wil omvormen tot gevangenis voor seksuele delinquenten.

De geplande gebouwen zullen onvoldoende ruimte bieden en er zal geen infrastructuur zijn voor de schoolbussen en de auto's van ouders, hetgeen ongetwijfeld tot een verkeerschaos zal leiden. Dit is echter niet alles.

Welke directe maatregelen zal de Commissie nemen:

1. opdat gehoor wordt gegeven aan de eensgezinde reacties van de ouders van de leerlingen van de Europese school, die onder meer op 27 januari 1998 betoogd hebben buiten het Borchette-gebouw, en van het project in Berkendael wordt afgezien;
2. opdat de regeringen van de lidstaten aanbevelingen krijgen omtrent te vermijden instellingen in de onmiddellijke nabijheid van scholen, zoals gevangenissen, verbeteringsgestichten en ontwenningcentra, die zonder meer een gevaar betekenen voor het psychisch welzijn en/of de fysieke integriteit van de leerlingen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(25 mei 1998)

De twee Europese scholen die op dit moment in Brussel bestaan, zijn overbevolkt en behoeven een grondige renovatie.

Teneinde deze problemen op te lossen, zal in de nabije toekomst een nieuwe school in Brussel worden geopend. Voorts zijn reeds plannen goedgekeurd voor de vernieuwing van de twee oude lokaties.

De Belgische autoriteiten hebben de raad van bestuur van de Europese scholen — het intergouvernementele orgaan dat voor deze onderwijsinstellingen verantwoordelijk is — het voormalige Koninklijk Atheneum van Berkendael als tijdelijke opvangmogelijkheid aangeboden, teneinde de gedeeltelijke ontruiming van de Europese school te Ukkel gedurende de renovatiewerkzaamheden te vergemakkelijken. Dit aanbod is onlangs door de vertegenwoordiger van de raad van bestuur afgewezen in verband met de mogelijkheid dat een deel van de leerlingen van de school te Ukkel in een eerder stadium naar het nieuwe schoolgebouw verhuist.

De Commissie, die deel uitmaakt van de raad van bestuur, zal de ontwikkeling van dit dossier op de voet volgen en erop toezien dat het functioneren van de Europese scholen niet in het gedrang komt.

(98/C 386/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1104/98

van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie

(8 april 1998)

Betreft: Normalisering op het gebied van de elektronische handel

De compatibiliteit van de mondiale elektronische handel is een kwestie die het bedrijfsleven in de Europese Unie na aan het hart ligt. Welke maatregelen zal de Commissie in aansluiting op de conclusies en standpunten in haar mededeling „Een Europees initiatief op het gebied van de elektronische handel” treffen om de normalisering van de elektronische handel in Europa te bespoedigen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(20 mei 1998)

De door de Commissie in 1997 georganiseerde conferentie over wereldwijde normalisatie: „Het opbouwen van een wereldwijde informatiemaatschappij voor de 21e eeuw”, is tot de conclusie gekomen dat het voornaamste wereldwijde doel interoperabiliteit is omdat die het open karakter van de elektronische handel zal garanderen. Vrijwillige normalisatie door de industrie is een van de belangrijkste manieren waarop interoperabele oplossingen bereikt kunnen worden die het concurrentievermogen van de Europese industrie vergroten.

Als vervolg op haar mededeling van april 1997 „Een Europees initiatief op het gebied van de elektronische handel (1)” lanceert de Commissie in het kader van een specifiek werkprogramma voor de elektronische handel een aantal acties op het gebied van normalisatie:

1. Versterking van het Europese normalisatiestelsel

Er zijn initiatieven gaande om, voornamelijk door open, flexibele workshops waaraan industrie en consument deelnemen, onder het beschermheerschap van de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) (CEN/ISSS) het Europees normalisatiestelsel beter af te stemmen op de snel optredende veranderingen.

2. Bevordering van interoperabele oplossingen

Ter verbetering van de interoperabiliteit tussen de sectoren en ter bevordering van de bestaande normen en technische specificaties is een speciale actie gestart waarbij het er niet om gaat de resultaten van projecten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling te verbreiden, maar om ertoe bij te dragen dat het bedrijfsleven in samenwerking met de Europese normalisatie-instellingen snel gebruik gaat maken van elektronische handel.

3. Bescherming van het openbaar belang

Normalisatie moet beschouwd worden als een bijzondere vorm van in het algemeen belang uitgevoerde zelfregulering. In samenwerking met consumentenverenigingen is een specifieke studie verricht over de rol van normalisatie, elektronische handel en algemeen belang teneinde te bepalen op welke essentiële gebieden normalisatie een ondersteuning kan zijn van wettelijke, bestuursrechtelijke of vrijwillige overeenkomsten. Bovendien zal een mechanisme (waarnemingspost) worden gecreëerd om meer doorzichtigheid te brengen in kwesties die de consument betreffen en om genormaliseerde oplossingen te vinden.

4. Internationale normalisatie

Er zijn maatregelen genomen om bij de normalisatie van de internationale informatie- en communicatie-technologie (ICT) en met name op het gebied van de elektronische handel het Europees belang te bevorderen.

5. Bevordering van de concurrentie

Er wordt een speciale studie aangevangen over de classificatie van de vereisten voor de elektronische handel teneinde eerlijke concurrentie te bevorderen en belemmeringen voor de ontwikkeling van de elektronische handel in Europa uit de weg te ruimen.

6. Normalisatiestelsel voor de informatiemaatschappij — ISIS

ISIS is een experimenteel initiatief van de Commissie waarbij middelen via voor gezamenlijke rekening door het bedrijfsleven uitgevoerde projecten, gericht worden besteed ter aanvulling en bespoediging van de normalisatie voor de ICT en in het bijzonder de elektronische handel. ISIS is een snel reagerend mechanisme dat normen voor nieuwe technologieën bekrachtigt en test zodat sneller goedgekeurde normen beschikbaar zijn en daar waar een versnippering dreigt op te treden convergentie wordt aangemoedigd. ISIS maakt de industrie gevoelig voor genormaliseerde oplossingen. Op 15 juni 1998 zal een nieuwe uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor ISIS-projecten worden gepubliceerd waarin ook de elektronische handel een belangrijke rol speelt.

7. Internationale normen en de Wereldhandelsorganisatie (WTO)

In hun mededeling aan de WTO van 23 april 1998 over de elektronische handel wijzen de Gemeenschap en de lidstaten erop hoe belangrijk algemeen toegankelijke internationale normen zijn voor het bevorderen van de concurrentie in de elektronische handel.

(¹) COM(97) 157 def.

(98/C 386/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1105/98

van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie

(8 april 1998)

Betreft: Elektronische handel en fiscale regelingen in de lidstaten

De elektronische handel speelt een alsnog belangrijker rol in de economie van de Europese Unie en evolueert razendsnel. Welke directe maatregelen zal de Commissie in aansluiting op haar standpunten in de mededeling „Een Europees initiatief op het gebied van de elektronische handel” nemen om te zorgen voor doeltreffende en geharmoniseerde fiscale regelingen in de lidstaten, zodat problemen van operationele aard in de toekomst kunnen worden vermeden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(12 juni 1998)

De Commissie heeft de internationale gemeenschap geattendeerd op de mondiale dimensie van een aantal vraagstukken op het gebied van elektronische handel, waaronder belasting, alsmede op de noodzaak de internationale coördinatie te versterken. Zij deed dat onder meer in de mededeling over mondialisering en de informatiemaatschappij (¹).

De Commissie verricht sinds maart 1997 onderzoek naar de interactie tussen het nieuwe verschijnsel elektronische handel en indirecte belasting. De directeuren-generaal van de betrokken departementen in de lidstaten hebben hun steun toegezegd.

In de verklaring inzake elektronische handel, die de Gemeenschap en de Verenigde Staten in december 1997 hebben afgelegd, verbinden beide partijen zich ertoe geen nieuwe invoerheffingen in te stellen op grensoverschrijdende elektronische dienstverlening. Dit standpunt wordt ook ingenomen in de mededeling aan de Wereldhandelsorganisatie (WTO), die door de Gemeenschap en haar lidstaten op 23 april 1998 is voorgelegd aan de Wereldhandelsorganisatie (WTO). In het algemeen is men het er echter over eens dat de basisbeginselen inzake btw van toepassing moeten zijn op elektronische handel, het belasten van het verbruik binnen de Gemeenschap,

waarbij erop moet worden gelet dat de procedures hiervoor zo duidelijk en eenvoudig mogelijk zijn, zodat de groei van de elektronische handel niet wordt geremd. De Commissie doet hiertoe onderzoek naar de douane- en btw-wetgeving en -procedures, in het licht van de ontwikkeling van de elektronische handel. Ook volgt en bestudeert zij de ontwikkelingen op het gebied van netwerkprotocollen en bedrijfspraktijken, zodat passende fiscale oplossingen gedetailleerd kunnen worden uitgewerkt en ten uitvoer kunnen worden gelegd wanneer dat nodig is.

De Commissie neemt actief deel aan de werkzaamheden in andere internationale fora, met name de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die erop gericht zijn te voorzien in het vereiste internationale fiscale kader. Zo wordt momenteel hard gewerkt aan de opstelling van „kadervoorwaarden” op fiscaal gebied, die zullen worden voorgelegd aan de ministersconferentie van de OESO in Ottawa.

(¹) COM(98) 50 def.

(²) COM(97) 157 def.

(98/C 386/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1119/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(8 april 1998)

Betreft: Opheffing van de leerstoel voor archeologie aan de Universiteit van Mannheim

Aan de Universiteit van het Duitse Mannheim wordt „om economische redenen” gepleit voor opheffing van leerstoelen die verband houden met de studie der klassieken. Kan de Commissie meedelen, gezien de belangrijke bijdrage die de met opheffing bedreigde leerstoelen van genoemde universiteit leveren aan de studie en het onderzoek op het gebied van de klassieken en gezien de betekenis die door de Europese Unie wordt gehecht aan het „gemeenschappelijke culturele erfgoed”, of er, indien haar door de universiteit zulks gevraagd wordt, programma's bestaan om deze leerstoelen steun te verlenen, zodat zij hun werkzaamheden kunnen voortzetten?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(25 mei 1998)

De communautaire middelen die bedoeld zijn om de samenwerking tussen de onderwijsstelsels van de lidstaten te versterken en het onderwijs op alle niveaus een Europese dimensie te verlenen, zijn die welke zijn voorzien in het communautaire programma Socrates.

De financiering van universitaire leerstoelen behoort niet tot de activiteiten die in aanmerking komen voor financiering door het Socrates-programma.

(98/C 386/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1122/98

van Peter Crampton (PSE) aan de Commissie

(8 april 1998)

Betreft: Coördinatie tussen DG 1B en DG VIII

Met het oog op de oprichting van een nieuwe eenheid Gemeenschappelijke Dienstuitvoering bij de Commissie, die tot taak heeft de coördinatie tussen DG 1B en DG VIII te verbeteren, is er nadere verduidelijking vereist met betrekking tot de effecten op het beheer en de effectiviteit van de hulp op het gebied van de geboorteregeling.

1. Wanneer zal de nieuwe eenheid haar werkzaamheden aanvangen?
2. Hoe is de bezetting van de nieuwe eenheid (wie is er verantwoordelijk en hoeveel personen zullen er werkzaam zijn)?

3. Wat is de rol van de nieuwe eenheid bij de coördinatie van het beleid en de programma's op het gebied van geboorteregeling?
4. Op welke wijze sluit de oprichting van een dergelijke eenheid aan op het SCOOP-programma van de Commissie?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(5 mei 1998)

1. Met de oprichting van een eenheid Gemeenschappelijke Dienstuitvoering wordt beoogd de samenhang en doelmatigheid van het beheer van de tenuitvoerlegging van de programma's voor ontwikkelingssamenwerking te verbeteren. Deze worden momenteel beheerd door verschillende directeurs-generaal die verantwoordelijk zijn voor buitenlandse betrekkingen (DGI, DGIA, DGIB, en DG VIII). Wat ECHO (humanitaire steun) betreft, zal de eenheid Gemeenschappelijke Dienstuitvoering de administratieve en financiële aspecten van het beheer van het personeel voor technische bijstand ter plaatse op zich nemen.
2. Op de nieuwe eenheid zullen ongeveer 650 personen werkzaam zijn die naar deze eenheid zullen worden overgeplaatst vanuit de verschillende directoraten-generaal die belast zijn met buitenlandse betrekkingen. De heer Philippe Soubestre zal tot directeur-generaal van de eenheid Gemeenschappelijke Dienstuitvoering worden benoemd.
3. De nieuwe eenheid zal verantwoordelijk zijn voor de technische, administratieve en financiële tenuitvoerlegging van de programma's in alle derde landen, in de verschillende sectoren met inbegrip van de sector gezondheidszorg.
4. De eenheid Gemeenschappelijke Dienstuitvoering en SCOOP zijn één en dezelfde.

(98/C 386/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1126/98

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(8 april 1998)

Betreft: Verspreiding van tuberculose

Volgens recente berichten van de WHO hebben 16 landen in de wereld verzuimd maatregelen te treffen met het oog op de voorkoming en de behandeling van tuberculose onder hun bevolking. Volgens de WHO is dit verzuim een gevaar voor de hele wereld. Sommige van de in gebreke gebleven landen liggen dicht bij de buitengrenzen van de Europese Unie.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om de burgers van de Unie blijvend te behoeden voor tuberculose en hoe denkt zij derde landen te hulp te komen met het oog op de definitieve uitroeiing van de ziekte?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(3 juni 1998)

De Commissie is zich ervan bewust dat de incidentie van tuberculose (TB) toeneemt, en ook van de factoren die hierbij een rol spelen, zoals steeds ontoereikendere medische verzorging, verslechterde sociaal-economische toestanden, en praktijken die leiden tot aantasting van de anti-microbiële weerstand.

In het kader van het communautaire programma betreffende AIDS en andere besmettelijke ziekten ondersteunt de Commissie projecten betreffende de bewaking van en het reageren op TB, waarbij alle lidstaten betrokken zijn. Deze projecten zijn gericht op het verbeteren van het vermogen van de autoriteiten van de lidstaten om deze ziekte te bestrijden. In het kader van de plannen voor uitbreiding van de Unie zijn de kandidaatlanden aangemoedigd om aan dit programma deel te nemen.

De Commissie werkt ten aanzien van deze problematiek ook samen met de VS, in de context van de Community Task Force, en met internationale organisaties, in het bijzonder met de Wereldgezondheidsorganisatie en de Wereldbank, en verleent in bepaalde gevallen financiële steun aan ontwikkelingslanden om deze te helpen immuniseringscampagnes uit te voeren.

(98/C 386/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1127/98
van Nuala Ahern (V) aan de Commissie
(30 maart 1998)

Betreeft: Onderhandelingen in OESO-verband over een Multilaterale Overeenkomst inzake Investerings (MOI) en de gevolgen van een dergelijke overeenkomst voor de interne markt en het „acquis communautaire”

Zodra het project voor een Multilaterale Overeenkomst inzake Investerings (MOI) in OESO-verband bij een breder publiek bekend werd, meer dankzij NGO's en het initiatief van de Commissie externe economische betrekkingen van het Europees Parlement dan op grond van informatie van de Commissie, werd een groot aantal bezwaren naar voren gebracht. Deze houden bezorgdheid in over lagere normen en belemmeringen voor ontwikkeling op de volgende terreinen van communautaire wetgeving en beleid: bescherming van gezondheid en milieu, sociale en arbeidswetgeving en bescherming en bevordering van de culturele en biologische diversiteit; tevens werd gevraagd voor negatieve gevolgen voor het regionaal en ontwikkelingsbeleid, met inbegrip van de bevordering van de mensenrechten en gerechtigheid.

Kan de Commissie in het licht van deze — kennelijk redelijk goed onderbouwde — bezwaren de volgende onderling samenhangende vragen beantwoorden:

Welke maatregelen heeft zij genomen om te verhinderen dat de MOI-onderhandelingen niet op 28 april worden afgesloten en er overeenstemming wordt bereikt aan de hand van een document dat niet volledig met bovengenoemde bezwaren rekening houdt?

Heeft zij een evaluatie uitgevoerd naar de eerlijkheid en de rechtvaardigheid van de ontwerpregels in de MOI betreffende het beslechten van geschillen, en naar de mogelijke gevolgen van de voorgenomen procedure voor duurzaamheid van uitzonderingen, met name in het licht van de ervaringen in het kader van de WTO en andere multilaterale overeenkomsten met een soortgelijke inhoud, zoals de Noordamerikaanse Vrijhandelsovereenkomst (NAFTA)?

Heeft haar Juridische Dienst de ontwerp-MOI onderzocht vanuit het gezichtspunt van onmiddellijke of langetermijngevolgen voor het acquis communautaire, met inbegrip van de verplichtingen die deze overeenkomst zou kunnen inhouden om wetgeving te wijzigen op terreinen waar thans, mede in het licht van het Verdrag van Amsterdam, het Europees Parlement als medewetgever optreedt, en de implicaties daarvan voor procedurele vereisten (toepasbaarheid van artikel 228, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag)?

Heeft zij ten slotte kennis genomen van de eis zoals verwoord in resolutie A-0073/98 van het Europees Parlement dat iedere vorm van ontwerp van een MOI voor volledig onderzoek aan het Europese Hof van Justitie moet worden voorgelegd, welk onderzoek uiteraard dient plaats te vinden alvorens de overeenkomst namens de Gemeenschappen wordt ondertekend; is zij in deze kwestie al tot actie overgegaan?

Antwoord van sir Leon Brittan namens de Commissie

(6 mei 1998)

De Commissie betreurt dat sommige van haar onderhandelingspartners niet bij machte zijn de onderhandelingen eind april te voltooien overeenkomstig het mandaat dat de terzake bevoegde ministers einde mei 1997 in het kader van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO) hadden gegeven. De Commissie is van mening dat de multilaterale overeenkomst inzake investeringen (MOI) in het belang is van de Gemeenschap. Een geloofwaardige verbintenis van onze onderhandelingspartners om deze onderhandelingen af te ronden is echter noodzakelijk opdat het onderhandelingsproces met kans van slagen kan worden voortgezet. De Commissie is van oordeel dat de volgende vergadering van ministers van de OESO voor onze partners een goede gelegenheid is om zich te verbinden tot de tijdige voltooiing van deze onderhandelingen. In afwachting daarvan zal de Commissie de dialoog met het bedrijfsleven, de vakverenigingen en het Parlement evenals de maatschappelijke discussie over het gewenste verdere verloop van de onderhandelingen voortzetten.

Het staat-staat en investeerder-staat-geschillenbeslechtsmechanisme van de ontwerp-MOI is een belangrijk instrument voor het vaststellen van transparante, niet-discriminatoire en werkbare regels voor de buitenlandse directe investeringen. De bepalingen van het geschillenbeslechtsmechanisme en een aantal andere aspecten van de MOI, met inbegrip van specifieke uitzonderingen voor bepaalde landen, zijn nog onderwerp van discussie. De Commissie is ervan overtuigd dat uiteindelijk een billijk en werkbaar mechanisme kan worden ontwikkeld. Bovendien zullen de uitzonderingen zorgvuldig worden geformuleerd opdat de beleidsmaatregelen die zij geacht zijn te beschermen in stand kunnen worden gehouden.

De Gemeenschap zal ervoor zorgen dat de uitzonderingen worden vastgesteld die noodzakelijk zijn om alle bestaande communautaire regels te handhaven. De clausule betreffende de organisatie van de regionale economische integratie, zoals deze door de Gemeenschap werd voorgesteld, garandeert bovendien de verdere ontwikkeling van het communautaire integratieproces. Het acquis communautaire zal derhalve noch op korte noch op lange termijn enig nadeel ondervinden van deze MOI.

In het huidige stadium van de onderhandelingen over de MOI is er volgens de Commissie geen enkele onverenigbaarheid tussen de overeenkomst, enerzijds, en het EG-Verdrag en het acquis communautaire, anderzijds. De Commissie zal ervoor zorgen dat dergelijke onverenigbaarheden evenmin in de definitieve tekst van de MOI voorkomen. Het is derhalve niet noodzakelijk dat in dit stadium van de onderhandelingen het advies van het Hof van Justitie over de MOI wordt ingewonnen.

(98/C 386/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1147/98

van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie

(24 april 1998)

Betreft: Milieubescherming — IMPEL-netwerk

Welke voorstellen heeft de Commissie ingediend voor de reorganisatie en de verbetering van het netwerk voor de toepassing van het communautaire milieurecht (IMPEL)? Hoever staat het met de installatie van netwerken voor nationale coördinatie en met het tot stand brengen van een verbinding tussen deze netwerken en IMPEL via de nationale coördinerende diensten?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(15 mei 1998)

In haar mededeling over de tenuitvoerlegging van de communautaire milieuwetgeving ⁽¹⁾ van 22 oktober 1996 erkent de Commissie dat bij de uitvoering van de communautaire milieuwetgeving niet alleen coördinatie tussen de Commissie en de lidstaten is vereist maar ook binnen de lidstaten zelf. Door bestaande netwerken zoals IMPEL (het informele EU-netwerk voor de tenuitvoerlegging en naleving van de milieuwetgeving) te versterken en nationale netwerken op te zetten, kan ertoe worden bijgedragen de problemen die voortvloeien uit de gedecentraliseerde tenuitvoerlegging van de communautaire milieuwetgeving te verminderen. Daarom staat in de mededeling:

„De Commissie zal de huidige positie van het informele IMPEL-netwerk als waardevol instrument voor samenwerking en capaciteitsontwikkeling onderzoeken en voorstellen doen voor de verbetering, ontwikkeling en reorganisatie van de taken van het netwerk. Ze zal de oprichting bevorderen van nationale coördinatie-netwerken die via de nationale coördinatoren in verband staan met IMPEL”.

Sedert die mededeling en de resoluties van Raad en Parlement, van respectievelijk juni en mei 1997, is IMPEL een steeds belangrijker rol gaan spelen. Sedert mei 1997 zijn er in het kader van het netwerk plenaire vergaderingen, twee permanente comités en ad hoc-werkgroepen voor specifieke onderwerpen. De goedkeuring van een document over minimumcriteria voor milieuspecties, dat in de nabije toekomst als grondslag zal dienen voor een initiatief van de Commissie, was een van de successen van 1997. De Commissie zal in haar jaarlijkse verslag over het milieu dat deze zomer gepubliceerd zal worden, meer informatie verstrekken over de voorbije activiteiten van IMPEL en over het werkprogramma voor 1998.

De oprichting van nationale netwerken is een zaak voor de lidstaten zelf aangezien zij moeten besluiten hoe zij hun eigen interne inspectiestelsels en -methoden het beste kunnen organiseren. Voorzover de Commissie bekend is, heeft IMPEL zelf op dit gebied nog niets bijzonders gedaan, hoewel dergelijke netwerken reeds bestaan in bepaalde lidstaten waar de inspectietaken gezamenlijk worden verricht door de nationale, regionale en plaatselijke instanties; dit is bijvoorbeeld het geval in Nederland en in landen met een federale structuur zoals Oostenrijk. Ook is de Commissie medegedeeld dat in Italië momenteel een nationaal netwerk wordt opgezet. Vertegenwoordigers van regionale en plaatselijke inspectie-instanties nemen uiteraard deel aan de vergaderingen van IMPEL. De Commissie zal in de volgende plenaire vergadering van IMPEL informeren hoe het staat met de ontwikkeling van dergelijke nationale netwerken.

⁽¹⁾ COM(96) 500 def.

(98/C 386/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1160/98**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(24 april 1998)*

Betreft: Illegale afvalverwijdering in het zuiden van de regio Lazio — infiltratie door de georganiseerde misdaad

De Italiaanse pers bericht al geruime tijd en steeds vaker over illegale stortplaatsen voor giftig of gevaarlijk afval in de regio Lazio, die thans derde staat op de ranglijst van regio's waar sprake is van onwettige praktijken op het gebied van afvalverwijdering.

Het zou daarbij met name gaan om de provincies Rome, Latina en Frosinone. De heer M. Scalia, voorzitter van de parlementaire enquêtecommissie afvalverwijdering, gaat ervan uit dat 60 % van de betrokken afvalstoffen op onbekende plaatsen gedumpt worden. In de periode 1994-1997 zijn 36.633 overtredingen van straf- of bestuursrechtelijke aard geconstateerd terwijl bedrijven die zich legaal, conform de nationale wetgeving en de communautaire richtlijnen, met afvalverwijdering bezighouden het voorwerp zijn van pogingen tot intimidatie. Gebleken is ook dat de georganiseerde misdaad het afvalverwijderingscircuit tracht te infiltreren. Daarnaast zouden er tal van onderzoeken lopen naar de illegale storting van circa 500.000 ton afval in bovengenoemde zones.

Kan de Commissie in het licht van het bovenstaande mededelen of:

1. zij het niet als haar plicht beschouwt om, mede in het licht van de communautaire richtlijnen nrs. 91/156/EEG ⁽¹⁾ 91/689/EEG ⁽²⁾ en 94/62/EG ⁽³⁾, bij de Italiaanse autoriteiten, met name het Ministerie van milieuzaken en het bestuur van de regio Lazio, aan te dringen op strengere controles;
2. er volgens haar sprake is van betrokkenheid van de georganiseerde misdaad bij de illegale storting van met name giftig of gevaarlijk afval;
3. zij daar reeds rapporten e.d. over heeft gepubliceerd;
4. zij zich in het kader van haar beraad terzake reeds met de gesignaleerde zones heeft beziggehouden en, zo ja, in welke gevallen?

⁽¹⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20.

⁽³⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(16 juni 1998)*

Op Gemeenschapsniveau zijn er geen wettelijke voorschriften die specifiek gericht zijn op de betrokkenheid van georganiseerde misdaad bij het illegaal storten van afval, aangezien deze materie onder de bevoegdheid van de lidstaten valt. Toch is illegale verwijdering en verwerking van afval verboden bij Richtlijn 91/156/EEG betreffende de afvalstoffen, Richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen en Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval. Doordat de Commissie op de inachtneming van het Gemeenschapsrecht, en dus ook van de bovengenoemde richtlijnen moet toezien, heeft zij reeds eerder op grond van het EG-Verdrag inbreukprocedures tegen Italië in verband met de afvalverwerkingsvoorschriften van de Gemeenschap ingeleid. Voor meer bijzonderheden verwijs ik het geachte parlementslid naar het antwoord van de Commissie op haar schriftelijke vraag E-3412/97 ⁽¹⁾.

Aangezien de door het geachte parlementslid verschaft informatie te beknopt is, kan de Commissie zich niet duidelijk uitspreken over het aan de orde gestelde probleem. In het algemeen zijn concentraties van achtergelaten (en in die zin illegaal) gevaarlijk afval niet alleen in strijd met het nationale en communautaire recht, maar kan het ook ernstige milieuhinder veroorzaken. De Commissie erkent dat tegen dergelijke toestanden snel en doeltreffend opgetreden moet worden om milieuschade, die soms onomkeerbaar kan zijn, te voorkomen.

Anderzijds heeft de Commissie gedetailleerde en nauwkeurige gegevens over de betrokken situatie nodig (een behoorlijke beschrijving van feiten en plaatsen), om met name tegen overtredingen van het Gemeenschapsrecht door een lidstaat te kunnen optreden. Zodra het geachte parlementslid nadere en concrete gegevens verstrekt zal de Commissie derhalve een onderzoek kunnen instellen.

De lidstaten hebben een informeel netwerk opgericht voor de tenuitvoerlegging en handhaving van het milieurecht (IMPEL), dat ten doel heeft zicht te krijgen op het illegale grensoverschrijdende vervoer van afval. In het kader van IMPEL onderzoekt een werkgroep hoe milieuovertredingen vervolgd kunnen worden en milieucriminaliteit in een breder verband kan worden aangepakt. De Commissie neemt deel aan de werkzaamheden van dit netwerk. IMPEL heeft in mei 1996 een verslag uitgebracht over Europese samenwerking op het gebied van de handhaving van Verordening (EEG) 259/93 betreffende het vervoer van afval. Dit verslag wordt door de Commissie rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement toegezonden.

De Commissie heeft in de door het geachte parlementslid genoemde gebied nog geen onderzoek verricht naar de problemen die zij ter sprake heeft gebracht.

(¹) PB C 158 van 25.5.1998.

(98/C 386/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1178/98

van Luisa Todini (PPE) aan de Commissie

(6 april 1998)

Betreft: Ruil van tabaksquota voor de soort „Bright” tussen de regio's Umbrië en Veneto (oogstjaar 1997)

Meer dan 75 % van de Italiaanse „Bright”-tabak is afkomstig uit Umbrië en Veneto. In Veneto werd in 1997 circa 4.000 ton minder geoogst dan gewoonlijk als gevolg van ernstige virusziekten, terwijl de oogst in Umbrië beduidend hoger was dan normaal en van uitstekende kwaliteit was.

Het Ministerie van Landbouw heeft, gezien het precedent van 1995 dat in artikel 14 van verordening (EG) 1066/95 (¹) van de Commissie wordt bevestigd, verzocht om in die verordening een blijvend karakter te geven aan de compensatie die aan het einde van het oogstjaar voor elke tabaksoort kan plaatsvinden, met inachtneming van de nationale gegarandeerde maximumhoeveelheden.

Acht de Commissie het mogelijk deze compensatie toe te staan, in de overweging dat daarmee kan worden voorkomen dat de overtollige hoeveelheid in Umbrië geproduceerde tabak tegen te lage prijzen moet worden verkocht of moet worden vernietigd?

(¹) PB L 108 van 13.5.1995, blz. 5.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 mei 1998)

De Commissie is geen voorstander van de door het geachte parlementslid gevraagde compensatiemaatregelen. Naar haar oordeel zou daarmee immers afbreuk worden gedaan aan het beginsel van individuele quota, dat een van de grondslagen van de gemeenschappelijke marktordening voor tabak vormt. Bovendien zou een dergelijke compensatiemaatregel volstrekt geen oplossing bieden voor het probleem van een te geringe productie waarmee de producenten in Veneto te kampen hebben.

Toepassing van een dergelijke compensatiemaatregel zou de producenten kunnen stimuleren om systematisch meer dan hun quotum te produceren, aangezien zij in de waan zouden worden gebracht dat hun overtollige productie na compensatie toch nog voor de premie in aanmerking zou komen. Doordat de oogst 1997 beëindigd is, zou de herkomst van tabak waarvoor een compensatiemaatregel wordt toegepast, zeer moeilijk te controleren vallen.

(98/C 386/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1179/98
van Odile Leperre-Verrier (ARE) aan de Commissie

(6 april 1998)

Betreft: Gevolgen van de stopzetting van het Med-Mediaprogramma

Wegens de stopzetting van het Med-Mediaprogramma ontving een aantal organisaties die in het kader van dit programma moesten worden gesubsidieerd niet de beloofde steun en moesten van hun projecten afzien.

Sommige hiervan bevinden zich momenteel in een moeilijke situatie wegens de ernstige schade die zij hierdoor ondervonden.

Kan de Commissie mededelen wat zij overweegt te doen om de benadeelde organisaties schadeloos te stellen en het Med-Mediaprogramma weer te lanceren?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(5 mei 1998)

Na grondige besprekingen met het Parlement heeft de Commissie vastgesteld dat van nu af aan wordt voldaan aan de door het Parlement gestelde voorwaarden voor het weer op gang brengen van de gedecentraliseerde samenwerking in het Middellandse-Zeegebied.

De Commissie heeft dus besloten de gedecentraliseerde samenwerking in het Middellandse-Zeegebied weer op gang te brengen. Deze nieuwe start betreft drie programma's: Med Campus, waarmee de samenwerking tussen universiteiten moet worden bevorderd; Med Media, dat de samenwerking tussen de media (vorming) betreft en Med Urbs, dat zich richt tot de lokale instanties.

Bovendien herinnert de Commissie, rekening houdend met de verklaring van Barcelona, eraan dat het belangrijk is te zorgen voor een directe samenwerking tussen de vertegenwoordigers van de civiele samenleving. Deze samenwerking is noodzakelijk om de volkeren van Europa en het Middellandse-Zeegebied in de toekomst dichter bij elkaar te brengen en de onderlinge verdraagzaamheid te verbeteren.

Hoewel er geen enkele verplichting geldt ten aanzien van de organisaties die betrokken zijn bij de in 1995 gekozen Med-Mediaprojecten, is het mogelijk dat een aantal organisaties financiële steun ontvangen in het kader van de nieuwe start van deze programma's.

(98/C 386/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1183/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Verwerping van een programma door de Europese Commissie

De Europese Commissie heeft op 18 februari 1998 aan het „Europees Kunstcentrum” (EUARCE) medegedeeld dat het voorstel getiteld „Lieder- en dichtkunst van de orthodoxe eeuwen — De patriarchische stijl van de Byzantijnse hymnen — Lexicografie van de Byzantijnse muziek”, dat het centrum in het kader van het RAPHAEL-programma had ingediend, door DG X/C.4 is verworpen.

Er zij op gewezen dat het voorstel betrekking had op de bijzonder moeizame en alom erkende en geprezen zoektocht naar de authentieke bronnen van de Byzantijnse hymnen, een werk dat wordt uitgevoerd onder auspiciën van Patriarch Bartholomeus. Het centrum dat het voorstel heeft ingediend is trouwens een van de ernstigste in Griekenland en het heeft nog nooit enige communautaire subsidie ontvangen. Het besluit om de aanvraag te verwerpen is hoogst merkwaardig en er wordt opvallend weinig uitleg gegeven over het waarom van deze beslissing.

1. Kan de Commissie uitvoerig en gedetailleerd uiteenzetten waarom hoger vermeld voorstel werd verworpen?
2. Welke instituten of centra hebben wel financiële steun gekregen in het kader van het RAPHAEL-programma, uit welke EU-lidstaten komen zij, over welke onderwerpen gaat het en hoeveel geld is er precies gegeven?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(28 mei 1998)*

De Commissie wijst het geachte parlementslid erop dat er in het kader van de specifieke Raphaël-actie waarbinnen het „Europees Kunstcentrum” zijn voorstel heeft ingediend 511 aanvragen waren en dat, vooral vanwege de zeer beperkte kredieten die aan het Raphaël-programma zijn toegewezen, slechts 43 projecten werden geselecteerd. Dit staat zeer duidelijk vermeld in het antwoord van 18 februari 1998 aan de afgewezen aanvragers. De projecten werden geselecteerd op grond van de aanbevelingen van een groep onafhankelijke deskundigen en met de goedkeuring van het Raphaël-comité, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de nationale autoriteiten van alle lidstaten.

Voorts heeft de Commissie in een recent antwoord (25 maart 1998) op een klacht van de aanvragende organisatie verklaard dat, ondanks de gunstige beoordeling van het betrokken project door een groep van onafhankelijke deskundigen, het wegens de zeer beperkte beschikbare middelen niet mogelijk was haar voorstel, evenmin als vele andere, financieel te ondersteunen.

De documentatie betreffende de geselecteerde projecten en de aan elk hiervan toegekende bedragen zal rechtstreeks worden toegezonden aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat van het Parlement.

(98/C 386/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1184/98**van Graham Mather (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: Rechten van de mens in de Dominicaanse Republiek

Welke stappen onderneemt de Europese Unie om de situatie van de rechten van de mens in de Dominicaanse Republiek te verbeteren? Komt haar optreden de Haïtiaanse arbeiders op de plantages ten goede?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(11 juni 1998)*

De betrekkingen tussen de Dominicaanse Republiek en Haïti zijn vanouds gespannen. De oorzaak hiervoor is de aanwezigheid van Haïtiaanse arbeiders in de suikerproductie van de Dominicaanse Republiek.

De Commissie schenkt de nodige aandacht aan deze situatie en heeft in de loop van de jaren de dialoog tussen beide landen aangemoedigd, hetgeen langzamerhand goede resultaten oplevert. In feite kan sinds 1995 een verbetering van de betrekkingen tussen Haïti en de Dominicaanse Republiek worden vastgesteld; de democratisch verkozen presidenten van beide landen hebben hier ruim aan bijgedragen. President Préval bezocht Santo Domingo in maart 1996 en President Fernandez Reyna wordt in juni 1998 in Port-au-Prince verwacht.

Met de steun van de lidstaten financiert de Commissie via begrotingslijn B-7020 (Mensenrechten en democratisering) een campagne voor maatschappelijke vorming die een positief resultaat heeft opgeleverd tijdens de parlaments- en gemeenteverkiezingen van mei 1998 in de Dominicaanse Republiek.

Onder verantwoordelijkheid van de delegaties van de Commissie in Santo Domingo en Port-au-Prince werden onlangs technische bijeenkomsten gehouden (onder leiding van de nationale ordonnateurs van de twee landen) om gemeenschappelijke acties en programma's op te stellen ten voordele van het milieu, het transport en de infrastructuur in beide landen (deze worden allemaal gefinancierd door het Europees Ontwikkelingsfonds). Een van de belangrijkste en gevoeligste projecten, waarvoor de Dominicaanse regering een financieringsvoorstel indiende bij de Commissie, is precies gericht op het geven van steun aan gastarbeiders (hoofdzakelijk Haïtiaanse arbeiders) in de suikerproducerende gebieden („Bateyes”) van de Dominicaanse Republiek.

(98/C 386/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1197/98
van Concepció Ferrer (PPE) aan de Commissie
(24 april 1998)

Betreft: Mensenrechten in China

Op 16 maart jl. heeft commissaris Brittan een onderhoud gehad met de Chinese dissident Wei Jingsheng en met hem gesproken over de kwestie van de mensenrechten in China. Naar aanleiding hiervan verklaarde hij dat de EU een eventuele resolutie waarin kritiek wordt uitgeoefend op China in de Commissie mensenrechten van de Verenigde Naties noch zou indienen noch zou ondersteunen.

Kan de commissaris aangeven wat de Commissie ertoe beweegt om een dergelijke resolutie ter bescherming van de eerbiediging van de mensenrechten in China noch te ondersteunen noch in te dienen?

Is de Commissie niet van oordeel dat het communautaire beleid ter bescherming van de mensenrechten een dergelijke resolutie noodzakelijk maakt?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(8 mei 1998)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1131/98 van de heer Salafranca Sánchez-Neyra ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 354 van 19.11.1998.

(98/C 386/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1207/98
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(24 april 1998)

Betreft: Concurrentievermogen

In het verslag van het Parlement (A-0113/97) over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie inzake het concurrentievermogen (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdocument van de Commissie over een Europees beleid voor kwaliteitsbevordering ter verhoging van het Europees concurrentievermogen (SEC(96) 2000) wordt geconstateerd dat de prijzen van de voornaamste diensten in Europa hoger liggen dan in de Verenigde Staten en in Japan en dat er, hoewel er sedert de invoering van de interne markt vooruitgang is geboekt, nog altijd sectoren zijn, zoals communicatie, waar toegangsbeperkingen bestaan.

Wat denkt de Commissie te doen om deze beperkingen uit de wereld te helpen?

(98/C 386/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1208/98
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(24 april 1998)

Betreft: Concurrentievermogen

In het verslag van het Parlement (A-0113/97) over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie inzake het concurrentievermogen (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdocument van de Commissie over een Europees beleid voor kwaliteitsbevordering ter verhoging van het Europees concurrentievermogen (SEC(96) 2000) wordt geconstateerd dat de prijzen van de voornaamste diensten in Europa hoger liggen dan in de Verenigde Staten en in Japan en dat er, hoewel er sedert de invoering van de interne markt vooruitgang is geboekt, nog altijd sectoren zijn, zoals vervoersnetwerken, waar toegangsbeperkingen bestaan.

Wat denkt de Commissie te doen om deze beperkingen uit de wereld te helpen?

(98/C 386/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1209/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(24 april 1998)

Betreft: Concurrentievermogen

In het verslag van het Parlement (A-0113/97) over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie inzake het concurrentievermogen (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdocument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid voor kwaliteitsbevordering ter verhoging van het Europees concurrentievermogen (SEC(96) 2000) wordt geconstateerd dat de prijzen van de voornaamste diensten in Europa hoger liggen dan in de Verenigde Staten en in Japan en dat er, hoewel er sedert de invoering van de interne markt vooruitgang is geboekt, nog altijd sectoren zijn, zoals distributie, waar toegangsbeperkingen bestaan.

Wat denkt de Commissie te doen om deze beperkingen uit de wereld te helpen?

(98/C 386/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1210/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(24 april 1998)

Betreft: Concurrentievermogen

In het verslag van het Parlement (A-0113/97) over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie inzake het concurrentievermogen (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdocument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid voor kwaliteitsbevordering ter verhoging van het Europees concurrentievermogen (SEC(96) 2000) wordt geconstateerd dat de prijzen van de voornaamste diensten in Europa hoger liggen dan in de Verenigde Staten en in Japan en dat er, hoewel er sedert de invoering van de interne markt vooruitgang is geboekt, nog altijd sectoren zijn, zoals energie, waar toegangsbeperkingen bestaan.

Wat denkt de Commissie te doen om deze beperkingen uit de wereld te helpen?

(98/C 386/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1211/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(24 april 1998)

Betreft: Concurrentievermogen

In het verslag van het Parlement (A-0113/97) over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie inzake het concurrentievermogen (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdocument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid voor kwaliteitsbevordering ter verhoging van het Europees concurrentievermogen (SEC(96) 2000) wordt geconstateerd dat de prijzen van de voornaamste diensten in Europa hoger liggen dan in de Verenigde Staten en in Japan en dat er, hoewel er sedert de invoering van de interne markt vooruitgang is geboekt, nog altijd sectoren zijn, zoals overheidsaanbestedingen, waar toegangsbeperkingen bestaan.

Wat denkt de Commissie te doen om deze beperkingen uit de wereld te helpen?

(98/C 386/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1212/98**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)**Betreft: Concurrentiepositie*

In het verslag A-0113/97 van het Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie op het punt van concurrentie (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdokument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid ter bevordering van de kwaliteit om de Europese concurrentiepositie te versterken (SEC(96) 2000) luidt het verzoek of de Commissie met conclusies wil komen over de reden dat bepaalde Europese sectoren zoals voedsel, dranken, tabak en meubels beter functioneren dan hun tegenvoeters in de Verenigde Staten en Japan waar het gaat om de toegevoegde industriële waarde.

Hoe functioneren deze sectoren in vergelijking met de Verenigde Staten?

(98/C 386/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1213/98**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)**Betreft: Concurrentiepositie*

In het verslag A-0113/97 van het Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie op het punt van concurrentie (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdokument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid ter bevordering van de kwaliteit om de Europese concurrentiepositie te versterken (SEC(96) 2000) luidt het verzoek of de Commissie met conclusies wil komen over de reden dat bepaalde Europese sectoren zoals voeding, beter functioneren dan hun tegenvoeters in de Verenigde Staten en Japan waar het gaat om de toegevoegde industriële waarde.

Wanneer denkt zij met haar conclusies te komen?

(98/C 386/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1214/98**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)**Betreft: Concurrentiepositie*

In het verslag A-0113/97 van het Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie op het punt van concurrentie (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdokument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid ter bevordering van de kwaliteit om de Europese concurrentiepositie te versterken (SEC(96) 2000) luidt het verzoek of de Commissie met conclusies wil komen over de reden dat bepaalde Europese sectoren zoals dranken, beter functioneren dan hun tegenvoeters in de Verenigde Staten en Japan waar het gaat om de toegevoegde industriële waarde.

Wanneer denkt zij met haar conclusies te komen?

(98/C 386/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1215/98**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)**Betreft: Concurrentiepositie*

In het verslag A-0113/97 van het Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie op het punt van concurrentie (COM(96) 0463 — C-0622/96) en over het werkdokument van de diensten van de Commissie over een Europees

beleid ter bevordering van de kwaliteit om de Europese concurrentiepositie te versterken (SEC(96) 2000) luidt het verzoek of de Commissie met conclusies wil komen over de reden dat bepaalde Europese sectoren zoals tabak, beter functioneren dan hun tegenvoeters in de Verenigde Staten en Japan waar het gaat om de toegevoegde industriële waarde.

Wanneer denkt zij met haar conclusies te komen?

(98/C 386/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1216/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Concurrentiepositie

In het verslag A-0113/97 van het Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad over de vergelijking van resultaten (Benchmarking) van de Europese industrie op het punt van concurrentie (COM(96) 0463 – C-0622/96) en over het werkdocument van de diensten van de Commissie over een Europees beleid ter bevordering van de kwaliteit om de Europese concurrentiepositie te versterken (SEC(96) 2000) luidt het verzoek of de Commissie met conclusies wil komen over de reden dat bepaalde Europese sectoren zoals meubels, beter functioneren dan hun tegenvoeters in de Verenigde Staten en Japan waar het gaat om de toegevoegde industriële waarde.

Wanneer denkt zij met haar conclusies te komen?

Gecombineerd Antwoord

**van de heer Bangemann namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1207/98, E-1208/98, E-1209/98, E-1210/98,
E-1211/98, E-1212/98, E-1213/98, E-1214/98, E-1215/98 en E-1216/98**

(14 mei 1998)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1217/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Europese Centrale Bank

Overeenkomstig artikel 109 A, paragraaf 2, sub a) van het Verdrag betreffende de Europese Unie zal de directie van de Europese Centrale Bank bestaan uit een voorzitter, een vice-voorzitter en vier leden. In sub b) staat te lezen dat deze worden benoemd door de lidstaten wanneer op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders overeenstemming is bereikt op aanbeveling van de Raad en na raadpleging van het Europees Parlement en de Raad van bankgouverneurs.

Hoe denkt de Commissie over het volgende: kan er een ander soort directie worden overwogen zodat alle landen die meedoen met de EMU, in het uitvoerend comité van de Europese Centrale Bank vertegenwoordigd zijn?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(11 juni 1998)

Het EG-Verdrag bepaalt uitdrukkelijk dat de directie van de Europese Centrale Bank (ECB) bestaat uit de president, de vice-president en vier andere leden (artikel 109A, lid 2). Indien er lidstaten met een derogatie zijn, kan het aantal leden van de directie kleiner zijn, maar in geen geval minder dan vier (artikel 109L, lid 1).

De Raad van bestuur van de ECB — het hoogste besluitvormende orgaan van de bank — is samengesteld uit de presidenten van de nationale centrale banken van alle deelnemende lidstaten en de leden van de directie van de ECB.

Voorts behoort ook de Algemene Raad tot de besluitvormende organen van de ECB. De bevoegdheden van dit orgaan zijn vastgesteld in artikel 47 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB). In deze Algemene Raad hebben de presidenten van de nationale centrale banken van alle lidstaten zitting.

(98/C 386/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1218/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Europese Centrale Bank

Overeenkomstig artikel 109 A, paragraaf 2, sub a) van het Verdrag betreffende de Europese Unie zal de directie van de Europese Centrale Bank bestaan uit een voorzitter, een vice-voorzitter en vier leden. In sub b) staat te lezen dat deze worden benoemd door de lidstaten wanneer op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders overeenstemming is bereikt op aanbeveling van de Raad en na raadpleging van het Europees Parlement en de Raad van bankgouverneurs.

Hoe denkt de Commissie over het volgende: is er bij de samenstelling van de directie van de Europese Centrale Bank rekening gehouden met de mogelijkheid dat vertegenwoordigers van landen die niet met de EMU meedoen, participeren?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(11 juni 1998)

De directie van de Europese Centrale Bank (ECB) bestaat uit de president, de vice-president en vier andere leden. Alleen zij die de nationaliteit van één van de deelnemende lidstaten hebben, kunnen lid van de directie zijn.

De Raad van bestuur van de ECB bestaat uit de leden van de directie van de ECB en de presidenten van de nationale centrale banken van de deelnemende lidstaten. De Raad van bestuur en de directie zijn de besluitvormende organen van de ECB die het Europees Stelsel van Centrale Bank (ESCB) leiden.

Het derde besluitvormende orgaan van de ECB is de Algemene Raad, die is samengesteld uit de president, de vice-president en de presidenten van de nationale centrale banken van alle lidstaten. De Algemene Raad heeft hoofdzakelijk adviserende bevoegdheden en zorgt voor het contact tussen de centrale banken van deelnemende en niet-deelnemende lidstaten.

Het EG-Verdrag en de statuten van het ESCB sluiten niet uit dat de ECB functionarissen uit nog niet deelnemende lidstaten („pre-ins”) in dienst neemt.

(98/C 386/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1219/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Europese Centrale Bank

Overeenkomstig artikel 109 A, paragraaf 2, sub a) van het Verdrag betreffende de Europese Unie zal de directie van de Europese Centrale Bank bestaan uit een voorzitter, een vice-voorzitter en vier leden. In sub b) staat te lezen dat deze worden benoemd door de lidstaten wanneer op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders overeenstemming is bereikt op aanbeveling van de Raad en na raadpleging van het Europees Parlement en de Raad van bankgouverneurs.

Hoe denkt de Commissie over het volgende: hoe zou deze selectie in de praktijk moeten plaatsvinden opdat de meest geschikte kandidaten worden gekozen en er een evenwicht tussen de nationaliteiten wordt bewaard?

Antwoord van de heer De Silguy namens de Commissie

(11 juni 1998)

Het EG-Verdrag bepaalt dat de leden van de directie worden gekozen uit personen met een erkende reputatie en beroepservaring op monetair of bancaire gebied, en in onderlinge overeenstemming door de regeringen van de lidstaten op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders worden benoemd.

De benoemingsprocedure begint met een aanbeveling van de Raad, die daarbij rekening houdt met het voorschrift dat de te benoemen personen een erkende reputatie en beroepservaring op monetair of bancaire gebied moeten hebben. Het Parlement en de Raad van bestuur van de Europese Centrale Bank (ECB) worden naar aanleiding van de aanbeveling van de Raad geraadpleegd. Bij de oprichting van de ECB, dat wil zeggen bij de benoeming van de eerste directie, wordt de taak van de Raad van bestuur van de ECB vervuld door de Raad van het Europees Monetair Instituut (EMI) (artikel 109 A, lid 2, van het EG-Verdrag, artikel 50 van de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank). Zowel het Parlement als de Raad van het EMI respectievelijk de Raad van bestuur van de ECB brengen advies uit over de vraag of de te benoemen personen aan bovenstaande voorschriften voldoen.

De Commissie speelt in deze procedure geen formele rol.

Overigens hebben de staatshoofden en regeringsleiders tijdens hun bijeenkomst op 2 mei 1998 verklaard dat zij „bij hun toekomstige besluiten krachtens artikel 109 A, lid 2, in overeenstemming met een uitgebalanceerd toerbeurtbeginsel, het nodige gewicht en de nodige aandacht schenken aan de aanbevelingen voor onderdanen van lidstaten die geen leden leveren van de directie die overeenkomstig artikel 50 van de statuten van de ECB is benoemd”.

(98/C 386/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1234/98

van Iiona Graenitz (PSE) aan de Commissie

(9 april 1998)

Betreft: Kippenhouderij

Welke verbeteringen op dierenbeschermingsgebied heeft de Commissie bij de nieuwe opzet van het landbouwbeleid in Agenda 2000 voorgesteld voor het houden van landbouwhuisdieren, met name voor legbatterijen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(4 mei 1998)

Agenda 2000 ⁽¹⁾ gaat niet specifiek op het welzijn van dieren in, maar behandelt wel een aantal algemene thema's van het landbouwbeleid, waaronder de intensivering van de milieubescherming, inclusief dierenbescherming.

De Commissie vestigt de aandacht op het aan het Verdrag van Amsterdam gehechte protocol terzake, waarin de Commissie en de lidstaten wordt opgedragen om op het gebied van landbouw, vervoer, interne markt en onderzoek ten volle rekening te houden met de eisen inzake het welzijn van dieren.

Op 11 maart 1998 heeft de Commissie aan de Raad een mededeling doen toekomen die vergezeld ging van een voorstel voor een nieuwe richtlijn van de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van legkippen in diverse houderijsystemen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ COM(97) 2000 def.

⁽²⁾ COM(98) 135 def.

(98/C 386/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1237/98
van Allan Macartney (ARE) aan de Commissie
(29 april 1998)

Betreft: Verzekeringspremiebelasting in het Verenigd Koninkrijk

Heeft de Commissie aandacht geschonken aan de gevolgen die de hogere verzekeringspremiebelasting in het Verenigd Koninkrijk heeft voor de branche verhuur en verkoop van elektrische apparaten, de toeristenindustrie en de automobielsector?

De verzekeringspremiebelasting werd ingevoerd om de zogenaamde „value shifting” te vermijden. Heeft de Commissie een schatting gemaakt van de gevolgen van de invoering van de hogere verzekeringspremiebelasting voor de reisverzekeringenmarkt, terwijl de mogelijkheid van „value shifting” hier niet aanwezig lijkt te zijn? Is het de Commissie bekend dat sedert de invoering van deze hogere belasting het aantal afgesloten reisverzekeringen is teruggelopen?

Is het de Commissie verder bekend dat de hogere verzekeringspremiebelasting heeft geleid tot een toename van de niet-verzekerde garanties voor motorvoertuigen, zodat de bescherming voor de autobezitters in het VK is verminderd?

Is de hogere verzekeringspremiebelasting voor de genoemde sectoren in overeenstemming met het beginsel van vrijheid van dienstverlening en met de communautaire mededingingswetgeving?

Heeft de Commissie gereageerd op de klachten van de betrokken sectoren over de verzekeringspremiebelasting, en zo ja, hoe luidde haar antwoord?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(15 juni 1998)

De Commissie heeft in 1997 meerdere klachten ontvangen betreffende de verhoging van de belasting op verzekeringspremies in de reisindustrie en in de branche verhuur en verkoop van elektrische apparaten. Deze klachten worden momenteel onderzocht, en met name getoetst aan artikel 92 van het EG-Verdrag. De betrokken belastingtarieven waren door de Britse autoriteiten met ingang van 1 april 1997 verhoogd in het kader van de bestrijding van BTW-ontwijking.

In aansluiting op gesprekken die de Britse autoriteiten eind 1997 met de Commissie hebben gevoerd, hebben zij de Commissie per brief van 6 mei 1998 kennis gegeven van de uitbreiding van het verhoogde belastingtarief voor verzekeringspremies tot alle beroepsgroepen die reisverzekeringen verkopen. Deze maatregel wordt op 1 augustus 1998 effectief en neemt volgens de Commissie het discriminerende karakter van het in 1997 ingevoerde hogere tarief voor reisverzekeringen weg. Tevens maakt hij een einde aan de potentiële begunstiging van de beroepsgroepen die niet aan het hogere tarief waren onderworpen.

Anderzijds wordt het onderzoek betreffende de verhoging van de belasting op verzekeringspremies voor elektrische apparaten bij de Commissie voortgezet.

De Commissie zal haar antwoord op de ingediende klachten bekendmaken zodra zij een conclusie heeft getrokken inzake de gevolgen van de maatregelen in kwestie.

(98/C 386/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1247/98
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(29 april 1998)

Betreft: Weigering van paspoorten aan Kroatische vluchtelingen

Tijdens de oorlog in het voormalige Joegoslavië zijn vluchtelingen uit alle deelstaten van dat land Griekenland binnengekomen. Velen van hen verblijven daar nog steeds. Krachtens de nieuwe wetgeving in Griekenland moeten zij, om werk te kunnen vinden en in het land te mogen blijven, in het bezit geraken van een „groene arbeidskaart”. Een belangrijke voorwaarde voor de afgifte van een dergelijke kaart is dat de identiteit van de vluchtelingen aan de hand van hun paspoort wordt vastgesteld.

Volgens berichten in de Griekse pers weigert de ambassade van Kroatië in Griekenland nieuwe paspoorten ter vervanging van verlopen exemplaren uit te geven, met als gevolg dat de Kroatische staatsburgers die zich in Griekenland bevinden en daar willen werken, geen arbeidskaart kunnen verkrijgen.

Kan de Commissie meedelen of zij op de hoogte is van genoemde handelwijze van de Kroatische ambassade in Griekenland?

Overwegende dat het beleid van de EU erop gericht is de terugkeer van de vluchtelingen naar hun woonsteden te bevorderen, dat acties als bovengenoemde een schending van de mensenrechten betekenen en dat Kroatië een land is dat financiële steun uit het communautaire PHARE-programma ontvangt, welke maatregelen zij denkt te nemen opdat Kroatië zijn verplichtingen nakomt die uit dit communautair programma voortvloeien?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(18 mei 1998)

De Commissie is niet op de hoogte van de details die betreffende deze specifieke kwestie door het geachte parlementslid zijn meegedeeld, maar deelt zijn bezorgdheid met betrekking tot de weigering van welke staat dan ook om paspoorten toe te kennen aan zijn staatsburgers.

Sinds augustus 1995 komt Kroatië niet meer in aanmerking voor het PHARE-programma. Zowel de voorwaarden om voor dit programma in aanmerking te komen als andere betrekkingen met de Gemeenschap werden door de Raad opgesteld in zijn conclusies van 29 april 1997. Naast de democratische hervormingen en de eerbiediging van de algemeen erkende normen ten aanzien van de mensen- en minderheidsrechten, omvatten deze voorwaarden ook de naleving van de verplichtingen in het kader van de vredesakkoorden waarin vermeld staat „dat aan de ontheemden... en de vluchtelingen reële kansen moeten worden geboden om naar hun plaats van oorsprong terug te keren.” De Commissie heeft onlangs meegedeeld dat, zolang Kroatië deze voorwaarden niet naleeft, zij geen economische en financiële bijstand in het kader van PHARE zal toekennen en geen onderhandelingszaken zal beginnen betreffende een samenwerkingsakkoord.

Volgens de laatste conclusies van de Commissie betreffende de naleving van deze voorwaarden kan de rechtvaardiging van de huidige, aan Kroatië toegekende autonome handelspreferenties in feite in twijfel worden getrokken tenzij Kroatië vooruitgang boekt met betrekking tot de relevante criteria.

(98/C 386/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1248/98

van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Dierenpaspoorten

Kan de Commissie mededelen of in andere lidstaten dierenpaspoorten worden gebruikt en, zo ja, wie de kosten draagt en hoeveel deze ongeveer bedragen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 mei 1998)

Krachtens artikel 3, eerste alinea, onder c), van Verordening (EG) 820/97 van de Raad van 21 april 1997 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten (1) maken dierenpaspoorten deel uit van de identificatie- en registratieregeling voor runderen.

Dierenpaspoorten zijn krachtens de communautaire regelgeving alleen van toepassing voor runderen en zij maken verplicht deel uit van de identificatie- en registratieregeling voor runderen in alle lidstaten.

Met betrekking tot de kosten moet worden verwezen naar artikel 9 van bovengenoemde verordening waarin staat dat „de lidstaten de kosten verbonden aan de in artikel 3 bedoelde systemen..... ten laste kunnen brengen van de..... houders”. Voorts moet worden verwezen naar bijlage C, hoofdstuk I, bij Richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en veterinaire controles zoals bedoeld in de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG en 91/496/EEG ⁽²⁾ (gewijzigd en geconsolideerd) met betrekking tot de financiering van de veterinaire inspecties en controles, waarin als algemene regel wordt gesteld dat de controles bij de oorsprong worden gefinancierd en dat een retributie moet worden geheven. Het toepassingsgebied, het niveau van de retributie, de uitvoeringsbepalingen en met name de omschrijving van de retributieplichtige, alsmede de uitzonderingsgevallen zijn evenwel nog niet vastgesteld. Binnen dat kader moeten de lidstaten voorlopig zelf de nodige voorschriften vaststellen op basis van de nationale regelgeving ter zake.

De Commissie beschikt niet over gegevens betreffende de daaraan verbonden kosten.

⁽¹⁾ PB L 117 van 7.5.1997.

⁽²⁾ PB L 32 van 5.2.1985.

(98/C 386/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1253/98

van Odile Leperre-Verrier (ARE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Europees actieprogramma voor de jeugd

Kan de Commissie meedelen hoe het staat met het Euro-mediterrane actieprogramma voor de jeugd waarvan tijdens een van de vergaderingen van de Euro-mediterrane landen sprake was?

Kan de Commissie meedelen wat de hoofdlijnen van dit programma zijn en binnen welke termijn dergelijke maatregelen ten uitvoer kunnen worden gelegd?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(25 mei 1998)

De verklaring van Barcelona geeft prioriteit aan gezamenlijke activiteiten van de Gemeenschap en de twaalf mediterrane partnerlanden op het gebied van de jeugd. Het werkprogramma stelt: „Er moet een Euromediterraan jongerenuitwisselingsprogramma worden ingesteld dat is gebaseerd op de ervaring die in Europa is opgedaan, met inachtneming van de behoeften van de partners”.

De conclusies van de tweede Euromediterrane Conferentie van ministers van Buitenlandse Zaken wijzen nogmaals op deze doelstelling en stellen dat binnenkort specifieke initiatieven op het gebied van de jeugd zullen worden voorgelegd. De Commissie hecht bijzonder belang aan deze sector en heeft hiertoe de nodige contacten gelegd. De Commissie werkt aan de instelling van een dergelijke activiteit, die in 1998 van start zou kunnen gaan.

(98/C 386/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1262/98

van Edith Müller (V) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Betrekkingen met de kandidaatlanden en opleidingsprogramma's

Via welke bestuurlijke initiatieven en programma's versterkt de Commissie haar betrekkingen met de kandidaatlanden (opleidingsprogramma's, stages, enz.), vooral nu de landen in Midden- en Oost-Europa zich op hun toetreding moeten voorbereiden?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(25 mei 1998)*

De conclusies van de Europese Raad van Kopenhagen, die door de Raad van Essen zijn bevestigd, bepalen dat aan de landen van Midden- en Oost-Europa die Europa-overeenkomsten gesloten hebben met de Europese Gemeenschap, de mogelijkheid geboden moet worden deel te nemen aan programma's van de Gemeenschap, vooral op het gebied van onderwijs, opleiding en jeugd, waarbij Phare-fondsen kunnen worden aangesproken om een deel van de hieraan verbonden kosten te dekken. Voor Hongarije en Roemenië werd de formele vaststelling van de rechtsgronden voor de uitvoering van dit besluit op 1 september 1997 afgerond; voor Tsjechië op 1 oktober 1997, voor Polen op 1 maart 1998 en voor Slowakije op 1 april 1998.

Met ingang van bovengenoemde data zijn deze landen volledig geïntegreerd in de programma's Leonardo da Vinci, Socrates en Jeugd voor Europa. Aan de landen die eind 1997 deelnamen zijn reeds fondsen toegewezen voor door hen ingediende projecten.

Bulgarije heeft gevraagd gedeeltelijk in de programma's te participeren. Aan de voorbereiding van de Baltische landen op de integratie in de programma's wordt gewerkt. De voorbereiding van Slovenië zal aanvangen zodra de Europa-Overeenkomst in werking treedt.

Ondertussen blijft het Tempus-Programma operationeel; het wordt nog steeds, hoewel in steeds mindere mate, gefinancierd met Phare-middelen. Het Tempus-programma zal geleidelijk worden afgebouwd, naarmate de kandidaatlanden intensiever deelnemen aan de programma's van de Gemeenschap. Aan de financiering voor deze landen zal eind 1999 een definitief eind komen.

Een van de twee prioriteiten in de nieuwe oriëntatie van het Phare-Programma is de institutionele versterking in de kandidaatlanden; het belangrijkste instrument hiervoor is het opzetten van samenwerkingsverbanden op bestuurlijk niveau tussen de kandidaatlanden en de lidstaten. Het doel is praktische bijstand te verlenen aan de kandidaatlanden bij het opzetten van de institutionele en bestuurlijke capaciteit voor de uitvoering en handhaving van het acquis. Het fundament voor deze samenwerkingsverbanden wordt gevormd door de langdurige detachering van deskundigen uit de lidstaten in de kandidaatlanden, en de opleiding van deelnemers uit de kandidaatlanden in de lidstaten. Daarnaast zullen ook andere componenten een rol spelen, vooral gerichte opleidingsactiviteiten. Ambtenaren zullen de mogelijkheid krijgen opleidingsprogramma's te volgen die verband houden met de integratie in de Gemeenschap en de specifieke toepassing van het acquis. Speciale programma's worden ontwikkeld voor de opleiding van rechters en diplomaten.

(98/C 386/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1269/98**van Nikolaos Papakyrizis (PSE) aan de Commissie***(21 april 1998)*

Betreft: Dekking van de kosten bij ernstige ziekten

Kan de Commissie op basis van de tot dusverre gevolgde praktijk meedelen hoe ernstige ziekten zoals botkanker (100 % dekking) financieel door de ziektekostenverzekering worden afgewikkeld, wanneer de behandeling gezien het specifieke karakter van het geval plaatsvindt in een niet-lidstaat zoals Zwitserland, de Verenigde Staten, enz.?

Zijn er in het verleden gevallen geweest waarin de behandeling van kanker in een niet-lidstaat voor 100 % werd gedekt? Zo ja, kan de Commissie dan aangeven:

- welke landen dat waren?
- welke dekking werd verleend, op welke basis eventuele dekkingsplafonds/limieten werden toegepast en in welk stadium van de therapie?
- of er sprake was van rechtstreekse vergoeding van de ziektekosten door de ziektekostenverzekering?
- in hoeverre de kosten werden geaccepteerd en vergoed voor een persoon die een minderjarig kind of een ernstig zieke begeleidde?

- of sprake was van specifieke plafonds in geval van:
  1. spoedopname in het ziekenhuis
  2. bloedtransfusie
  3. intensieve behandeling in een geïsoleerde ruimte
  4. behandeling in het ziekenhuis wegens insufficiëntie van het immuunsysteem?
- of bij de berekening van de vergoedingen referentietarieven ten opzichte van een bepaald land zijn gehanteerd? Zo ja, welk land en om welke reden?

Indien voor een aantal van de bovengenoemde gevallen geen gegevens beschikbaar zijn, omdat tot dusverre geen dergelijke gevallen zijn behandeld, wordt de Commissie verzocht te antwoorden op basis van de bestaande praktijk.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(14 mei 1998)

De praktijk van de afwikkelingsbureaus van het gemeenschappelijk stelsel van ziektekostenverzekering (RCAM) wordt hierna beschreven.

De medische kosten van een aangeslotene die lijdt aan een door het tot aanstelling bevoegde gezag erkende ernstige ziekte worden volledig (100 %) vergoed, op voorwaarde dat deze kosten rechtstreeks verband houden met deze ernstige ziekte. De getroffen aangeslotene is vrij in de keuze van een arts en van een verpleeginrichting, die ook gevestigd mogen zijn in landen die geen deel uitmaken van de Europese Unie. De kosten van ziekenhuisopname kunnen op verzoek van de aangeslotene rechtstreeks worden vergoed door het RCAM, dat de rekeningen ontvangt en betaalt.

De kosten van consulten, medische geneeskundige onderzoeken, radiologie, analyses, geneesmiddelen, operaties en andere medische verrichtingen, waaronder spoedopname in het ziekenhuis, bloedtransfusies, intensieve behandeling in een geïsoleerde ruimte en behandelingen wegens insufficiëntie van het immuunsysteem worden volledig vergoed voor zover zij rechtstreeks met de ernstige ziekte samenhangen en niet onder de werkingssfeer vallen van bijlage I, afdeling XV, punt 3, van de regeling inzake de ziektekostenverzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, waarin namelijk wordt bepaald dat het gedeelte van de kosten dat door het afwikkelingsbureau, na advies van de raadgevend arts, buitensporig wordt geacht, niet wordt vergoed.

Na advies van de raadgevend arts van het afwikkelingsbureau kan, bij wijze van uitzondering, een vergoeding van 85 % tot een maximumbedrag van 1.535 Belgische frank per dag worden toegekend voor de verblijfkosten (in het ziekenhuis) van een gezinslid dat, op voorschrift van de behandelende arts, een in het ziekenhuis opgenomen rechthebbende vergezelt, wanneer deze wegens zijn leeftijd en/of de aard van zijn aandoening bijzondere hulp van een gezinslid behoeft (bijlage I, afdeling III, punt 3, van de bovengenoemde regeling).

Dit bedrag luidt evenals alle andere maxima die in de regeling worden vermeld, in Belgische frank en wordt als referentie voor België en de landen buiten de Unie gebruikt. Elk jaar worden op basis van de beschikbare statistieken egalisatiecoëfficiënten uitgewerkt waarmee deze maximumvergoedingen kunnen worden aangepast aan de prijsveranderingen die in de verschillende lidstaten, maar niet in de landen buiten de Unie, worden vastgesteld.

De kosten van de heen- en terugreis van de patiënt — en eventueel van het begeleidende gezinslid — tussen het land waar deze zijn woonplaats heeft en het land waar de ziekenhuisopname plaatsvindt, worden niet vergoed, evenmin als de kosten in verband met dienstverlening of de levering van goederen zoals toiletartikelen, extra drank, de huur van een telefoon of koelkast, telefoonrekeningen, bezoek aan een kapper, krantenabonnementen of de aanschaf van tijdschriften.

In 1997 hebben de afwikkelingsbureaus in totaal 5 gevallen behandeld van aangeslotenen die als ernstig ziek worden erkend en die geneeskundige kosten buiten de Unie hebben gemaakt (3 gevallen in Zwitserland en 2 gevallen in de Verenigde Staten). De regeling is in alle vijf gevallen op de bovenbeschreven wijze toegepast. In één geval achtte het afwikkelingsbureau bepaalde kosten, na advies van de raadgevend arts, buitensporig, waarna het de betrokken bedragen overeenkomstig het bepaalde in bijlage I, afdeling XV, punt 3, van de regeling verlaagde.

Opgemerkt zij dat, daar medische diagnoses onder het medisch geheim vallen, deze niet aan de afwikkelingsbureaus worden medegedeeld. Bijgevolg kunnen deze bureaus voor de bovengenoemde gevallen niet aangeven om welke ziekten het gaat.

(98/C 386/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1274/98**van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: EU-landen belemmeren inning van kindergeld

De Deense staat heeft nog DKR 323 miljoen (1993) tegoed van vaders die vrouw en kinderen in Denemarken in de steek hebben gelaten en naar het buitenland zijn uitgeweken.

De procedure om dit geld te incasseren is erg duur en moeizaam. Met name Duitsland belemmert een effectieve inning van dit geld. Zo moet elk stuk papier aan de betreffende Duitse instantie door een beëdigd vertaler worden vertaald, wat het proces erg duur en moeizaam maakt.

Meent de Commissie niet dat er een oplossing moet worden gevonden, zodat de mogelijkheid om aan de overheid verschuldigd geld te innen van personen die naar een andere lidstaat uitwijken, niet wordt bemoeilijkt door omslachtige procedures in de lidstaten?

Antwoord van Mevrouw Gradin namens de Commissie*(24 juli 1998)*

De onderhoudsverplichtingen vallen onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Brussel van 1968 betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken. Dit Verdrag stelt de op dit gebied van toepassing zijnde voorschriften inzake de bevoegdheid vast (artikel 5, lid 2), houdt de erkenning van rechtswege in van de beslissingen die zijn gewezen door de rechterlijke instanties en autoriteiten van de lidstaten die bevoegd zijn om te beslissen over de verzoeken om alimentatie en regelt de procedure tot verkrijging van het exequatur met het oog op de executie van de beslissingen in een andere lidstaat. Dit Verdrag is door alle lidstaten geratificeerd en is derhalve van toepassing in het kader van de betrekkingen tussen Denemarken en Duitsland. Het regelt echter niet alle aspecten van de procedure in de lidstaat waar de beslissing moet worden ten uitvoer gelegd, en het staat in het bijzonder toe dat de lidstaten een vertaling van de documenten eisen.

Het Verdrag wordt momenteel herzien door de instanties van de Raad. In deze context heeft de Commissie een voorstel voor een herziene versie van het Verdrag ⁽¹⁾ ingediend waarbij het vooral de bedoeling is de erkenning en de tenuitvoerlegging van de beslissingen te vereenvoudigen en te versnellen, met name door de invoering van een verklaring die de oorspronkelijke beslissing vergezelt en waarin aan de autoriteit van de lidstaat waar de beslissing wordt ten uitvoer gelegd, de voor het exequatur noodzakelijke informatie wordt verstrekt. De vraag of het al dan niet opportuun is het recht te handhaven om een vertaling van de beslissing en van de bewijsstukken te eisen, werd door de instanties van de Raad besproken, maar er werd hieromtrent nog geen enkele beslissing genomen.

Er dient aan herinnerd te worden dat, in het kader van de politieke samenwerking, de lidstaten een verdrag hebben opgesteld over de vereenvoudiging van de procedures betreffende de invordering van alimentatie in het buitenland (1990). Dit verdrag is er vooral op gericht in elke lidstaat een centrale autoriteit aan te wijzen die de alimentatieplichtige moet opsporen moet zorgen voor de exequaturprocedure en alle maatregelen moet nemen om de uitvoering van de beslissing te vergemakkelijken. Dit verdrag werd nog niet door alle lidstaten geratificeerd en is nog niet in werking getreden.

Een aantal lidstaten, en in het bijzonder Denemarken en Duitsland, heeft daarentegen het Haags verdrag van 1973 ondertekend inzake de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen jegens kinderen alsmede het verdrag van New York van 1956 betreffende de invordering van onderhoudsbijdragen in het buitenland. Dit laatste Verdrag, waarin eveneens een centrale autoriteit wordt aangewezen en dat reeds in werking is getreden, heeft echter het nadeel dat alle stukken van het dossier moeten worden vertaald, hetgeen in een aantal gevallen een doeltreffende toepassing van het Verdrag in de weg staat.

⁽¹⁾ COM(97) 609.

(98/C 386/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1275/98
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie*(29 april 1998)**Betreft:* Verschillen in drugsbeleid

Het drugsbeleid van de lidstaten loopt sterk uiteen. Toch is er steeds weer een tendens om op dit terrein in Europees verband een gemeenschappelijke aanpak tot stand te brengen.

1. Beschikt de Commissie over studies en gedetailleerde statistische gegevens inzake drugsgebruik, drugsverslaving en drugsdelicten in de verschillende lidstaten?
2. Beschikt de Commissie over gegevens waaruit blijkt dat wijzigingen in het drugsbeleid in de lidstaten tot succes hebben geleid of op een fiasco zijn uitgelopen?
3. Beschikt de Commissie over gegevens waaruit blijkt dat de zogenoemde drugsroutes in verband met de openstelling naar het oosten zijn verlegd?
4. Over welke informatie en statistische gegevens beschikt de Commissie met betrekking tot drugsgebruik, drugshandel en drugsdelicten in de kandidaat-lidstaten?
5. Beschikt de Commissie over gegevens met betrekking tot de in geval van drugsdelicten opgelegde straffen in de lidstaten en de kandidaat-lidstaten die zij ter beschikking kan stellen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(19 juni 1998)*

1. en 2. De Commissie vestigt de aandacht van de geachte afgevaardigde op het mandaat en de werkzaamheden van het Europese Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (EWDD) (Verordening (EEG) 302/93 van de Raad van 8 februari 1993 ⁽¹⁾), die erop gericht zijn de Gemeenschap en haar lidstaten te voorzien van objectieve, betrouwbare en op Europees niveau vergelijkbare informatie over het verschijnsel drugs en drugsverslaving en de gevolgen daarvan. Een overzicht van deze werkzaamheden wordt gepresenteerd in de jaarverslagen van het EWDD over de stand van de drugsproblematiek.

Deze verslagen omvatten onder meer een analyse van de nationale strategieën voor de bestrijding van drugs, waarin aandacht wordt besteed aan nieuwe trends en beleidslijnen. Het verslag over 1997 bevat ook een overzicht van de overheidsuitgaven voor drugsbestrijding en de maatschappelijke kosten van de drugsproblematiek. Ten slotte komt de evaluatie van de preventiepraktijken in samenhang met het beleid zowel uit methodologisch als uit praktisch oogpunt ter sprake in de werkprogramma's van het Waarnemingscentrum en van het communautair actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving binnen het actiekader op het gebied van de volksgezondheid (Besluit 102/97/EG van het Parlement en de Raad van 16 december 1996 ⁽²⁾).

3. Over de drugsroutes is nuttige informatie te vinden in de verslagen van Europol. Behalve haar jaarverslag heeft de Europol-Drugseenheid een strategisch rapport over de drugshandel in Zuidoost- en Midden-Europa en de activiteiten en structuur van de Turkse criminele organisaties in de Unie opgesteld, dat als grondslag zal dienen voor efficiëntere operationele samenwerking tussen de diensten in de lidstaten die belast zijn met de handhaving van de wetgeving inzake verdovende middelen.

4. In het kader van het Phare-drugsprogramma wordt informatie verzameld over de situatie in de kandidaat-lidstaten. Recentelijk zijn in het kader van Phare deskundigenrapporten opgesteld over de situatie met betrekking tot het drugsgebruik, het beleid en de structuren ter vermindering van de vraag naar drugs in de landen in Midden- en Oost-Europa (LMOE) en de situatie op het gebied van synthetische drugs. In het kader van elk Phare-project wordt aanvullende informatie verzameld en er worden per land informatiebladen opgesteld met gegevens die door de LMOE's worden verstrekt. De landenmonografieën van het Internationaal Drugsbestrijdingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDCP) zijn ook nuttig.

Bovendien wordt in het kader van dit programma speciale aandacht besteed aan de verdere ontwikkeling van de samenwerking tussen de LMOE's, met name de kandidaat-lidstaten, en het Europese Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (EWDD), waaronder actieve deelname aan de werkzaamheden van het Europees netwerk voor informatie over drugs en drugsverslaving (REITOX). In het jaarverslag 1998 van het EWDD zal een speciaal hoofdstuk worden gewijd aan de situatie met betrekking tot de LMOE's.

De Commissie deelt de belangstelling van de geachte afgevaardigde voor een verbetering van het wederzijds begrip van de toepassing van het strafrecht in de lidstaten met betrekking tot de drugsbestrijding. Hiertoe heeft de Commissie in 1995 en 1996 in samenwerking met het Parlement en het Voorzitterschap van de Raad conferenties en seminars georganiseerd ter bestudering van het geldende strafrecht in de lidstaten en de toepassing daarvan in de praktijk. Deze werkzaamheden waren onder meer gebaseerd op een door de Commissie gefinancierd onderzoek naar de verschillen in het strafrecht tussen de lidstaten. De conclusies van deze werkzaamheden en het verslag van het vergelijkend onderzoek zijn op grote schaal verspreid en worden rechtstreeks aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. Verder is in het kader van het Phare-drugsprogramma een vergelijkend onderzoek gaande naar het juridische en institutionele kader in de kandidaat-lidstaten.

(¹) PB L 36 van 12.2.1993.

(²) PB L 19 van 22.1.1997.

(98/C 386/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1277/98

van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Overeenkomst ter bescherming van de financiële belangen

De financiën van de Europese Gemeenschap worden steeds vaker het doelwit van de georganiseerde criminaliteit. Om de samenwerking van de lidstaten bij het onderzoek te verbeteren werd in juli 1995 de overeenkomst ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap ondertekend.

1. Welke lidstaten hebben deze overeenkomst tot dusverre geratificeerd?
2. Welke maatregelen hebben de lidstaten tot dusverre naar aanleiding van deze overeenkomst genomen?
3. Wanneer verwacht de Commissie volledige ratificatie door alle lidstaten?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(15 juni 1998)

De Commissie verwijst het geachte parlementslid naar haar antwoorden op de schriftelijke vragen E-3349/97 van mevrouw Torres Marques (¹) en P-3615/97 van mevrouw Kjer Hansen (²). De toestand is sedert deze antwoorden werden gegeven niet belangrijk veranderd. Tot nu toe heeft nog geen lidstaat het Verdrag betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen geratificeerd. De lidstaten dienen zulks uiterlijk midden 1998 te doen (streefdatum op 28 april 1997 door de Raad Justitie en binnenlandse zaken opgenomen in het Actieplan ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit (³)).

Een aantal lidstaten heeft procedures ingezet om de nationale wetgeving aan te passen. Ten aanzien van Oostenrijk is het de Commissie bekend dat het ministerie van Justitie een initiatief heeft voorbereid om het Oostenrijkse Wetboek van Strafrecht te wijzigen. In Duitsland heeft de juridische commissie van de Bundestag ratificatie aanbevolen. In dit vervand hebben enkele andere lidstaten de Commissie op de hoogte gehouden van de interne procedures die zijn ingezet om de ratificatie voor te bereiden.

Voorts merkt de Commissie op dat zij tot nu toe geen mededelingen heeft ontvangen op basis van artikel 10 van genoemd verdrag. De Commissie zal, wanneer zij deze mededelingen heeft ontvangen, de bepalingen waardoor de op de lidstaten krachtens genoemd verdrag rustende verplichtingen in de nationale wetgeving zijn omgezet evalueren.

(¹) PB C 117 van 16.4.1998.

(²) PB C 134 van 30.4.1998.

(³) PB C 251 van 15.8.1997.

(98/C 386/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1280/98**van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: Effecten van Agenda 2000 op de huidige Gemeenschap van 15 lidstaten

Hartelijk dank voor de beantwoording van vraag E-0395/98 van 19 maart 1998 ⁽¹⁾. Aangezien de door mij gestelde vraag niet voldoende werd beantwoord, ben ik gedwongen de volgende vragen opnieuw aan de Commissie te stellen:

Zijn de gevolgen bestudeerd van de uitbreiding in oostelijke richting voor de werkgelegenheid in de huidige Gemeenschap en met name voor Oostenrijk en het grensgebied? Zo ja, waar kunnen de resultaten van deze studie worden ingezien?

Zijn de gevolgen bestudeerd van de uitbreiding in oostelijke richting voor de loonsituatie in de huidige Gemeenschap en in Oostenrijk met name in het grensgebied? Zo ja, waar de kunnen de resultaten van deze studie worden ingezien?

Zijn de gevolgen bestudeerd van de uitbreiding in oostelijke richting op het vlak van de migratiestromen naar de huidige Gemeenschap? Zo ja, waar kunnen de resultaten van deze studie worden ingezien?

Is onderzocht hoeveel burgers uit de kandidaatlanden werk zullen zoeken in de landen van de huidige Gemeenschap en in Oostenrijk, met name in het grensgebied, en hoevelen er zich zullen vestigen? Zo ja, waar kunnen de resultaten van deze studie worden ingezien?

Zijn de gevolgen bestudeerd van de uitbreiding in oostelijke richting voor de afzonderlijke economische sectoren in de huidige Gemeenschap en in Oostenrijk, met name in het grensgebied? Zo ja, waar kunnen de resultaten van deze studie worden ingezien?

Zijn de gevolgen bestudeerd van de uitbreiding in oostelijke richting voor de binnenlandse veiligheid van de Gemeenschap en met name Oostenrijk? Zo ja, waar kunnen de resultaten van deze studie worden ingezien?

En indien al deze aspecten niet zijn bestudeerd, waarom dan niet?

⁽¹⁾ PB C 304 van 2.10.1998, blz. 91.

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(9 juni 1998)*

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-395/98 van het geachte parlementslid wees de Commissie op de gevolgen van de uitbreiding voor de algemene economische ontwikkeling in de Gemeenschap. Deze gevolgen werden volledig gedocumenteerd onder de vorm van een „Effectrapportage” in Agenda 2000 ⁽¹⁾, die onmiddellijk na de goedkeuring van de Commissie ter beschikking was voor het Parlement.

Wat de gevolgen betreft die de uitbreiding kan hebben voor de gebieden bij de huidige oostelijke grens van de Gemeenschap, dus het grensgebied reikend van Stettin tot Trieste, alsook Noordoost-Griekenland als Bulgarije lid wordt, heeft de Commissie nog geen studie uitgevoerd die zo gedetailleerd is als aangegeven in de vraag. Het is bijzonder moeilijk om degelijke prognoses op te maken betreffende het niveau van de lonen in de nieuwe lidstaten (ook omdat er geen zekerheid bestaat omtrent de toetredingsdatum), of betreffende de migratiestromen in de grensgebieden (het is moeilijk om tijdens deze onzekere periode prognoses over de werkgelegenheid op te maken en in de toetredingsverdragen kunnen langdurige overgangperiodes worden opgenomen waardoor het vrije verkeer van werknemers wordt beperkt). Het is ook niet mogelijk de gevraagde prognoses over criminaliteit met redelijke nauwkeurigheid weer te geven.

⁽¹⁾ COM(97) 2000 def.

(98/C 386/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1287/98**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: Maatregelen ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid

Enkele financiële instellingen hebben besloten bepaalde steunstructuren in het leven te roepen om de grote aantallen werkloze jongeren te helpen de arbeidsmarkt te betreden.

De resultaten zijn hoopgevend en daarom hebben deze financiële instellingen besloten een deel van hun buitensporige winsten te besteden aan de bevordering en de ontwikkeling van deze structuren, met behulp waarvan jongeren aan werk kunnen worden geholpen, in het bijzonder door het opstarten van een eigen bedrijfje.

Denkt de Commissie niet dat deze positieve ervaringen voldoende aanleiding zijn om te gaan zoeken naar formules om ook andere financiële instellingen ertoe over te halen een deel van hun winst bij wijze van „maatschappelijk dividend” te besteden aan maatregelen om jongeren aan werk te helpen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(25 mei 1998)*

Uit de nieuwe Europese werkgelegenheidsstrategie, die door de buitengewone Raad van Luxemburg in november 1997 is geïnitieerd, en de goedkeuring van de richtsnoeren voor werkgelegenheid die daar het resultaat van vormen, blijkt duidelijk welke prioriteit wordt gegeven aan het probleem van de werkloosheid onder de jongeren. De Europese strategie, in het bijzonder voor wat betreft de verbetering van het integratievermogen van de jongeren, legt onder andere het accent op de ontwikkeling van nieuwe partnerschappen, speciaal met de sociale partners en de bedrijfswereld. Het door de geachte afgevaardigde aangehaalde voorbeeld is een zeer interessante illustratie van de bijdrage die de economische actoren kunnen leveren aan de integratie van de jongeren door middel van het scheppen van hun eigen werkgelegenheid.

De uitwisseling van informatie, ervaringen en goede praktijken is altijd een kernelement van de communautaire activiteit geweest. Deze activiteit zal een nieuwe impuls krijgen door besluit 98/171/EG van de Raad van 23 februari 1998 ⁽¹⁾ betreffende communautaire activiteiten terzake van analyse, onderzoek en samenwerking op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt. De toekomstige tenuitvoerlegging van artikel 129 van het verdrag van Amsterdam zal eveneens inooverende projecten stimuleren die de Europese werkgelegenheidsstrategie kunnen ondersteunen. Het thema ondernemerschap en het zich zelfstandig vestigen van jongeren heeft een van de voorbeelden van goede praktijken opgeleverd die zijn opgenomen in het gemeenschappelijk verslag over de werkgelegenheid over 1997 ⁽²⁾. Dit zou een van de gebieden kunnen vormen waar uitwisselingen worden aangemoedigd en alle lidstaten kunnen profiteren van de ervaringen van diegenen die terzake reeds een aanzienlijke praktijk kennen.

Naast het hierboven genoemde uitwisselen van ervaringen steunt het communautaire actieprogramma „Europese vrijwilligersdienst voor jongeren”, dat binnenkort zal worden goedgekeurd ⁽³⁾, rechtstreeks het initiatief van jongeren die, na een periode van Europese vrijwilligersdienst, een activiteit wensen te ondernemen en met name hun eigen werkgelegenheid wensen te scheppen. Gebaseerd op de positieve ervaring die is opgedaan in het kader van het programma „Jeugd voor Europa”, waarvan de tussentijdse evaluatie heeft aangetoond dat een derde van de door de Gemeenschap gesteunde initiatieven van jongeren heeft geleid tot het scheppen van banen, zou de in het kader van de follow-up van de jonge Europese vrijwilligers verleende steun een belangrijke aanmoediging kunnen vormen voor de inspanningen van de financiële eenheden ten gunste van de werkgelegenheid voor jongeren, alsmede een adequate aanvulling op de financiële steun die zij verlenen.

⁽¹⁾ PB L 63 van 4.3.1998.

⁽²⁾ SEC(97) 1769 def.

⁽³⁾ COM(98) 201 def.

(98/C 386/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1289/98**van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de Commissie***(24 april 1998)**Betreft:* Fraude met financiële steun voor Tsjernobyl

Sinds de kernramp bij Tsjernobyl zijn ook vanuit de Europese Unie enorme bedragen naar Oekraïne gevloeid om de opruimingswerkzaamheden en de verbeteringen van de veiligheid aldaar financieel te steunen of überhaupt mogelijk te maken. Volgens recente informatie van „EnviroNews Service” is het overgrote deel van alle internationale financiële steun echter niet aan de verbetering van de veiligheid besteed, maar terechtgekomen in de zakken van verschillende bij de transacties betrokken functionarissen. Er wordt een totaalbedrag van 740 mln dollar genoemd.

1. Is het de Commissie bekend dat ook een groot deel van de EU-steun voor de verbetering van de veiligheid in Tsjernobyl niet voor het bestemde doel is gebruikt, maar in plaats daarvan door de maffia is opgestreken?
2. Hoe hoog schat de Commissie dit aandeel (als percentage van alle tot dusverre verleende steun en uitgedrukt in een zo nauwkeurig mogelijk bedrag)?
3. Welke stappen onderneemt de Commissie om een dergelijk misbruik van Europese kredieten te verhinderen, welke resultaten heeft zij daarbij behaald en welke methoden van frauduleus gebruik van EU-steun heeft zij tot dusverre ontdekt?
4. Is het juist dat de Commissie slechts voor ongeveer een derde deel van alle tot dusverre in dit verband gesteunde projecten over afrekeningen en rapporten beschikt? Is het verder juist dat de EBWO ook zonder de vereiste informatie over projecten en afrekeningen kredieten heeft vrijgemaakt?
5. Hoe denkt de Commissie te verhinderen dat toekomstige kredieten ter verbetering van de veiligheid van de sarcofaag niet aan de betreffende projecten worden besteed, maar weer in de zakken van particulieren terechtkomen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(15 mei 1998)*

De steun van de Gemeenschap aan Oekraïne ter ondersteuning van de sluiting van de centrale van Tsjernobyl wordt in de regel verleend via de programma's voor technische bijstand en de betalingen geschieden op basis van de uitgevoerde werken en de originele facturen. Er wordt op alle niveaus gezorgd voor doorzichtigheid in het beheer van de middelen van de Gemeenschap en de Commissie is niet op de hoogte van eventuele verduistering van die middelen. Bovendien wordt er in het recente verslag van de Rekenkamer geen melding gemaakt van dergelijke fraude.

Het huidige controlesysteem wordt toereikend geacht om te voorkomen dat de in verband met de sluiting van de centrale van Tsjernobyl aan Oekraïne toegekende middelen voor technische bijstand worden verduisterd.

De Commissie is in het bezit van alle relevante verslagen over de projecten en activiteiten van de Gemeenschap. De Commissie, als aandeelhouder van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) en als donor van de rekening „Nucleaire Veiligheid” en het Fonds voor de sarcofaag van Tsjernobyl, vindt dat de financiële controles van de EWBO in geen geval minder streng zijn dan die welke zij zelf uitvoert en het is haar niet bekend dat aan de EWBO betalingen zijn gedaan op grond van ontoereikende informatie.

De regels van het Fonds voor de sarcofaag van Tsjernobyl worden voldoende streng geacht om verduistering van bedoelde middelen te voorkomen. Aangezien dit Fonds pas onlangs is opgericht zijn bovendien tot dusver nog bijna geen betalingen gebeurd. Er kan dan ook geen sprake zijn van verduistering.

(98/C 386/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1296/98
van Caroline Jackson (PPE) aan de Commissie
(29 april 1998)

Betreft: Lager BTW-tarief voor reparaties aan kerken en religieuze gebouwen

Kan de Commissie bevestigen dat het de regering van het Verenigd Koninkrijk vrij staat om als zij dit wenst het lage BTW-tarief toe te passen voor reparaties aan kerken en religieuze gebouwen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(3 juni 1998)

Krachtens de huidige BTW-wetgeving van de Gemeenschap mogen de lidstaten geen verlaagd BTW-tarief toepassen op de reparatie, de renovatie en het onderhoud van kerken en religieuze gebouwen.

(98/C 386/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1297/98
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Commissie
(29 april 1998)

Betreft: Douanerechten

Jaarlijks verlaten ongeveer 35.000 vrachtwagens de douane van Algeciras met goederen van oorsprong uit de Gemeenschap richting Marokko. Tot dusverre vindt de uitklaring van een groot gedeelte van de vrachtwagens 's maandagsmorgens bij de genoemde douane plaats, aangezien de douanekantoren van het land van herkomst vrijdagsmiddags, als de vrachtwagens geladen worden, gesloten zijn.

Acht de Commissie deze handelwijze in overeenstemming met het douanewetboek? Is een en ander in overeenstemming met artikel 790 van de toepassingsverordening?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(2 juni 1989)

In artikel 161, lid 5, van Verordening (EEG) 2913/92 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾ zijn de de basisregels neergelegd met betrekking tot de plaats waar de uitvoerformaliteiten kunnen worden vervuld. In beginsel dient dit de plaats te zijn waar de exporteur is gevestigd of waar de goederen worden verpakt of met het oog op de uitvoer in of op het vervoermiddel worden geladen.

In de toepassingsverordening, Verordening (EEG) 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽²⁾, zijn twee uitzonderingen op deze algemene regel toegestaan.

Op grond van artikel 790 is een afwijking toegestaan voor gevallen waarin om redenen die verband houden met de administratieve organisatie de algemene regel niet kan worden toegepast. Deze afwijking mogen alleen worden toegepast in situaties waarin het aantal douanekantoren dat bevoegd is om de formaliteiten in kwestie te vervullen beperkt is.

Op grond van artikel 791 zijn afwijkingen mogelijk voor naar behoren gerechtvaardigde redenen. Met het oog op een uniforme toepassing van de douanewetgeving heeft het Comité Douanewetboek zich herhaaldelijk gebogen over situaties waarbij toepassing van deze bepaling zou kunnen worden overwogen.

Overeengekomen werd ondermeer dat het feit dat de openingsuren van het overeenkomstig artikel 161, lid 5, van het douanewetboek bevoegde douanekantoor niet overeenkomen met de werktijden van het exportbedrijf geen naar behoren gerechtvaardigde reden kan vormen om af te wijken van deze algemene regel. Onder normale omstandigheden is het de taak van de exporteur bij zijn logistieke planning rekening te houden met deze openingstijden.

Voor bedrijven die regelmatig buiten de normale openingstijden douaneformaliteiten moeten vervullen zou toestemming om gebruik te maken van vereenvoudigde procedures een passende oplossing lijken, mits zij vanzelfsprekend aan alle hiervoor geldende voorwaarden voldoen.

(¹) PB L 302 van 19.10.1992.

(²) PB L 253 van 11.10.1993.

(98/C 386/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1300/98

van Franco Malerba (PPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Schadelijke stoffen (asbest) in de lokalen van de Europese school Brussel I — Ukkel

De aanwezigheid van asbest in de lokalen van de Europese school Brussel I — Ukkel is in het verleden reeds meerdere malen gesignaleerd, met name in de schriftelijke vraag nr. 2203/92 (¹) van mevrouw Gröner. De Commissie heeft destijds de ernst van het probleem onderschat. In haar antwoord op genoemde vraag gaf zij alleen toe dat „in één gebouw eerder materialen waren vervangen die op de lange termijn problemen hadden kunnen opleveren.”

Uit de voorlopige, en nog incomplete, asbestinventaris die op 24 oktober 1997 is opgemaakt blijkt echter dat minstens 9 gebouwen van de Europese school asbest bevatten en dat met spoed tot verwijdering daarvan moet worden overgegaan.

Is de Commissie bereid in positieve zin te reageren op de eisen van de oudervereniging van de Europese school Brussel I:

- absolute noodzaak dat de werkzaamheden (verwijdering van het asbest, afbreekwerkzaamheden, puin ruimen) in afwezigheid van de leerlingen van de school worden uitgevoerd;
- alvorens met welke werkzaamheden dan ook te beginnen moet een gedetailleerde en volledige inventaris worden opgemaakt van de materialen die asbest bevatten en een gedetailleerd plan worden opgesteld van de geplande werkzaamheden;
- de bestekken voor de firma's die de werkzaamheden zullen uitvoeren moeten vermelden welke methodes gebruikt zullen worden en welke controles — en hoe vaak — zullen worden uitgevoerd op de bouwplaats (aanwezigheid van onafhankelijke experts vereist);
- de toe te passen parameters (toelaatbare waarden) moeten beantwoorden aan het verst gevorderd medisch onderzoek, aan de meest recente Europese wetgeving en aan het toegenomen bewustzijn van de gevaren die verbonden zijn aan de blootstelling aan vezels (pro memorie: in Duitsland is de maximaal toelaatbare waarde 0,5 vezels per liter, in België 10 vezels per liter);
- ondertekening van een akkoord tussen de Regie der Gebouwen, de Raad van Bestuur van de scholen en de vertegenwoordigers van de ouders over toepassing van bovenstaande voorwaarden, met mogelijkheid de werkzaamheden stil te leggen en zware sancties op te leggen in geval van overtredingen.

Deze punten zijn overigens ook vervat in een brief die de vertegenwoordiger van de Commissie in de Raad van Bestuur van de scholen op 16 maart 1998 heeft gericht tot de bevoegde minister, de heer André Flahaut.

Is de Commissie voornemens te constateren, wanneer België zich niet verplicht tot toepassing van bovengenoemde criteria, dat België zijn statutaire verplichtingen uit hoofde van de overeenkomst van 12 april 1957 tot oprichting van de Europese scholen niet is nagekomen?

(¹) PB C 86 van 26.3.1993, blz. 15.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(4 juni 1998)

De Raad van Bestuur van de Europese scholen is belast met de uitvoering van het verdrag houdende het statuut van de Europese school, dat op 12 april 1957 is ondertekend door de oorspronkelijke lidstaten, en van de protocollen die onder verwijzing naar dit statuut zijn opgesteld.

Dit intergouvernementele orgaan neemt de besluiten die nodig zijn voor het goed functioneren van de scholen en heeft, in het geval van de Europese scholen in België, met de regering van deze lidstaat overeenkomstig artikel 28 van het statuut op 12 oktober 1962 de overeenkomst gesloten ter verzekering van de meest gunstige materiële en geestelijke voorwaarden voor de functionering van de school.

Met deze overeenkomst heeft de Belgische regering zich ertoe verplicht de gebouwen die nodig zijn voor de activiteiten van de scholen beschikbaar te stellen en deze te onderhouden en te verzekeren volgens de regels die gelden voor gebouwen die eigendom zijn van de Belgische staat.

De Commissie, die lid is van de Raad van Bestuur, heeft al eerder een schriftelijke vraag over de aanwezigheid van asbest in de gebouwen van de Europese school Brussel I (Ukkel) beantwoord (het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-2203/92 van mevrouw Gröner ⁽¹⁾).

Omdat een aantal van deze vragen rechtstreeks onder de bevoegdheid van de betrokken lidstaat viel, heeft de Commissie zich in haar antwoord beperkt tot het verschaffen van de informatie waarover zij op dat moment beschikte.

Dit wil niet zeggen dat de Commissie een bepaald standpunt heeft ingenomen ten aanzien van de betrokken vraag.

De Commissie hecht veel belang aan de veiligheid van de Europese scholen en zal erop blijven toezien dat een volledige asbest-inventaris wordt gemaakt, dat de beheersprogramma's worden uitgevoerd en dat bij de werkzaamheden (asbestverwijdering, afbraak, verwijdering van het puin) de bestaande voorschriften strikt worden nageleefd. De werkzaamheden zullen tijdens de zomervakantie worden uitgevoerd.

In bestek nr. 98/30.2234/034/01, dat door de Regie der Gebouwen is opgesteld voor de bouw van nieuwe klaslokalen en een gymzaal voor de lagere school, heeft partij 1 betrekking op de verwijdering van asbest voorafgaand aan de afbraakwerkzaamheden. Voor dit bestek gelden alle voorschriften die krachtens de Belgische wetgeving op dit soort werkzaamheden van toepassing zijn.

In het hierboven genoemde bestek is tevens vermeld dat moet worden gewerkt volgens de normen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming (er moet een werkplan worden opgesteld voordat met de afbraakwerkzaamheden of de verwijdering van asbest wordt begonnen, de betrokken bouwterreinen moeten duidelijk worden gemarkeerd en mogen slechts beperkt toegankelijk zijn, de uiterste waarden voor de concentratie van asbestvezels in de lucht moeten worden nageleefd). Dit reglement is in overeenstemming met Richtlijn 83/477/EEG van de Raad van 19 september 1983, gewijzigd bij Richtlijn 91/382/EEG van de Raad van 25 juni 1991.

Omdat er dwingende wettelijke voorschriften moeten worden toegepast, laat de Commissie zich niet uit over de noodzaak van een akkoord tussen de Regie der Gebouwen, de Raad van Bestuur en de vertegenwoordigers van de ouders over de toepassing van de hierboven bedoelde criteria.

De Commissie is van mening dat zij niet bevooroordeeld mag zijn. Er kan pas van nalatigheid worden gesproken nadat is vastgesteld dat verplichtingen niet zijn nagekomen.

⁽¹⁾ PB C 86 van 26.3.1993.

(98/C 386/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1308/98
van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie
(24 april 1998)

Betreft: Verplichte make-up voor vrouwelijke medewerkers

De Deense luchtvaartmaatschappij Maersk Air heeft uniformvoorschriften uitgevaardigd waarin staat dat vrouwelijke medewerkers altijd make-up dienen te dragen.

In deze voorschriften worden in het bijzonder lippenstift, mascara en oogschaduw genoemd. Maar de werkgever wijst erop dat het niet-gebruiken van foundation, poeder en rouge ook wordt afgekeurd. De vrouwelijke medewerkers worden op deze wijze niet alleen geconfronteerd met uitgaven voor make-up, maar ook met een niet onaanzienlijk risico een allergie op te lopen, naast de dagelijkse problemen die o.a. een gevolg zijn van de zeer droge lucht in een vliegtuigcabine.

De diensten- en ambtenarenbond FTF, waarbij de mannelijke en vrouwelijke „cabin attendants” van Maersk Air aangesloten zijn, heeft de zaak in Denemarken aan de rechter voorgelegd. Naar verwachting zal de zaak op 12 juni 1998 worden behandeld.

1. Hoe staat de Commissie tegenover een make-up-vereiste als onderdeel van de arbeidsvoorwaarden voor vrouwen?
2. Is de Commissie niet van mening dat dit in strijd is met de EU-richtlijn inzake gelijke behandeling?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(11 juni 1998)

De Commissie wijst er in de eerste plaats op dat de vakbond die het cabinepersoneel van Maersk Air vertegenwoordigt, de aan het vrouwelijk personeel van deze maatschappij opgelegde make-upverplichting ter beoordeling heeft voorgelegd aan de bevoegde tribunalen.

De Commissie heeft als regel geen commentaar te geven op bij de nationale rechtbanken aanhangig gemaakte geschillen. Voorts is zij van mening dat het niet aan haar is om op het eerste deel van de vraag van de geachte afgevaardigde te antwoorden. Wat de rest betreft, is de Commissie van oordeel dat het aan de betrokken rechtbank is om vast te stellen of de make-upverplichting valt binnen het toepassingsgebied van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden⁽¹⁾, en indien dit het geval is, na te gaan of deze verplichting een directe of indirecte discriminatie ten aanzien van het vrouwelijk personeel ten gevolge heeft. In geval van twijfel kan deze rechtbank zijn oordeel opschorten en een of meer prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie stellen.

⁽¹⁾ PB L 39 van 14.2.1976.

(98/C 386/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1323/98

van Jean-Antoine Giansily (UPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Beleid van de Europese Unie op het gebied van het toerisme

Over luttele jaren zal het toerisme de meest dynamische economische sector van de Europese Unie zijn. Toerisme brengt niet alleen de burgers van de hele wereld nader tot elkaar, maar creëert ook vele nieuwe arbeidsplaatsen in KMO's, en het gaat hier om een duurzame en bestendige activiteit.

Acht de Commissie het daarom niet dringend noodzakelijk een waarachtig communautair toerismebeleid tot stand te brengen, en kan zij aangeven welke initiatief haar op dit gebied voor ogen staat, bedenkende dat er op het ogenblik geen echte juridische grondslag voor een toerismebeleid lijkt te bestaan?

Is zij niet van mening dat het in het kader van een doeltreffend Europees toerismebeleid onontbeerlijk zal zijn een Europees Bureau voor Toerisme op te richten, dat natuurlijk het beste gevestigd kan worden in een land dat in toeristisch opzicht vooraanstaand is?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(12 juni 1998)

De Commissie is zich bewust van het economische, sociale en culturele belang van het toerisme, met name vanwege de bijdrage die deze bedrijfstak aan de werkgelegenheid in Europa levert.

De Commissie deelt het standpunt van het geachte parlementslid dat er dringend werk moet worden gemaakt van een echt communautair toerismebeleid, mits dit op het subsidiariteitsbeginsel berust en geen afbreuk doet aan de bevoegdheden van de lidstaten op dit gebied. Er moet een passende rechtsgrondslag worden gelegd om de

continuïteit en de doeltreffendheid van de communautaire actie terzake te waarborgen. Te dien einde zal de Commissie onvermoeid blijven ijveren voor een besluit van de Raad over een meerjarenprogramma ter ondersteuning van het Europese toerisme, in de zin van het al in 1996 ingediende voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een eerste meerjarenprogramma ter ondersteuning van het Europese toerisme Philoxenia (1997-2000) ⁽¹⁾ en het gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een eerste meerjarenprogramma ter ondersteuning van het Europese toerisme Philoxenia (1997-2000) ⁽²⁾.

Overigens is de Commissie, gezien haar bevoegdheden, van oordeel dat de oprichting van een Europees Bureau voor Toerisme niet relevant is.

⁽¹⁾ PB C 222 van 31.7.1996.

⁽²⁾ PB C 13 van 14.1.1997.

(98/C 386/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1324/98

van Jean-Antoine Giansily (UPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Oprichting van een Europees bureau voor het klimaat

Kan de Commissie mededelen, naar aanleiding van de standpuntbepaling van de Milieucommissie van het Europees Parlement inzake de mededeling van de Commissie betreffende de strategie tot vermindering van de methaanemissies, hoe zij staat tegenover de wens van de Milieucommissie dat een Europees bureau voor het klimaat wordt opgericht, en kan zij aangeven op welke termijn zulks zou kunnen gebeuren?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(19 juni 1998)

De oprichting van een Europees bureau voor het klimaat is aan de orde gesteld in de resolutie van het Parlement over de mededeling van de Commissie „Strategienota inzake het verminderen van de uitstoot van methaan” ⁽¹⁾.

Tijdens het debat over die mededeling heeft de Commissie verklaard dat de oprichting van een dergelijk bureau een interessant idee was en nadere overweging verdiende. De bepaling van de rol die een Europees bureau voor het klimaat moet gaan spelen, zou echter een groot aantal praktische en institutionele problemen opleveren. Daarom kan de Commissie over deze kwestie geen standpunt innemen voordat een zorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden. Momenteel onderneemt de Commissie in dit verband geen actie, omdat zij zich concentreert op de follow-up van de conferentie van Kyoto, die een topprioriteit is.

⁽¹⁾ COM(96) 557 def.

(98/C 386/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1328/98

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(29 april 1998)

Betreft: Verplichte openbare inschrijving: zaak Oldham Metropolitan District Council (VK)

Is het de Commissie bekend dat de Oldham Metropolitan District Council in het VK onlangs een overeenkomst voor het onderhoud van gebouwen aan haar eigen organisatie voor rechtstreekse dienstverlening heeft toegekend zonder dat de verplichte openbare inschrijvingsprocedure is doorlopen? Ter zake werd overeenkomstig afdeling 14 (verplichte openbare inschrijving) van de wet inzake het plaatselijk bestuur van 1988 in augustus 1995 een mededeling gepubliceerd die vervolgens (begin 1998) door de nieuwe regering van het VK ter zijde werd gesteld.

De Bond van aannemers in het VK stelt dat in dit geval de richtlijn dienstverlening en werkzaamheden is overtreden. Hoe ziet de Commissie dit voorval?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(2 juni 1998)

De Commissie is niet op de hoogte van het door de geachte Afgevaardigde bedoelde voorval in het Verenigd Koninkrijk dat onlangs heeft plaatsgehad en betrekking heeft op een overeenkomst voor het onderhoud van gebouwen. Hij wordt daarom vriendelijk verzocht de hem daarover ter beschikking staande informatie aan de Commissie door te geven opdat zij passende maatregelen zou kunnen nemen.

(98/C 386/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1332/98

van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie

(24 april 1998)

Betreft: Niet-betaling van premies voor 1997 aan de schapen- en geitenhouders van het departement Rethymno

Bij controles die in mei 1997 ter plaatse zijn uitgevoerd in het departement Rethymno door een afdeling van het DG Landbouw van de Commissie, zijn ongeregelheden aan het licht gekomen die een schending betekenen van de verordeningen en de procedures voor schapen en geiten. Vervolgens hebben de bevoegde diensten van de Commissie en het Griekse Ministerie van Landbouw hierover een briefwisseling gevoerd, waaruit bleek dat Griekenland een boete zou kunnen worden opgelegd voor deze schendingen. Het lijdt geen twijfel dat de diensten van het Ministerie van Landbouw zelf een grote verantwoordelijkheid dragen voor de genoemde schendingen, omdat zij niet de nodige controles hebben uitgevoerd en niet de vereiste rapporten hebben opgesteld. Het is nu zover gekomen dat het Griekse Ministerie van Landbouw wegens het risico dat Griekenland een boete zou worden opgelegd, duidelijk laat verstaan dat het overweegt voor 1997 geen premies te betalen aan de schapen- en geitenhouders van het departement Rethymno, en de verantwoordelijkheid voor deze harde maatregel op de schouders van de Europese Commissie schuift. Bevestigt de Commissie — zonder dat ontkend wordt dat er ingrijpende maatregelen nodig zijn om het systeem transparanter te maken — dat het besluit om al dan niet premies te betalen voor het jaar 1997 aan de schapen- en geitenhouders van het departement Rethymno, uiteindelijk onder de discretionaire bevoegdheid van het Ministerie van Landbouw valt, en dat indien de premie niet wordt betaald, dit een louter politiek besluit is van het Ministerie van Landbouw en niet een sanctie van de Commissie?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(20 mei 1998)

Het onderzoek van de resultaten van de audit die in mei 1997 in het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) is uitgevoerd, is nog niet afgerond. Bovendien worden hierover door de Commissie en de Griekse autoriteiten nog bilaterale besprekingen gevoerd.

In het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen legt de Commissie geen boetes op, maar kan zij wel weigeren dat uitgaven die niet in overeenstemming zijn met de communautaire voorschriften, met middelen van de Gemeenschap worden gefinancierd. De betaling van premies voor het jaar 1997 in het departement Rethymno is een zaak waarover de Griekse autoriteiten aan de hand van hun controleresultaten moeten beslissen.

(98/C 386/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1334/98**van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: Eindverslag van de Internationale MOX-evaluatie (plutonium in gemengd oxide)

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen worden genomen naar aanleiding van de conclusies in het eindverslag van de Internationale MOX-evaluatie — „Comprehensive social impact assessment of MOX in Light Water Reactors” (Evaluatie van de algemene maatschappelijke gevolgen van MOX in lichtwaterreactoren)?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(24 juni 1998)*

De Commissie heeft nota genomen van het rapport dat in november 1997 is gepubliceerd door een non-gouvernementele organisatie(NGO), waarnaar het geachte parlementslid lijkt te verwijzen. De conclusies van dit rapport verschillen van die van de deskundigen van de G8. De Commissie wijst erop dat, ongeacht de overwegingen die zij ten aanzien van dit punt zou kunnen maken, de afzonderlijke kernenergie producerende lidstaten zelf mogen beslissen om al dan niet gemengd-oydesplijststof(MOX) te gebruiken. Die lidstaten moeten dus ook zelf de eventuele gevolgen van die keuze inschatten.

(98/C 386/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1343/98**van José Salafranca Sánchez-Neyra (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: Wet-Helms-Burton

Op 13 maart jl. beantwoordde Sir Leon Brittan mijn vraag aan de Europese Commissie (E-0236/98 ⁽¹⁾) over de onderhandelingen die de Gemeenschap voert met de Verenigde Staten over de Wet-Helms-Burton en andere onderwerpen. Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken en mij mededelen op welke data en op welk niveau de vergaderingen ter voorbereiding van de ministersconferentie van 15 januari hebben plaatsgevonden?

Kan zij het werkrooster mededelen voor de komende onderhandelingen en vergaderingen tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten over de wet-Helms-Burton?

Kan de Commissie mededelen, gelet op enkele recente verklaringen van Sir Leon Brittan dat bedoelde onderhandelingen „voor de helft” zijn afgerond alsof er voor de oplossing van deze kwestie geen eindtermijn is vastgesteld, over welke punten een akkoord werd bereikt en de punten ten aanzien waarvan nog meningsverschillen bestaan?

Tot nu toe is nog geen enkele slotdatum voor de onderhandelingen vastgesteld. Tot wanneer denkt de Commissie dat de huidige situatie kan blijven voortduren?

⁽¹⁾ PB C 323 van 21.10.1998, blz. 29.

(98/C 386/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1344/98**van José Salafranca Sánchez-Neyra (PPE) aan de Commissie***(29 april 1998)*

Betreft: Wet-Helms-Burton en betrekkingen met de Verenigde Staten

Onlangs heeft de Noord-Amerikaanse regering besloten de restricties ten aanzien van reizen en humanitaire hulp- en geldzendingen aan Cuba ten dele te beperken. Acht de Commissie het mogelijk dat dit besluit werd beïnvloed door de standpunten die de Europese Unie heeft ingenomen tijdens de onderhandelingen over de wet-Helms-Burton? Werd deze kwestie tijdens de ministersconferentie van 15 januari jl. aan de orde gesteld?

Sir Leon Brittan heeft een voorstel gedaan inzake de liberalisering van het transatlantische handelsverkeer. Acht de Commissie dit voorstel verenigbaar met de extraterritorialiteit van de wet-Helms-Burton en de gevolgen daarvan? Is dit voorstel levensvatbaar zolang er geen oplossing gevonden is voor de nog bestaande meningsverschillen tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten over deze kwestie?

**Gecombineerd Antwoord
van Sir Leon Brittan namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1343/98 en E-1344/98**

(12 juni 1998)

Sedert het geachte parlementslid zijn vragen indiende over de wet-Helms-Burton hebben zich een aantal belangrijke nieuwe ontwikkelingen voorgedaan.

Op de Topontmoeting Gemeenschap/Verenigde Staten van 18 mei 1998 hebben de Gemeenschap en de Verenigde Staten na meer dan een jaar van intensief onderhandelen in het kader van de Overeenkomst inzake de wet-Helms-Burton en de wet inzake sancties tegen Iran en Libië (ILSA) van 11 april 1997, overeenstemming bereikt over een pakket elementen dat goede vooruitzichten biedt voor een permanente oplossing voor de meningsverschillen over deze wetten die een schaduw werpen over de politieke en economische betrekkingen.

Dit pakket omvat overeenstemming over voorschriften met betrekking tot nieuwe investeringen in eigendom dat op onwettige wijze werd onteigend en over principes met betrekking tot het gebruik van secundaire boycots waarbij de Verenigde Staten zich ertoe verbinden zich te houden aan een toekomstige wetgeving inzake extraterritoriale kwesties. Zoals uiteengezet in de tegelijkertijd door de Gemeenschap afgegeven verklaring dienen deze elementen te worden aangevuld door ontheffingen voor de Gemeenschap en voor communautaire bedrijven met betrekking tot beide wetten. De Amerikaanse regering heeft in dit verband reeds toegezegd zich onmiddellijk te willen inzetten voor een ontheffing van onbepaalde duur met betrekking tot Titel IV van de wet-Helms-Burton. De Gemeenschap zal de overeengekomen voorschriften inzake investeringen niet toepassen totdat de bevoegdheid voor deze ontheffing is verleend.

Bovendien hebben de Verenigde Staten met betrekking tot Titel III van de wet-Helms-Burton zich er op dit moment niet alleen toe verbonden om tot het eind van de ambtstermijn van de President verder af te zien van het recht om rechtszaken aan te spannen, maar is er ook voor de eerste maal een duidelijke toezegging van de Amerikaanse regering om het Congress te raadplegen over de mogelijkheid van een ontheffing van onbepaalde duur.

De Verenigde Staten hebben in sectie 9 (c) van ILSA bepaald af te zien van sancties tegen Total en verklaard dat in soortgelijke gevallen gelijklopende beslissingen voor communautaire bedrijven in de lijn der verwachtingen liggen. Wat Libië betreft slaagde de Gemeenschap er op de Topontmoeting in de Amerikanen ertoe te brengen een duurzaam proces aan te gaan met de EU waarbij wordt onderzocht of in het kader van sectie 9 (c) van ILSA ontheffing kan worden verleend aan bedrijven uit de EU.

Wat de Wereldhandelsorganisatie (WTO) betreft heeft de Gemeenschap onomwonden te kennen gegeven dat zij zich het recht voorbehoudt om opnieuw een WTO-panel in te schakelen tegen de Verenigde Staten met betrekking tot de wet-Helms-Burton wanneer bovengenoemde ontheffingen niet worden verleend of worden ingetrokken of indien stappen worden ondernomen tegen communautaire bedrijven of personen op grond van de wet inzake sancties tegen Iran en Libië of indien geen ontheffing van onbepaalde duur is verleend ten aanzien van Titel III wanneer de ambtstermijn van de President afloopt.

(98/C 386/159)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1347/98
van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie**

(29 april 1998)

Betreft: Maatregelen ter bestrijding van de gekke koeienziekte

Een veehandelaar uit Alveringem (België) is door de rechtbank van Veurne veroordeeld omdat hij, met medeweten van een drukker, de geboortedata van 300 runderen heeft veranderd om ze te kunnen verkopen aan een bedrijf in Nederland. Met deze frauduleuze manoeuvre probeerde hij onder het verbod uit te komen waardoor vóór 1991 geboren runderen in het kader van de bestrijding van de gekke koeienziekte niet mochten vervoerd worden binnen de Europese Unie.

Beschikt de Commissie nu, zoals zij aan het Europees Parlement had toegezegd, over voldoende middelen in de 15 lidstaten om aan dergelijke praktijken een eind te maken? Welke middelen zijn dat?

Antwoord van mevr. Bonino namens de Commissie

(8 juni 1998)

De lidstaten zijn ervoor verantwoordelijk dat de communautaire wetgeving op hun eigen grondgebied naar behoren wordt toegepast. Via het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB) controleert de Commissie hoe de lidstaten zich van deze taak kwijten. Hiertoe voert het VVB controles en inspecties uit in alle lidstaten en in een groot aantal derde landen.

In het verleden was de personeelssituatie van het VVB onvoldoende. Zoals de Commissie in haar Mededeling aan het Parlement en de Raad inzake de controle en inspectie op voedsel-, veterinaire en fytosanitaire gebied⁽¹⁾, heeft medegedeeld, treft zij maatregelen om de vacatures te vervullen waarvan is vastgesteld⁽²⁾ dat zij nodig zijn om haar controle- en inspectiediensten hun taken te laten verrichten.

De systemen voor het identificeren van runderen in de lidstaten zijn onderworpen aan inspecties door het VVB. De methode die het VVB bij deze inspecties toepast, is het checken van de door de lidstaten uitgevoerde controles. Het VVB draagt daardoor bij tot het doel, het bestrijden van frauduleuze identificatiepraktijken voor runderen.

De communautaire wetgeving inzake de identificatie van runderen is onlangs versterkt door de Verordening (EG) 820/97 van de Raad van 21 april 1997, waarbij een systeem is ingevoerd inzake het identificeren en registreren van runderen en producten van runderen⁽³⁾. Er zijn door de Commissie uitgebreide regels vastgesteld in het bijzonder voor oormerken, bedrijfsregisters en paspoorten (Verordening (EG) 2629/97⁽⁴⁾), minimaal te verrichten controles (Verordening (EG) 2630/97) en administratieve sancties (Verordening (EG) 494/98⁽⁵⁾). Deze rechtsinstrumenten zullen zorgen voor verbeterde systemen voor het identificeren van runderen in de lidstaten. Deze systemen zullen beter bestand zijn tegen frauduleuze pogingen wijziging te brengen in de identificatie van runderen.

⁽¹⁾ COM(98) 32 def.

⁽²⁾ SEC(97) 482.

⁽³⁾ PB L 117 van 7.5.1997.

⁽⁴⁾ PB L 354 van 30.12.1997.

⁽⁵⁾ PB L 60 van 28.2.1998.

(98/C 386/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1350/98

van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie

(27 april 1998)

Betreft: Discriminatie bij het algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/8/98 en COM/A/11/98

Het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 31 maart 1998 bevat de aankondiging van een vergelijkend onderzoek voor administrateurs (A6/A7) en adjunct-administrateurs (A8) bij de Europese Commissie. Om in aanmerking te komen voor de eerste, hogere, functie dienen kandidaten niet alleen in het bezit te zijn van een universitair diploma, maar moeten zij ook beroepservaring op het betrokken taakgebied hebben; voor de tweede functie is alleen het bezit van een universitair diploma vereist. Als verdere toelatingsvoorwaarde wordt gesteld dat alleen gesolliciteerd kan worden als het diploma is behaald na 4 mei 1995. De voorgaande aankondiging van een vergelijkend onderzoek is in 1993 gepubliceerd.

Wie op zoek is naar een eerste baan of werkloos is en vóór 4.5.1995 het doctoraal heeft behaald, kan dus niet verwachten een betrekking bij de Commissie te krijgen als A8 en evenmin als A6/A7. Wie na 1993 is afgestudeerd heeft bovendien niet de mogelijkheid gehad om aan het vorige vergelijkend onderzoek deel te nemen.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke maatregelen zij denkt te nemen om een eind te maken aan deze evidente discriminatie?
2. Heeft zij geen maatregelen op het oog, kan zij dan een sluitende en duidelijke uiteenzetting geven van de redenen waarom jonge werkloze academici die na 1993 en vóór 4 mei 1995 zijn afgestudeerd, worden uitgesloten en dus niet de gelijke kansen krijgen waarvoor de Commissie zich met voorlichtingscampagnes zo massaal inzet onder aanwending van het geld van de Europese burgers?
3. Kan zij tenslotte mededelen aan wie de administratieve en gerechtskosten toegerekend zullen worden die zullen voortvloeien uit de golf van beroepen die hoogstwaarschijnlijk ingesteld zullen worden in verband met de uitsluiting van afgestudeerden die nu niet in aanmerking komen voor deelneming aan het vergelijkend onderzoek?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(19 mei 1998)

De Commissie heeft op 31 maart 1998 de genoemde algemene vergelijkende onderzoeken gepubliceerd voor de werkgebieden economie/statistiek, buitenlandse betrekkingen/beheer van de steun aan derde landen en recht/Europees openbaar bestuur. Voor de werkgebieden economie/statistiek en recht/openbaar bestuur worden de vergelijkende onderzoeken georganiseerd voor de rang A8 en de loopbaan A7/A6 en voor de werkgebieden buitenlandse betrekkingen en beheer van de steun aan derde landen uitsluitend voor de loopbaan A7/A6.

Het is de bedoeling met deze vergelijkende onderzoeken de potentiële kandidaten aan te trekken die, zowel wat de universitaire opleiding als wat de beroepservaring op de betrokken gebieden aangaat, het hoogste bekwaamheidsniveau bezitten. Zo moeten de kandidaten voor de vergelijkende onderzoeken A7/A6 na het behalen van het universitair diploma een beroepservaring van ten minste 3 jaar hebben opgedaan, die gedurende ten minste 2 jaar verband heeft gehouden met het gekozen werkgebied. De kandidaten die zich opgeven voor de vergelijkende onderzoeken A8, waarvoor geen beroepservaring vereist is, moeten het universitaire diploma dat toegang geeft tot het vergelijkend onderzoek behaald na 4 mei 1995. Hierdoor moet worden gegarandeerd dat kandidaten met de meest recente universitaire opleiding deelnemen, die daardoor de vruchten van de jongste ontwikkelingen op de betrokken kennis- en vakgebieden naar de instelling kunnen meebrengen. De Commissie wil immers door middel van deze vergelijkende onderzoeken een evenwicht garanderen tussen de indienstneming van ambtenaren met een bepaalde aantoonbare beroepservaring en zeer recent opgeleide ambtenaren.

Er kan niet worden ontkend dat er zich gevallen kunnen voordoen van personen die niet over de vereiste beroepservaring beschikken of hun diploma vóór de vermelde datum hebben behaald. In dit verband is het evenwel nuttig erop te wijzen dat in de aankondigingen van de vergelijkende onderzoeken ook is vastgesteld dat stages voor specialisatie of bijscholing alsmede aanvullende opleidingen, studies en onderzoek welke voorbereiden op de uitoefening van de in de aankondigingen genoemde functies, als beroepservaring in aanmerking worden genomen. Deze bepaling heeft derhalve ten doel kandidaten tot de vergelijkende onderzoeken toe te laten die bij gebrek aan echte beroepservaring hun studies of hun aanvullende opleiding, met name op de werkgebieden van de vergelijkende onderzoeken, hebben voortgezet.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat de Commissie personeel in dienst neemt naar gelang van de behoeften van de instelling en niet op jaarbasis. Voorts is het niet de bedoeling dat de vergelijkende onderzoeken, wanneer zij worden georganiseerd, openstaan voor alle personen die sinds het voorgaande onderzoek een diploma hebben behaald. In dit verband is het niet onbelangrijk erop te wijzen dat de vergelijkende onderzoeken in kwestie vermoedelijk een zeer hoog aantal kandidaten zullen aantrekken. Voor de meest recente vergelijkende onderzoeken van dit type hebben zich immers 55.000 kandidaten aangemeld.

De Commissie is bijgevolg van mening dat door de aankondigingen van de vergelijkende onderzoeken in kwestie kan worden gegarandeerd dat aan de onderzoeken kandidaten deelnemen met het profiel dat het best beantwoordt aan de behoeften van de Commissie en dat alle kandidaten die aan de voorwaarden voor toelating voldoen gelijk worden behandeld.

(98/C 386/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1373/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(7 mei 1998)**Betreft: Verzekering van onderdanen van andere lidstaten in militaire dienst*

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft onlangs geoordeeld dat de militaire dienst een fundamentele plicht is van de burgers ten aanzien van de staat, welke echter ook voor de staat verplichtingen creëert. In de uitspraak van het Hof wordt gesteld dat de staat een compensatie moet geven voor de nadelige gevolgen voor de betrokkene tijdens de duur van de militaire dienst en dat hij volgens de communautaire wetgeving de werkgevers moet verplichten ervoor te zorgen dat hun werknemers in militaire dienst verzekerd zijn, op voorwaarde dat hun arbeidscontract niet was verbroken voor de betrokkene in militaire dienst ging.

De vraag rijst nu of dit voordeel ook mag worden toegekend aan personen die in een lidstaat werken die niet hun land van herkomst is, maar die hun dienstplicht moeten gaan vervullen in het land waarvan zij onderdaan zijn.

Kan de Commissie zeggen of een EU-onderdaan die woont en werkt in een andere EU-lidstaat dan zijn land van herkomst, kan eisen dat de lidstaat waar hij werkt ervoor zorgt dat hij verzekerd is voor de duur van zijn militaire dienst in zijn land van herkomst en zo ja, onder welke voorwaarden?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(8 juni 1998)*

De communautaire wetgeving bepaalt dat onderdanen van de Gemeenschap verplicht verzekerd dienen te zijn in de lidstaat waar zij werken, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die lidstaat (Verordening (EG) 118/97 van de Raad van 2 december 1996 tot wijziging en bijwerking van Verordening (EEG) 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) 1408/71 ⁽¹⁾).

Wat meer in het bijzonder de militaire dienst betreft, geeft de jurisprudentie van het Hof van Justitie duidelijke antwoorden op de vragen van de geachte afgevaardigde. Volgens deze jurisprudentie dienen, indien en voor zover de militaire dienst door de wetgeving van de lidstaat waar de dienstplicht is vervuld als een verzekeringstijdvak wordt beschouwd, de ander lidstaten de diensttijd ook als zodanig te erkennen bij de berekening van de verschuldigde prestatie, ook als volgens hun eigen wetgeving deze periode niet meegerekend hoeft te worden (zie het arrest van 15 december 1993, *Fabrizzi e.a.*, C-113/92, C-114/92 en C-56/92, *Jurispr.* p. I-6707). Indien echter de diensttijd voor de eigen onderdanen als verzekeringstijdvak geldt, dient de in een andere lidstaat verrichte militaire dienst ook als zodanig erkend te worden. (zie het arrest van 25 juni 1997, *Romero*, C-131/96, *Jurispr.* p. I-3659).

Evenzo dient een „sociaal voordeel” in de zin van verordening (EEG) 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽²⁾, dat aan de eigen onderdanen wordt toegekend (meerekening van de duur van de militaire dienst bij de bepaling van de anciënniteit in de onderneming), ook toegekend te worden aan migrerende werknemers die in hun eigen land hun dienstplicht hebben vervuld (arrest van 15 oktober 1969, *Ugliola*, *Jurispr.* p. 363).

Anderzijds is de jurisprudentie terughoudender wat de aanvullende sociale bescherming betreft. Volgens het arrest van 14 maart 1996 (*De Vos*, C-315/94, *Jurispr.* p. I-1417) heeft „een werknemer die de nationaliteit van een lidstaat bezit en op het grondgebied van een andere lidstaat werkt, geen aanspraak op doorbetaling van de bijdragen (werkgevers- en werknemersaandeel) voor de aanvullende ouderdoms- en overlevingsverzekering van de werknemers in openbare dienst, ten belope van het bedrag dat had moeten worden betaald indien de arbeidsovereenkomst niet was geschorst door de oproeping van de werknemer in militaire dienst, wanneer de in de openbare dienst werkzame onderdanen van deze staat bij vervulling van hun dienstplicht in deze staat daarop een wettelijke aanspraak hebben”. (Zie voor een volledig overzicht van de jurisprudentie over deze materie de gedetailleerde analyse van advocaat-generaal Cosmas in zaak C-248/96, *Grahame*, *Jurispr.* 1997, p. I-6407).

⁽¹⁾ PB L 28 van 30.1.1997.

⁽²⁾ PB L 257 van 19.10.1968.

(98/C 386/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1374/98
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Het geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen van het EOGFL

Uit bepaalde bronnen blijkt dat er problemen zijn met de toepassing van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen van het EOGFL (verordening (EEG) 3508/92 ⁽¹⁾) in Griekenland, hetgeen tot gevolg heeft dat er vertragingen zijn bij de uitbetaling van de steun aan de rechthebbende producenten. Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

1. Wat zijn precies de problemen bij het beheer van het geïntegreerd controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen in Griekenland?
2. Wat heeft Griekenland tot nu toe aan steun ontvangen om het geïntegreerd controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen te ontwikkelen en toe te passen?
3. Weet de Commissie of het genoemde systeem zal worden opgenomen in het nieuwe betaal- en controleorgaan voor communautaire steunregelingen van het EOGFL, dat de Griekse regering in het leven wil roepen ter vervanging van het bestaande betaalorgaan (GEDIDAGEP)?
4. Bestaat er een gevaar dat de communautaire steun voor de producenten verloren gaat tengevolge van problemen die zich voordoen bij het beheer van het geïntegreerd controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen?

⁽¹⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 juni 1998)

Vooraf wenst de Commissie erop te wijzen dat de problemen met de totstandbrenging van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem in Griekenland naar haar mening geen vertragingen mogen meebrengen in de uitbetaling van steun aan de producenten.

Op de precieze vragen van het geachte parlementslid wordt het volgende geantwoord:

1. In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat bij de totstandbrenging van het percelenregister aanzienlijke vertragingen zijn opgelopen. Het gaat om een alfanumeriek systeem voor de identificatie van de percelen landbouwgrond, dat uiterlijk op 1 januari 1997 gebruiksklaar had moeten zijn. Voorts wordt gewezen op een aantal tekortkomingen in bepaalde controle- en beheersprocedures, wat het gevaar meebrengt dat uitgaven worden gedaan die niet aan de communautaire regelgeving beantwoorden.
2. In de periode 1993-1996 heeft Griekenland financiële bijdragen ontvangen ten belope van 2,5 miljoen Ecu.
3. Tot nog toe is de Commissie er niet officieel van in kennis gesteld dat het genoemde orgaan wordt opgeheven en dat de bevoegdheden ervan aan andere nationale instanties worden overgedragen.
4. Voor de producenten mag als gevolg van de geconstateerde problemen geen steun verloren gaan.

(98/C 386/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1387/98
van Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) en Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: De venen in de Witruisische regio Polesië

Geeft de Commissie zich rekenschap van het belang van de venen van de Witruisische regio Polesië als opslagbuffer voor koolstof („carbon sink”) en als gebied met een zeer grote biologische verscheidenheid?

Wat kan de Commissie doen om dit gebied te helpen bewaren in het kader van haar strategieën inzake de klimaatverandering en het behoud van de biologische verscheidenheid? Zijn er in de EU-begroting middelen beschikbaar om dergelijke steunacties te financieren?

Is de Commissie door de Witrussische autoriteiten benaderd met het oog op dergelijke steun? Of hebben deze eerder gevraagd om steun voor de uitvoering van voor het milieu schadelijke activiteiten, zoals de kanalisering van rivieren en drooglegging van de venen, en zo ja, met welk resultaat?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(5 juni 1998)

De Commissie is op de hoogte van het bestaan van de venen in de Wit-Russische regio Polesië en de invloed hiervan op het milieu.

Gezien de huidige bilaterale betrekkingen met Wit-Rusland overweegt de Commissie nog geen specifieke acties met betrekking tot de venen.

(98/C 386/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1388/98

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Voorstel voor de rassenrelaties in Europa op basis van het Verdrag van Amsterdam

Ik stem weliswaar in met de voorstellen van de Commissie voor een geheel Europa omvattende actie ter verbetering van de rassenrelaties op basis van het nog niet geratificeerde Verdrag van Amsterdam, maar zou in dat verband willen vragen: Wanneer denkt de Commissie een soortgelijk voorstel in te dienen tegen de discriminatie van gehandicapten?

Is de Commissie het ermee eens dat er geen hiërarchie van discriminaties mag bestaan en dat daarom ook andere voorstellen moeten worden ingediend voor de non-discriminatie van andere in het Verdrag van Amsterdam genoemde groepen?

(98/C 386/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1389/98

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Evaluatie van Helios II: Voorbereiding van een nieuw programma voor gehandicapten

Wanneer denkt de Commissie het Europees Parlement te raadplegen over de evaluatie van het Helios II-programma voor gehandicapten?

In 1997 had de Commissie medegedeeld dat zij met de indiening van een voorstel voor een nieuw programma voor gehandicapten zou wachten totdat deze evaluatie zou zijn voltooid. Binnen hoeveel tijd denkt zij nu dit voorstel in te dienen?

Kan de Commissie, gezien de steun van het Europees Parlement voor een dergelijk programma en gezien het feit dat het Europees Sociaal Fonds en het Initiatief voor kansengelijkheid zich beperken tot initiatieven op werkgelegenheidsgebied, bevestigen dat zij haar steun zal geven aan een nieuw programma ten gunste van kansengelijkheid voor gehandicapten en hun bescherming tegen alle vormen van discriminatie?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Flynn namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1388/98 en E-1389/98**

(22 juni 1998)

De Commissie bestudeert voortdurend mogelijke opties met betrekking tot het toekomstig beleid ten gunste van gehandicapten. Deze bestudering valt samen met de nieuwe voorstellen voor de Structuurfondsen ⁽¹⁾, de plannen voor een nieuw communautair initiatief en de tenuitvoerlegging van Agenda 2000 ⁽²⁾.

De evaluatie van het derde Communautaire actieprogramma voor hulp aan gehandicapten (Helios II) vormde het onderwerp van een recent verslag van de Commissie ⁽³⁾.

De onderwerpen die voortvloeien uit het nieuwe artikel 13 van het Verdrag van Amsterdam inzake de bestrijding van op sekse, ras of ethnische oorsprong, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid gebaseerde discriminatie worden door de Commissie bestudeerd met gelijke behandeling van al degenen die met discriminatie te maken hebben.

De Commissie houdt vastberaden vast aan de bevordering van gelijke kansen voor gehandicapten.

⁽¹⁾ COM(98) 131 def.

⁽²⁾ COM(97) 2000 def.

⁽³⁾ COM(98) 15 def.

(98/C 386/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1392/98

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Acties ten gunste van gehandicapten (proefprojecten)

Kan de Commissie haar voorgenomen tijdschema bevestigen voor de tenuitvoerlegging van deze begrotingspost voor 1998, inclusief de publicatie van richtsnoeren, de termijn voor de indiening van aanvragen, de waarschijnlijke datum van publicatie van de besluiten en die waarop de eerste betalingen zullen worden verricht?

Hoe ziet dit tijdschema er uit, vergeleken bij dat voor dezelfde acties voor 1997?

Kan de Commissie bevestigen dat zij de proefprojecten ten gunste van gehandicapten met nog een jaar denkt te verlengen tot 1999? Zo niet, waarom niet?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(5 juni 1998)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte parlementslid erop dat er twee oproepen tot het indienen van voorstellen voor „steunverlening met het oog op acties inzake uitwisseling en voorlichting op het gebied van gelijke kansen van mensen met een handicap” en „steunverlening aan representatieve overkoepelende Europese organisaties op het gebied van gelijke kansen voor mensen met een handicap” ⁽¹⁾ in het Publicatieblad bekend zijn gemaakt.

Voor de eerste oproep geldt dat de aanvragen uiterlijk op 12 juni 1998 moeten worden ingediend en dat de definitieve selectie op 24 juli 1998 zal plaatsvinden. Voor financiële steun van de Gemeenschap komen alleen de maatregelen in aanmerking die ten vroegste op 1 oktober 1998 en ten laatste op 31 december 1998 van start zijn gegaan. Voor de tweede oproep geldt dat de aanvragen met betrekking tot de jaarlijkse operationele begroting van een niet-gouvernementele organisatie (NGO) vanaf 1 april 1998 op uiterlijk 29 mei 1998 moeten worden ingediend en dat de Commissie op 26 juni 1998 haar definitieve beslissing zal nemen. Deze data komen grosso modo overeen met die van de oproepen tot het indienen van voorstellen voor 1997.

De eerste betalingen kunnen pas na de ondertekening van de overeenkomsten worden gedaan.

In haar voorontwerp voor de begroting voor 1999 heeft de Commissie voorgesteld middelen ter beschikking te stellen voor de steunverlening aan representatieve Europese NGO's die zich inzetten voor mensen met een handicap en voor vernieuwende maatregelen om de publieke opinie gevoelig te maken voor de rechten van mensen met een handicap.

⁽¹⁾ PB C 103 van 4.4.1998.

(98/C 386/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1394/98**van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie***(7 mei 1998)**Betreft:* Verkrachtingen door het Turkse leger in de Koerdische gebieden

Volgens rapporten van verschillende mensenrechtenorganisaties behoren groepsverkrachtingen tot de basistactieken van het Turkse leger bij hun campagnes tegen de Koerdische minderheid in Turkije.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen teneinde druk uit te oefenen op de Turkse regering om volledige opheldering te verschaffen over het gedrag van de Turkse troepen tegenover de Koerdische bevolking, zodat er duidelijkheid kan komen over deze afschuwelijke misdaden?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(11 juni 1998)*

Volgens de informatie die door de Commissie werd ingewonnen, met name bij de Turkse Stichting voor de Rechten van de Mens en de Turkse Vereniging voor de mensenrechten, werden in het zuidoosten van Turkije verschillende klachten wegens verkrachting ingediend. De Turkse Stichting voor de Rechten van de Mens heeft verklaard dat twee vrouwen hun zaak hebben gewonnen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

In haar op 4 maart 1998 goedgekeurde Verslag over de ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije sinds de inwerkingtreding van de douane-unie ⁽¹⁾ stelde de Commissie vast dat er ten aanzien van de mensenrechten en het democratiseringsproces in Turkije onvoldoende vooruitgang is geboekt. In hetzelfde verslag wijst de Commissie eveneens op de situatie in het zuidoosten van Turkije. Ze benadrukt dat de rechtsstaat moet worden gerespecteerd en dat er een politieke en geen militaire oplossing voor dit probleem moet worden gevonden.

Wat de algemene betrekkingen tussen de Gemeenschap en Turkije betreft, herinnert de Europese Raad van Luxemburg van december 1997 eraan dat de versterking van de banden van Turkije met de Gemeenschap ook afhankelijk is van de vooruitgang van de politieke hervormingen waarmee Turkije bezig is, met name bij de afstemming van de normen en de praktijk op het gebied van de mensenrechten op die van de Gemeenschap, alsmede van het respecteren en beschermen van de minderheden.

De Commissie zal haar Turkse gesprekspartners de bezorgdheid van de Gemeenschap hieromtrent tot uitdrukking blijven brengen.

⁽¹⁾ COM(98) 147 def.

(98/C 386/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1404/98**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie***(11 mei 1998)**Betreft:* Wisselkantoren en de euro

Als de enkele munt een feit zal zijn, zullen naar verwachting minder valuta-operaties plaatsvinden dan nu, en deze zullen geleidelijk van de markt verdwijnen, omdat ze door de euro overbodig worden.

De professionele valutahandelaren die voor de uitoefening van hun beroep toestemming hebben van de nationale centrale bank, zullen dus worden gedwongen hun activiteiten te beperken en velen van hen zullen hun kantoren sluiten.

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om dit probleem het hoofd te bieden, overeenkomstig de maatregelen die voor douaneambtenaren zijn getroffen met het oog op de inwerkingtreding van de interne markt?
2. Acht de Commissie het noodzakelijk een vergoedingsregeling uit te werken voor degenen die gedwongen door de situatie akkoord gaan met vervroegde pensionering?

3. Denkt de Commissie zich te richten tot de lidstaten om ervoor te zorgen dat eventuele „vergunningen) van de lidstaten die niet meer worden gebruikt omdat de betrokkenen hun werkzaamheden neerleggen, niet meer op de markt worden gebracht, maar ter beschikking worden gesteld aan degenen die het werk blijven doen, en hen zo voorkeursrecht te geven?

4. Acht zij het passend als het Sociaal Fonds zou worden gebruikt voor omschakelingsprojecten ten behoeve van het personeel in deze specifieke beroepsgroep, die in Italië is verenigd in de „Associazione Italiana Cambiavalute” (AIC), en acht zij dit een project dat wellicht in samenwerking met deze vereniging kan worden bestudeerd?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(22 juni 1998)

1. In mei 1995 presenteerde de Commissie een Groenboek over de wijze van invoering van één munteenheid. Dit document en een aantal daaropvolgende aanbevelingen omschrijven de voorstellen van de Commissie betreffende de overgang naar de euro. Zo is het al sinds december 1995 duidelijk dat eurobankbiljetten en -muntstukken begin 2002 in omloop zullen worden gebracht.

De voorbereidingswerkzaamheden van de Commissie waren alle op het principe gebaseerd dat de betrokken sector verantwoordelijk zou zijn voor de noodzakelijke veranderingen. Hoewel de invoering van één munteenheid in het algemeen aanzienlijke voordelen voor de Europese economie zal opleveren, zal de overgang in sommige sectoren ongetwijfeld grotere veranderingen met zich brengen dan in andere.

2. De Commissie is er zich ten volle van bewust dat de aanpassing aan de invoering van de euro voor wisselkantoren een grotere uitdaging zal zijn dan voor vele andere ondernemingen. Er is echter voor het ogenblik geen rechtsgrond voor de Commissie om een specifieke maatregel ten behoeve van deze sector voor te stellen. De maatregelen die in 1992 ten behoeve van douaneambtenaren zijn genomen, waren op een bepaald besluit van de Raad gebaseerd.

3. Het behoort uitsluitend tot de verantwoordelijkheid van de lidstaten om aan wisselkantoren een vergunning te verstrekken.

4. De Commissie meent dat projecten voor de omscholing van het personeel in wisselkantoren in aanmerking zouden komen voor steun uit het Europees Sociaal Fonds. De selectie van projecten die steun uit het fonds krijgen, is echter een zaak voor de nationale autoriteiten.

(98/C 386/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1414/98

van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Commissie

(11 mei 1998)

Betref: Talen van Euro-informatie in internet

Als men de Spaanse versie raadpleegt van de website van de Commissie over de euro, en de rubrieken „Burgers en consumenten” en „Bedrijfsleven en financiën” opzoekt, dan blijkt dat vrijwel alle informatie — met uitzondering van de beschrijving van de voorlichtingscampagne, de doelstellingen en de interne organisatie ervan — uitsluitend in het Engels, Frans, Duits en in één geval Nederlands beschikbaar is.

Vindt de Commissie niet dat deze informatie over de euro, en met name de genoemde rubrieken, in ieder geval in alle communautaire talen zouden moeten worden aangeboden? Wanneer denkt zij dit te realiseren?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(15 juli 1998)*

Alle teksten die als referentie dienen zijn beschikbaar in alle elf talen.

De meer technische en specifieke teksten bestaan in elk geval in het Engels en zeer vaak in het Frans en Duits. Voor zover mogelijk of voor zover zij reeds bestaan, zijn zij in andere talen beschikbaar. Dit geldt met name voor de „euro-papers”. De lijst van de euro-papers en de beschikbare taalversies wordt rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Om het grote publiek te bereiken is het uiteraard het beste om in de eerste plaats dat publiek in zijn eigen taal aan te spreken en in de tweede plaats een stijl en woordenschat te gebruiken die voor een zo groot mogelijk aantal mensen toegankelijk zijn. De Commissie is zich hiervan bewust, maar door de hoeveelheid teksten en het ingewikkelde karakter ervan is het moeilijk om, rekening houdend met de beschikbare personele en financiële middelen, voor 100 % aan deze legitieme verwachting tegemoet te komen.

De Commissie zal trachten een betere selectie te maken van de documenten die in alle talen moeten worden vertaald, waarbij de aandacht met name zal uitgaan naar de documenten waarnaar het geachte parlementslid verwijst.

(98/C 386/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1419/98**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie***(11 mei 1998)*

Betreft: Inspecties en controles in verband met de richtlijnen 93/43/EEG en 96/3 EEG

De voorschriften van het Italiaanse wetsbesluit nr. 155 van 26 mei 1997, dat de richtlijnen 93/43/EEG ⁽¹⁾ en 96/3/EEG ⁽²⁾ ten uitvoer legt, brengen grote verplichtingen voor de bedrijven met zich mee, vooral voor de landbouwbedrijven en de agio-toeristische bedrijven. Aangezien het hier normen betreft inzake de hygiëne van levensmiddelen en het „gezond zijn” van de voor menselijke voeding bestemde landbouwproducten, die tezamen met de normen inzake de veiligheid op de werkplaats en de milieubescherming een omvangrijk pakket vormen met grote kosten voor de bedrijven, worden de producenten van vele regio's als het ware overstromd door een veelvoud van inspecties die te wijten is aan het te grote aantal controle instanties wier taken elkaar op ongecoördineerde wijze overlappen (MAS, NOE, USL, stadspolitie, douane, provinciale politie, regionale inspecteurs, enz.). Deze inspecties hebben vaak een kwelend karakter wegens de uiterst grote frequentie en het repetitieve karakter van de bezoeken aan de bedrijven van inspecteurs van diverse onderzoeksinstanties, die bovendien uiteenlopende oordelen, conclusies en standpunten over hetzelfde onderwerp naar voren brengen. De controles worden echter in de meeste gevallen afgesloten met boetes en zelfs aanklachten wegens al dan niet vermeende „strafbare feiten”, die volstrekt niet stroken met de behoeften en bijzondere kenmerken van de productieve en sociale context.

1. Is de Commissie niet van mening dat een methodische preventieve informatie dergelijke negatieve gevolgen zou kunnen helpen voorkomen?
2. Vindt zij niet dat dergelijke praktijken een vernietigend effect hebben, aangezien zij — te zamen met de aanzienlijke kosten in verband met de naleving van de voorschriften — het kwetsbare economische evenwicht dreigen te verstoren van de kleine bedrijven, die de beschikking hebben over zeer bescheiden financiële middelen waarmee ze maar net kunnen rondkomen?
3. Is zij niet van mening dat vormingsprogramma's ter verbetering van het culturele niveau, die de tekortkomingen in de opleiding van het personeel van de controle instanties opvullen, schade aan het productiesysteem zouden kunnen voorkomen?

⁽¹⁾ PB L 175 van 19.7.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 21 van 27.1.1996, blz. 42.

Antwoord van mevr. Bonino namens de Commissie*(12 juni 1998)*

In mei 1995 heeft de Commissie krachtens Richtlijn 93/99/EEG betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen⁽¹⁾ de bevoegde autoriteiten haar verslag doen toekomen over de beoordeling van de officiële controlesystemen voor levensmiddelen in Italië. Bij die gelegenheid had de Commissie te kennen gegeven dat zij graag een grotere coördinatie tussen de verschillende controle- en inspectiediensten tot stand gebracht zou zien. Er zij echter op gewezen dat de organisatie van de controlediensten tot de bevoegdheid van de lidstaten behoort. De Commissie is in ieder geval van mening dat, wanneer er overtredingen worden geconstateerd, er maatregelen moeten worden genomen om de consument te beschermen en meer in het algemeen de naleving van de wetgeving te waarborgen.

⁽¹⁾ PB L 290 van 24.11.1993.

(98/C 386/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1425/98**van Karin Jöns (PSE) aan de Commissie***(11 mei 1998)*

Betreft: Voorstellen tot regeling van bepaalde arbeidsbetrekkingen

De Commissie heeft in Publicatieblad C 40 van 7.2.1998 medegedeeld dat zij het „voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende bepaalde arbeidsbetrekkingen en de concurrentievervalsing” intrekt, hoewel niet alle in dit voorstel opgenomen aspecten in een communautaire regeling zijn uitgemond.

1. Kan de Commissie de redenen aangeven die haar tot het intrekken van het hierboven genoemde voorstel hebben bewogen?
2. Welke stappen denkt de Commissie te nemen om de aspecten van het voorstel die niet intussen zijn geregeld, aan een regeling te onderwerpen?
3. Deelt de Commissie de mening dat met name op het gebied van de sociale bescherming dringend gestreefd moet worden naar communautaire regels voor deeltijdwerk, voor aanstelling voor een bepaalde termijn en voor uitzendwerk/tijdelijk werk, om ervoor te zorgen dat niet wordt gediscrimineerd tegenover personen met een vaste voltijd baan?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(6 juli 1998)*

1. Het voorstel betreffende concurrentievervalsing heeft meer dan zeven jaar bij de Raad gelegen. Uit de discussies op het niveau van de Raad is gebleken, dat dit voorstel geen kans maakte om ooit door de Raad te worden aangenomen.
2. Bij de Raad ligt nog steeds een voorstel ter tafel voor een richtlijn betreffende bepaalde arbeidsbetrekkingen en de arbeidsvoorwaarden op basis van artikel 100 van het EG-Verdrag⁽¹⁾. De sociale partners zijn onderhandelingen begonnen over overeenkomsten voor bepaalde duur, in aansluiting op hun overeenkomst over deeltijdarbeid.
3. De Commissie wacht het resultaat af van de discussie over andere dan standaardarbeidsovereenkomsten, alvorens verdere actie te overwegen.

⁽¹⁾ PB C 224 van 8.9.1990.

(98/C 386/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1430/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)**Betreft:* Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie gegevens verstrekken over het percentage van de voor samenwerking bestemde kredieten van DG VIII van de Europese Commissie dat is uitgegeven aan de ontwikkeling van de visserijsector in derde landen gedurende de afgelopen vijf jaar?

(98/C 386/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1431/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)**Betreft:* Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie mededelen welk percentage van de voor samenwerking bestemde kredieten van DG VIII van de Europese Commissie is uitgegeven aan de ontwikkeling van de visserijsector van de West-Afrikaanse landen gedurende de afgelopen vijf jaar?

(98/C 386/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1432/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)**Betreft:* Europese samenwerking voor ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie over alle projecten die zijn uitgevoerd met behulp van samenwerkingskredieten van DG VIII ten behoeve van West-Afrikaanse landen, aangeven welk percentage van deze kredieten is uitgegeven aan projecten ter ontwikkeling van de visserijsector?

(98/C 386/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1433/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)**Betreft:* Europese samenwerking voor de ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie aangeven welke projecten de afgelopen vijf jaar op het gebied van visserijsamenwerking zijn uitgevoerd of gefinancierd door DG VIII, en voor welk bedrag, in de volgende landen: Zuid-Afrika, Namibië, Gabon, Senegal, Equatoriaal Guinee, Guinee Bissau, Ivoorkust, Gambia, Sierra Leone, Mauretanië, Angola, Ghana en Kameroen?

(98/C 386/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1434/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)**Betreft:* Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie mededelen welke vijftien projecten ter ontwikkeling van de visserijsector in de West-Afrikaanse landen in belangrijke mate door DG VIII zijn gefinancierd, onder vermelding van het bedrag per project?

(98/C 386/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1435/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)*

Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie mededelen of er West-Afrikaanse landen zijn waarin prioritaire aandacht is besteed aan de ontwikkeling van de visserijsector? Zo ja, om welke landen gaat het, welke projecten zijn hier uitgevoerd en welke bedragen waren hiermee gemoeid?

(98/C 386/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1436/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(11 mei 1998)*

Betreft: Europese samenwerking ter ontwikkeling van de visserijsector in derde landen

Kan de Commissie aangeven welke samenwerkingsprojecten, in welke landen en voor welk bedrag door DG VIII mede zijn uitgevoerd in West-Afrika op het gebied van:

1. ontwikkeling van de ambachtelijke visserij;
2. onderzoek naar de visbestanden;
3. financiering van onderzoekscampagnes;
4. de aanpak van illegale visserij;
5. opleiding van vissers?

Gecombineerd Antwoord**van de heer Pinheiro namens de Commissie****op de schriftelijke vragen E-1430/98, E-1431/98, E-1432/98, E-1433/98,
E-1434/98, E-1435/98 en E-1436/98***(24 juni 1998)*

De Commissie wenst de geachte Afgevaardigde erop te wijzen dat de opzet van de samenwerking, met name wat betreft de steun aan de visserijsector, sterk is geëvolueerd. De aanpak van de „staat als stuwende kracht achter de ontwikkeling” heeft plaatsgemaakt voor een andere dynamiek, waarin de rol van de staat erin bestaat te zorgen voor het regelgevingskader en de basisvoorwaarden voor de andere actoren, zowel particuliere als die welke uit de burgerlijke samenleving voortkomen, opdat zij hun rol ten volle zouden kunnen vervullen.

Het erkennen van de onderlinge afhankelijkheid van de verschillende economische sectoren en de commerciële ontwikkelingen heeft er de landen van Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS) en de communautaire instanties onlangs toe gebracht aandacht te besteden aan de ontwikkeling van de analytische capaciteit en aan het stimuleren van een partnerschap tussen de Europese Instellingen en actoren en die uit de ACS. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de resoluties van de paritaire vergadering ACS-EEG over de toekomst van de samenwerking op visserijgebied en het daaruit voortvloeiend initiatief op het gebied van het visserijonderzoek tussen de ACS-staten en de Gemeenschap.

Het streven naar samenhang komt tot uiting in een op prioritaire thema's gebaseerde aanpak, waartoe de verschillende instrumenten bijdragen, los van het beheersapparaat, en waarbij de bevordering van het partnerschap tussen de openbare en de particuliere sector voor complementariteit zorgt.

Deze beginselen zijn niet alleen tot uiting gekomen in de cijfers met betrekking tot de samenwerking, maar ook en vooral in de ontwikkeling van de onderwerpen die in de loop der jaren aan bod zijn gekomen. Om niettemin een aanwijzing te geven omtrent de bedragen die uit hoofde van de verschillende Europese Ontwikkelingsfondsen (EOF) aan projecten in de visserijsector zijn toegekend, kan worden meegedeeld dat zij:

- 185 miljoen ecu belopen voor afgewerkte EOF-projecten,
- 127 miljoen ecu voor lopende projecten en
- 39 miljoen ecu voor projecten in voorbereiding waarvoor reeds ramingen bestaan.

De Commissie zendt rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en aan het secretariaat-generaal van het Parlement de lijst toe van de in West-Afrika gefinancierde projecten voor samenwerking op visserijgebied, opgesplitst naar land, alsook de lijst van de economische indicatoren en de indicatoren voor de visserijsector voor alle ACS-staten.

(98/C 386/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1441/98

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(11 mei 1998)

Betreft: Euro 1999

In het verslag van de Commissie over de stand van de convergentie en bijbehorende aanbeveling met het oog op de overgang naar de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (COM(98) 1999 def., van 25 maart 1998) staat op bladzijde 78 het volgende te lezen:

„In de loop van de tweede fase van de EMU zijn alle lidstaten op Griekenland na, erin geslaagd lage en convergerende inflatiepercentages te verwezenlijken en/of te handhaven. Hoewel conjuncturele factoren zoals de aanhoudende periode van zwakke economische activiteit, er onmiskenbaar toe hebben bijgedragen dat de opwaartse druk op kosten en prijzen verminderden, is de indrukwekkende prestatie op inflatiegebied eveneens in niet geringe mate aan een aantal structurele veranderingen te danken.”

Kan de Commissie aangeven welke andere cyclische factoren hierbij een rol hebben gespeeld?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(3 juli 1998)

De door het geachte parlementslid aangehaalde woorden zijn afkomstig uit het verslag over de stand van de convergentie, en wel uit het deel betreffende de duurzaamheid van de prijsontwikkeling in de Gemeenschap (deel 3.5). Daarin wijst de Commissie erop dat het bereiken van een hoge mate van prijsstabiliteit en de duurzaamheid van de prijsontwikkeling vooral te danken zijn aan structurele factoren.

Ook werd er in het verslag op gewezen dat enkele cyclische factoren in fase II van de Economische en Monetaire Unie (EMU) een rol hebben gespeeld bij het desinflatieproces in de Gemeenschap. Het verslag had het over „zwakke economische activiteit” die op verschillende wijzen zorgde voor een neerwaartse druk op de prijsinflatie. In de eerste plaats wakkerde de geringe vraag de concurrentie tussen producenten aan. In de tweede plaats zorgden de gestegen werkloosheid en het hoge werkloosheidsniveau als gevolg van de geringe economische bedrijvigheid voor een rem op de loonstijging, die een van de belangrijkste factoren van prijsinflatie is.

Er kunnen nog twee andere cyclische factoren worden genoemd. In de eerste plaats was de stijging van de internationale grondstoffenprijzen gedurende praktisch de gehele fase II van de EMU zeer gering en in de tweede plaats was ook de dollar in diezelfde periode nogal zwak. Deze twee factoren droegen bij aan de gematigde stijging van de invoerprijzen in de meeste lidstaten.

(98/C 386/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1447/98

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(11 mei 1998)

Betreft: Communautaire financiering van waterwerken in Spanje

Op mijn vraag E-0457/98 ⁽¹⁾ heeft mevrouw Wulf-Mathies, lid van de Commissie, het volgende antwoord gegeven:

1. Wat betreft het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) bestaat er in Spanje geen project dat gezien zijn omvang en aard met het Alqueva-project kan worden vergeleken. Met betrekking tot het Cohesiefonds is er op dit gebied geen project van deze omvang gefinancierd.

2. De voorwaarden voor de cofinanciering van het Alqueva-project vloeien voort uit het specifieke belang van dit project (meer dan 300 mln ecu aan communautaire subsidies). Door zijn omvang heeft dit project specifieke problemen opgeleverd voor het milieu, de watervoorziening, de economische ontwikkeling en de coördinatie van de begeleiding van de tenuitvoerlegging.

In dit verband is het echter nuttig de juiste cijfers en feiten te geven. Wat het Alqueva-project betreft zal het EFRO slechts 96,6 mln ecu investeren, tegen prijzen van 1997. Het resterende bedrag komt voor rekening van het Cohesiefonds, het ESF en het EOGFL-Oriëntatie. Als we een vergelijking willen trekken met Spanje, waar het Cohesiefonds ook de aanleg van waterbekkens financiert, moeten we naar de EFRO-kredieten kijken. Dit fonds zal gedurende dezelfde periode (cf. communautair bestek) 260 mrd escudo's in het hydrologisch plan voor Spanje investeren, d.w.z. 13 maal zoveel als de subsidies die voor de Alqueva-dam zijn uitgetrokken.

Zoals de Commissie zeker niet zal zijn vergeten, kan de versnippering van een programma of een project, (zoals het hydrologisch plan voor Spanje dat zonder enige twijfel talrijke waterkeringen en overhevelingen van waterlopen omvat die door het EFRO worden gefinancierd en die gesitueerd zijn in internationale rivieren, zoals de Guadiana) geen argument zijn om een dergelijk programma of project niet als een geheel te behandelen, ook al gezien het unieke karakter van de investeringen in hetzelfde waterbekken.

Hoe kan de Commissie derhalve beweren dat er in Spanje geen enkel project van de omvang van de Alqueva-dam gefinancierd is? En hoe kan zij in alle objectiviteit volhouden dat alleen het Alqueva-project specifieke voorwaarden voor de cofinanciering rechtvaardigde?

(¹) PB C 354 van 19.11.1998.

(98/C 386/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1452/98

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Communautaire financiering van waterwerken in Spanje

1. Kan de Commissie een vergelijkende tabel geven van de EFRO-kredieten die tot eind 1997 in het kader van het communautair bestek van Spanje voor maatregel 6.1 (Hydrologisch plan) zijn uitgegeven en de EFRO-kredieten die aan grote waterwerken in Portugal zijn besteed?
2. Kan de Commissie tevens een vergelijking maken tussen de voorwaarden die in het kader van deze EFRO-steun aan elk van deze lidstaten zijn gesteld?

Gecombineerd Antwoord

**van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1447/98 en P-1452/98**

(20 mei 1998)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1448/98

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(11 mei 1998)

Betreft: Projecten in verband met het beleid voor bescherming van de consument: 1998

Kan de Commissie met het oog op de vraagtekens die bonafide consumentenbonden in Portugal geplaatst hebben bij de criteria voor de goedkeuring van Portugese projecten die in overstemming met de bekendmaking van PB C 277 van 12 september 1997 in 1998 voor communautaire steun in aanmerking komen, mededelen:

1. hoeveel en welke Portugese projecten de Europese Commissie voor 1998 heeft goedgekeurd?
2. van welke Portugese organisaties projecten zijn goedgekeurd?
3. welke criteria doorslaggevend waren voor de goedkeuring van deze projecten?
4. hoe de voor deze actie beschikbare begrotingskredieten over de diverse lidstaten van de Europese Unie zijn verdeeld?

(98/C 386/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1463/98

van Quíndio Correia (PSE) aan de Commissie

(13 mei 1998)

Betreft: Aan de Commissie door de Portugese consumentenvereniging UGC voorgelegde projecten

Kan de Commissie naar aanleiding van de weigering van financiële steun voor projecten van de UGC op het gebied van het consumentenbeleid voor het jaar 1998 mededelen:

1. welke de criteria zijn die worden gebruikt en bepalend zijn voor de goedkeuring van de projecten;
2. hoe de begrotingskredieten over de verschillende EU-lidstaten worden verdeeld;
3. hoeveel en welke projecten zij voor 1998 ter uitvoering in Portugal heeft goedgekeurd?

(98/C 386/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1466/98

van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Portugese projecten in het kader van het consumentenbeleid

De União Geral de Consumidores (UGC – Consumentenbond) heeft bij de Europese Commissie in overeenstemming met de bekendmaking van PB C 277 van 12.09.1998 drie projecten voor het consumentenbeleid ingediend. Deze projecten zijn verworpen, hoewel ze aan de prioriteiten beantwoordden die de Commissie voor 1998 had geformuleerd.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden, zodat de UGC beter kan begrijpen waarom zijn projecten niet voor financiering in aanmerking komen?

1. Hoeveel en welke Portugese projecten heeft de Commissie voor 1998 in het kader van het consumentenbeleid goedgekeurd?
2. Van welke Portugese instanties zijn de projecten goedgekeurd?
3. Welke doorslaggevende criteria zijn er bij de goedkeuring van de projecten gehanteerd?
4. Hoe zijn de voor deze actie beschikbare begrotingskredieten over de diverse EU-lidstaten verdeeld?

Gecombineerd Antwoord

**van mevrouw Bonino namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1448/98, E-1463/98 en P-1466/98**

(19 juni 1998)

1.2. In reactie op de in het Publicatieblad⁽¹⁾ verschenen oproep tot het indienen van voorstellen heeft de Commissie 378 subsidieaanvragen ontvangen. Er zijn 60 projecten geselecteerd die subsidie zullen krijgen, waarvan er drie afkomstig zijn uit Portugal: Edideco-Editores para Defesa do Consumidor, Lda (gezamenlijke actie met het oog op de afschaffing van drie oneerlijke bedingen in reiscontracten, subsidie van 35.610 ecu); Associação de arbitragem de conflitos de consumo do distrito de Coimbra (vereenvoudiging van de procedures

voor de regeling van consumentengeschillen, subsidie van 26.788 ecu); Deco-Associação portuguesa para a defesa do consumidor (opstelling van standaardcontracten, subsidie van 17.077 ecu). Verder is een project van het Instituto do Consumidor, arbitrage-instantie voor geschillen op het gebied van autoreparaties, voor een subsidie van 116.960 ecu op een reservelijst geplaatst en in juni a.s. zal een besluit genomen worden afhankelijk van de beschikbare begrotingsmiddelen.

3. Bij de selectie van de projecten zijn de in de oproep tot indienen van voorstellen genoemde criteria gehanteerd (de prioritaire thema's in het kader van het consumentenbeleid en de bescherming van de gezondheid van de consument; het nut voor de Gemeenschap; de kosten-batenverhouding; het multiplicatoreffect op communautair niveau; het vermogen om tussen de verschillende partners van het project een doeltreffende samenwerking tot stand te brengen; de middelen die worden ingezet voor de totstandbrenging van duurzame transnationale samenwerking, met name door de uitwisseling en de gemeenschappelijke benutting van de ervaringen met de bewustmaking van consumenten en economische actoren; de middelen die worden ingezet voor een zo ruim mogelijke verspreiding van de resultaten van de uitgevoerde acties en projecten).

4. De diverse begunstigen ontvangen per lidstaat de volgende bedragen aan subsidie:

(Ecu)

België	602.408
Duitsland	524.204
Griekenland	65.534
Spanje	595.694
Frankrijk	245.985
Ierland	140.941
Italië	773.199
Nederland	89.582
Oostenrijk	435.254
Portugal	79.475
Finland	229.346
Zweden	196.295
Verenigd Koninkrijk	1.178.564

Deze cijfers moeten met de nodige voorzichtigheid worden geïnterpreteerd. Dikwijls hebben deze projecten betrekking op consumenten in meer dan een lidstaat, zoals bedoeld in de selectiecriteria (zie punt 3). Bovendien betekent de geografische ligging van een consumentenorganisatie niet per se dat voor de consumenten van die lidstaat een speciaal project wordt uitgevoerd. Zo hebben bijvoorbeeld vier van de negen projecten betreffende organisaties in het Verenigd Koninkrijk betrekking op „Consumers International” of „International Testing” en beperken deze projecten zich niet tot de consumenten in het Verenigd Koninkrijk.

De consumentenorganisaties in de lidstaten profiteren behalve van de subsidies ook van andere acties van de Commissie, die uit de begroting voor consumentenbeleid worden gefinancierd.

⁽¹⁾ PB C 277 van 12.9.1997.

(98/C 386/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1450/98

van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreeft: Uitvoering door de Commissie van het besluit van de Raad over financiële steun aan de Oosteuropese kandidaatlanden in de periode 2000-2006

Kan de Commissie aangeven hoe het besluit van de Europese Raad van Luxemburg, dat luidde „De financiële steun aan de landen die bij het uitbreidingsproces betrokken zijn, zal, wat de verdeling van de steun betreft, gebaseerd worden op het beginsel van gelijke behandeling, ongeacht het tijdstip van toetreding, waarbij bijzondere aandacht zal uitgaan naar de landen met de grootste noden.” ten uitvoer is gelegd in de Agenda 2000 van 18 maart 1998?

Kan de Commissie in het bijzonder duidelijk maken hoe de verdeling van de steun bijdraagt aan de vermindering van de sociale en economische verschillen tussen Estland en Letland/Litouwen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(29 mei 1998)

Voor de financiering van de versterkte pretoetredingsstrategie heeft de Commissie in Agenda 2000 ⁽¹⁾ voor de periode 2000-2006 een pakket van 21 miljard ecu voorgesteld. Dit betekent drie miljard ecu per jaar, die als volgt is verdeeld: 1,5 miljard ecu voor Phare, 0,5 miljard ecu voor bijzondere landbouwsteun en 1 miljard ecu voor structurele steun. Dit is meer dan een verdubbeling van de huidige bijdrage van de Gemeenschap aan de pretoetredingsstrategie.

Het pakket moet alle kandidaten, naargelang van hun behoeften, ten goede komen. Zodra een kandidaat toetreedt en in aanmerking komt voor de fondsen van de Gemeenschap voor de lidstaten, kan hij niet langer aanspraak maken op pretoetredingssteun. De 3 miljard zal onder de overblijvende landen worden verdeeld, zodat al landen deze meer zullen krijgen. Op deze manier kan de Gemeenschap in de loop van het uitbreidingsproces in toenemende mate financiële middelen concentreren op de minder vergevorderde landen.

Daarnaast wordt een speciale inhaalfaciliteit („catch-up facility”) ingesteld van 100 miljoen ecu, voor kandidaat-landen waarmee nog geen onderhandelingen zijn geopend. Deze is bedoeld voor steunverlening bij de herstructurering van de banksector en de grote staatsbedrijven (en de daarmee samenhangende sociale en milieumaatregelen), voor de bevordering van directe buitenlandse investeringen en de bestrijding van de corruptie.

Het geachte parlementslid verwijst naar „economische en sociale verschillen tussen Estland enerzijds en Litouwen en Letland anderzijds”. Ten aanzien van eventuele achterstanden zullen natuurlijk alle bovengenoemde maatregelen worden aangewend, in het bijzonder de „catch-up-facility”.

⁽¹⁾ COM(97) 2000 def.

(98/C 386/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1453/98

van Olivier Dupuis (ARE) aan de Commissie

(7 mei 1998)

Betreft: Communicatie

De komende uitbreidingen van de EU maken de communicatie binnen de instellingen, tussen de instellingen en de burgers en tussen de burgers van de Unie onderling tot een van de meest urgente en cruciale problemen waarmee de instellingen worden geconfronteerd. Is de Commissie, in het naderende perspectief van een systeem met 16 officiële talen en 240 mogelijke talencombinaties, niet van mening dat de tijd gekomen is om over nieuwe oplossingen na te denken, zoals de invoering van een relaistaal in de vertolkings- en vertaalsystemen en een juridische referentietaal, alsmede de introductie in het curriculum van de scholen in de lidstaten van een neutrale taal, zoals het Esperanto, zodat het mogelijk is de culturele en linguïstische diversiteit van de Unie te behouden en het in een later stadium leren van de in de EU gesproken talen te bevorderen?

Welke maatregelen heeft de Commissie met name reeds genomen of is zij van plan te nemen met het oog op de oplossing van de organisatorische en financiële problemen in verband met de uitbreiding van het aantal officiële talen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(5 juni 1998)

Krachtens artikel 217 van het EG-Verdrag wordt de regeling van het taalgebruik door de instellingen der Gemeenschap door de Raad met eenparigheid van stemmen vastgesteld. De Commissie wijst erop dat de Raad in zijn conclusies van 12 juni 1995 en in de conclusies van het Voorzitterschap van 26 en 27 juni 1995, het belang

van de taalkundige verscheidenheid en de meertaligheid in de Gemeenschap heeft onderstreept, alsmede de gelijkwaardigheid van alle talen van de Unie. Overigens is het optreden van de Gemeenschap krachtens artikel 126 van het EG-Verdrag erop gericht het onderricht in en de verspreiding van de talen van de lidstaten te ontwikkelen.

Wat het tolken betreft is de Commissie het tweede kwartaal van 1996 begonnen met de reorganisatie van de gemeenschappelijke tolken-conferentiedienst (SCIC). Deze heeft geleid tot de nodige rationalisering en modernisering, waardoor de kosten van vertolking kunnen worden beheerst. De totale werkingskosten van de SCIC zijn gestabiliseerd en de gemiddelde kosten van de dienstverlening per tolk zijn gedaald. Bovendien heeft de nieuwe methode voor het factureren van de verleende diensten aangetoond dat een goede en strikte planning van vergaderingen en talencombinaties aanzienlijke besparingen kan opleveren.

De Commissie is er derhalve van overtuigd dat het talenpakket, tegen beperkte kosten, kan worden uitgebreid:

- door gebruik te maken van moduleerbare cabines en indirecte vertaling;
- door passende en intensieve opleidingen aan te bieden, waarbij met ingang van dit jaar extra aandacht moet worden besteed aan het onderwijs in de talen van de landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE);
- door een gericht aanwervingsbeleid.

Wat het vertalen betreft was en blijft de Commissie gericht op de ontwikkeling van nieuwe technologische toepassingen om het hoofd te bieden aan de problemen op het gebied van de meertaligheid waarmee de uitbreiding van de Gemeenschap gepaard gaat. Daarom heeft de Commissie een plan voor de middellange termijn opgesteld om tot een optimale prijs-kwaliteitverhouding te komen. In het plan, dat is ingediend bij de werkgroep Meertaligheid van het Parlement, wordt met name uitgegaan van:

- een betere beheersing van de vraag door middel van een gedragscode voor de diensten van de Commissie;
- verschillende manieren om de te vertalen documenten te behandelen;
- inzet van de LA-ambtenaren voor werkzaamheden met grote meerwaarde;
- meer opleiding in de MLOE-talen;
- optimaal gebruik van freelance-vertalers;
- optimaal gebruik van de mogelijkheden van vertaalhulpmiddelen en telecommunicatienetwerken;
- de synergie van de interinstitutionele samenwerking.

(98/C 386/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1474/98

van Ursula Stenzel (PPE) aan de Commissie

(13 mei 1998)

Betreft: Vierde kaderprogramma voor onderzoek

Kan de Commissie mededelen hoeveel aanvragen voor het vierde kaderprogramma voor de sector onderzoek vanuit Oostenrijk werden ingediend?

Hoeveel aanvragen heeft de Europese Commissie goedgekeurd en om welke projecten ging het daarbij concreet?

Hoe ziet dit overzicht er, afgezien van fusies, uit?

Wie waren bij de projecten de coördinatoren en om welke partnerlanden ging het?

Hoeveel geld werd voor de projecten afzonderlijk ter beschikking gesteld?

**Aanvullend antwoord
van mevrouw Cresson namens de Commissie**

(8 september 1998)

Wegens de omvang van het antwoord, dat talrijke tabellen omvat, zal de Commissie het rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toesturen.

(98/C 386/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1475/98

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(13 mei 1998)

Betreft: Vervuiling van de Asopos en van de zuidelijke Golf van Evvia

De delta van de rivier de Asopos geldt als een belangrijk watergebied in Attika en fungeert ook als tussenstation voor trekvogels. In dit gebied zijn ongeveer 140 verschillende vogelsoorten geregistreerd, waarvan 31 onder bijlage I van richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ vallen. Bovendien is het gebied van Oropos en de Asopos-mond, 420 ha. groot aan de hand van een document van het Griekse Ministerie van Landbouw (Directoraat-generaal ontwikkeling en bescherming van de bosbouw) op de lijst geplaatst van gebieden die overeenkomstig richtlijn 92/43/EEG in aanmerking komen voor opneming in het netwerk Natura 2000 ⁽²⁾.

In het gebied tussen Inofyta en Schimatari zijn echter ongeveer 350 industrieën gevestigd (waaronder vele in de chemische sector), die hun afval in de Asopos storten, meestal zonder biologisch reinigingsproces. Daarnaast besloot de Griekse regering in 1995 tot de inrichting van een industrieterrein voor leerlooierijen in de gemeente Dafni (departement Viotia), waarbij uiteraard ook werd besloten het afval van dit industrieterrein, samen met het afval van de industrieën tussen Inofyta en Schimatari en het huishoudelijk afvalwater van het gebied rond Oropos, in de Golf van Evvia te lozen.

Overwegende:

- dat metingen in zee tot op ruime afstand van de mond van de Asopos hebben aangetoond dat zich bijzonder hoge concentraties van cadmium, chroom, koper en nikkel op de zeebodem hebben afgezet,
- dat er sprake is van schending van de richtlijnen 76/464/EEG ⁽³⁾, 76/160/EEG ⁽⁴⁾, 79/923/EEG ⁽⁵⁾, 79/409/EEG, 92/43/EEG, alsmede van artikel 6 van richtlijn 85/337/EEG ⁽⁶⁾ betreffende de voorlichting van het publiek,
- dat de vergunningen aan de industrie steeds op voorwaarde van biologische zuivering worden gegeven, waaraan echter niet de hand wordt gehouden, terwijl er vrijwel geen controles plaatsvinden,

Kan de Commissie meedelen:

1. of de industrieën in het gebied tussen Inofyta en Schimatari in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht functioneren;
2. of de bedrijfsvergunningen en de voorwaarden voor een proces van biologische zuivering en het storten van afval in overeenstemming met de wet zijn, en voorts of daaraan de hand wordt gehouden en of er controle wordt uitgeoefend;
3. of er ten aanzien van het industriegebied voor de leerlooierijen onder meer een milieu-effectrapportage met het oog op biologische zuivering van kracht is en of er hier sprake van communautaire financiering is;
4. welke algemene maatregelen zij denkt te nemen opdat de Asopos en de zuidelijke Golf van Evvia niet tot een vergaarbak worden voor allerlei afval en vervuilend afvalwater, opdat de communautaire richtlijnen worden geëerbiedigd en opdat er een begin wordt gemaakt, via cofinanciering, met de werkzaamheden tot sanering van de Asopos?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 129 van 18.5.1976, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 31 van 5.2.1976, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 281 van 10.11.1979, blz. 47.

⁽⁶⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

(98/C 386/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1781/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(11 juni 1998)**Betreft:* Vervuiling van de Asopos-rivier in Attika

Duizenden inwoners van kleine gemeenten in het departement Attika zijn bijeengekomen bij Yefyra aan de Asopos-rivier om te protesteren tegen de voortgaande lozing van afvalwater in deze rivier, hetgeen al het leven in de rivier, alsmede in het zuidelijk gedeelte van de Golf van Evvia dreigt te vernietigen. Er mag op worden gewezen dat de Asopos al dertig jaar de vergaarbak is voor het chemisch afval van 350 industriële bedrijven, terwijl er plannen zijn voor de lozing (via een gesloten pijpleiding) van nog meer gevaarlijk afval, afkomstig van 99 leerlooierijen uit het omliggende gebied; hun afvalwater zal tenslotte terecht komen in het toeristische gebied van het zuidelijk gedeelte van de Golf van Evvia.

Kan de Commissie meedelen welke stappen zij bij de Griekse autoriteiten denkt te ondernemen opdat er een einde komt aan deze verdere aantasting van niet alleen de rivier, maar tevens het bredere gebied eromheen?

Gecombineerd Antwoord**van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1475/98 en E-1781/98***(13 juli 1998)*

De delta van de rivier de Asopos is een moerassig gebied dat in een wetenschappelijke inventaris wordt omschreven als een gebied dat in aanmerking komt om in het kader van de habitats-richtlijn te worden opgenomen in het Europese ecologische netwerk van speciaal te beschermen gebieden, Natura 2000 genoemd. Dit gebied is echter niet opgenomen in de lijst van voorgestelde gebieden die door de Griekse regering aan de Commissie is toegezonden. Voorts is dit gebied niet gerangschikt bij de speciaal te beschermen gebieden krachtens de richtlijn betreffende de vogelstand, noch is het wetenschappelijk aangemerkt als een belangrijk gebied voor vogels.

De Commissie buigt zich over het probleem van de verontreiniging in deze regio. Er zal een brief worden verstuurd naar de Griekse autoriteiten met het verzoek nauwkeurige informatie te verstrekken over de maatregelen die zijn genomen om een verdere verontreiniging van de Asopos te voorkomen. Voorts zal informatie worden opgevraagd betreffende de exploitatievoorwaarden (bedrijfsomstandigheden en vergunningen) voor de industrie in de ruimere regio van Oinofyta en Schimatario.

De Commissie is op de hoogte van de plannen voor de inrichting van een industrieterrein voor leerlooierijen in Viotia, waarbij een van de grote doelstellingen mede is de zeer ernstige milieuproblemen op te lossen die worden veroorzaakt door de niet-gecontroleerde leerlooierijen in de streek van Attica. Dit project is opgenomen voor communautaire medefinanciering in het Griekse operationele programma voor de industrie en omvat de bouw van nieuwe faciliteiten in Viotia en de verplaatsing van de leerlooierijen van Attica.

Overeenkomstig de informatie waarover de Commissie beschikt, is reeds een volledige milieu-effectrapportage overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG verricht op basis van een door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) uitgevoerde milieu-effectenstudie. In verband daarmee zijn ook talrijke studies gefinancierd en uitgevoerd (haalbaarheidsstudie inzake de verplaatsing van de leerlooierijen van Attica, haalbaarheids- en economische studie voor het industrieterrein voor leerlooierijen in Viotia, milieu-effectrapport over het gehele Asopos-bekken en de mond van de Asopos-rivier, ten behoeve van de gebruikelijke evaluatie- en vergunnings-procedure bij het Ministerie van milieu ingediend, technische studie voor de terugwinning en het hergebruik van chroom en het beheer van het afval van de leerlooierijen, studie betreffende de topografie en het grondregister van de regio).

De Commissie wil het geachte parlementslid verwijzen naar haar antwoord op mondelinge vraag H-56/98 van de heer Trakatellis gedurende het vragenuurtje van de zitting van het Europees Parlement van februari 1998 ⁽¹⁾. De Commissie heeft de Griekse autoriteiten zowel op de vergadering van het toezichtscomité voor het operationeel programma van 12-13 februari als op de vergadering van 28 mei 1998 verzocht gedetailleerde informatie te verstrekken. Tot dusver is bedoelde informatie nog steeds niet ter evaluatie aan de Commissie toegezonden.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement (februari 1998).

(98/C 386/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1478/98**van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Commissie***(13 mei 1998)**Betreft:* Tandartsen

Kan de Commissie meedelen in welke fase zich de inbreukprocedure bevindt die zij tegen het Koninkrijk Spanje heeft aangespannen wegens niet-naleving van richtlijn 78/687/EEG ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB L 233 van 24.8.1978, blz. 10.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(15 juni 1998)*

De Commissie heeft een inbreukprocedure ingeleid met betrekking tot de erkenning door Spanje van diploma's van tandartsen die verkregen zijn in derde landen, zonder eerbiediging van de minimum-opleidingsvereisten die waren vastgesteld bij Richtlijn 78/687/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar der tandheelkunde. Aan de hand van het antwoord op het met redenen omkleed advies alsmede de aanvullende inlichtingen van de Spaanse autoriteiten, heeft de Commissie op 10 december 1996 besloten zich tot het Hof van Justitie te wenden. Op grond van latere gegevens van de Spaanse autoriteiten, waarin met name gewag werd gemaakt van recente rechtspraak van het hoogste Spaanse rechtcollege, waarin een uitleg van de bepalingen van de internationale overeenkomsten met betrekking tot de erkenning van diploma's wordt gegeven in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht, heeft de Commissie op 10 december 1997 evenwel besloten tot opschorting van de aanhangigmaking van deze zaak bij het Hof van Justitie.

(98/C 386/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1496/98**van Richard Corbett (PSE) aan de Commissie***(13 mei 1998)**Betreft:* Discriminatie op grond van seksuele geaardheid

Is de Commissie, naar aanleiding van het arrest van het HvJ in de zaak Grant versus South West Trains (zaak C-249/96) voornemens een wet in te dienen krachtens welke discriminatie op grond van seksuele geaardheid wordt uitgebannen, zodra het Verdrag van Amsterdam van kracht wordt?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(12 juni 1998)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-756/98 van de heer Ojala ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Zie blz. 40.

(98/C 386/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1498/98
van Peter Skinner (PSE) aan de Commissie

(13 mei 1998)

Betreft: Mensenrechten in Sierra Leone

Kan de Commissie met het oog op de recente gebeurtenissen in Sierra Leone medelen wat er wordt gedaan om de democratie te stabiliseren? Kan de Commissie voorts mededelingen doen over haar besprekingen betreffende de huidige situatie van vluchtelingen die politiek asiel zoeken?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(23 juni 1998)

Sinds de terugkeer uit ballingschap van President Kabbah en het herstel van de democratie in Sierra Leone op 10 maart 1998 wordt voorrang gegeven aan maatregelen om de democratie te stabiliseren en te versterken en zo te zorgen voor een sterke basis voor de wederopbouw en verdere ontwikkeling van het land.

De binnenlandse veiligheid in Sierra Leone zal nog enige tijd afhangen van de aanwezigheid van de Groep van Militaire Waarnemers van de Economische Gemeenschap van West-Afrikaanse Staten (Ecomog). Het zal van het succes van de operaties van Ecomog in Sierra Leone afhangen wanneer en hoe de lokale overheid wordt hersteld zoals de huidige regering heeft gepland.

Op centraal niveau heeft de regering zich verbonden tot het beter nakomen van haar verantwoordingsplicht en tot een meer transparante werkwijze bij het innen en beheren van overheidsmiddelen. Zo poogt de regering de ontevredenheid en onrust weg te werken die onder de bevolking en de strijdkrachten is ontstaan na jaren van algemeen verspreide corruptie en wanbeheer. Bijgevolg financiert de Commissie een programma voor institutionele ondersteuning dat wordt verwezenlijkt binnen het ministerie van Financiën en dat als doel heeft de regering te helpen bij het beheren van en rekenschap afleggen voor de overheidsfinanciën en is zij van plan om dit soort bijstand uit te breiden bij haar toekomstige programma's die gefinancierd zullen worden in het kader van het 8ste Europees Ontwikkelingsfonds (EOF).

Wat de rest van het land betreft, tracht de regering — met de hulp van donoren — de ontheemden te helpen bij de terugkeer naar hun dorpen en steden. Er wordt humanitaire noodhulp verleend onder de vorm van gerichte voedselhulpprogramma's en medische programma's (2,9 miljoen ecu). Voor het herstel van de landbouw zijn er programma's voor het verstrekken van zaad en gereedschap (1,9 miljoen ecu). De Commissie doet ook het nodige voor het hervatten van haar herstelprogramma's om de sociale infrastructuur op het platteland weer op te bouwen nadat deze is vernietigd bij de troebelen onder de burgerbevolking van de laatste zeven jaar en bij de recente gevechten na de militaire staatsgreep van mei 1997. De bijstand aan de plattelandsgemeenschappen om zich opnieuw te vestigen, om hun economische activiteiten te hervatten, en om gebruik te maken van de sociale basisdiensten heeft hoge prioriteit, gezien de invloed die de sociale uitsluiting en achterstelling van weleer hebben gehad op de stabiliteit van de opeenvolgende regeringen sinds de onafhankelijkheid.

De Commissie is niet op de hoogte van besprekingen die betrekking zouden hebben op verzoeken van vluchtelingen om politiek asiel. Er wordt via een Europese niet-gouvernementele organisatie (NGO) wel bijstand gegeven aan vluchtelingen in Guinee, waar hun uiteindelijke, vrijwillige terugkeer naar Sierra Leone, zodra de situatie ter plaatse voldoende veilig is, wordt voorbereid.

(98/C 386/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1508/98
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(13 mei 1998)

Betreft: Informatiemaatschappij en economische en sociale samenhang

De Commissie regionaal beleid van het Europees Parlement (verslag A-0399/97) heeft erop gewezen dat de toegang tot de informatiemaatschappij in het algemeen en het vermogen om informatie te gebruiken en vervolgens in relevante kennis om te zetten in het bijzonder van het menselijk potentieel speciale kwalificaties

vereist. In dit verband wijst zij op de volgende bepaling in het Verdrag van Amsterdam: „De lidstaten en de Gemeenschap streven (...) naar de ontwikkeling van een gecoördineerde strategie voor werkgelegenheid en in het bijzonder voor de bevordering van de scholing, opleiding en aanpassingsvermogen van de werknemers en arbeidsmarkten die soepel reageren op economische veranderingen ten einde de doelstellingen van artikel B van het Verdrag betreffende de Europese Unie en van artikel 2 van dit Verdrag te bereiken” (Deel II, hoofdstuk 3, artikel 1 van een nieuwe, na de huidige titel VI van het VEU in te voegen titel).

Kan de Commissie meedelen of zij met deze wensen op het gebied van de informatiemaatschappij rekening heeft gehouden en deze eventueel heeft opgenomen in de definitieve voorstellen tot hervorming van de structuurfondsen, welke op 18 maart 1998 door de leden van de Commissie zijn goedgekeurd, met name in het kader van de nieuwe doelstelling 3 inzake het menselijk potentieel?

Antwoord van de heer Mr Flynn namens de Commissie

(22 juni 1998)

In haar voorstel voor een Verordening (EG) betreffende het Europees Sociaal Fonds ⁽¹⁾, heeft de Commissie voorgesteld dat het Fonds maatregelen ondersteunt inzake de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen. In het bijzonder draagt het Fonds bij aan acties die overeenkomstig de Europese werkgelegenheidsstrategie en de jaarlijkse richtsnoeren voor de werkgelegenheid worden ondernomen; in het bijzonder zorgt het voor de ondersteuning en de aanvulling van de activiteiten van de lidstaten op de volgende beleidsterreinen:

- ontwikkeling van een actief arbeidsmarktbeleid ter bestrijding van de werkloosheid, ter vermindering dat mannen en vrouwen langdurig werkloos worden, ter vergemakkelijking van de herintegratie van langdurig werklozen op de arbeidsmarkt en ondersteuning van de beroepsintegratie van jongeren en herintreders op de arbeidsmarkt;
- bevordering van de sociale integratie en gelijke kansen voor allen bij de toegang tot de arbeidsmarkt;
- ontwikkeling van onderwijs- en opleidingsstelsels als onderdeel van een levenslang-leerbeleid ter vergroting en instandhouding van de inzetbaarheid, de mobiliteit en de integratie op de arbeidsmarkt;
- verbetering van de systemen ter bevordering van de scholing, de opleiding en het aanpassingsvermogen van de werknemers, ter stimulering van de innovatie en het aanpassingsvermogen in de werkorganisatie, ter ondersteuning van het ondernemerschap en het scheppen van arbeidsplaatsen en ter versterking van het menselijk potentieel in onderzoek, wetenschap en technologie;
- verbetering van de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt, waaronder hun loopbaanontwikkeling, hun toegang tot nieuwe arbeidsplaatsen en tot het ondernemerschap, en vermindering van verticale en horizontale scheiding op de arbeidsmarkt.

In artikel 2, lid 3 van het voorstel voor een verordening wordt gezegd dat er rekening wordt gehouden met de sociale en arbeidsmarktdimensie van de informatiemaatschappij, met name bij de ontwikkeling van beleidsmaatregelen en programma's om gebruik te maken van het werkgelegenheidspotentieel van de informatiemaatschappij en om te zorgen voor de gelijke toegang tot de voorzieningen en de voordelen daarvan.

⁽¹⁾ COM(98) 131 def.

(98/C 386/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1514/98

van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie

(13 mei 1998)

Betreft: Leonardo-programma en de vrouw

Op de vergadering van de Werkgroep Commissieleden voor gelijke kansen in 1997 ging mevrouw Edith Cresson, lid van de EG-Commissie, in op de rol van de vrouw in het onderwijs en de opleidingsprogramma's, met name het Leonardo-programma, en gaf zij te kennen de uitkomst van de evaluatie van de mainstreaming in deze programma's over 1997 te zullen publiceren.

Ik zou graag de resultaten van deze evaluatie toegezonden krijgen.

Antwoord van mevr. Cresson namens de Commissie

(12 juni 1998)

Het Leonardo da Vinci-programma verstrekt financiële steun voor projecten ter bevordering van gelijke kansen uit hoofde van twee specifieke maatregelen (I.1.1.d en II.1.1.d). Ook moedigt het de mainstreaming van gelijke kansen aan door het dit aspect in andere projecten te stimuleren. In 1997 werden uit hoofde van deze maatregelen 24 projecten op het gebied van gelijke kansen gesubsidieerd voor in totaal 3,5 miljoen ecu. Nog eens acht uit hoofde van andere maatregelen gefinancierde projecten bezitten een sterke gelijkekansenscomponent.

Ten aanzien van de inhoud van de projecten kunnen grofweg vier categorieën worden onderscheiden:

- Opleiding voor werkzoekende vrouwen. Deze projecten zijn gericht op de ontwikkeling van lesmateriaal voor de verwerving van basisvaardigheden of een passende beroepskwalificatie;
- Opleiding voor werkende vrouwen. De meerderheid van deze projecten betreft sectordoorsnijdende vraagstukken als loopbaanplanning en de ontwikkeling van genderbewuste opleidingsmethoden;
- Opleiding voor jonge vrouwen. De meeste van deze projecten zijn gericht op vrouwen die een initiële beroepsopleiding volgen, en richten zich op beroepskeuzevoorlichting en stimulansen om op professioneel gebied nieuwe paden te betreden;
- Projecten die zijn toegesneden op opleidings- en werkstructuren. Deze projecten hebben als doel het gelijkekansenbeleid in de beroepsopleidingsprocessen en in de ondernemingen te integreren. Daarom zijn zij voornamelijk gericht op de beheerders van deze processen.

Met andere woorden, de nadruk ligt op verhoging van het bewustzijn en de ontwikkeling van vaardigheden bij de cursisten, opleiders en het management.

Naast de twee specifieke maatregelen op het gebied van gelijke kansen, komt het begrip mainstreaming, dat op alle terreinen van gemeenschappelijk beleid geleidelijk aan betekenis heeft gewonnen, op consistente wijze in het Leonardo da Vinci-programma tot uitdrukking. In de jaarlijkse oproep tot het indienen van voorstellen worden de initiatiefnemers verzocht het verwachte effect van hun projecten in termen van gelijke kansen voor mannen en vrouwen aan te geven. Er is extra de aandacht gevestigd op de integratie van gelijke kansen in de laatste oproep tot het indienen van voorstellen in het kader van het Leonardo-programma, punt II.E: „...de Commissie zal met name ondersteuning bieden aan voorstellen van hoge kwaliteit op het gebied van gelijke kansen (over de specifieke maatregelen heen)...”⁽¹⁾. Bij alle actieve controle- en promotieactiviteiten wordt de kwestie zowel mondeling als schriftelijk onder de aandacht gebracht. Van 16 tot 17 januari 1998 vond in Finland een transnationaal seminar over gelijke kansen in de beroepsopleiding plaats, waaraan initiatiefnemers en op dit gebied werkzame deskundigen uit heel Europa hebben deelgenomen. Een van de besproken mainstreaming-vraagstukken betrof de manieren waarop bedrijfsondersteunende diensten de specifieke mogelijkheden van vrouwen als ondernemer zouden kunnen erkennen.

De voorstellen worden thans stelselmatig op hun emancipatie-effecten getoetst maar, alle inspanningen ten spijt, zal het duidelijk zijn dat het begrip mainstreaming door de initiatiefnemers als geheel nog niet goed wordt begrepen. Daarom is het moeilijk relevante statistieken te verschaffen over de opname van mainstreaming in het programma. Een soortgelijke conclusie kan worden getrokken uit een bestudering van de onlangs ingediende nationale actieplannen voor de werkgelegenheid, waarin nog weinig te merken valt van concrete toepassingen van mainstreaming. Bij de voorbereidingen voor het vervolg op het Leonardo da Vinci-programma wordt uiteraard rekening gehouden met de noodzaak het inzicht in deze kwestie verder te ontwikkelen.

⁽¹⁾ PB C 372 van 9.12.1997.

(98/C 386/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1515/98**van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie***(13 mei 1998)**Betreft:* Statistieken over vrouwen

Op de vergadering van de Werkgroep Commissieleden voor gelijke kansen in 1997 deelde mevrouw Wulf-Mathies, lid van de EG-Commissie, mee dat er vanaf juni 1997 cijfers over positieve acties op het gebied van gelijke kansen beschikbaar zouden zijn en dat deze cijfers in brochurevorm zouden verschijnen.

Ik zou graag horen welke vorderingen hiermee zijn gemaakt en dit cijfermateriaal toegezonden willen krijgen.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(19 juni 1998)*

Statistieken over gelijke kansen voor vrouwen en mannen worden elk jaar gepubliceerd in het „Jaarverslag over gelijke kansen voor vrouwen en mannen in de Europese Unie” van de Commissie.

Deze publicatie biedt een goed overzicht van recente gegevens over dit onderwerp. De tweede editie (over het jaar 1997) werd op 13 mei 1998 door de Commissie goedgekeurd en een exemplaar hiervan wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat van het Parlement toegezonden.

Verder maakt de Commissie in haar publicatie „Statistics in Focus” regelmatig recente gegevens over gelijke kansen voor vrouwen en mannen bekend. In 1997 publiceerde zij de resultaten van de enquête naar de loonstructuur ⁽¹⁾, die gegevens verschaft over de beloningsverschillen tussen vrouwen en mannen.

⁽¹⁾ Spanje, Frankrijk, Zweden en het Verenigd Koninkrijk. Statistics in Focus nr. 15/97.

(98/C 386/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1517/98**van Claudia Roth (V) aan de Commissie***(13 mei 1998)**Betreft:* Middelen van de Commissie voor het Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge

In het door de Duitse vertegenwoordiging van de Europese Commissie uitgegeven blad EU-Nachrichten van 28 januari 1998 werd gemeld dat het Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge (BAFI) in Nürnberg van de Commissie subsidie ontvangt voor onafhankelijk juridisch advies aan asielzoekers op de luchthaven van Frankfurt.

Is het de Commissie bekend dat het Duitse Constitutioneel Hof in zijn arrest van 1996 de overheidsinstanties heeft verzocht te voorzien in onafhankelijk juridisch advies?

Is de Commissie van oordeel dat de krappe middelen die beschikbaar zijn voor activiteiten ten behoeve van asielzoekers, aan overheidsinstanties moeten worden toegekend?

Is de Commissie van mening dat het BAFI onafhankelijk juridisch advies kan garanderen?

Beschikt de Commissie over informatie hoe de door haar toegekende middelen tot nog toe zijn gebruikt?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(6 juli 1998)

Het Bondsbureau voor de erkenning van buitenlandse vluchtelingen (BAFI) heeft in zijn aanvraag om bijstand op grond van artikel B-803 van de begroting geen melding gemaakt van het door het geachte parlementslid genoemde arrest van het Duitse Constitutionele Hof, en de Commissie was op dat moment evenmin bekend met het bestaan van dit arrest.

Ingevolge de voorschriften die van toepassing zijn op dit begrotingsartikel kunnen er middelen worden toegewezen aan zowel openbare als particuliere lichamen (zoals niet-gouvernementele organisaties) op voorwaarde dat de producten geen winst opleveren. Het voornaamste criterium voor de beslissing een project financieel te steunen is de kwaliteit van het project en niet de rechtspositie van de aanvrager.

Het door de Commissie gesubsidieerde BAFI-project voorziet in juridisch advies door rechtskundige adviseurs. Volgens het Duitse recht oefenen rechtskundige adviseurs hun beroep onafhankelijk uit. De Commissie ziet daarom geen gevaar van bevooroordeelde juridische advisering.

Volgens het tussentijdse verslag van het BAFI van 14 mei 1998 werden de onderhandelingen in verband met een voorgenomen verbetering van de adviesdiensten zes maanden uitgesteld. Dit betekent dat de looptijd van het project nu de helft is van de oorspronkelijk geplande.

(98/C 386/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1527/98

van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie

(11 mei 1998)

Betreft: Volledige deelneming van Cyprus aan de pre-toetredingsprocedure

Cyprus behoort tot de elf kandidaat-landen waarvoor op de Conferentie van Londen de pre-toetredingsprocedure op gang is gebracht. Het land maakt veel kans om spoedig volwaardig lid te worden, aangezien het dank zij zijn zeer performante economie, de hoge kwaliteit van zijn overheidsinstellingen en zijn goed functionerend democratisch bestel beantwoordt aan alle criteria die zijn vastgesteld door de Europese Raad van Kopenhagen (juni 1993). Dit wordt overigens door de Commissie zelf bevestigd in haar document Agenda 2000.

Kan de Commissie in het licht hiervan meedelen welke concrete acties zij denkt te ondernemen om ervoor te zorgen dat de Cyprische Republiek tijdig klaar is voor het lidmaatschap van de Europese Unie en welke strategie zij de komende weken en maanden zal volgen om een en ander zo snel mogelijk in praktijk te brengen?

Luidens de conclusies van de Europese Raad van Luxemburg (12 en 13 december 1997) met betrekking tot de specifieke pre-toetredingsstrategie voor Cyprus kan dit land onder gelijke voorwaarden als de overige kandidaat-landen deelnemen aan bepaalde communautaire programma's. Kan de Commissie verzekeren dat Cyprus samen met de overige kandidaat-landen en volgens hetzelfde tijdschema zal kunnen deelnemen aan het vijfde OTO-kaderprogramma?

Kan de Commissie verder meedelen wat de stand van zaken is met betrekking tot de vastleggingskredieten, de betalingskredieten en meer in het algemeen het bestedingspercentage van de kredieten uit hoofde van de financiële protocollen tussen de EU en Cyprus? Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen of zal zij treffen om een en ander te bespoedigen als blijkt dat de kredieten in kwestie nog niet volledig zijn benut? Als deze kredieten verloren dreigen te gaan, is het dan niet mogelijk een aantal ervan te gebruiken voor de deelneming van Cyprus — onder gelijke voorwaarden als de overige kandidaat-landen — aan bepaalde communautaire programma's of acties, zoals overigens expliciet wordt vermeld in de conclusies van de Europese Raad van Luxemburg?

Antwoord van de heer van den Broek namens de Commissie*(25 juni 1998)*

In overeenstemming met de in december 1997 door de Europese Raad goedgekeurde specifieke pre-toetredingsstrategie voor Cyprus, ijvert de Commissie voor deelname van Cyprus aan verschillende activiteiten en programma's op dezelfde basis als die voor de kandidaat-landen uit Midden- en Oost-Europa.

Wat de deelname van Cyprus aan het Vijfde Kaderprogramma betreft, bereidt de Commissie op dit ogenblik een mededeling voor met het oog op een besluit van de Raad om Cyprus en de kandidaat-landen uit Midden- en Oost-Europa volledig bij dit programma te betrekken.

Wat de financiële samenwerking tussen de Gemeenschap en Cyprus betreft, kan ten aanzien van de stand van zaken met betrekking tot de vastleggingskredieten, de betalingskredieten en het bestedingspercentage worden medegedeeld dat de kredieten van het eerste en het tweede Financieel Protocol volledig zijn vastgelegd en opgenomen. De vastleggings- en betalingspercentages van het derde Protocol bedragen respectievelijk 77 en 58 %. Het op 30 oktober 1995 ondertekende vierde Financieel Protocol wordt op dit ogenblik ten uitvoer gelegd. Aangezien het Protocol aan het eind van dit jaar verstrijkt, heeft de regering van Cyprus gevraagd om de looptijd van dit protocol met één jaar te verlengen. De Commissie heeft de procedures opgestart om dit tijdig klaar te krijgen.

Wat betreft het gebruik, ten behoeve van de overname van het „acquis”, van de middelen van het Financieel Protocol die zijn bestemd voor projecten die moeten bijdragen tot een oplossing van het probleem van het eiland (12 miljoen ecu) of voor projecten die op de beide gemeenschappen betrekking hebben (5 miljoen ecu) en die nog moeten worden vastgelegd, is de Commissie van mening dat in dit stadium het oorspronkelijke doel waarvoor deze middelen bestemd waren dient te worden gerespecteerd aangezien alle kanalen om contacten tussen beide gemeenschappen te steunen open moeten blijven.

(98/C 386/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1534/98**van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie***(18 mei 1998)*

Betreft: Vervuild grondwater in Attica

Uit de resultaten van een onderzoek dat door de Polytechnische Hogeschool van Athene werd uitgevoerd voor het Ministerie van Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken, blijkt dat het grondwater in Attica sterk vervuild is en ongeschikt voor eender welk gebruik. De studie toont aan dat een duurzaam waterbeheer vanwege de overheid ontbreekt. Er wordt met name op gewezen dat bij slechts 345 van de 5000 putten tarieven zijn vastgelegd voor het oppompen van irrigatiewater, en dat overmatig pompen tot gevolg heeft dat het grondwaterpeil daalt, dat zeewater in het grondwater binnensijpelt en dat op bepaalde plaatsen gevaar is voor grondverzakkingen.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om te verzekeren dat de Griekse overheid de communautaire wetgeving inzake water naleeft, en ook dat zij uitvoering geeft aan het beginsel van duurzaam beheer en duurzame ontwikkeling in de sector water?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(15 juni 1998)*

Overmatige onttrekking van grondwater dat het binnendringen van zeewater en permanente uitputting veroorzaakt, is in de hele Gemeenschap een probleem aan het worden.

Om samenhang in de communautaire waterwetgeving te verzekeren en de bovengenoemde milieu-uitdagingen het hoofd te bieden, heeft de Commissie in februari 1997 een voorstel ingediend voor een kaderrichtlijn inzake water ter voorkoming van verdere achteruitgang en ter bescherming en verbetering van de waterkwaliteit en -hoeveelheid van aquatische ecosystemen en grondwater (1).

Het uitgangspunt van het voorstel is dat het waterbeleid gericht moet zijn op de natuurlijke waterloop door stroomgebieden naar zee, waarbij rekening wordt gehouden met de natuurlijke wisselwerking tussen het oppervlaktewater en het grondwater wat zowel kwantitatieve als kwalitatieve aspecten aangaat.

Het voorstel zet een communautair kader voor waterbescherming op, binnen een gezamenlijke benadering met gezamenlijke doelstellingen en beginselen en basismaatregelen. In het voorstel wordt een gemeenschappelijk beginsel voor het in rekening brengen van een volledige kostendeckende prijs voor geleverde diensten inzake watergebruik, geïntroduceerd. Voor alle stroomgebieden zijn beheersplannen met gecoördineerde maatregelenprogramma's nodig om vóór 2010 een goede watertoestand te verzekeren, met inbegrip van een systematisch toezicht op de effecten van dergelijke programma's. Bij maatregelenprogramma's moeten de controles op onttrekkingen en opslag van water gericht zijn.

Eenmaal goedgekeurd, zal de kaderrichtlijn inzake water ervoor zorgen dat de communautaire waterwetgeving op de juiste manier wordt bijgewerkt waardoor een beginsel van duurzaam gebruik met een langetermijnperspectief voor de 21ste eeuw stevig verankerd wordt in het communautaire waterbeleid.

(¹) PB C 184 van 17.6.1997, gewijzigd bij PB C 16 van 20.1.1998 en PB C 108 van 7.4.1998.

(98/C 386/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1535/98
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(18 mei 1998)

Betreeft: Bouw van een veterinair laboratorium in Ikonio (Perama)

Het Ministerie van Landbouw heeft plannen voor de bouw en de werking van een veterinair laboratorium in Ikonio (Perama- Attica), dat moet instaan voor de controle van voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong welke via de haven van Piraeus worden ingevoerd. Het veterinair complex zal een ruimte voor proefdieren omvatten, een ruimte voor diagnostisch onderzoek en sterilisatie, en laboratoria voor parasitologie, bacteriologisch, serologisch en ander bloedonderzoek met het oog op de diagnose van dierenziekten.

De volgende punten dienen te worden opgemerkt:

- het veterinair laboratorium zal worden gebouwd op een afstand van 100 meter van bewoond gebied en met name op een terrein vlak naast het Technisch Lyceum van Perama, een school met 1200 leerlingen;
- er is hevig protest vanwege de bewoners en de plaatselijke organisaties, die gekant zijn tegen een dergelijk gebruik van de ruimte;
- het gebied, dat reeds zwaar verloederd is, zal nog meer schade ondervinden van de verkeersdruk die er zal komen eens het project in werking is, van de uitlaatgassen van machines en voertuigen voor de werf en van het gevaarlijke afval;
- in het vijfde actieprogramma voor het milieu van de Commissie, dat loopt tot het jaar 2000, wordt de verbetering van het stedelijk milieu een belangrijk prioritair punt genoemd;
- het project komt tot stand met communautaire steun;
- het betreft hier problemen van volksgezondheid, waaraan in de verdragen van Maastricht en Amsterdam overigens een bijzondere bepaling is gewijd en waarvoor de Commissie een bijzondere rol is toegewezen.

Wat denkt de Commissie te doen en welke stappen zal zij ondernemen bij de bevoegde Griekse autoriteiten om de bouw van het veterinair laboratorium en de verdere verloedering van het milieu te voorkomen, de volksgezondheid in Ikonio (Perama) veilig te stellen en de geplande investering toch te doen doorgaan, maar in een meer geschikt gebied?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 juli 1998)

Het door het geachte parlementslid bedoelde project inzake de bouw van een veterinair laboratorium is met het oog op de financiering ervan opgenomen in het operationele programma 1994-1999 van de regio Attica nadat het toezichtcomité alle aspecten ervan grondig had onderzocht.

Het Ministerie van Landbouw had in de technische beschrijving van het project aangetoond dat alle in de regelgeving gestelde voorwaarden in acht werden genomen. Wat meer in het bijzonder de milieu-eisen betreft, was er bij de goedkeuring van het project door de dienst milieubescherming rekening mee gehouden dat in de toekomst in de onmiddellijke omgeving een technische school zou worden gebouwd.

Zoals het ministerie toentertijd had voorgesteld en later heeft bevestigd, zal het laboratorium zich uitsluitend bezighouden met de controle van levensmiddelen van dierlijke oorsprong die uit derde landen afkomstig zijn, wat dus een activiteit is die rechtstreeks van belang is voor de bescherming van de volksgezondheid. De bij dit type controle gebruikte reagentia zijn volkomen onschadelijk voor het milieu en voor de gezondheid van de omwonenden. Levende dieren zullen in het laboratorium niet worden onderzocht.

Pas nadat het Ministerie van Landbouw de bouw van dit laboratorium had gepland, heeft dit ministerie het in zijn bezit zijnde aangrenzende terrein van 10.000 m² afgestaan voor de bouw van de technische school. Als er ook maar het geringste gevaar voor in de omgeving verblijvende personen had bestaan, zou dit uiteraard niet zijn gebeurd.

Desondanks is, om alle mogelijke onzekerheid over de gevolgen voor het milieu weg te nemen, het advies ingewonnen van twee op het gebied van de microbiologie en besmettelijke ziekten werkzame hoogleraren van de universiteit van Thessaloniki. Dezen hebben bevestigd dat het laboratorium geen risicofactor betekent voor zijn omgeving, waaronder de naburige technische school.

Uiteraard zal, net als bij welke andere bouwwerkzaamheden ook, enige hinder tijdens de uitvoering van het project onvermijdelijk zijn. Dit is echter geen reden om de bouw tegen te houden van een laboratorium dat overduidelijk van nut zal zijn voor de controle op de levensmiddelen die via de naburige haven van Piraeus worden ingevoerd.

Dat de activiteiten van het laboratorium een belangrijke toeneming van het verkeer zullen veroorzaken, is onwaarschijnlijk. Van het terrein van 7.000 m² zal het eigenlijke gebouw slechts 6% in beslag nemen. De resterende 94% zal volgens het ministerie worden ingericht als park en centrum voor vrijetijdsbesteding. Het aantal werknemers van het laboratorium zal gering zijn. Ook het vervoer van de te onderzoeken monsters rechtvaardigt de vrees voor verkeersdrukte niet.

De Commissie ziet derhalve geen redenen voor maatregelen om de bouw van het laboratorium op de betrokken plaats te verhinderen.

(98/C 386/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1546/98

van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(19 mei 1998)

Betreft: Unilaterale concessies in de bloementeel

Als gevolg van het nieuwe stelsel van algemene preferenties, waarbij de beginselen die reeds voor industrie-producten werden toegepast nu ook voor landbouwproducten gelden (gedifferentieerde tariefverlaging naar gelang van de „gevoeligheid” van de producten), alsook van de overeenkomsten van Lomé met meer dan 70 ACS-landen, worden steeds meer producten van de bloementeel tegen verlaagde of zelfs zonder douanerechten in de EU ingevoerd. Wij gaan ervan uit dat deze bevoorrechte betrekkingen door de EU zijn toegekend om in de ontwikkelingslanden de economische en technologische ontwikkeling te stimuleren en werkgelegenheid te scheppen. Kan de Commissie,

1. beoordelen of de bevoorrechte invoerpositie van deze landen een rol speelt bij de crisis waarin de betrokken sector in Europa verkeert;
2. vaststellen hoeveel banen er in de betrokken landen in de bloementeel zijn geschapen als gevolg van de toegekende preferenties en de bevoorrechte overeenkomsten;
3. nagaan of de preferenties die voor export naar de Europese Unie zijn verleend werkelijk ten goede komen aan de bevolking van deze landen;

4. bevestigen of ontkennen dat de werkelijke begunstigen in bepaalde landen multinationale ondernemingen zijn met participaties in onder het plaatselijke recht vallende bedrijven, waarvan sommige zelfs het moederbedrijf hebben in een lidstaat van de Unie waar veel bloemen worden geproduceerd;
5. maatregelen voorstellen om te voorkomen dat multinationals zich verrijken ten koste van de communautaire begroting?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(3 juli 1998)

1. Op grond van bedoelde preferentieregelingen kunnen producten uit Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille-Zuidzee (de zogenaamde ACS-landen) tegen een nultarief in de Gemeenschap worden ingevoerd, terwijl producten uit landen die voor het stelsel van algemene preferenties (SAP) in aanmerking komen tegen een lager tarief in de Gemeenschap kunnen worden ingevoerd. Daar een groot deel van de bloemen uit voor het SAP in aanmerking komende landen snijbloemen zijn, die als een zeer gevoelig product worden beschouwd, is slechts een geringe vermindering van het gemeenschappelijk douanetarief toegestaan: deze bedraagt slechts 15 %. Het belang van het SAP in deze sector is dus niet zeer groot. In het kader van bijzondere stimuleringsregelingen kan een bijkomende korting van 10 % worden toegestaan, mits de sociale normen van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) in acht worden genomen. Daarnaast komen landen die betrokken zijn bij de bestrijding van de illegale handel in drugs (waaronder belangrijke exporteurs van bloemen, zoals Colombia, Costa Rica, Ecuador en Guatemala) volgens het stelsel van algemene preferenties voor deze producten voor een schorsing van de douanerechten in aanmerking. De gevolgen van deze bepaling zijn voor snijbloemen echter beperkt, daar voor dit product de vrijwaringsclausule kan worden ingeroepen indien de invoer uit die landen een bepaalde drempel overschrijdt, welke drempel op prestaties in het verleden is gebaseerd.

Overigens wordt erop gewezen dat in de Gemeenschap voor 12.000 miljoen ecu aan bloemen en planten worden geproduceerd en dat de invoer van deze producten geen belangrijke rol speelt, daar voor niet meer dan 900 miljoen ecu wordt ingevoerd, dus voor een bedrag dat 13 keer lager is.

2. Van de landen die bloemen naar de Gemeenschap uitvoeren komen 50 in aanmerking voor het stelsel van algemene preferenties. Deze landen hebben in 1996 voor 347 miljoen ecu siergewassen (bloemen, planten, bladeren van de posten 0602, 0603 en 0604 van de gecombineerde nomenclatuur) naar de Gemeenschap uitgevoerd, terwijl de 47 ACS-landen in hetzelfde jaar van dezelfde soort producten voor een bedrag van 157 miljoen ecu naar de Gemeenschap hebben uitgevoerd. Lijsten met een meer nauwkeurige opgave van de voornaamste landen die deze producten naar de Gemeenschap uitvoeren en van de bedragen die hiermee zijn gemoeid, zullen rechtstreeks aan het geachte parlementslid en het Secretariaat van het Parlement worden toegezonden.

De Commissie heeft geen cijfers over het aantal arbeidsplaatsen dat in de SAP- en ACS-landen in de betrokken sector worden gecreëerd, doch slechts ramingen betreffende de voornaamste exportlanden. In Colombia zouden rechtstreeks ongeveer 75 000 arbeidsplaatsen zijn gecreëerd en ongeveer 50 000 onrechtstreeks, in het Oosten en Zuiden van Afrika zouden rechtstreeks tussen 70 000 en 100 000 arbeidsplaatsen zijn gecreëerd.

3. en 4. De bloemensector heeft vier bijzondere kenmerken in vergelijking met andere exportsectoren. Het is een zeer technische sector waarin een gebrek aan antecedenten een belangrijke belemmering vormt voor de ontwikkeling van kwaliteitsproducten. Het is een arbeidsintensieve sector: voor 1 ha rozen zijn gemiddeld 25 à 30 arbeidskrachten nodig, terwijl voor 1 ha ananas, bijvoorbeeld, 1,5 arbeidskracht voldoende is.

Het is ook een kapitaalintensieve sector vanwege de hoge investeringskosten en de kosten van zaai- en plantgoed (die meestal worden ingevoerd), wat de mogelijkheden van gezinsbedrijven beperkt. Tenslotte is het ook een vrije-

marktsector die geen beschermende markten of gegarandeerde prijzen kent, waardoor het noodzakelijk is over een zeer goede kennis van de internationale handel te beschikken. Daarom zijn bijna alle exportkanalen van bloemen in de ontwikkelingslanden eerst met behulp van buitenlandse kapitalen, technologieën en handelscontacten opgezet, maar daarna hebben plaatselijke ondernemingen zich kunnen ontwikkelen.

In de Andeslanden heeft de bijzondere regeling ter ondersteuning van de bestrijding van de drugshandel die in 1990 in het kader van de SAP van de Gemeenschap werd ingesteld tot een toename van de export en van de werkgelegenheid geleid. Het komt overigens regelmatig voor dat ondernemingen een aanzienlijke bijdrage leveren tot de verbetering van de positie van hun personeel door allerlei initiatieven van sociale aard.

5. In de huidige situatie, zoals hierboven beschreven, lijkt het niet nodig dat de Commissie maatregelen neemt.

(98/C 386/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1547/98**van Doeke Eisma (ELDR) aan de Commissie***(19 mei 1998)**Betreft: Laserpennen*

1. Is de Commissie van mening dat het gebruik van laserpennen gevaarlijk is?
2. Zo ja, welke maatregelen stelt de Commissie voor om het gebruik van laserpennen aan banden te leggen?
3. Is de Commissie bekend welke lidstaten het gebruik van laserpennen verbieden of een verbod voorbereiden?

Antwoord van mevr. Bonino namens de Commissie*(24 juni 1998)*

Op grond van de tot dusverre ingewonnen informatie is de Commissie van mening dat in bepaalde omstandigheden het oneigenlijk gebruik van laserpennen inderdaad een bron van gevaar kan zijn.

In het geval van laserpennen is Richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene productveiligheid⁽¹⁾ van toepassing. Op grond hiervan zijn de lidstaten verplicht de nodige maatregelen te nemen om te garanderen dat er alleen veilige producten op de communautaire markt worden gebracht (artikel 2, onder b).

Het is dus in de eerste plaats aan de lidstaten om op te treden tegen producten die een gevaar voor de gezondheid en veiligheid van de consument opleveren, door de nodige maatregelen te treffen, waaronder het eventueel uit de handel nemen van het product.

De Commissie heeft onlangs in het kader van het in artikel 8 van Richtlijn 92/59/EEG bedoelde informatie-systeem vijf dringende kennisgevingen uit drie lidstaten (Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk) ontvangen met betrekking tot tegen laserpennen getroffen maatregelen. Overeenkomstig de geldende procedure heeft de Commissie deze informatie snel aan de voor de bescherming van de gezondheid en veiligheid van de consument verantwoordelijke autoriteiten van de lidstaten doorgegeven, zodat deze op hun beurt de nodige maatregelen konden treffen. Volgens de richtlijn kan de Commissie namelijk alleen tegen producten die een ernstig en onmiddellijk risico opleveren optreden als haar dat door de lidstaten gevraagd wordt en uitsluitend met inachtneming van de verschillende in de artikelen 9 tot en met 11 van de richtlijn genoemde voorwaarden.

De lidstaten die de Commissie kennisgevingen hebben gestuurd, hebben een aantal nationale maatregelen getroffen waarvan de reikwijdte kan variëren. Zo heeft Frankrijk bijvoorbeeld bij decreet onder andere de productie, invoer en verkoop van laserpennen tijdelijk gestaakt en gelast dat laserpennen van klasse 3 en hoger (norm NFEN 60825.1) uit de handel worden genomen, en heeft Duitsland vergelijkbare maatregelen getroffen.

Andere lidstaten studeren thans op de te nemen maatregelen en hebben de Commissie hun voornemens in dit verband nog niet kenbaar gemaakt.

Aangezien het hier een recent probleem betreft, zal de Commissie de ontwikkelingen en met name de door de lidstaten in het kader van de toepassing van de richtlijn inzake algemene productveiligheid getroffen maatregelen op de voet volgen, teneinde erop toe te zien dat in de hele Gemeenschap voor deze producten een hoog beschermingsniveau voor de veiligheid wordt gewaarborgd.

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992.

(98/C 386/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1549/98**van Luigi Caligaris (ELDR) aan de Commissie***(19 mei 1998)**Betreeft: Accijnsverlaging of -vrijstelling uit hoofde van richtlijn 92/81/EEG*

Op grond van beschikking 97/425/EG ⁽¹⁾ van de Raad van de Europese Unie mogen enkele lidstaten voor bepaalde voor specifieke doeleinden bestemde minerale oliën de reeds bestaande verlagingen of vrijstellingen van accijnzen blijven toepassen, overeenkomstig de in richtlijn 92/81/EEG ⁽²⁾ bedoelde procedure. In de lijst die bij artikel 1 van die beschikking wordt vastgesteld, worden de Italiaanse provincie Triëst en de 25 betrokken gemeenten in de provincie Udine niet meer genoemd, terwijl de provincies Aosta en Gorizia wel nog steeds op de lijst staan.

Daardoor ontstaat een onaanvaardbare ongelijkheid van behandeling tussen de betrokken provincies, aangezien in de wet waarbij de vrijhandelszone van Gorizia werd ingesteld, die van 1945 dateert en nog steeds van kracht is, wordt bepaald dat de gunstige regelingen voor het gebied van Gorizia ook voor de provincie Triëst gelden. Bovendien is het bekend dat de redenen waarom deze faciliteiten werden toegekend, ook nog steeds actueel zijn voor de provincie Triëst, die zwaar te lijden heeft gehad onder de vijandigheden gedurende de Tweede Wereldoorlog.

1. Denkt de Commissie niet dat deze situatie tot discriminatie leidt en dat de gevolgen daarvan uiterst nadelig zullen zijn voor de betrokken gemeenten en meer in het algemeen voor de economie van de provincies Triëst en Udine?
2. Kan de Commissie uitleggen waarom Triëst en Udine zijn uitgesloten van de speciale regeling inzake verlaging of vrijstelling van accijnzen overeenkomstig de in richtlijn 92/81/EEG bedoelde procedure?
3. Acht de Commissie het op grond van het bovenstaande niet noodzakelijk om in artikel 1 van richtlijn 92/81/EEG ook de provincies Triëst en Udine op te nemen?

⁽¹⁾ PB L 182 van 10.7.1997, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 12.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(3 juli 1998)*

1. en 2. De Commissie is het er niet mee eens dat Beschikking 97/425/EG van de Raad van 30 juni 1997 waarbij de lidstaten toestemming wordt verleend op bepaalde, voor specifieke doeleinden gebruikte minerale oliën bestaande verlagingen of vrijstellingen van het accijnsrecht toe te passen en te blijven toepassen, overeenkomstig de procedure van Richtlijn 92/81/EEG van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën, waarop het geachte parlementslid doelt, een discriminatie tegen de betrokken provinciën inhoudt, daar deze beschikking de bestaande afwijkingen alleen maar in verschillende categorieën onderverdeelt, op de voorwaarden van de oorspronkelijke goedkeuring. De bepaling met betrekking tot Val d'Aosta en Gorizia staat in artikel 1 van de Beschikking, zoals deze oorspronkelijk werd goedgekeurd, dat wil zeggen zonder einddatum. De bepaling inzake verlaagde rechten voor Udine en Trieste staat in artikel 3 van de Beschikking, zoals deze oorspronkelijk, met een specifieke einddatum, werd goedgekeurd en vervolgens werd verlengd. Derhalve is er niets veranderd en is die bepaling nog van kracht.

3. Het is niet duidelijk welke bepaling het geachte parlementslid bedoelt. In artikel 1 van richtlijn 92/81/EEG van de Raad is slechts sprake van de invoering van geharmoniseerde rechten en niet van een geografisch toepassingsgebied.

Toch is artikel 1 van Beschikking 97/425/EG van de Raad slechts van toepassing op afwijkingen die zonder einddatum werden goedgekeurd.

(98/C 386/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1554/98**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(19 mei 1998)**Betreft: Uitbreidingswerken in de haven van Preveza*

In de haven van Preveza is begonnen met de werken om de oostelijke pier 64 meter door te trekken, zonder dat hiervoor een milieu-effectrapportage is verricht. Er bestaat wel een milieu-effectrapportage voor een verlenging met 37 meter, maar die is onvolledig (er wordt niet gesproken over de gevolgen voor het mariene milieu). Uit eerdere studies is onomstotelijk gebleken dat de gevolgen voor de Golf van Arta — een watergebied van internationale betekenis — zich in elk geval duidelijk zullen doen gevoelen, zowel in het oppervlaktewater als in de ondiepe wateren nabij de kust die voor de vissen een paaigebied zijn. Er zij op gewezen dat een van deze ondiepe watergebieden reeds is verdwenen ingevolge de graafwerken voor de verlenging van de pier en de aanleg van het havenbekken. Enkel tegenover Aktion zijn er nog ondiepe wateren, die echter ook gedoemd zijn te verdwijnen, omdat er meer zeewater aan een grotere snelheid de golf zal binnenstromen.

- De werken in kwestie worden voor een bedrag van 1 miljard drachmen gefinancierd uit het tweede pakket-Delors.
- Plaatselijke instanties, milieuverenigingen en de vissersvereniging zijn bijzonder verontust over de gevolgen van deze werken voor de Golf van Arta,
- een gebied dat wordt beschermd krachtens het RAMSAR-Verdrag en de richtlijnen 79/409/EEG ⁽¹⁾ en 92/43/EEG ⁽²⁾.
- Bovendien is richtlijn 85/337/EEG ⁽³⁾ met voeten getreden, aangezien de bestaande milieu-effectrapportage niet alleen lacunes vertoont, maar ook totaal geen melding maakt van de gevolgen voor het mariene ecosysteem aan de monding van de golf en in de golf zelf.

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om de ter zake bevoegde Griekse instanties ertoe te bewegen de werken in de haven van Preveza stop te zetten totdat een nieuwe, volledige milieu-effectrapportage is verricht waarin de nieuwe situatie (een verlenging met 64 meter) wordt onderzocht en rekening wordt gehouden met alle parameters (zoals de biologische, fysische en chemische kenmerken van het mariene milieu en de samenstelling van de zeebodem in het gebied dat wordt afgegraven)?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(1 juli 1998)*

Het betreffende project wordt medegefinancierd in het kader van het Operationeel Programma voor Epirus.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt is er een milieueffectrapportage verricht, overeenkomstig de nationale en communautaire wetgeving.

De baai van Amvrakikos is een belangrijk watergebied, waarvan een groot deel door Griekenland krachtens Richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand tot speciale beschermingszone is verklaard, (en ook als habitat van communautair belang voorgesteld volgens Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna). Aangezien de uitbreiding van de haven van Preveza door de ligging van die haven een project is dat ingrijpende gevolgen voor dat gebied zal hebben, heeft de Commissie reeds een brief gestuurd aan de Griekse autoriteiten om te controleren of de milieueffecten van het betreffende project op de aangewezen zone voldoende zijn onderzocht en of er passende maatregelen zijn genomen voordat de vergunning werd verleend.

(98/C 386/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1565/98
van Viviane Reding (PPE) aan de Commissie
(20 mei 1998)

Betreft: Bundeling van aankopen van benodigdheden voor de Europese instellingen

Samen met de andere Europese instellingen probeert de Commissie de aankoop van benodigdheden, vooral meubilair, in Brussel te centraliseren om de kosten te drukken. Het is er haar om te doen, van de ene kant, om grotere bestellingen te plaatsen, en van de andere kant om de looptijd van de contracten te verlengen, die met achtereenvolgende hernieuwingen tot 10 jaar kan bedragen. De nieuwe benadering, die ogenschijnlijk besparingen oplevert, heeft toch een aantal nadelen. Om te beginnen is de gemiddelde levensduur van het meubilair dikwijls korter dan de looptijden die de Commissie voor de contracten zou willen. En ten tweede bevoordeelt de nieuwe benadering openlijk de grote bedrijven die in staat zijn om te voldoen aan altijd maar grotere bestellingen.

Is de Commissie zich ervan bewust dat de schaalvergroting, voortdurende verlenging en centralisatie van de contracten in Brussel de kleine en middelgrote ondernemingen benadelen? Is ze zich ervan bewust dat ze voor een marginale kostenverlaging sterk nadelig werkt voor één van de economische sectoren waar ze het meeste op rekent om werkgelegenheid tot stand te brengen?

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om te voorkomen dat haar inspanningen om de kosten te drukken negatieve gevolgen hebben voor de kleine- en middelgrote ondernemingen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(22 juni 1998)

De verlaging van de kosten bij de aankoop is niet het enige doel dat met langlopende contracten en met de centralisatie van de aankopen van meubilair wordt nagestreefd. Er wordt ook gestreefd naar standaardisatie van de kantoorinrichting teneinde met name het beheer ervan te vereenvoudigen, het ruilen van materieel te bevorderen en de verhuizingen van meubilair te beperken.

De contracten hebben ten doel het meubilair van de Commissie, en eventueel van andere instellingen, aan te vullen en te vernieuwen. De looptijd ervan heeft geen enkel verband met de levensduur van het betrokken materieel.

Langlopende contracten binden de Commissie — of een andere instelling — voor een langere periode aan een leverancier, maar hebben geen invloed op de jaarlijkse omvang van de aankopen, die in het algemeen zeer belangrijk is en van jaar tot jaar aanzienlijk kan verschillen. Zowel om de goede uitvoering van haar bestellingen te garanderen als om het financiële evenwicht van haar leveranciers niet in gevaar te brengen, onderhandelt de Commissie met ondernemingen die een productiecapaciteit hebben die aan haar behoeften beantwoordt, zonder dat evenwel clausules worden ingelast waardoor de Europese bedrijven en in het bijzonder het midden- en kleinbedrijf (MKB) zouden worden gediscrimineerd.

In het algemeen voert de Commissie met het oog op een optimaal gebruik van het overheidsgeld en gezien het huidige klimaat van stringent begrotingsbeleid inderdaad een aankoopbeleid dat erop is gericht de beste kwaliteit/prijsverhouding te verkrijgen. Dat is in overeenstemming met de doelstellingen van het Europese beleid inzake overheidsopdrachten, dat met name ten doel heeft het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen te verbeteren.

(98/C 386/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1578/98
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie
(25 mei 1998)

Betreft: Asteroïden

De Commissie heeft waarschijnlijk kennis genomen van berichten in de media dat de mogelijkheid bestaat dat de aarde over enige tijd in botsing zal komen met een kleine asteroïde. De bezorgdheid hierover zal in de zomer nog toenemen als de nieuwe film van Steven Spielberg over dit onderwerp wordt uitgebracht.

Wetenschappers zeggen dat de gevaren zeer gering zijn en dat de risico's die het individu loopt niet groter zijn dan die van het omkomen bij een vliegcrash.

Dat neemt niet weg dat de Unie middelen vrijmaakt voor de veiligheid van vliegtuigpassagiers. Welke plannen bestaan er om mee te doen aan wereldwijde maatregelen voor het toezicht op dergelijke gebeurtenissen en voor het nemen van preventieve maatregelen?

Antwoord van mevr. Cresson namens de Commissie

(16 juli 1998)

De Commissie is op de hoogte van de berichten in de wetenschappelijke literatuur en de media over asteroïden die met de aarde in botsing zouden kunnen komen.

Dit terrein valt in Europa onder de bevoegdheid van het Europees Ruimte-Agentchap (ESA), terwijl de problematiek van brokstukken in de ruimte wordt behandeld door het European space operations centre (ESOC) in Darmstadt. In de VS is de National aeronautics and space administration (NASA) bevoegd.

Dit vraagstuk valt buiten het kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling van de Commissie.

(98/C 386/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1607/98

van Mirja Rynnänen (ELDR) aan de Commissie

(11 mei 1998)

Betreft: Informatie in schoolboeken over andere EU-landen

Volgens berichten in Finse kranten staat in schoolboeken die in sommige landen van de EU in het lager onderwijs worden gebruikt volkomen verkeerde informatie over Finland. Zo wordt bijvoorbeeld in boeken die in Frankrijk worden gebruikt een beeld geschetst van Finland op grond van foto's uit de jaren vijftig en verkeerd weergegeven informatie. Over de huidige moderne technologisch hoogontwikkelde maatschappij wordt geen woord gezegd.

De EU investeert een aanzienlijke hoeveelheid middelen in haar onderwijs- en cultuurprogramma's en in haar voorlichtingscampagnes. De voorlichtingscampagnes ter bevordering van het Europese burgerschap kunnen niet succesvol zijn, indien de basisinformatie die op scholen over de andere lidstaten wordt verstrekt gebrekkig is en verkeerd wordt weergegeven.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat de informatie in schoolboeken over andere lidstaten correct en up to date is?

Antwoord van mevr. Cresson namens de Commissie

(15 juni 1998)

Ten aanzien van de specifieke inhoud van onderwijsleermiddelen in een bepaalde lidstaat is de Commissie niet bevoegd in te grijpen, aangezien dit een gebied is waarop krachtens artikel 126 van het EG-verdrag het subsidiariteitsbeginsel van toepassing is.

Artikel 126 stelt dat de Gemeenschap bijdraagt tot de ontwikkeling van onderwijs van hoog gehalte door samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen. Samen met het Socrates-programma, dat samenwerking tussen de lidstaten aanmoedigt, produceert en verspreidt het netwerk voor de uitwisseling van informatie over onderwijs in Europa (Eurydice) informatie over systemen en hervormingen op onderwijsgebied in de deelnemende lidstaten. Eurydice heeft onlangs de derde uitgave gepubliceerd van een brochure met de kerngegevens over het onderwijs in de Gemeenschap, die is gebaseerd op de bijdrage van de deelnemende lidstaten aan het Socrates-programma.

Artikel 126 bepaalt echter ook dat de Gemeenschap de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel ten volle moet eerbiedigen.

Desalniettemin zal de Commissie de Franse onderwijsautoriteiten op de door de geachte afgevaardigde genoemde aspecten attenderen.

(98/C 386/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1639/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie
(29 mei 1998)

Betreft: Thematische discussiegroepen op Internet

De discussiegroepen op Internet bestaan uit mensen die over een bepaald onderwerp willen discussiëren waarvoor zij de overige gebruikers van het circuit uitnodigen om zich in te schrijven en van hun deelname blijkt te geven door een stemming die verzocht wordt door een groep personen die momenteel optreedt als autoriteit, geformeerd door het onderzoekcentrum van de Italiaanse Telecom, CSELT, het elektronisch centrum van de Universiteit van Pisa, SERRA, het Lombardisch Interuniversitair consortium voor automatisering, CILEA, en anderen.

Helaas munt deze autoriteit, die zich meer in de praktijk dan door een besluit hiertoe als zodanig opwerpt, niet uit door objectiviteit.

Een groep Italiaanse burgers die in de emigratiesector werkzaam zijn, de CTIM, had besloten om een thematische discussie te openen over Italiaanse emigratie in de wereld en had daartoe een formeel verzoek ingediend bij de GCN-groep die als autoriteit optreedt.

Zij hadden hun aanvraag onderbouwd met 75 stemmen van gebruikers die konden aantonen dat zij aan de discussie meededen. CTIM heeft 127 stemmen voor kunnen uitbrengen, maar kreeg toch geen toestemming met als excuus dat er onregelmatigheden waren betracht bij de procedures. Die onregelmatigheden zijn nooit aangetoond.

De vraag aan de Commissie luidt nu:

1. of zij kan ingrijpen bij het formeren van thematische discussiegroepen door middel van een richtlijn die moet zorgen voor de instelling van de officiële autoriteit;
2. of zij stappen kan nemen bij bovengenoemde GCN die de hegemonie heeft bij het bepalen welke discussiegroepen het net in het Italiaans mogen gebruiken;
3. of zij een richtlijn kan uitvaardigen die de autoriteit definieert met rechtszekerheid en onwankelbare normen waaraan men zich moet houden.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(29 juni 1998)

De Commissie is van oordeel dat zij niet bevoegd is in deze aangelegenheid op te treden.

(98/C 386/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1641/98
van Riccardo Nencini (PSE) aan de Commissie
(18 mei 1998)

Betreft: Gevolgen voor het milieu

Het bedrijf Azienda Monopoli di Stato (AMS) en de onderneming Solvay hebben een contract gesloten over de exploitatie van steenzout bij Volterra (provincie Pisa). De gevolgen voor het milieu kunnen als volgt worden samengevat: het uitgraven van de ondergrond (steenzout en klei) kan leiden tot verzakking van de bodem erboven; overstromingen van het water van de rivier de Cecina waardoor deze rivier gedurende drie of vier maanden van het jaar droog komt te staan over vier kilometer lengte met alle gevolgen vandien; het water van de exploitatie wordt op zee geloosd.

Bovendien is gebleken dat de bodem verzakt en vervuild is met sodiumchloride met ingrijpende gevolgen voor de landbouw.

De onderneming Solvay haalt momenteel ongeveer 1.800 ton per jaar uit de bodem op een oppervlak van 378 hectare. Uit het contract blijkt echter dat Solvay recht heeft op exploitatie van alle drie de AMS-concessies over een oppervlak van 1726 hectare. Hier zou voor 2.000.000 ton per jaar uit de bodem kunnen worden gehaald. Daarmee zouden de voorraden in enkele decennia uitgeput zijn.

Wil de Commissie het bovenstaande uitzoeken en eventueel nagaan of dit contract niet in strijd is met de EU-voorschriften?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(17 juni 1998)

Krachtens de in artikel 155 van het EG-Verdrag vastgelegde opdracht om toe te zien op de inachtneming van de communautaire regelgeving is de Commissie alleen gemachtigd maatregelen te nemen wanneer het gaat om een specifieke bepaling uit het communautaire recht.

De door het geachte parlementslid meegedeelde informatie is ontoereikend en de Commissie kan derhalve niet uitmaken om welke bepalingen van het communautaire recht het in dit geval zou kunnen gaan.

De Commissie verzoekt het geachte parlementslid derhalve aan te geven welke bepalingen van het communautaire recht volgens hem in dit geval relevant zijn en nauwkeuriger de feitelijke omstandigheden te omschrijven die relevant zouden kunnen zijn in het kader van de communautaire regelgeving.

(98/C 386/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1654/98

van Karl Habsburg-Lothringen (PPE) aan de Commissie

(18 mei 1998)

Betreft: Algemeen vergelijkende onderzoeken COM/A/8/98, COM/A/9/98, COM/A/10/98, COM/A/11/98 en COM/A/12/98

De Commissie organiseert momenteel voor het eerst sinds 1993 algemeen vergelijkende onderzoeken voor de loopbaan A8 (voor academici die hun studie na 4 mei 1995 hebben voltooid en geen beroepservaring hebben), alsmede voor de loopbaan A7/A6 (voor academici met een beroepservaring van drie jaar).

Doelgroep van deze vergelijkende onderzoeken zijn dus academici uit de lidstaten met weinig of geen beroepservaring.

Is de Commissie zich ervan bewust dat door het vaststellen van deze criteria vele potentiële kandidaten uit Oostenrijk en andere lidstaten van deelneming uitgesloten zijn? Hierdoor worden vooral afgestudeerden getroffen, die hun studie vlak voor 4 mei 1995 hebben afgesloten, doch door de grote werkloosheid onder jonge academici in Europa, het verrichten van hun militaire dienst of om andere redenen niet in staat waren genoeg beroepservaring op te bouwen om voor deelneming aan het vergelijkend onderzoek voor A7/A6 in aanmerking te komen.

Hoe motiveert de Commissie het vastleggen van genoemde criteria, vooral gezien de beperking van de deelneming aan het vergelijkend onderzoek voor A8 door het vaststellen van een uiterste datum?

Is de Commissie voornemens dit criterium voor de lopende en komende vergelijkende onderzoeken op te schorten en de indieningstermijn voor de onderzoeken COM/A/8/98 resp. COM/A/11/98 dienovereenkomstig te verlengen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(4 juni 1998)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag P-1350/98 van de heer Caccavale⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 117.

(98/C 386/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1660/98
van Rainer Wieland (PPE) aan de Commissie

(29 mei 1998)

Betreft: Kosten van het parlementair stelsel

Afdeling IV van de wetenschappelijke dienst van de Duitse Bondsdag heeft in nr. WF IV — 4/98 op 24 februari 1998 „de kosten van het parlementaire stelsel van de VS en van de Bondsrepubliek Duitsland” met elkaar vergeleken.

Is de Commissie dit document bekend?

Zijn volgens de Commissie de conclusies in dit document juist?

Denkt de Commissie dat zij op grond van de sinds 1993 beschikbare cijfers van de desbetreffende begrotingsjaren in staat is een vergelijking te maken van de kosten van de parlementaire stelsels in de lidstaten van de Unie en de kosten van het parlementaire stelsel van de EU zelf — laatstgenoemde enerzijds met, anderzijds zonder de taaldiensten.

Zo ja, hoe ziet deze vergelijking er uit?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(12 juni 1998)

Bij de vervulling van de taken die haar krachtens de Verdragen zijn toegewezen, komt de Commissie niet in het bezit van het soort inlichtingen waarnaar wordt gevraagd. Bijgevolg kan de Commissie tot haar spijt niet op de vraag antwoorden.

(98/C 386/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1671/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(29 mei 1998)

Betreft: RAI International en bescherming van de pluralistische informatie

De Italiaanse staatstelevisie beschikt reeds lang over een structuur genaamd „RAI International” die in het Italiaans een in de studio's te Rome opgesteld programma uitzendt ten behoeve van de Italiaanse gemeenschap aan de andere zijde van de Atlantische Oceaan.

Aan het hoofd van deze belangrijke structuur is een partijdige persoon gezet — voormalig hoofd van het propagandabureau van de voormalige communistische partij — die derhalve niet de noodzakelijke garanties biedt voor onafhankelijkheid die met de taak van verantwoordelijke van een openbare dienst nauw moeten zijn verbonden.

De programma's die RAI International uitzendt blijken een ware zelfverheerlijking van de linkse beweging te zijn, waarbij aan het begin van de avond oude films en programma's worden geboden en later op de avond nieuws en culturele programma's die educatieve waarde voor de geëmigreerde gemeenschappen zouden hebben.

De parlementaire controlecommissie die een onpartijdige informatie moet waarborgen, kan niets doen, om de eenvoudige reden dat de programm's alleen aan de andere zijde van de Atlantische Oceaan worden ontvangen.

Kan de Commissie derhalve maatregelen treffen:

1. opdat de RAI als openbare dienst onafhankelijke en pluralistische informatie geeft,
2. om RAI International tot eerbiediging van het recht op juiste informatie te brengen ter bescherming van de Italiaanse burgers die in het buitenland wonen en om hen een zo objectief, rechtvaardig, onafhankelijk en pluralistisch mogelijke informatie te waarborgen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(10 juli 1998)*

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op haar schriftelijke vraag E-3899/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 187 van 16.6.1998.

(98/C 386/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1692/98**van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie***(29 mei 1998)*

Betreft: De noordelijke dimensie van de Unie

Tijdens de Top van Luxemburg besloot de Raad op initiatief van Finland om de noordelijke dimensie op de agenda te plaatsen. Hoe en met inachtneming van welk tijdschema is de Commissie voornemens dit initiatief verder uit te werken?

Op welke wijze wordt bij de vernieuwing van het Tacis-programma rekening gehouden met de noordelijke dimensie voor wat betreft de doelstellingen op het gebied van milieu, veiligheid, energie en grensoverschrijdende samenwerking?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(29 juni 1998)*

De Commissie is door de Europese Raden van Luxemburg en Cardiff uitgenodigd op de Europese Raad van Wenen in december 1998 en zal daar een tussentijds verslag voorleggen. Er is reeds met de voorbereiding gestart.

Tezelfdertijd wordt ook een nieuwe Tacis-verordening voorbereid. De Commissie zal de positie van de noordelijke dimensie in dit nieuwe programma ongetwijfeld bespreken.

(98/C 386/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1704/98**van Viviane Reding (PPE) aan de Commissie***(29 mei 1998)*

Betreft: Sociale dialoog in de post- en telecommunicatiesector

Volgens het concept voor de mededeling „Aanpassing en bevordering van de sociale dialoog op communautair niveau” zou de Europese Commissie voornemens zijn de paritaire comités waarin werkgevers en vakbonden van een bepaalde sector zijn verenigd, met name de post- en telecommunicatiediensten, te vervangen door een structuur voor een bredere, verschillende sectoren omvattende dialoog.

Kan de Commissie deze informatie bevestigen?

Kan de Commissie de redenen aangeven waarom zij een structuur wil opheffen die — volgens de werkgevers en de vakbonden — sedert haar recente invoering overtuigende resultaten heeft opgeleverd (het Comité voor de post- en telecommunicatiediensten werd in 1994 opgericht)?

Hoe rechtvaardigt de Commissie de opzet van een bredere structuur die zich gelijktijdig bekommert om problemen die in diverse sectoren totaal verschillend kunnen zijn?

Waarom zou de Commissie niet ook nog voor andere sectoren paritaire comités in het leven roepen aangezien met de huidige structuren overtuigende resultaten werden bereikt?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(3 juli 1998)*

In de Mededeling van de Commissie „Aanpassing en bevordering van de sociale dialoog op communautair niveau” ⁽¹⁾, die op 20 mei 1998 is goedgekeurd, wordt niet de vervanging gepland van de paritaire comités door brede structuren. In tegendeel, de Commissie is voornemens de sectoriële dimensie te handhaven in het kader van nieuwe comités voor de sectoriële dialoog.

Dit voorstel wil een doeltreffender en flexibeler sectoriële sociale dialoog veiligstellen, waarbij aan de sociale partners meer verantwoordelijkheid wordt gelaten overeenkomstig het beginsel van de autonomie van de sociale partners.

⁽¹⁾ COM(98) 322.

(98/C 386/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1743/98**van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) aan de Commissie***(5 juni 1998)*

Betreft: Niet-conventionele geneeskunst

Als Europees Commissaris heeft de heer Flynn in zijn toespraak tot het Europees Parlement op 28 mei 1997 over het harmoniseren van niet-conventionele medische praktijken tussen de lidstaten erop gewezen dat het algemene stelsel van diploma-erkenning, zoals dat nu al enkele jaren van kracht is, ervoor garant staat dat de beoefenaren van een medisch beroep vrij zijn om praktijk uit te oefenen in alle lidstaten die niet-conventionele geneeskunst erkennen als een vak dat apart moet worden beschouwd van conventionele geneeskunst. Wij vragen de Commissie om te zorgen voor:

1. een uitvoerige lijst van de lidstaten die niet-conventionele geneeskunst erkennen als een vak dat apart moet worden beschouwd van conventionele geneeskunst;
2. lijsten, naam en/of beschrijving van diploma's voor niet-conventionele geneeskunst die worden erkend in de lidstaten van de Europese Unie waar het vrij verkeer van degenen die over zo'n diploma beschikken, valt onder het algemene stelsel van diploma-erkenning;
3. de wetgeving in verband met niet-conventionele geneeskunst in die lidstaten van de Europese Unie waar dergelijke geneeskunst een officieel karakter heeft gekregen.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(28 juli 1998)*

Het algemeen stelsel van diploma-erkenning, zoals neergelegd in Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG ⁽²⁾, waarnaar het geachte parlementslid verwijst, is er niet op gericht de regelgeving van de lidstaten op het gebied van de beroepen te harmoniseren, maar geeft de lidstaten de bevoegdheid om de opleiding te regelen en de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van deze activiteiten te bepalen. De mededeling door de lidstaten van alle nationale voorschriften met betrekking tot de geregelende beroepen in de elf talen van de Gemeenschap, welke voorschriften trouwens voortdurend veranderen in de lidstaten, is niet voorgescreven en is niet onontbeerlijk voor het functioneren van het algemeen stelsel van diploma-erkenning.

Een gedetailleerd antwoord op de vragen van het geachte parlementslid zou langdurige en moeilijke onderzoeken vragen die niet door de Commissie kunnen worden verricht.

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(98/C 386/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1755/98**van Richard Corbett (PSE) aan de Commissie***(5 juni 1998)**Betreft:* Staking door ambtenaren van de Commissie

Kan de Commissie bevestigen dat haar ambtenaren op 30 april hebben gestaakt? Klopt het dat het bij deze staking niet over een specifiek voorstel ging, maar over een adviserend document waarover het personeel naar zijn mening was gevraagd? Vindt de Commissie dat een staking onder dergelijke omstandigheden terecht is? Beseft zij welke indruk dit maakt op de publieke opinie, vooral omdat er vlak voor een feestdag werd gestaakt, zodat het personeel uiteindelijk een vierdaags weekend kreeg? Wat was de uitslag van de stemming over de vraag of er al dan niet gestaakt moest worden?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(29 juni 1998)*

Er is bij de Commissie gestaakt op 30 april 1998.

Het conflict draaide om een discussiedocument, dat geen officieel karakter had. Er was geen voorstel van de Commissie over het personeelsstatuut. Er werd kennis genomen van opmerkingen bij het discussiedocument, dat ter beschikking van het personeel werd gesteld via het Intranet van de Commissie.

Aangezien de staking tegen de Commissie was gericht, weigert de Commissie te zeggen of deze terecht was.

De staking ging vooraf aan een feestdag en het weekend waarin de Europese Raad een beslissing nam over de deelnemers aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie. De media wijdden een aantal kritische artikels aan de personeelsaangelegenheden bij de Commissie.

Het besluit om te staken in geval van mislukking van de onderhandelingen werd bij stemming goedgekeurd door een algemene personeelsvergadering die door de vakbonden was georganiseerd. Zover de Commissie bekend is, werd het besluit goedgekeurd door een duidelijke meerderheid van het personeel dat aanwezig was op de algemene vergadering. Het exacte resultaat is evenwel niet bekend, aangezien geen stembriefjes werden gebruikt.

(98/C 386/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1769/98**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(5 juni 1998)**Betreft:* Riolering en biologische zuivering in het dorp Palea Kavala

Volgens de afdeling Oost-Macedonië van het Technisch Instituut van Griekenland zijn de leidingen voor de putten en de pompstations van de riolering in het dorp Palea Kavala aangelegd in de kuststrook, in tegenstelling tot het goedgekeurde ontwerp waarin gepland wordt deze leidingen hoger te laten lopen, in stabiele bodem en buiten de kustzone.

De volgende punten dienen in aanmerking te worden genomen:

- de werkzaamheden worden gefinancierd met communautaire middelen;
- de aanleg van de riolering in de kuststrook in Palea Kavala, een dorp dat druk door toeristen wordt bezocht, veroorzaakt milieuproblemen en belemmert de vrije toegang tot zee en strand voor het publiek;
- het net staat voortdurend bloot aan beschadigingen door stormen (in de winter 1996-97 werd een deel van de leidingen door een storm weggeslagen).

Kan de Commissie deze kwestie onderzoeken en nagaan of er voor wat betreft de plaats waar hoger genoemd project is uitgevoerd een verschil is tussen de studie en de eigenlijke uitvoering?

Zo ja, zal de Commissie de bevoegde Griekse autoriteiten om uitleg vragen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(24 juni 1998)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1771/98
van Roger Barton (PSE) aan de Commissie

(5 juni 1998)

Betreft: Belgisch verbod voor driewielige open motorvoertuigen om van autosnelwegen en hoofdverkeerswegen gebruik te maken

De Belgische autoriteiten hebben een verbod uitgevaardigd voor driewielige open motorvoertuigen om van autosnelwegen en hoofdverkeerswegen gebruik te maken, zulks ondanks het feit dat deze voertuigen moeten voldoen aan specificaties en overeenkomsten in het kader van de interne markt.

Hebben de Belgische autoriteiten, met name gegeven het feit dat driewielers vaak worden gebruikt door mensen met een handicap en gelet op het beginsel van het vrije verkeer, de Commissie de redenen, de rationale en de rechtvaardiging voor een dergelijk verbod medegedeeld?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(10 juli 1998)

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte parlementslid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.

(98/C 386/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1772/98
van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) aan de Commissie

(5 juni 1998)

Betreft: Alternatieve geneeskunde

Op 28 mei 1997 verklaarde de heer Flynn, lid van de Europese Commissie, in diens toespraak tot het Europees Parlement over de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de alternatieve geneeskunde, dat het al enkele jaren van kracht zijnde algemene systeem van erkenning van diploma's reeds een waarborg is voor het vrije verkeer van beoefenaars van de geneeskunde tussen de lidstaten waar de alternatieve geneeskunde als een zelfstandige discipline naast de traditionele geneeskunde wordt erkend. Kan de Europese Commissie de volgende stukken overleggen:

1. een volledige lijst van de lidstaten die de alternatieve geneeskunde als een zelfstandige discipline naast de traditionele geneeskunde erkennen;
2. lijsten, benamingen en/of omschrijvingen, waar van toepassing, van de in de lidstaten van de Europese Unie op het gebied van de alternatieve geneeskunde erkende diploma's die in het kader van het algemene systeem voor de erkenning van diploma's het vrije verkeer van de beroepsbeoefenaars die in het bezit zijn van dergelijke diploma's waarborgen;
3. de wetgeving inzake de alternatieve geneeskunde van die lidstaten van de Europese Unie die de alternatieve geneeskunde als een officiële discipline hebben erkend?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(29 juli 1998)*

De Commissie stelt vast dat deze vraag identiek is aan de door het geachte parlementslid gestelde schriftelijke vraag E-1743/98.

De Commissie moge het geachte parlementslid derhalve verwijzen naar het antwoord dat reeds op deze vraag is gegeven ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 156.

(98/C 386/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1780/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(11 juni 1998)*

Betreft: Turkse belemmeringen voor de verkiezing van de Armeense patriarch in Istanbul

Na het overlijden van patriarch Karekin aan het begin van dit jaar was 17 mei 1998 vastgesteld als datum voor de verkiezing van de nieuwe Armeense patriarch in Istanbul. De Turkse autoriteiten hebben deze verkiezing evenwel verboden en haar voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Deze actie is in strijd zowel met de bepalingen van het Handvest van de VN als met het Verdrag van Lausanne, dat door Turkije is ondertekend en waarin bepalingen voorkomen over de niet-inmenging van de Turkse autoriteiten in de werkzaamheden van de Armeense Kerk, alsmede over de bescherming van alle christelijke minderheden op Turks grondgebied. Van iets dergelijks is uiteraard nooit sprake geweest, integendeel, van officiële Turkse zijde is stelselmatig gestreefd naar het verminderen van het aantal bedienaren van alle christenen (Grieken, Armeniërs en anderen) die weigeren het grondgebied waarop hun voorvaders geleefd hebben, te verlaten.

Kan de Commissie meedelen wat haar officiële standpunt is en hoe zij denkt te reageren in deze kwestie, die overduidelijk (voor de zoveelste maal) een inbreuk vormt op de godsdienstige rechten van de christelijke minderheden in Turkije, een land dat met aandrang vraagt in de EU te worden opgenomen, maar tegelijkertijd handelwijzen blijft huldigen die door landen met totalitaire regimes worden gehanteerd?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(16 juli 1998)*

In verband met de betrekkingen tussen de Unie en Turkije hecht de Commissie bijzonder belang aan de verbetering van de mensenrechtensituatie en de voortzetting van het democratiseringsproces in Turkije.

Tijdens de Europese Raad van Luxemburg in december 1997 heeft de Europese Unie er nogmaals op gewezen dat de versterking van de banden van Turkije met de Unie ook afhankelijk is van de voortzetting van de politieke en economische hervormingen die deze staat heeft aangevangen, met name wat betreft de aanpassing van de normen en praktijken op het gebied van de mensenrechten aan die van de Unie. De Raad heeft daaraan toegevoegd dat versterking van de banden ook afhangt van respect en bescherming van minderheden. Dit is natuurlijk ook van toepassing op de Armeense minderheid, waarvoor de verkiezing van de patriarch een belangrijk organisatorisch element is.

Ondanks het besluit van Ankara om de politieke dialoog met de Unie volledig op te schorten, blijft de Commissie voornemens haar Turkse gesprekspartners het standpunt van de Unie over deze kwesties te blijven meedelen.

(98/C 386/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1784/98
van Concepció Ferrer (PPE) aan de Commissie
(11 juni 1998)

Betreft: De situatie in Bosnië-Herzegovina

Het Europees Parlement heeft zich enige tijd geleden op het standpunt gesteld dat leraren en onderwijzers moesten worden opgeleid om de kinderen in dit gebied te helpen de gevolgen van de oorlog te overwinnen. Het achtte het daarom noodzakelijk dat de EU financiële steun verleent aan opleidings- en onderwijsprogramma's ter ondersteuning van de vrede en ter bevordering van de tolerantie tussen de volkeren in deze regio.

Het huidige onderwijssysteem in Bosnië-Herzegovina bevordert echter het klassenonderscheid tussen de verschillende etnische bevolkingsgroepen en creëert op deze wijze een mechanisme van segregatie dat het leggen van fundamenten van tolerantie en respect als minimumbasis voor een vreedzame samenleving onmogelijk maakt.

Is de Commissie van deze situatie op de hoogte? Heeft de Commissie enige concrete actie ondernomen ten behoeve van een onderwijssysteem in dienst van de vrede in het voormalige Joegoslavië?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(10 juli 1998)

De Commissie volgt de situatie van het onderwijs in Bosnië-Herzegovina met bijzondere aandacht. Zij ziet erop toe dat haar programma's niets bevatten dat segregatie in de hand zou kunnen werken.

Het onlangs uitgevoerde Phare-Programma VET 97 heeft bijvoorbeeld hoofdzakelijk ten doel de tolerantie tussen de volkeren van de regio te bevorderen. In de drie onderdelen van dit programma („institution building”, ontwikkeling van onderwijsprogramma's en specifieke opleidingsacties) wordt gestreefd naar het tot stand brengen van samenwerking tussen de entiteiten in het kader van het onderwijssysteem en vertrouwenwekkende contacten tussen de leerkrachten. Het Pre Tempus-programma, dat het hoger onderwijs betreft, is er bovendien in geslaagd regelmatig bijeenkomsten te organiseren van de rectoren van de drie gemeenschappen en wordt in Bosnië-Herzegovina door de betrokkenen dan ook als een referentie beschouwd.

(98/C 386/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1790/98
van Viviane Reding (PPE) aan de Commissie
(11 juni 1998)

Betreft: Uitstel verbod op dierproeven

Overwegende dat richtlijn 93/35/EEG ⁽¹⁾ dierproeven in de cosmetica-industrie wil afschaffen en dat dergelijke proeven met ingang van 1 januari 1998 moeten worden vervangen door alternatieve tests,

overwegende dat enkele EU-lidstaten (Nederland, Duitsland) dit verbod hebben geïntroduceerd, maar de meeste landen niet,

overwegende dat de cosmetica-industrie al kan beschikken over duizenden op dieren geteste stoffen,

overwegende dat er alternatieven voor de meeste, vaak wrede proeven met dieren bestaan die echter niet worden toegepast; dat het onderzoek naar alternatieven maar heel weinig steun krijgt,

overwegende dat de Commissie nog steeds geen initiatieven heeft genomen in verband met de beloofde richtlijn over het verbod op dierproeven voor voltooide cosmeticaproducten

luit de vraag waarom de Commissie het voor 1998 in de richtlijn geplande verbod uitstelt. Krijgt volgens de Commissie commercie voorrang boven dierenbescherming? Welke motieven brengen de Commissie ertoe om besluiten over dit onderwerp steeds maar uit te stellen?

⁽¹⁾ PB L 151 van 23.6.1993, blz. 32.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(15 juli 1998)*

Bij Richtlijn 97/18/EG van 17 april 1997 tot uitstel van de ingangsdatum voor het verbod op dierproeven met ingrediënten of combinaties van ingrediënten van cosmetische producten ⁽¹⁾ heeft de Commissie de datum van 1 januari 1998, zoals vastgelegd in Richtlijn 93/35/EEG van de Raad van 14 juni 1993, verschoven naar 30 juni 2000, dit gezien de overweging dat het de bedoeling is de volksgezondheid te waarborgen en dat, hoewel er vooruitgang is geboekt bij het onderzoek naar methoden ter vervanging van dierproeven, er evenwel nog geen alternatieve methoden wetenschappelijk gevalideerd zijn en dat de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in dat verband nog geen richtlijnen heeft goedgekeurd.

Overeenkomstig Richtlijn 97/18/EG mag dit uitstel echter niet beletten dat telkens wanneer dit mogelijk is, en met name door gebruik te maken van „screening tests”, wordt voortgegaan met het beleid van vermindering van het aantal proefdieren en hun lijden en dat alle inspanningen worden voortgezet om onderzoek in dat verband te bevorderen, in het bijzonder in het kader van het vierde kaderprogramma voor onderzoek.

Elke maatregel op het gebied van het verbod van dierproeven, meer bepaald elke maatregel van wetgevende aard, moet verenigbaar zijn met de internationale verbintenissen en met de regels van de internationale handel, met name de regels van de wereld-handelsorganisatie.

Sinds april 1997 is vooruitgang geboekt en zijn er alternatieve methoden gevalideerd op het gebied van de fototoxiciteit en de corrosiviteit van de huid. Overeenkomstig artikel 4, lid 1, sub i), van Richtlijn 93/35/EEG moet de Commissie echter het Wetenschappelijk Comité voor Cosmetologie raadplegen voor zij ontwerpmaatregelen voorlegt. Wat de cosmetische producten waarvoor het onderzoek is afgerond betreft, kunnen dierproeven doorgaans worden vermeden en gebeurt dit ook in grote mate.

De in 1997 geboekte vooruitgang zal worden beschreven in het jaarverslag 1997 betreffende de ontwikkeling, validering en wettelijke erkenning van methoden die ter vervanging van dierproeven voor cosmetische producten kunnen worden gebruikt, dat de Commissie zeer weldra aan het Europees Parlement en de Raad zal toezenden.

De Commissie wenst dat binnen de Gemeenschap dierproeven worden verboden telkens en zodra dit zonder risico's voor de volksgezondheid kan gebeuren. Zij overweegt om aan het Parlement en de Raad voor te stellen de richtlijn betreffende cosmetische producten in die zin te wijzigen.

⁽¹⁾ PB L 114 van 1.5.1997.

(98/C 386/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1801/98**van Daniela Raschhofer (NI) aan de Commissie***(11 juni 1998)*

Betreft: EU-bijdragen en steunvolume

In diverse artikelen en persberichten lezen wij telkens weer andere cijfers over de jaarlijkse bijdrage van Oostenrijk aan de EU en over wat het land terugkrijgt uit de verschillende programma's. Kan de Commissie mij derhalve antwoord geven op de volgende vragen:

1. Hoeveel bedroeg de bruto bijdrage van Oostenrijk in 1996 en 1997?
2. Van welk bedrag gaat men uit voor de bijdrage van 1998?
3. Hoeveel van de door de Commissie voorgestelde vastleggingskredieten (1996 en 1997) hadden naar Oostenrijk kunnen terugvloeien?
4. Hoeveel kredieten heeft de Commissie in 1996 en 1997 toegekend?
5. Hoeveel kredieten zijn in 1996 en 1997 werkelijk van de EU naar Oostenrijk teruggevloeid (per steungebied en per titel)?
6. Hoeveel bedraagt het huidige verschil tussen de vastleggingskredieten, de door de EU toegekende steunbedragen en de feitelijk naar Oostenrijk teruggevloeide middelen voor 1996 en 1997?

7. Hoeveel van de in 1996 en 1997 door Oostenrijk niet bestede middelen vervallen en gaan voor het land verloren?
8. Welke steun heeft Oostenrijk tot nu toe voor 1998 aangevraagd?
9. Welke steun heeft de Commissie tot nu toe voor Oostenrijk voor 1998 toegekend?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(7 juli 1998)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1813/98

van Luigi Vinci (GUE/NGL) en Lucio Manisco (GUE/NGL) aan de Commissie

(11 juni 1998)

Betreft: Toepassing van richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen

Artikel 3, lid 2 van richtlijn 91/689/EEG ⁽¹⁾ bepaalt dat overeenkomstig artikel 11, lid 1, onder b) van richtlijn 75/442/EEG ⁽²⁾ een lidstaat bedrijven of ondernemingen die onder deze richtlijn vallende afvalstoffen nuttig toepassen, kan vrijstellen van het bepaalde in artikel 10 van richtlijn 75/442/EEG. De voorwaarden voor het verlenen van vrijstelling zijn eveneens in artikel 3, lid 2, opgenomen. Artikel 3, lid 4 van dezelfde richtlijn schrijft voor dat indien een lidstaat van plan is gebruik te maken van het bepaalde in lid 2, de in dat lid bedoelde voorschriften tot uiterlijk drie maanden voordat zij van kracht worden aan de Commissie worden toegezonden. De Commissie raadpleegt vervolgens de lidstaten.

In het licht van deze raadplegingen stelt de Commissie voor dat de voorschriften uiteindelijk volgens de procedure van artikel 18 van richtlijn 75/442/EEG worden goedgekeurd. Richtlijn 83/189/EEG ⁽³⁾ heeft een specifieke informatieprocedure ingesteld op het gebied van normen en technische voorschriften.

1. Kan de Commissie mededelen hoe zij bovengenoemd artikel 3, lid 4 interpreteert en met name of de voorschriften drie maanden na kennisgeving ervan aan de Commissie, ook zonder een besluit harerzijds van goedkeuring of verwerping van deze voorschriften, kunnen worden toegepast,
2. of het waar is dat Italië haar kennis heeft gegeven van een ontwerp van technische normen voor de toepassing van vereenvoudigde procedures voor de recyclage van gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen,
3. op welke datum deze kennisgeving is gedaan, zowel in verband met de verplichting van artikel 3, lid 4 van richtlijn 91/689/EEG als met richtlijn 83/189/EEG,
4. of zij weet of de periode van „standstill” na de kennisgeving van bovengenoemde Italiaanse voorschriften nog van kracht is en zo nee, welke de termijn is van de „standstill” zowel krachtens richtlijn 91/689/EEG als krachtens richtlijn 83/189/EEG?

⁽¹⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20.

⁽²⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39.

⁽³⁾ PB L 109 van 26.4.1983, blz. 8.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(17 juli 1998)

Overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG kunnen de in artikel 3, lid 2, van deze richtlijn bedoelde nationale voorschriften na het verstrijken van de in dit artikel vermelde periode van 3 maanden worden vastgesteld, zelfs wanneer de Commissie nog geen beslissing heeft genomen om deze voorschriften goed te keuren dan wel te verwerpen. Wanneer de lidstaat de voorschriften na het verstrijken van de periode van drie maanden aanneemt, maar de Commissie ze later niet goedkeurt, moeten de voorschriften worden gewijzigd teneinde een inbreuk op de communautaire wetgeving te voorkomen.

Italië heeft de Commissie kennisgeving gedaan van ontwerpvoorschriften in toepassing van de artikelen 31-33 van het Italiaanse decreet 22/1997 betreffende afvalstoffen. De kennisgeving overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG is toegezonden op 27 augustus 1997, die overeenkomstig Richtlijn 91/689/EEG op 17 oktober 1998. Een aanvullende bijlage is op 12 februari 1998 toegezonden overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG. De standstill-periodes in toepassing van Richtlijn 83/189/EEG en Richtlijn 91/689/EEG zijn afgelopen op respectievelijk 28 november 1997 en 17 januari 1998. In verband met de bijlage waarvan kennisgeving is gedaan op 12 februari 1998 is de standstill-periode op 12 mei 1998 afgelopen.

(98/C 386/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1825/98
van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie

(11 juni 1998)

Betreft: Controleren van personeelsleden die op Internet surfen

De laatste hit onder bedrijfsleiders zijn programma's die onder de onschuldige naam „rapporteringsinstrumenten” op de markt worden gebracht. In feite gaat het om programma's waarmee de chef in de gaten kan houden welke Websites zijn medewerkers hebben bezocht. De programma's bieden ook de mogelijkheid de e-mail van de medewerkers bij te houden. Zolang het bedrijf de medewerkers meedeelt dat zij worden gecontroleerd, is deze controle wettig, zelfs wanneer deze mededeling ergens in een dik personeelsblad is weggemoffeld.

Meent de Commissie niet dat er behoefte is aan ethische richtsnoeren voor de controle van personeel dat op het Net surft?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(16 juli 1998)

Wanneer ondernemingen rapporteringsinstrumenten installeren waarbij gegevens worden verwerkt die op individuele gebruikers betrekking hebben, rijzen er problemen van gegevensbescherming. Indien elektronische berichten worden gelezen, kunnen er ook problemen van vertrouwelijkheid ontstaan, hoewel die vertrouwelijkheid niet in dezelfde mate wordt beschermd binnen een ondernemingsnetwerk als wanneer gebruik wordt gemaakt van een openbaar telecommunicatienetwerk. Deze problemen worden geregeld in het kader de nationale wetgeving, in overeenstemming met de relevante bepalingen van de communautaire richtlijnen betreffende gegevensbescherming.

De lidstaten kunnen zich ook buigen over die vraagstukken in het kader van hun wetgeving over de relatie tussen werkgevers en werknemers.

Het lijkt niet passend om in dit stadium te trachten meer gedetailleerde regels op Europees niveau in te voeren over de wijze waarop ondernemingen dit probleem behandelen. De Commissie zou het echter toejuichen als ondernemingen die met gelijklopende problemen worden geconfronteerd, samen praktische oplossingen uitwerken in overleg met hun werknemers en de vertegenwoordigers daarvan.

(98/C 386/225)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1884/98
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(16 juni 1998)

Betreft: MKB

In het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de coördinatie van de activiteiten ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf (MKB) en de ambachtelijke sector (COM(97) 0610 def.) wordt op blz. 31 vermeld dat de werking van het CHD, het Comité voor Handel en Distributie, in 1997 werd geherstructureerd.

Kan de Commissie meer informatie over deze herstructurering verstrekken en toelichten wat er vooral is veranderd?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(17 juli 1998)

Het Comité voor handel en distributie (CHD), ingesteld bij Besluit 81/428/EEG van de Commissie van 20 mei 1981 ⁽¹⁾, is een adviesorgaan dat uit ondernemers bestaat en aan de Commissie rapporteert. Om de doeltreffendheid van het Comité te verbeteren, is een aantal maatregelen genomen om de werkwijze ervan te veranderen.

De deelneming aan de plenaire vergaderingen is nu beperkt tot de volwaardige leden van het CHD om een beter gerichte ondernemersdialoog tot stand te brengen. Om er de beroepsorganisaties van de handelssector naar behoren bij te betrekken, wordt thans los van de plenaire vergadering van het CHD een jaarlijkse CHD-conferentie georganiseerd. Het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor de sector, en vertegenwoordigers van andere Europese Instellingen, waaronder het Parlement, wonen deze conferentie bij.

De leden van de CHD-werkgroepen worden thans eerder geselecteerd op grond van hun algemene kennis van de besproken onderwerpen en niet louter op basis van hun belangstelling voor het specifieke gespreksthema dat aan de orde is. Hierdoor en ook door het feit dat de vergaderingen van de werkgroepen nu minder deelnemers tellen, kon de doeltreffendheid van het CHD worden vergroot. Door toepassing van een schriftelijke procedure worden de adviezen van het CHD sneller voorbereid en goedgekeurd. Zij worden zowel aan de Commissie als aan de nationale directeuren-generaal van de handel en aan regeringsdeskundigen meegedeeld. Een ruimere verspreiding van de CHD-documenten wordt beoogd, onder meer via Internet.

Door gebruikmaking van elektronische post is niet alleen de informatiestroom tussen de Commissie en de leden van het CHD, maar ook de communicatie tussen deze laatste en de relevante beroepsorganisaties en hun leden aanzienlijk verbeterd.

⁽¹⁾ PB L 165 van 23.6.1981.

(98/C 386/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1891/98

van Jean-Claude Pasty (UPE) aan de Commissie

(9 juni 1998)

Betreft: Emolumenten en vergoedingen van de leden van de Europese instellingen

In de Europese media wordt herhaaldelijk gewezen op het gebrek aan doorzichtigheid ten aanzien van de emolumenten en vergoedingen van de leden van de diverse instellingen van de Europese Unie. Kan de Commissie om die reden de totale bedragen opgeven van de bruto-bezoldiging, de netto-bezoldiging na aftrek van belastingen en de functiegebonden vergoedingen welke de leden van de Commissie, de rechters van het Hof van Justitie, de leden van de Rekenkamer en de rechters van het Gerecht van eerste aanleg ontvangen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(22 juli 1998)

Het geachte parlementslid vraagt welke bezoldigingen en vergoedingen de leden van de instellingen van de Europese Unie ontvangen. De Commissie kan hierover, wat de eigen instelling betreft, de nodige informatie verstrekken, maar zij kan dit niet doen voor de andere autonome instellingen.

De bezoldigingen en vergoedingen van de leden van de Commissie zijn gebonden aan de bezoldigingen en vergoedingen van de ambtenaren van de Commissie die zijn vastgesteld in het Statuut, zoals gewijzigd bij Verordening nr. 2591/97 van de Raad van 18 december 1997 ⁽¹⁾ houdende aanpassing met ingang van 1 juli 1997 van de bezoldigingen en pensioenen van de ambtenaren en andere personeelsleden der Europese Gemeenschappen alsmede van de aanpassingscoëfficiënten welke van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen.

De bezoldiging van de leden van de Commissie bestaat uit:

- een basissalaris.

Het basissalaris van een lid van de Commissie is gelijk aan 112,5 % van het basissalaris van een ambtenaar van de rang A1, zesde salaristrap, d.w.z. 617.756 BEF. De vice-voorzitters en de voorzitter van de Commissie ontvangen een maandelijks basissalaris dat gelijk is aan 125 %, resp. 138 % van het salaris van een ambtenaar van de rang A1, zesde salaristrap.

Het basissalaris van de leden van de Commissie is onderworpen aan een progressieve belasting (het maximaal marginaal belastingtarief bedraagt 45 %) en aan een tijdelijke bijdrage van 5,83 % van een deel van het salaris. Deze belastingen zijn dezelfde als die welke in het Statuut zijn vastgesteld voor de ambtenaren van de Commissie en worden opgenomen in de begroting van de Unie. Daarnaast wordt een bijdrage van 1,8 % van het salaris ingehouden voor de ziektekosten- en ongevallenverzekering.

- een standplaatstoelage van 15 % van het basissalaris.

De leden van de Commissie kunnen geen aanspraak maken op de ontheemdingstoelage (16 % van het basissalaris) waarop de ambtenaren van de Commissie recht hebben die ingevolge hun aanwerving hun land hebben moeten verlaten.

- een maandelijks representatietoelage van 24.515 BEF.

De andere vergoedingen van de leden van de Commissie zijn dezelfde als die welke worden toegekend aan de ambtenaren van de Commissie, zoals vastgesteld in het Statuut. Een kopie van het Statuut zal aan het geachte parlementslid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks worden toegezonden.

Uitgaande van de bovengenoemde gegevens bedraagt het maandelijks nettosalair van een lid van de Commissie 513.410 BEF. Dit bedrag varieert en kan worden verhoogd met de kostwinnerstoelage en de kindertoelage.

(¹) PB L 351 van 23.12.1997.

(98/C 386/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1904/98

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(16 juni 1998)

Betreft: De Europese Unie en de Helms-Burton-wet

Is er, bij de onlangs gevoerde onderhandelingen tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten over de gevolgen van het extraterritoriale karakter van de Helms-Burton-wet een akkoord bereikt over volledige ontheffing van de door de Verenigde Staten uitgevaardigde extraterritoriale wetten of beperken de afspraken zich uitsluitend tot een tijdelijke uitzondering van de Europese Unie ten aanzien van de gevolgen van genoemde wet?

(98/C 386/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1905/98

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(16 juni 1998)

Betreft: Afspraken tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie over de Helms-Burton- wet

Op 18 mei zijn de afspraken tussen het voorzitterschap van de Europese Unie, de Commissie en de regering van de Verenigde Staten openbaar gemaakt. Betekent dit dat, ondanks deze afspraken, de inhoud van de Helms-Burton-wet moet worden overgenomen in de communautaire wetgeving?

Is de Commissie van mening dat met deze afspraken de nationale soevereiniteit van alle staten van de Europese Unie wordt gewaarborgd?

**Gecombineerd Antwoord
van Sir Leon Brittan namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1904/98 en E-1905/98**

(16 juli 1998)

De Commissie moge de geachte afgevaardigde verwijzen naar haar gezamenlijk antwoord op schriftelijke vragen E-1343/98 en 1344/98 van de heer Sanchez-Neyra ⁽¹⁾ en naar haar antwoord op mondelinge vraag H-573/98 van de heer Marset Campos tijdens het vragenuurtje van de vergaderperiode van juni 1998 van het Parlement ⁽²⁾ voor een uitvoerige toelichting bij de belangrijkste elementen van de overeenkomst die op 18 mei 1998 op de Top van Londen tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten is gesloten. Deze overeenkomst omvat een aantal elementen die reële vooruitzichten bieden op een blijvende oplossing van de geschillen met de Verenigde Staten over de Wet Helms-Burton en de Iran-Libya Sanctions Act en het probleem van extraterritoriale sancties in het algemeen.

Ondanks deze overeenkomst blijft de Commissie bij haar standpunt dat deze wetten strijdig zijn met het internationaal recht. De Commissie heeft in geen enkel opzicht hun wettigheid erkend. Zij heeft zich tenvolle het recht voorbehouden om de zaak van de wereldhandelsorganisatie (WTO) opnieuw op te nemen indien uit hoofde van deze wetten maatregelen zouden worden genomen tegen onderdanen of ondernemingen van de Gemeenschap. De overeenkomst is van politieke aard en verleent in geen enkel opzicht rechtsgeldigheid aan de illegale bepalingen van de bedoelde Amerikaanse wetten.

De volledige tenuitvoerlegging van de op 18 mei 1998 op de Top van Londen tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten bereikte overeenkomst hangt af van de steun van het Amerikaanse Congres. Zij bevat elementen die de weg kunnen effenen voor een permanente neutralisering van de Wet Helms-Burton en die voorkomen dat in de toekomst nog soortgelijke wetten worden vastgesteld. De Gemeenschap en de lidstaten alsook de Verenigde Staten zullen de overeenkomst echter ten uitvoer moeten leggen zodra de bevoegdheid van de president om op grond van titel IV van de Wet Helms-Burton vrijstelling te verlenen wordt aangenomen en toegepast.

De overeenkomst waarborgt tenvolle de nationale souvereiniteit van de lidstaten. De overeenkomst inzake disciplines met betrekking tot investeringen in onwettig onteigende bezittingen bepaalt dat de lidstaten en met name hun instellingen die beslissen over commerciële bijstand en steun van de overheid het grootste gedeelte van de overeengekomen disciplines zullen uitvoeren. Wat de landen betreft die herhaaldelijk onteigeningen hebben doorgevoerd, waaronder Cuba, heeft de Commissie ermeê ingestemd om bijzonder voorzichtig te zijn bij het beoordelen van de mogelijkheid om in dergelijke gevallen overheidssteun te verlenen.

De disciplines hebben geen invloed op bestaande investeringen en wat betreft toekomstige investeringen in bezittingen die in het verleden zijn onteigend, zoals in Cuba komt er geen investeringsverbod maar wel enkele beperkingen op overheidssteun.

⁽¹⁾ Zie blz. 115.

⁽²⁾ Handelingen van het Parlement (juni 1998).

(98/C 386/229)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1915/98
van Jean-Antoine Giansily (UPE) aan de Commissie**

(9 juni 1998)

Betreft: Uitvoering van de begroting 1998

Bij de tweede lezing van de ontwerpbegroting 1998 hechtte het Europees Parlement op 18 december 1997 zijn goedkeuring aan amendement 1 inzake de „Huishoudelijke uitgaven van de instellingen” hoofdstuk A „Personeel in actieve dienst”; in het bewuste amendement werd bepaald dat de voetnoot bij de kolom „waarvan vaste posten voor het Voorzieningsagentschap” moest worden aangevuld met de volgende tekst: „De functie van adjunct-directeur-generaal van het Agentschap wordt vervuld door een ambtenaar van de graad A3 die overeenkomstig artikel 53 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie tot adjunct-directeur-generaal wordt benoemd”.

De Commissie heeft tot taak de besluiten van de begrotingsautoriteit uit te voeren; kan zij zeggen op welke datum zij officieel tot bovengenoemde benoeming is overgegaan?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(8 juli 1998)*

De functie van adjunct-directeur-generaal wordt inderdaad genoemd in hoofdstuk VI (artikel 53) van het Euratom-Verdrag, waarin het volgende wordt bepaald „Het agentschap staat onder toezicht van de Commissie; deze (...) benoemt zijn directeur-generaal, alsmede zijn adjunct-directeur-generaal”.

De Commissie merkt op dat sinds de ondertekening van het Euratom-Verdrag de rol van het Agentschap zover is afgenomen dat de lijst van het aantal ambten nog slechts 24 vaste posten omvat, waarvan 8 van categorie A.

Voordat de Commissie iemand op deze post kan benoemen zou de functie van adjunct-directeur-generaal, die nooit in het organisatieschema is voorgekomen, eerst moeten worden gecreëerd.

De Commissie heeft het organisatieschema van het Agentschap nog niet gewijzigd.

(98/C 386/230)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1916/98
van Astrid Thors (ELDR) aan de Commissie***(9 juni 1998)*

Betreft: Mededinging op het gebied van elektronische en andere betaalmiddelen

Wanneer valt er van de Commissie — gezien de snelle ontwikkeling op het gebied van betaalmiddelen, met name kaarten en elektronische betaalmiddelen — een standpunt te verwachten ten aanzien van de vraag of de mededinging tussen de bedrijven die kredietkaarten en betalingsdiensten aanbieden, bevredigend verloopt?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(8 juli 1998)*

De Commissie legt thans de laatste hand aan een onderzoek naar de compatibiliteit van de regels van twee grote internationale kredietkaartsystemen met het Gemeenschapsrecht. Deze regels werden aan de Commissie bekendgemaakt teneinde een verklaring van niet-toepasselijkheid of een vrijstelling in de zin van artikel 85 van het EG-Verdrag te verkrijgen. Afgezien van deze kennisgevingen onderzoekt de Commissie ook een aantal formele en informele klachten tegen een of meer aspecten van deze internationale kredietkaartsystemen, in het bijzonder de klacht van de Europese kleinhandelsorganisatie Eurocommerce.

De Commissie denkt dat zij in het tweede halfjaar van 1998 een formeel besluit in deze twee zaken zal kunnen nemen. Kort na de bekendmaking van haar opinie over deze hangende afzonderlijke zaken zal de Commissie een bericht publiceren waarin haar standpunt over de belangrijkste mededingingsaspecten van betaalkaartsystemen in een meer algemene context zal worden verduidelijkt.

(98/C 386/231)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1941/98
van Lyndon Harrison (PSE) aan de Commissie***(11 juni 1998)*

Betreft: Officiële feestdagen

Kan de Commissie, gezien het feit dat er per jaar niet meer dan 50 dagen zijn waarop geen nationale feesten worden gevierd en waarop de hele Europese Unie en haar Interne Markt open zijn voor zaken, aangeven wat zij zou kunnen doen om het zakenklimaat te verbeteren door het tijdstip van dergelijke officiële feestdagen in de hele Unie te rationaliseren.

Is de Commissie van mening dat het jaarlijkse aantal vrije dagen van de Europese werknemer door deze maatregelen niet mag dalen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(15 juli 1998)*

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

(98/C 386/232)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2036/98
van Klaus Hänsch (PSE) aan de Commissie***(7 juli 1998)*

Betreft: EU-middelen voor Duisburg, Noord-Rijn Westfalen

Kan de Commissie met betrekking tot de verstrekking van EU-middelen aan de stad Duisburg in Noord-Rijn Westfalen volledige informatie verstrekken over:

1. het totaalbedrag van de sinds 1994 door de stad Duisburg ontvangen EU-structuurmiddelen, uitgesplitst naar afzonderlijke fondsen, respectievelijk communautaire programma's en initiatieven, alsmede de op basis van andere begrotingslijnen ontvangen bedragen aan EU-middelen voor proefprojecten en maatregelen of — in de vorm van directe steun — voor universiteiten, onderzoeksinstituten, ondernemingen en andere organisaties;
2. het aantal met behulp van deze middelen gecreëerde of in stand gehouden banen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(6 juli 1998)*

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/233)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2040/98
van Klaus Hänsch (PSE) aan de Commissie***(7 juli 1998)*

Betreft: EU-middelen voor Remscheid, Noord-Rijn Westfalen

Kan de Commissie met betrekking tot de verstrekking van EU-middelen aan de stad Remscheid in Noord-Rijn Westfalen volledige informatie verstrekken over:

1. het totaalbedrag van de sinds 1994 door de stad Remscheid ontvangen EU-structuurmiddelen, uitgesplitst naar afzonderlijke fondsen, respectievelijk communautaire programma's en initiatieven, alsmede de op basis van andere begrotingslijnen ontvangen bedragen aan EU-middelen voor proefprojecten en maatregelen of — in de vorm van directe steun — voor universiteiten, onderzoeksinstituten, ondernemingen en andere organisaties;
2. het aantal met behulp van deze middelen gecreëerde of in stand gehouden banen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(6 juli 1998)*

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/234)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2041/98
van Klaus Hänsch (PSE) aan de Commissie
(7 juli 1998)

Betreft: EU-middelen voor Solingen, Noord-Rijn Westfalen

Kan de Commissie met betrekking tot de verstrekking van EU-middelen aan de stad Solingen in Noord-Rijn Westfalen volledige informatie verstrekken over:

1. het totaalbedrag van de sinds 1994 door de stad Solingen ontvangen EU-structuurmiddelen, uitgesplitst naar afzonderlijke fondsen, respectievelijk communautaire programma's en initiatieven, alsmede de op basis van andere begrotingslijnen ontvangen bedragen aan EU-middelen voor proefprojecten en maatregelen of — in de vorm van directe steun — voor universiteiten, onderzoeksinstellingen, ondernemingen en andere organisaties;
2. het aantal met behulp van deze middelen gecreëerde of in stand gehouden banen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(6 juli 1998)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/235)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2054/98
van Felipe Camisón Asensio (PPE) aan de Commissie
(7 juli 1998)

Betreft: Het niveau waarop de communautaire wetgeving is omgezet in de lidstaten

Ten aanzien van de gegevens over 1997 in vergelijking met 1996 luidt de vraag: in welk tempo worden richtlijnen omgezet? Hoeveel met redenen omklede rapporten zijn uitgebracht en hoeveel zaken zijn aanhangig gemaakt bij het Hof van Justitie, opgesplitst naar elk van de vijftien lidstaten?

Is het mogelijk te vernemen in welke sectoren de Commissie de meeste overtredingen heeft aangetroffen?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(16 juli 1998)

De Commissie verwijst het geachte parlementslid naar het Vijftiende jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht ⁽¹⁾, dat op 27 mei 1998 aan het Parlement is toegezonden en dat alle in de vraag genoemde gegevens bevat.

⁽¹⁾ COM(98) 317 def.

(98/C 386/236)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2095/98
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie
(30 juni 1998)

Betreft: Functioneren van de buitenlandse Europese universiteiten in Griekenland

In Griekenland functioneren „Centra voor vrije studies”, die een samenwerkingsverband kennen met buitenlandse universiteiten uit lidstaten van de Europese Unie. De studenten aan deze centra volgen de eerste jaren

colleges in Griekenland en gaan vervolgens gewoonlijk het laatste jaar naar de buitenlandse universiteit, die hun ook het getuigschrift geeft. Deze getuigschriften worden echter door constitutionele bepalingen die de oprichting van particuliere universiteiten verbieden, in Griekenland niet erkend. Dit werd onlangs bevestigd door een besluit van de Griekse Raad van State.

Kan de Commissie met het oog op de verwarring die is ontstaan, een duidelijk antwoord op de volgende vragen geven:

1. Behoren de onderwijskwesties, met name ten aanzien van het openbare of particuliere karakter van het tertiaire onderwijs, niet tot het rechtsgebied van de lidstaten?
2. Maken de besluiten van de bevoegde instantie (DIKATSA), die stoelen op de Griekse grondwet en genoemd besluit van de Raad van State, aldus niet deel uit van de communautaire wetgeving inzake de erkenning van getuigschriften?
3. Gelden deze getuigschriften, die in Griekenland niet erkend worden, in de overige landen van de Europese Unie, met de overweging dat de universiteiten voorkomen op de lijst zoals gevoegd bij de richtlijn betreffende de gelijkstelling van getuigschriften?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(16 juli 1998)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(98/C 386/237)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2239/98
van Franco Malerba (PPE) aan de Commissie**

(10 juli 1998)

Betreft: Maatregelen tegen het risico van een „botsing met asteroïden”

Het gebeurt zelden dat een asteroïde van grote omvang in botsing komt met de aarde, maar de meer dan 150 geregistreerde kraters die zijn veroorzaakt door het inslaan van asteroïden op aarde, alsook de talrijke kraters die op de maan zichtbaar zijn, tonen aan dat deze gebeurtenissen zich voortdurend voordoen in het gedeelte van de ruimte waarin de aarde ronddraait. De botsing met een asteroïde van grote omvang (met een diameter van ongeveer 10 km) zou kunnen leiden tot het verdwijnen van vele levende soorten. Door een vroegtijdige vaststelling van het traject van zo'n asteroïde zou een dergelijke ramp met een goede kans op welslagen het hoofd kunnen worden geboden. Maar het ontdekken en onder controle houden van asteroïden is niet gemakkelijk, gezien hun relatief kleine omvang en de daaruit voortvloeiende geringe lichtsterkte.

De Raad van Europa heeft op 20 maart 1996 de resolutie-Lorenzi nr. 1080/96 goedgekeurd, waarin de Europese staten wordt verzocht het onderzoek inzake de bescherming van onze planeet tegen asteroïden te financieren in het kader van internationale samenwerking.

In Europa bestaan diverse onderzoekscentra waar de asteroïden worden bestudeerd, maar een verzoek om financiering van een studie op het gebied van de NEO (Near Earth Objects) dat in januari 1997 door 9 groepen uit 8 EG-landen bij DG XII van de EG-Commissie werd ingediend, is afgewezen, terwijl in de Verenigde Staten 10 miljoen dollar zijn geïnvesteerd in drie reeds lopende onderzoeksprogramma's: Spacewatch, Loneos en NEAT.

Hoe denkt de Commissie dit wereldwijde „asteroïden”-gevaar aan te pakken, welke studies en programma's wil zij ondersteunen en aan welke vorm van internationale samenwerking denkt zij mee te doen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(8 september 1998)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1578/98 van de heer Ford ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 150.

(98/C 386/238)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2294/98
van John McCartin (PPE) aan de Commissie
(22 juli 1998)

Betreft: Marktprijs voor varkensvlees

Kan de Commissie medelen welke gemiddelde marktprijs de landbouwers in de diverse lidstaten van de EU vorige maand (of de laatste maand waarvoor cijfers beschikbaar zijn) voor varkensvlees kregen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(3 augustus 1998)

De Commissie zendt het geachte parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(98/C 386/239)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2315/98
van Riccardo Nencini (PSE) aan de Commissie
(22 juli 1998)

Betreft: Overheidssteun

De coöperatie IPT uit Scarperia (provincie Florence) heeft om financiële steun gevraagd op grond van Wet 49/85 (de zogeheten wet-MARCORA). Op grond van deze wet zijn in juni 1997 minimaal 189 miljoen Italiaanse lire toegekend. Dit gebeurde voordat deze wet betwist werd door de kantoren van DG IV van de Commissie en werd beschouwd als overheidssteun.

In november 1997 heeft de Italiaanse regering een decreet uitgevaardigd tot wijziging van Wet 49/85 volgens de door de Commissie geformuleerde opmerkingen. Het bindend advies van het betreffende DG over het wetsbesluit is nog niet bekend en dus kunnen er op korte termijn geen initiatieven worden ontplooid om meer dan 500 arbeidsplaatsen veilig te stellen. Kan de Commissie zo snel mogelijk via haar eigen diensten het advies over dit wetsbesluit definitief bekendmaken?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie
(3 augustus 1998)

De Commissie heeft tijdens haar wekelijkse bijeenkomst van woensdag 15 juli 1998 besloten, geen bezwaar te maken tegen de onderhavige steun nr. 26/98 (wet 49/85 of „de zogeheten Marcora-wet”).

(98/C 386/240)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2393/98
van John McCartin (PPE) aan de Commissie
(27 juli 1998)

Betreft: Ontwikkelingshulp

Kan de Commissie aangeven hoeveel ontwikkelingshulp en voedselhulp (zowel van overheidswege als door particulieren) de afzonderlijke lidstaten van de EU de voorbije drie jaar aan de ontwikkelingslanden hebben verleend?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(8 september 1998)*

Wegens de omvang van het antwoord, dat talrijke tabellen omvat, zal de Commissie het rechtstreeks aan het geachte parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toesturen.

(98/C 386/241)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2520/98
van Hugh McMahon (PSE) aan de Commissie***(28 juli 1998)*

Betreft: Projecten in Tarija, Bolivia

Kan de Commissie het Parlement een up-to-date overzicht geven van de verleende steun aan de projecten in Tarija, Bolivië, gespecificeerd over de volgende categorieën:

- verbetering van de economische toegang tot voedsel;
- verbetering van de fysieke toegang tot voedsel;
- verbetering van de beschikbaarheid van voedsel;

Kan de Commissie het Parlement verder in kennis stellen van de administratieve kosten van het project, met inbegrip van de personeelsuitgaven voor acht directeuren over de afgelopen vier jaar en de kosten voor het transport van goederen uit Europa?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(25 augustus 1998)*

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.
